

الملحقات العشر

بکوردی

ده چاره نو اسراوه زیرینے کانے چاخی نه فایمی

بکوردی کردنی
مه لایعبداللطیف باموکی

المنشور

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

(المعلقات العشرة)

به کوردی

ده چامه هه لواسراوه زیڤینه کانی

چاخی نه فامیی

**مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بو
نوسینگهی تهفسیر**

ناوی کتیب به کوردی: (المعلقات العشرة) به کوردی
ده چامه هه‌لواسراوه زێڕینه‌کانی چاخی نه‌فامیی.

ومرگئی و رافہ کار: مهلا عبداللطيف باموکی

پیداچوونه وهی زمانه وانیی: ئاری عبداللطیف

نوسینگی تهفسیر بو بلاوکردنه وهو راگه یاندن/

هه ولیر

تایید : جیہاد غریب

وردبینی و هه‌له‌چن: ئارام باموکی

نه‌خشه‌سازی ناووهو: جمعه صدیق کاکه

خـــــــــــــــت: نهوزاد کوئی

ہرگ : اُمین مخلص

نۆره و سالى چاپ: يەكەم ۱۴۳۲ك - ۲۰۱۱ز

تیراثر: ۱۵۰۰ دانه

له بهر ښه راپه‌تی گشتی کتب‌خانه گشتیبه‌کان ژماره‌ی سپیاردنی (۳۷۱۷) سللی ۲۰۱۰ پېډراوه

البيان

بۇ بىلگۈر ئىنقىزىۋە ۋاسىتىلىرىنى

ہمراہ - شعلہ نامی داد کا - (پُر لوتیلی شعلہ نامی)

ت: ۲۲۲۱۷۹۵ - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸

مؤیداتیل : ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۷۵۰ - ۹۱ ۷۲ ۱۳۸ ۷۷۰

tafsiroffice@yahoo.com

tafseeroffice@maktoob.com

altafseer@hotmail.com

(المحقات العشرة)

به كوردی

ده چامه مه‌لوا سراوه زێڕینه‌کانی چاخێ نه‌فامیی

(نیمره‌نولقه‌یس، تورفه‌ی کورێ عه‌بد، زوه‌ه‌یری نه‌بی سونا،
له‌بیدی کورێ ڤه‌بیعه، عه‌نته‌رمی کورێ شه‌داد، عه‌مری کورێ
کونسوم، حاریسی کورێ حیلله‌زه، نه‌عشای گه‌وره، نابیفه‌ی
زوبیانی، عه‌بیدی کورێ نه‌بره‌س).

به‌کوردی کردنی

مه‌لا عبدا‌لطیف باموکی

به ناوی خواي به خشندي ميهرميان

چامه هه ئواسراو مگان

گومانی تیدا نییه که چامه هه ئواسراو مگانی عهرمب که بهزاراوی خودی خویان له سهردمی بهناو نهفامیی پیش ئیسلام گوتراون، پلهو پایهی بهرزی و یژمیی و زمان و زانستی زمانهوانیی لهوانهوه سهرچاوی گرتووه، کۆدمنگی توپژمران و پهخنهگرانی ئهدمبی کۆن و نوێ ههیه لهسهر پهسهنی دهمق و ناومرۆک و باری کۆمه لایهتی و نههریتی خیلایهتی و داب و پهوشتی ئهو سهردمه بهروونی نیشان دمدات و عهرمب زۆر بایهخی پیداون و پهسهندی کردوون و له هۆنراو مگانی کۆن و نوێ عهرمبی جیاکراونهتهوه و به چامه زیڕینهکان ناوبراون، چونکه لهسهر قوماشی نایابی بهزیڕ ئاودراو نوسراونهتهوه لهسهر دیواری کهعبهی پیروزی ئهو سهردمه هه ئواسراون، بهلام ههندی له زانایان دهلێن نازناوی هه ئواسراو لهبهر ئهومیه که لهنامه خانهو خهزێنه پادشا و میره دمهسه لاتدارمگان پارێزراو بوون، وهك شتیکی بهنرخ و عهنتیکه، لهگهڵ ئهوش که دهلێن گوايه نوسهریکی وهك (حماد الراویه) ئهم چامانهی نوسیوهمتهوه هه لێ بهستراوه داتاشرامو زانای وهك دکتۆر (تهها حسین) به داتاشرایان دزمانی و به نوکتهی سوعبته و هسهی نهستهق ناویان دمبات، بهلام ههندیکیکه زۆر بهتوندی بهلایانهوه راست و دروست و پهسن و خاومن و بوژی خویان ههیهو ناسراون وهك (ئیمرمئولقهیس،

نابیغهی زوبیانی، زوههیری ئەبی سولما و عهنتهره، تورفه و عهلقه مه و ئەعشا).

له لایهکی ترموه ههندی زانا به لایانهوه وایه وشهی (معلقات) به ناوی کهوههر و مرواری به نرخ و شازادهکان وهک ملوانکهی مورو و وشهی گرانبهها له ملیان کردوو.

ئهگهر زۆر بهوردی ته ماشای نه ریتی چاخى نه قامیی بکهین، دهبینین جگه له چامه، گه ئی پهماننامه و قهواله و رۆژنامه له سههر دمرگای کهعبه هه ئواسراون، وهک نهو رۆژنامهی که بۆ کهمارۆی پیغه مبههر (دروودی خوای له سههر بیئت) کرا له لایهن قورمیشیه کانهوه، یان دانانی هارونه پرشید ئەمین و مهئمون به جیگر و هه ئواسینی به دیواری کهعبه دا، نیشانهی ئەومیه ئەم نه ریت بهابوووه، ئەوه له ناو عهرهب بۆ شیعر کراوه و له باره ی نه ژاد و نه سهب و قهواله ی بنه چهوه زۆریان مه به ست بووه پاراستنی ناوی باوک و باپیر و هۆز و خیل و بنه ماله، ته نانمت ئەگهر کهسیک به ساخته خۆی هه ئواسی بی، زۆر زوو ناسراوه و ناوی نراوه (په نادراو).

له کوردهواری قهواله ی زۆر گرنگ پاش نوسینه وهی به خه تیکی جوان لوله کراوه و له ناو داریکی هه ئواسراو یان قامیشی شمشال دانراوه و هه ردوو سهری قایم کراوه له بنمیچی دیوار دانراوه بۆ میژوو و له ئەدمبی گریکیشدا بهابوووه، چامه ی په سه ند به زیڕ نوسراوه و له په رستگای ناوبانگدا پارێزراوه.

خاوەن هە ئاسراوەکان

توێژمران و میژوونووسانی وێژە عەرمبێ ناکۆکن لەژمارەى ئەم چامە
هە ئاسراوانە و ناوەرۆک و هەتا خاوەنەکانیان و نازناوەکانیشیان، وەک:
هە ئاسراو، زیڕین، درێژ.

هەندێک دەلێن ژمارەیان حەوتە کە ئەمانەیه: ئیمەرئول قەیس،
تورفەى کورپى عەبد، زوھەیری کورپى ئەبى سولما، لەبیدی کورپى ڕەبیعە،
عەمرى کورپى کەلسوم، حارسى کورپى حیللەزە، عەنتەرەى کورپى شەداد.
لای بازێک لە ئەدەبناوەکان کراوە بە هەشت، کە: نابێغەى زوبیانیه، کە
دیڤى یەکەمى لای ئەبوزمیدی قورمیشى لەکتیبى (جهره اشعار العرب)
ئەمەیه:

عَجُّوا فَحَيَّوْا لَنُغَمَ دِمْنَةُ الدَّارِ
مَاذَا تُحَيُّونَ مِنْ نُؤْيٍ وَأَحْجَارِ

بەلام خەتیبى تەبریزی دەلێ: ئەو چامە نییه بەئکو ئەمەیه:

يَا دَارَ مَيَّةَ بِالْعِلَاءِ فَالْسِنْدِ
أَقَوْتُ وَطَالَ عِيَهَا سَالِفُ الْأَبَدِ

بەشیکی دیکە لە میژوونووسان دەلێن: ئەوانە دە چامە و دە
خاوەنەکەن، نوێم ئەعشای قەیس و دەیم عوبەیدی کورپى ئەبرمە.
بەهەر حال ئەم چامانە لە چامە بەرزەکانى ئەدەبى عەرمبیه و
خوێنەرى کورد مەگەر لە کتیبى مەکتەب و لە بەشى زمان و ڕیزمانى

عەرمىيدا ئەم دەقەنەي چاوپېكەوتىي و ھەتا ئىستە ۋەك دەقى تەۋاۋ
لەبەرگى كوردىدا رافە نەكراۋە و بۇ زياتر ئاشنابوون بە زمانى عەرمىي
رەسەن و رەۋان و پەسەند ۋامان بە چاكزانى بەرھەمى ھەۋلى خۇمان لە
پېشانگاي فەرھەنگ و زمانى كوردىدا دابىيىن.

ئەۋجا پلە و پاىە و پاش و پېش و مېژوو و ژياننامەي شاعىرەكان زۇر
مەبەستى ئىمە نىيە، لەگەل گۆپىن و ماناي دەقەكان لە زمانى عەرمىيدا،
كە ئەرگى تۈيژمىرى عەرمىي و كورد پېۋىست ناكات خۇي پېۋە ماندوو
بكات، بەلكو ئىمە لە سەرچاۋەكانى ئەدەبىي عەرمىي دەقەكان راستەوخۇ
دەكەين بە كوردى، بە سود ۋەرگرتن لە شەرح و رافەي زاتايانى ۋەك
(زەۋزەنى و تەبرىزى و سىۋىلى) و بەكەك ۋەرگرتن لە قامووس و
فەرھەنگى عەرمىي.

ئيمره ئولقه ييس

ئيمره ئولقه ييس كۆپى حوجر كۆپى حارس، كه نازناوى (پادشاي وىل)ى
بۇ دانراوه، كه باوكى كوزراوه و مەزنایه تى لەدەستچوووه و نازناوى
(زامدار)ى پېوه نراوه، چونكه به گيايهكى ژمهرراوى مردوووه، ئەم شاعيره
وەك سازاده پەرومردە كراوه و ژيانى نەرم و گەرم و خۆش بووه، جوان و
شۆخ و شەنگ بووه و زۆر سەرگەرم بووه بە راپواردن و عەشقبازی و
مەى و راووشكار و كۆپى گۆرانى و شيعر خویندنه و موه.

ناومرۆكى چامەكهى راپواردنى بى پەردەى ئى دەچۆپى و (۸۰) بەيته و
لە بەحرى طەویلە بە یاسای عەروزی عەرمبى و مەبەستى جگە لە
ومسقى ھەوارگە و شوین و ئەومرگە و پۆژانى ھەرزەكارى و دلداری، باسى
شەو و دەشت و گورگ و درندەى جەنگەل و ئەسپ و راوونچیر و ناو و
ھەواى سروشت و ھەور و باران و لافاو و گول و گياى بەھارى دورگەى
عەرمبە.

ئەم شاعیره زۆر ھەستىكى ناسك و چىزىكى نەرم و وردى ھەيە و لە
باسى ناسك و كارمامز و بالئندە و ئافرەتدا كەم و پێنەيە، ئەم شاعيره
مەزنە بە زاراوى ئەدمبى نەفامبى، بەلام لەپراستیدا تەنها لەپرووى
ئاینەو نەفامبوون، لە نەجدى دورگەى عەرمبیدا لەدايكبووه و باوكى
پادشاي خیلەكهى بووه و سالى (۵۰۰)ى زاینى لەدايكبووه و لە ھەرمەتى
لاويدا باوكى كوزراوه و كەوتوووه، لە بىرى تۆلەكردنەومدا بووه، بەلام بى
ناكام بووه و سەردانى پادشاي بیزەنتى كرد و كراوه بە میرى فەلەستین،

به لām تووشی نه خۆشی ناو له بووه و له ته مه نی (٤٠) سالی دا مردوو ه سالی (٥٤٠) ی زاینی، هه سیدمه کی باسی هه وار و خه می جیا بوونه وهی خۆشه ویست و سه رده می لای و رابورادن و شه وان ی سه فهر و باسی شیوی چۆل و پڕ مه ترسی و باسی ئه سپ سواری و راو و شکار و هه وره بروسکه و باران و لافاو ده کات.

قِفَا نَبْكَ مِنْ ذِكْرِي حَبِيبٍ وَمَنْزِلِ بِسِقْطِ اللَّوَى بَيْنَ الدَّخُولِ فَحَوْمَلِ

هقا: بوهستن، نېك: بگړین، ذكری: یاد، حبیب: خۆشه ویست، منزل: هه وار، سقط: ته نك، اللوی: ریز و لی شیوی نه رم و ناسك.

ئهم شاعیره دهگری و گوینگرانی دهکاته گریان و وهستاوه و داوای وهستان دهکات، که یادی دۆست و خۆشه ویست و هه وارگهی دهوارنشینی شیوی لیژه واری ریز و ورده داخو راهکهی بینی که دۆلی مه نزل و ماوای یارمه که یه تی، داوا له دوو کهس دهکات، به لām له کور دیدا دوو نییه، پاش یهك و تـاك و کۆ هه یه، ئهم تاکه به یته رهمان بیژی و کورت بیژی و ناسکی و جوانی تیدا جیگه کردوو مه ته وه.

(دهخول) و (حه ومه ل) ناوی دوو هه وارگهی خۆشه ویستی شاعیره، که دهلی: راوهستن وهك من راوهستام و بگړین وهك من دهگړیم بۆ یادی خۆشه ویست و هه وارگهی که له ریزه لیژه که ی نیوان (دهخول) و (حه ومه ل) بنه و بارگه یان داناوه و خۆشه ویست له ناو خیلی خۆی و منیش ویل و دامام.

فَتَوْضَحْ فَأَلْقِرَاةَ لَمْ يَغْفُ رَسْمُهَا بِمَا نَسَجَتْهَا مِنْ جَنُوبٍ وَشَمَالِ

لە یەغ: کوێرنه‌بوو و ته‌وه و نه‌کوژاو ته‌وه، رسم: ئاسه‌وار و شوین،
نسجت: هۆنراو ته‌وه و له‌یه‌ك هه‌لبه‌سراوه.

ده‌ئێ: شوینی خۆشه‌ویسته‌كه‌م له‌نیوان (ده‌حول) و (حه‌ومه‌ل) و
(توزه‌ج) و (میقرات) دایه، به‌لام چونكه‌ بای باشوور و باكوور به‌سه‌ریدا
هاتوو، وێنه‌ی ئاگردان و هه‌وارگه‌ نه‌كوژاو ته‌وه هه‌تا من له
بیری به‌رمه‌وه.

تَرَى بَعَرَ الْأَرَامِ فِي عَرَصَاتِهَا وَقِيَعَانِهَا كَأَنَّهُ حَبُّ فُلْفُلٍ

بعر: پشقل، آرام: ئاسکی سپی، عرصات: گۆرپه‌بان، قیعان: چالاو، حب:
دانه، ناوک، فلفل: بیبه‌ری توون و تیژ.

ده‌ئێ: كه‌ له‌نزیكه‌وه ته‌ماشای ئەم هه‌واره بکه‌یت ده‌بینی پشقلی
ئاسکی سپی له‌به‌ری گۆرپه‌بان و په‌چه‌ی ئازده‌له‌کانیادا که‌وتوو، ئەئێی
ناوکی بیبه‌ری توونه که‌ دره‌نگ دمرژی، (مه‌به‌ستی ئەومیه زۆر له‌میژه
لی‌ره باریانکردوو).

كَأَنِّي غَدَاةَ الْبَيْنِ يَوْمَ تَحْمَلُوا لَدَى سَمَرَاتِ الْحَيِّ نَاقِفٌ حَنْظَلٍ

غداة: به‌یانی، تحملوا: باریانکرد، سمرات: داری درکاوی بیابان، حی:
خێل و گه‌ره‌ك و گوند، ناقف: هه‌لمژ، حنظل: گوزاله‌کی زۆر تال.

ده‌ئێ: ئەو پۆژه‌ی که‌ باریان بارکرد و جیابوونه‌وه من له‌ناو داره
درکاویه‌کانی هه‌وارگه‌ فرمی‌سکم ده‌هاته خواره‌وه وه‌ك ئەو کابرایه که

شهمامی گوژالمی هه لمزی له بمرمائی که چاوی پر نهی لهناو، بهو شیوه
بووم.

وُقُوفاً بِهَا صَخِيٍّ عَلَيَّ مَطِيَّهِمْ يَقُولُونَ: لَا تَهْلِكْ أَسَى وَتَجْمَلِ

وقوف: راوستان، صخب: هاوړی، مطی: وشری سواری، تهلک: فهوتان
و تیاچوون، آس: خهه و پهزاره، تجمل: جوان و باش خونیاندان.
دهلی: وتم راوستان: نهوانیش راوستان بهخویان و به وشری
سواریانهوهو پرسه و دلدانهوهو میانکردم و وتیان: بابهگیان بوجی بهخهه و
پهزاره خوت نهفهوتینی و خوراگرهه و به شیومیهکی جوان خوت
نمایشکه، باومرت بهرزبیت.

وَإِنْ شِفَائِي عَبْرَةَ مُهْرَاقَةٍ فَهَلْ عِنْدَ رَسْمٍ دَارِسٍ مِنْ مُعُولٍ؟

شفاء: دهرمان و چاکبوونهوه، عبرة: دلۆپیک فرمیسک، مهراقة: رزاوه،
رسم: شوینهوار، دارس: پزیو، معول: شوینی گریان، یان پالپشت و شوینی
حهوانهوه.

دهلی: دهرمانی دهردی من نهو دلۆپه فرمیسکهیه که لهسهه
شوینهواری دۆستم نهپیرژم، بهلام لهههوارگی چۆل و هۆل ون بووه و
پزیوه و شوینگهیان ماوه، یان ئاگردانیك بهردی سی کوچکه پماوه، که
من پالی پتیوه بدهه و بوی بگریم ته بهخوالچونکه خوشهویستمکهه
باریکردوه و ههوارگی چۆله، تهنهه له دلما ماوه.

كَذَّابِكَ مِنْ أُمِّ الْخَوِیْرِثِ قَبْلَهَا   وَجَارَتَهَا أُمُّ الرَّبَابِ بِمَا سَلَ
إِذَا قَامَتَا تَضَوَّعَ الْمِسْكُ مِنْهُمَا   نَسِیمَ الصَّبَا جَاءَتْ بِرَّیَا الْقَرْنُفُلِ

داب: عادمت، خوو، تضوع: بۆنیکی خووشی لیدی که میسکه، نسیم
الصبا: سروهی بهیان، ریا: بۆن، القرنفل: میخهك.

دهلی: وهستام و دهمهستم وهك خووم پیوه گرتبوو لهگهڵ دایکی
(حویریس) و هاوسیكهی دایکی (رهباب) له (مهئسهل)، كه ناوی شوینه،
ئهم دوانه كه خویان بهرز بگردایهتهوه بۆنی میسك و عهنبهر به سروهی
شه مائی بهیانی بۆنی بلاو دهمومه، دیاره رۆزانیك لهگهڵ ئهم کیژۆلهیه
ژیاوه!.

فَافَاضَتْ دُمُوعُ الْعَيْنِ مِنِّي صَبَابَةً   عَلَى النَّحْرِ حَتَّى بَلَ دَمْعِي مِخْمَلِي

فاضت: لافاوی کرد، صبابه: بیرهومری نازك، النحر: سنگ، بل:
تهربوون، محمل: زیرهی شمشیر بۆ هه لگرتن لهگهڵ کیلان.
دهلی: لهو هه لویست و بیرهومرییهدا لافاوی فرمیسك له چاوم وهك
شهتاو هاته خوارهومو بیرهومریی لاوی و سرکی و كه منه زموونی خۆم
كردهومو سنگم تهربوو، شمشیرهكه می ته پرکرد كه لهسه ر شان و لهسه ر
سنگم بوو.

أَلَا رَبُّ يَوْمٍ لَكَ مِنْهُنَّ صَالِحٌ   وَلَا سَيِّمًا يَوْمَ بَدَارَةِ جَلْجُلٍ

الا: ئاگاداربە، لاسیما: بەتایبەتی.

مانای ئەم بەیتە لەگەڵ بەیتی پاشەووە روون دەبیتهووە.

وَيَوْمَ عَقَرْتُ لَلْعَذَارَى مَطِئِي فَيَا عَجَبًا مِنْ رَحْلِهَا الْمُتَحَمِّلِ

عقرت: سەرم بپری، عذارى: کەنیشکگەل، عجباً: سەرم سوورداناو،
رحل: بارەکەى، المتحمل: کە بارکراو لە وشترە سەربراوەکە.

دەلى: زۆر پوۆزى خوۆش و چاك و باشم هەبوو لەگەڵ ئەو كیزۆلانەى
كە لەگەڵ خێلەكەیان بەجیا سەفەریانکردبوو، بەتایبەتى لەسەر كانى و
ئاوى جول جول، ئەو پوۆزە ئەو وشترەم بۆ سەربپین و دامام بە دەست
بارەكەمەووە كە چۆن هەڵیبگرم.

فَظَلَّ الْعَذَارَى يَرْتَمِينَ بِلَحْمِهَا وَشَحْمِ كَهْدَابِ الدَّمَقْسِ الْمُفْتَلِ

يرتمين: بۆ یەكتریان فری دەدا، شحم: بەز و چەوری، هذاب: برژانگ،
پەراویز، الدمقس: ئاوریشم، المفتل: بادراو.

دەلى: لە نیومپوۆزى ئەم کاروانەدا كە شاعیر وشترە فەلەووەکەى سەربپرى
بۆ كچگەل و ئەوانیش ئاگریان کردەوو نێلەى ئاگر و ئاوى سارد و
گوشتى برژاوى سەر پشکو و سكل، پلە گوشتى برژاوى چەوریان بۆ یەك
فری دەدا، كە وەك پەراویزی پمفتەى ئاوریشمى بادراو تووند و تۆل و
پتەو خەز و بەزى وشترە قوربانییەكە، دیمەنێكى سەرنجراکێشە، كۆمەلە
كیزیكى هەرزەكار لەگەڵ تەنھا گەنجیكى لاوى سازادە و سەرۆككۆمار و لە
نزیك چالاوێكى ئاوى سارد و پاك، پلە گوشت ئەو مندە زۆرە گائەو گەپى

پێ دهكهن و به برژاوی وهك پهراویزی رفتهی بادراو، ئاوریشمی ئاو، سیبهر، بشكۆ، گوشتی چهور، کیژی تازه پیگه یشتوو، کورپکی لاوی شارمزا له ژیانی ناو کیژانی شوخ و شهنگ و پاکیزه و ڕهوشته بهرزی عهرمبی بیابان کۆبیتهوه، کێ ئهتوانی وینهی بگری؟!.

وَيَوْمَ دَخَلْتُ الْخِذْرَ خِذْرٌ غُيْزَةٌ فَقَالَتْ: لَكَ الْوَيْلَاتُ! إِنَّكَ مُرْجَلِي

الخدر: كهژاوه، الويلات: نزاى خرابه، مُرجل: پيادمړی.
دهلی: له ڕۆژه خوښهكانم ئهو ڕۆژهیه كه چوومه تاى كهژاوه كچه خزمى خۆم عونهيزه خان، بهلام بهناز و شوخ و خه مزموه وتی: بهخوا منیش پیاده نهكهی! خوا بتگری وهك و شترهكهی خۆت ئهمیش لهناو ئهبهی.

تَقُولُ وَقَدْ مَالَ الْغَيْطُ بِنَا مَعًا: عَقَرْتُ بَعِيرِي يَا امْرَأَ الْقَيْسِ فَاَنْزِلْ
فَقُلْتُ لَهَا: سِيرِي، وَأَرْخِي زِمَامَهُ وَلَا تَبْعِدِيْنِي مِنْ جَنَّاكِ الْمُعَلَّلِ

مال: لار بوو، غبيط: كهژاوهى دووتاك، سیری: بهاژوو، ارخی: جلّهوی
بۆ شل بکه، جناك: كۆلمی وهك سیوه لاسورهو شوینی ماچ، مُعلل: دووباره
ئاودراوهو خړو تهړو پړ.

دهلی: به نازو شوخییهوه ئهیفهرموو كاتیك لاباری لای من شوږ
بوویهوه، و شترهكهی من ههوتاو ههتیوو دمبوو، (ئیمرمئول قهیس)
دابزه، منیش به كزموه پارامهوه و وتم لیخوږمو ڕمشوی و شترهكه شل

بکه، توخوا دوورم مه خهروه له ماچیکى کولمى وهك سیوه لاسورهى تیر ناو!.

فَمِثْلِكَ حُبْلَى قَدْ طَرَقْتُ وَمَرْضِعْ فَأَلْهَيْتُهَا عَنْ ذِي تَمَائِمَ مُحَوِّلٍ
إِذَا مَا بَكَى مِنْ خَلْفِهَا انْصَرَفَتْ لَهُ بِشِقٍّ، وَتَحْتِي شَقَّهَا لَمْ يُحَوِّلِ

خبلی: دووگیان، طرقت: چومهته ته لهوی، مرضع: شیردر، الهیتها: وازم پی لیهیناوه، ذی تمائم: مندالی دوعا له سهه شان، محول: سالی پر نه کردوومتهوه، خلف: پشتهوه، انصرفت: لای کردهوه، شق: لایهکی، لم یحول: نه یجولاند.

دهلی: نهوه تو چی نهفه رموی؟، وائەزانی گەمژەو گیل و نهقامم، زور کەس کە دووگیانیش بووه، یان مندالی شیرەخۆری گەمژە له سال چوومەته ته لهوی کە ئەم جوۆرە ژنانە زۆر ئارمەزووی پیاو ناکەن و حەزبان لی نییە، زۆریش بەتایبەتی ژنە مندالۆمبەر، لەکاتی (....)، ئەو ژنە منالۆمبەرە کە منالەکە لە باوەشگرتوو، ئەگەر مندالەکە بەگریایە لای سهروه، مەمکی لەدەمی مندالەکە دادەنا و ژیری ئەکردوه و بەشیکى ترى لاشەى لەژێر منەوه جوڵەى نەدەکرد.

(ئەدەبى بى پەردەى چاخى نەقامییەو زۆر بى شهەرم و پووقایمە، باسى ئازایەتى خۆى ئەکات، هەر بۆیە سوک و ترپۆ بوو، باوکیان کوشت و کەس نەبوو توڵەى بۆ بکاتەوه، چونکە ئەوه کورە جینشینەکەیه، لەگەڵ پەمعیەتەکەى ناوایە هەرگیز داوینپىسى لەگەڵ سەرورمى و پێشەوايى و رابەرى کۆ نابێتەوه، بەلام ئىسلام کوۆتايى بەم رەوشتە هینا)

وَيَوْمًا عَلَى ظَهْرِ الْكَيْبِ تَعَذَّرْتُ عَلَى، وَالَّتِ حَلْفَةٌ لَمْ تَحْلَلِ

کئیب: تهپۆلکهی لم، تعذرت: دهمپارایه و مو برو بیانووی ههبوو، آلت: سوینی دهخواردو سوینی دمدام، لم تحلل: بی کهفارت و بی دمرهاورده، حلفة: سوینخورادن.

دهلی: باسی نهو رۆژمت بۆ بکهه که دۆستهکهه برده سهه تهپۆلکهی بهردهموارمه و دهستم گرتبوو و نهویش دهمپارایه و مو بروبیانووی دههینایه و گوایه نایهت لهگهه مندا و سویندی دهخوارد و سویندی منی دمد و بهتهماش نهبوو کهفارمتی سویندهکهی بدات و ههلالی بکات، نهو بهلکهیه بۆ (عونهیزه) که نهه گهنجه دهمسهلاتداره و برو بیانوو لهکههس قههبول ناکات.

أَفَاطِمُ مَهْلًا بَعْضَ هَذَا التَّدَلِّي وَإِنْ كُنْتَ قَدْ أَزْمَعْتَ صَرْمِي فَأَجْمِلِي
وَإِنْ تَكُ قَدْ سَاءَتْكَ مِنِّي خَلِيقَةٌ فَسَلِّي ثِيَابِي مِنْ ثِيَابِكَ تَسْلُ

مهلا: هیواش، التدلل: خههزه و نازی گهوره کج، ازمعت: نیازت ههیه، صرمی: جیابوونهومت، یان برین و زامدارکردن، أجملی: به جوانی و بهخۆشی و بی تورهبوون، ساءت: پیت خراپه، خلیقه: رهوشت، سلی: دارنه و جیابکههروهه.

بهسه، به هیواش نهه نازو نووکه کهمکههروهه، من بهرگهی نهه نازه ناگرم، نهگهر نیازت ههیه جیم بیللی و بمکوژی بهخهه و پهزاره، مههکوژه به شیرینی و خۆشی بمکوژه، خۆ نهگهر بهلاتهوه رهوشتی

خراپم ههیه دهی دل و دموون و بهرگی من جیا بکه رهوه له بهرگ و دلی
خۆت، به ئاسانی له یهك جیا دهبینهوه.

أَغْرَكَ مِنِّي أَنَّ حُبَّكَ قَاتِلِي وَأَنَّكَ مَهْمَا تَأْمُرِي الْقَلْبَ يَفْعَلُ؟
وَمَا ذَرَفْتُ عَيْنَاكَ إِلَّا لِتَضْرِبِي بِسَهْمَيْكَ فِي أَغْشَارِ قَلْبٍ مُقْتَلٍ

أغرک: له خشتهی بردووی، ذرفت: هه ئی پشتوو، اعشار: پارچه پارچه،
مقتل: شکار و کوژراو.

دهلی: نهزانم چی له خشتهی بردوی، خۆشهویستی تۆ هۆی کوشتنی
منه و تۆش ههر فهرمانی بدهی به سهر دل و ژیری و ههستما، بی
فهرمانیت ناکهن و نهنجامی دهم، نهو فرمیسه که له چاو دهکانتهوه دینه
سهر کوتمت بۆ نهوهیه بهو دوو چاو وهک تیر و کهوان دلی پارچه پارچه
و شکاوم که وهک سوراخی شکاوی ئی هاتوو و کردووته به نیشانه، چاو
جوانهکانت خانم!.

وَبَيْضَةِ خِدر لَا يُرَامُ خِباؤها تَمَتَّعْتُ مِنْ لَهْوِهَا غَيْرَ مُعْجَلٍ
تَجَوَّزْتُ أَحْرَاسًا إِلَيْهَا وَمَعْشَرًا عَلَيَّ حِرَاصًا لَوْ يُسِرُّونَ مَقْتَلِي

بيضة خدر: که یبانووی بنه ماله ی پارێزراو و دوور له چاوی پیس،
خباء: دهوار، تمتعت: لهگه ئیدا رامباردوو، غیر معجل: بهبی ترس و
پهله پرۆزه، تجاوزت: تیپه رمکردوو و ههنگاوم ناوه، احراس: پاسهوان،
معشر: چاودیڕ و خزم و مه حرهم و خزمه تکار، حراس: زۆریان مه بهست
بوو، یسرون: به نهیانی له ناوم بهرن.

دهلئ: زۆر ژنی مال و كه پيانووی ناو چه ره مسهراو پارێزراو له دهرهوه
 كه كهس نه پيو پراوه نيازى چوونه دهواره كهى بكات من له گه ئيدا
 رامبواردوو و به خوشى له گه ئيدا ژياوم و زۆرىش په لهم نه كردوو
 نه ترساوم كه پيم بزانن و هسهى ناشيرينم پى بلين، نهو چوونه م بۆلای
 نهو ژنه به دزيوه بووه و دوور له چاوى دميان پاسهوان و خه دهم و
 چه شه م و زۆرىش چه زيان ده كرد به نهينى له ناوم بهرن و بمكوژن و
 كهس نه زانئ، به لام ژنه له خوشه ويستى من هه موو ته كيريكى كردوو.
 (نهوه باسى نازايه تى و چاو نه ترسى خوى نهكات له پيناوى رابواردن).

إِذَا مَا الثَّرِيَّا فِي السَّمَاءِ تَعَرَّضَتْ تَعَرُّضَ أَثْنَاءِ الْوُشَاحِ الْمُفْصَلِ
 فَجِئْتُ وَقَدْ نَضْتُ لِنَوْمٍ يُيَا بَهَا لَدَى السُّتْرِ إِلَّا لِبِسَةِ الْمُتَفَضَّلِ

الثريا: كو و ترازوى ئاسمان، تعرضت: بكهو پته ناومندى ئاسمان و
 له سه ره نه ههنگ (حوت) ببينرى، اثناء: توك و سه رى هه رشتيك، وشاح:
 پشتينى كه مه ره وه هه ياسه ي پشتى ژن، المفصل: دوراوه و هۆنراوه ته وه به
 مت و مووره و زېرو زيو، نضت: دا يكه نه دبوو، ستر: په رده، لبسة:
 ناوه لگراسى ژيره وه، المتفضل: زياته به رگى خه وتن.

دهلئ: كه ده چووم بۆلای دۆسته كانم لهو كاتانه دا بوو كه نه ستيره ي كو
 له ئاسمان له ناومندى ئاسماندا بووه و به ره و ئاوا بوون چووه، واته درهنگ
 بوو وهك چمك و هه دى نهو كه مه ره بهند و پشتين و هه ياسه ي كه نه خش
 و نيگارى پيدا دهمورى و ژن بو شايى و خوشى و سه ما ده پيو شئ، نهو
 دۆسته م له خوى كردبووه وه و بو پشو و خه وتن خوى ناماده كردبوو كه

من دهجوومه لای، جل و کراس و کهواو پشتین و سه‌رپۆش و له‌شپۆشی
 هه‌موو له‌خۆ کردبوومه و له‌ نزیک په‌رده‌ی چیخ و دموارکه داینا‌بوو،
 ته‌نها ژێرکراسی خه‌وتنی له‌به‌ردابوو، به‌ کورتی زۆر ماندوو نه‌ده‌بووم بۆ
 کردنه‌وه‌ی پشتین و دووخین و به‌رگی زیاده، به‌کورتی بووکی پازاوه‌ی بۆ
 ئامادهمکراوه و جه‌نابی ده‌چیته په‌رده کولله‌و ماله‌که‌ش زۆر جه‌نجال و
 هه‌رمبالغ و خاوه‌ن پاسه‌وانه و ترسی کوشتنی هه‌یه‌!

فَقَالَتْ: يَمِينُ اللَّهِ، مَا لَكَ حِيلَةً، وَمَا إِن أَرَى عَنْكَ الْغَوَايَةَ تَنْجَلِي
 فَقَمْتُ بِهَا أَمْشِي تَجُرُّ وَرَاءَكَ عَلَى إِثْرِنَا أَذْيَالٌ مِرْطٌ مُرَحَّلٌ

یمین الله: سویند به‌ خودا، حيلة: هیل، الغواية: بێ به‌ندوباوی، اذیال:
 پالیم و داوینێ کراس، مرط: ماکی ئاوریشم و گولدار به‌ جوهرها وینه،
 مرحل: شیوه‌ی کۆچ و باری له‌سه‌ر نه‌خش کرابوو.

ده‌لی: که‌ جوومه ژوورموه‌ گوتی: هه‌سه‌م به‌ خودا، نازانم به‌ چ جوهره
 فیلی وازم ئی دینی، تۆ ده‌ست له‌م جوهره بێ به‌ندوباوییه‌ ناھینی و ده‌ستم
 له‌ کۆل ناکه‌یته‌وه، نازانم چۆن خۆم پزگار بکه‌م له‌ده‌ستی هه‌مه‌سبازی
 ترا، منیش ده‌ستمگرت و هۆلم کرد به‌ هۆلیداو به‌ جلی شه‌ومه‌وه، کراسه
 شوهرمه‌کی به‌دوای خۆیدا له‌زموی ده‌خشان بۆ نه‌وه‌ی شوین پیمان
 بکوژیته‌وه‌و پیمان نه‌زان، جا کام ماکی؟ نه‌و ماکییه‌ که‌ ئاوریشمه‌ و
 به‌ نه‌خش و وینه پازاوه‌ بوو، واته‌ دوورم خسته‌وه‌ له‌ ئاومدانی و بردم بۆ
 داوینێ گوندمه‌که.

فَلَمَّا أَجْرْنَا سَاحَةَ الْحَيِّ وَالتَّحَى   بِنَا بَطْنُ خَبْتٍ ذِي قِفَافٍ عَقَنْقَلٍ
هَصَرْتُ بِفَوْدِي رَأْسَهَا فَمَا يَلْتُ   عَلَيَّ هَضِيمَ الْكَشْحِ رَبِّا الْمُخْلَخَلِ

أَجْرْنَا: تێپه‌ری، ساحة‌ الحی: گۆڤمه‌پانی گونده‌که و پارگینه‌دمواره‌که،
انتحی: په‌نایدا، کهوته که‌ناره‌وه، بطن خبت: ناوسکی دۆل و شیوو، ذی
قفاف: که دارای که‌می به‌رزایی و ڤه‌قانی بوو، عققنل: ڤمگی چال و چۆلی
ناو لی نه‌رم و نۆل، وه‌ک سه‌رو سمی بزمنزه، هصرت: گوشیم به‌ هیواشی
و ناسکی، فودی الرأس: نه‌ولاو نه‌ولای زلفی، تمایلت: لایدایه‌وه، هضیم
الکشح: سمت و کولک، ربی المخلخل: ڤان و سمتی هه‌له‌و و تیر و گوشتن.

ده‌لی: نه‌وکاته‌ی که له‌دامینی دواره‌که چوینه دهره‌وه پیکه‌وه چوینه
ناو شیوه‌که‌و که‌وتینه په‌ناوه له‌سه‌ر سکی له‌مه‌ڤرگایه‌ک له‌ چال و
چۆلاویه‌که‌ی ناو شیوه‌که هه‌ردوو ده‌ستمگرت به‌ زلف و ڤومه‌تی و بۆلای
خۆم ڤامکیشا و نه‌ویش به‌ ناسکی و ئارمزه‌وه‌وه سمت و سی به‌ندی نه‌رم
و چه‌ورو هه‌له‌وی خسته باومه‌مه‌وه، به‌ڤان و ڤوزی هه‌له‌و و ناسکه‌ومه‌و
هیچ لاری له‌ ڤابواردن نه‌بووه، له‌من زیاتر هه‌ستی به‌خۆشی ده‌کردو
ترسی نیسته‌و ڤاشه‌ڤۆزی نه‌بوو.

(به‌ڤاستی نه‌وه وینه‌یه‌کی نه‌ده‌بی بی سه‌رپۆشه‌و ته‌نها کۆمه‌لگه‌ی
نه‌قامیی ده‌توانی وینه‌ی بکیشی، به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌ی جیهانگیریه‌دا که‌لی
وینه‌ی به‌و شیومه‌یه له‌سه‌ر شاشه‌ی تیقی ده‌بینری و نه‌ایش ده‌گری و
له‌به‌ر تیشک و ڤوناکی‌دا و له‌به‌ر چاوی که‌نج و لاوی بی به‌ندوباری
شارستانی نه‌مه‌ڤۆ دادمه‌ری).

مُهْفَهْفَهٗ يَبْضَاءُ غَيْرُ مُفَضَّةٍ تَرَابُّهَا مَصْقُولَةٌ كَالسَّجْنَجَلِ
تُصَدُّ وَتُبْدِي عَنْ أَسِيلٍ وَتَتَّقِي بَنَاطِرَةً مِنْ وَخْشٍ وَجَرَّةً مُطْفَلٍ

مُهْفَهْفَهٗ: سووک و سۆل و باریک و ناسک و قه‌دباریک، غیر مفضة: ناوک
و سکی شۆر نه‌بوومته‌وه‌و دانه‌خزاده، ترائب: نیوان و هه‌ردوو مه‌مک و
سنگ و به‌رۆک، مصقولة: ساف و بی‌گه‌رد و ناسک و لووس، سجنجل:
ئاویننه، خشتی ئالتون، تصد: پرووی و مرده‌گی‌ری، تبدی: پرووی تی‌ده‌مکات،
اسیل: کولم نه‌رم و نازک و لووس، تتقی: خۆی ده‌شاریت‌ه‌وه، ناظره: چاو،
وخش: ئاسکه کی‌وی، مطفل: کاری به به‌رمه‌ومیه.

ده‌لئ: ئەم شو‌خه ناسک و نازداره ته‌مه‌نی مندا‌له، گه‌وره نییه، سووک
و باریک و ناسکۆ‌له‌یه‌و قه‌دی باریکه‌و ورگی شۆر نه‌بوومته‌وه، سنگ و
جوتی مه‌مکی ناسک و پته‌و و ترتی هه‌یه، پاك کراومته‌وه له گه‌ردو تۆز
و ساف و لووسه، وه‌ك ئاویننه، یان خشتی زێ‌ر و زیو، زۆر به ناز و عیش‌وه
و مه‌کرمه‌و جارێک پرووم ئی و مرده‌گی‌ری و جارێک پرووم تی‌نه‌مکات، به
چاوێکی پ‌ر له غه‌مزوه، وه‌ك چاوی کارما‌مزی ده‌شتی وه‌جره و جه‌یرانی
ناو واحه‌و ته‌پۆلگه‌کانی هه‌وارگه‌که، که به‌جوانی بۆ پاشه‌وه‌ی ته‌ماشاکاره
مامزه‌که‌ی ده‌مکات.

(ئه‌وه ته‌نها له دورگه‌ی عه‌رمبدا کی‌ژی چاو‌په‌ش و نه‌رم و ناسک و پ‌ر
له غه‌مزه و نازی تی‌دا‌یه، واته عیشق و خو‌شه‌ویستی به شیره‌وه
خواردمه‌وه‌و زۆریش ئاساییه).

وَجِيدٌ كَجِيدِ الرَّئِمِ لَيْسَ بِفَاحِشٍ إِذَا هِيَ نَصَّتْهُ وَلَا بِمُعْطَلٍ
وَفَرْعٌ يَزِينُ الْمَتْنَ أَسْوَدَ فَاحِمٍ أَثِيَتْ كَقَنْوَ التَّخْلَةِ الْمُتَعَكِّلِ

جید: گهردەن و مل، رتم: ئاسکی سپی، نصتە: بەرزیکاتەو، مَعْطَل: بێ
ملوانکە و بێ گەردانە، فرع: پەلکە ی ژنانە ی دواو، متن: ناوشان و پشت،
فاحم: پەش وەك پەزوو و خەلۆز، اثیت: چەر و پەر و لەیهك هەلپیکراو،
هتو: هیشووی خورمای زەردی پێگەیشتوو، متعكل: چوو بەناو یەكدا و
شۆربوووتەو.

دەلی: ئەم شوخە ی کە هیناومە بۆ ژوان، گەردن و ملیکی پێوەیە وەك
گەردن و ملی ئاسکی سپی جوان و ناسکە، نە درێژە و نە کورتە و نە بێ
ملوانکە ی خسل و ملەپرمیە و پەلکە ی پشتەو ی ناوشان و سەرشان و
پشتی نەخشانوو، بەلام کام پەلکە؟ پەشی قەترانی وەك خەلۆز هونراو
و پەر و چەر وەك هیشو ی گەیشتوو ی خورما شۆربوووتەو.

غَدَائِرُهُ مُسْتَشْزَرَاتٌ إِلَى الْعَلَا تَضِلُّ الْعِقَاصُ فِي مَثْنَى وَمُرْسَلٍ

غداير: قەز ی هونراو، مستشزرات: کۆکراوتەو بۆ سەرەو لەبەر
جوانی وەك تاجی پادشایی لی هاتوو، تضل: وندەبی، عقاص: ئەو بەشە
پەرچەخاوی ژێرەو، پەلکەکان، مثنی: نوشتاووتەو، مرسل: بەرەلاکراو.
دەلی: قەز زۆر جوانە و کردووەتی بە سی بەشەو، درێژیەکی
کردوو بە پەلکە و کورتە خاوەکەشی کردوو بە دۆشەك، بە کلکەکی

تیدا گری داومو هه موویان جیگه یان بوومته وه له ناو زولف و پهرچه می
خاوی نووشتاومو شوپرکراوه.

(ئێسته ئەم تەسریحە لەناو کچە گۆرانی بێژمەکانی عەرەبدا بوومته باو،
دروست نییه دەنا وینەیم دەگرت).

وَكشَحْ لَطِيفٍ كَالْجَدِيلِ مُخَصَّرٍ وَسَاقٍ كَأَثْبَابِ السَّقِيِّ الْمَذَلِّ

وگشج: ناوقەد و کەلەکە، لطیف: ناسک و باریک و بەئاسانی لەباومش
دەگیرئ، جدیل: قەمچی لە پێستی ناسک دروستکراو، مخصر: باریک، ساق:
پوز و پالیم، خوار ئەژنۆ، اثبوب: خەلف، لق، السقی: تیر ئاو، المذل:
بەردەست بۆ بەر سیبەر.

دەلئ: قەدی باریک و جوان و بەنەزاگەت و بنەو قەمچی شوپەسواری
نەجیب، لە پێستی ناسک و درووستکراوو، شوخ و شەنگ و بئ گری و
خۆش دەست و لاق و پوزی لووس و نەرم، وەک خەلفی شوپە خورمای تیر
ئاو، یان وەک شمشالئ نزیک روبرای سارد و شیرین لە جوانیدا.

وَيُضْحِي فِتْيَتُ الْمِسْكِ فَوْقَ فِرَاشِهَا تَوُومُ الضُّحَى لَمْ تَنْتَطِقْ عَنْ تَفَضُّلٍ
وَتَعْطُو بَرَخَصٍ غَيْرِ شَتْنٍ كَأَنَّهُ أَسَارِيعُ ظَبْيٍ أَوْ مَسَاوِيكُ إِسْجَلٍ

یضحی: پاش خۆر هەلەاتن و جێشتهنگان، فتیت: هارپاوهی میسک،
تووم: درمەنگ، ناخیزی جیگە ی خەوتن، لم تنتطق: بئ پشتین، تفضل:
لەبەر ناز و نیعمەتی و کارمەکر نییه، تعطو: دەست و پەنجە ی بۆ شت
دەبا، رخص: پەنجە باریک و سپی و نەرم، شتن: زبر، اساریع: گرمی ئاو

لى شىدار، مساويك: شيوان، إسخل: دارى خه نه، يان هر دارىك كه خه لى ناسك بى.

ده لى: ئەم كىژە بەنازبەر و سەر و مناژە كە چىشته نگاو لە خەو هەلنەسى، بۆنى جىگەكەى وەك مىسكى هارای پىدا كرابى بۆنى خۆشە و درمگ لەخەو هەلنەستى و پشتىن نابەستى، چونكە كارى ئەو نیشكردن نىيە، هەر ئەو كەنیشكە نازدارە دەست و پەنجە بارىك و ناسك و نەرم و بەدمرەو لە زبرى و پەقى، وەك ئەو كرمە وایە كە لەناو لى شىداردا دەژى كە لووس و ناسك و پاكە، لەو شىوێ كە ناوى (ظبى)یە، (لەوانەمى ئەو زەبى ئەمەربۆى)، يان وەك خە لى وەك سىواكى دارى خە نه لە نەرمى و ناسكى و شل و شوخیدا.

(فەقىر!)، نىستە لەو شوینەدا كە تۆ لەگەڵ ئەو كەنیشكەدا ژیاوى كىژۆلەى لەو جوانترى لىیە).

تُضَيُّ الظَّلَامَ بِالْعِشَاءِ كَأَنَّهَا مَنَارَةٌ مُنْسَى رَاهِبٍ مُتَبَلِّ
إِلَى مِثْلِهَا يَرْتَوِ الْحَلِيمُ صَبَابَةً إِذَا مَا اسْبَكْرَتْ بَيْنَ دِرْعٍ وَمِجْوَلٍ
كَبْكُرِ الْمُقَانَاةِ الْبَيْضُ بِصُفْرَةٍ غَدَاها نَمِيرُ الْمَاءِ غَيْرَ مُحَلَّلٍ

منارة: تیشكى چرا، ممسى: شهو، راهب: رهبەند، متبلى: كە نارمگىر بۆ بەندایەتیی، یرئو: بەدیقەت تەماشای دەكات، صبابە: مەیل و شەوق، اسبكرت: درێژ دەبیتهوه، درع: گراس، دمرەدامان، ماكسى، مجول: ژیرگراسى، بكر: هیلەكى نۆبەرە، المقاناة: تیکەڵ، نمیر الماء: ناوى بیگمەرد، غیر محلل: زۆرى بەسەر نەهاتى.

دهلئ: لهش و هه موو به دهنی، شهو پوناکی دمهاته دهو روبه ری، وهك مه ناره ی رهبه ندی شهو بیداره، كه به ندایه تی خودا دهكات و چرای داناوه بو رېنومايي رېبوار، ئه و شوخه له وانه یه كه پیاوی زانا و خوگر و خو پارێز دلی بۆی دمپوانی، ئه و كاته كه خوی درێژ دهكات له سهر جیگه ی خه و تن به كراسی درێژ و ئه وه لكراسی كورته وه ده چوینری به هیلكه ی نۆبه ره ی نه عامه، كه سپی و زهردی دلرپینه، به لام لهشی ئه م نازداره شو راوه به ئاوی پاکی ساردی بیگهر د، كه زور هامشو ی له سهر نه بی، یان ئه وم تا لهشی چواندوو به مرواری تازه له ئاو دمه رها تووی ناو سه دمه ف و هیشتا كونه كراو، له رهنگ و نرخ و جوانیدا بی وینه یه!

تَسَلَّتْ عَمَائَاتُ الرَّجَالِ عَنِ الصَّبَا   وَلَيْسَ فُؤَادِي عَنْ هَوَاهُ بِمُنْسَلٍ
أَلَا رَبَّ خَصَمٍ فِيكَ أَلْوَى رَدَدْتُهُ   نَصِيحٌ عَلَى تَعْدَالِهِ غَيْرُ مُؤْتَلٍ

تسلت: وازی هی ناوه له خه م و په ژاره، عمایات: هه رزمیی و نه فامیی و جه حیلئیی، صبا: رابواردن، منسل: وازه یان و ده ستبه رداری، خصم: دوژمن، ألوی: رهنه ستور، تعذال: سه رزه نشت، مؤتل: زور توند له ئاموژگاریدا.

دهلئ: خه لك و پیاوی كه ده ستبه رداری هه رزمیی و نه فامیی بوون و سه بووری خو یان داومه دلداری و عیشق بازی، به لام دلی له خوشه ویستی ئه و شوخه هه رگیز ژیر نابیته وه و گو ی نادات به رهنه و ئاموژگاری، زورنه یار و دوژمن سه رزه نشتی من ده كه ن و زوریش تووندن له گله یی و گازنده و ئاموژگاری، به لام من به قسه یان ناكه م و داومه ته دواوه.

وَلَيْلَ كَمْوَجِ الْبَحْرِ مُرَخِ سُدُولُهُ   عَلَيَّ بِأَنْوَاعِ الْهُمُومِ لَيَّبَتْلِي
فَقُلْتُ لَهُ لَمَّا تَمَطَّى بِصُلْبِهِ   وَأَرْدَفَ أَعْجَازًا وَنَاءً بِكُلِّكُلٍ:
أَلَا أَيُّهَا اللَّيْلُ الطَّرِيبُ أَلَا الْجَلِي   بِصُبْحٍ، وَمَا الْإِصْبَاحُ فِيكَ بِأَمْثَلِ

موج: شهپۆل، مرخ: په‌رده‌ی ڕەشی داداوتمه‌وه، سدول: په‌رده، یبته‌لی: تاقی ده‌کاته‌وه، تمطی: درێژبووه‌و بایی ڕاکێشاوه، صلب: پشت، اردف: له پاشکۆی داناوه، اعجاز: پشته‌وه‌ی هه‌ر شتێ، ناء: گه‌راوتمه‌وه، کلکل: سنگ و بێشه‌وه، انجلی: ڕوناکیکه‌ره‌وه، اصباح: ڕۆژ بوونه‌وه.

ده‌لی: له‌پیناوی ژوانی ئەم کیژه‌و کیژانی دیکه‌دا زۆر تووشی دهم‌ده‌سه‌ری و ماندوو‌بوون بووم، زۆر شه‌وی تاریک وه‌ک شه‌پۆلی دهریاو ڕه‌شایی به‌هه‌موو په‌رده‌گانییه‌وه به‌سه‌رما دادراوتمه‌وه، ته‌نها بۆ ئەوه‌ی تاقیم بکاته‌وه، بزانی خۆ‌ڕاگرم، منیش له‌وه‌لامدا پێم وتوو له‌کاتی‌که‌دا به‌هه‌موو توانای شه‌وی تاریک پشتی له‌سه‌رم داناوه‌و به‌هه‌موو توانای خۆیداوه به‌سه‌رمدا و سنگی له‌سه‌رم داناوه، واته‌ سه‌رم‌تای شه‌و و ناوه‌راستی و ناخر و ئۆخ‌ری هه‌ر تاریک‌بووه، له‌وه‌لامدا گوتم: شه‌وگاری درێژ که‌می له‌سه‌رم خۆت لابده‌و وامه‌زانه ڕۆژه‌که‌ت بۆمن باشتره، نه‌خێر شه‌وی تاریک و ڕۆژی ڕوناک بۆمن وه‌ک یه‌که، چه‌نده توانات هه‌یه تاریکه‌، چونکه ڕۆژم ڕۆشن نییه‌!.

فَيَا لَكَ مِنْ لَيْلٍ كَأَنَّ نَجُومَهُ   بِكُلِّ مُعَارِ الْفَقْلِ شُدَّتْ يَنْذُبِلِ
كَأَنَّ الثَّرِيَّا عُلِقَتْ فِي مَصَامِهَا   بِأَمْرَاسٍ كَتَّانٍ إِلَى صُمٍّ جَنْدَلِ

مغار: توند شەتە کدراو، الفتل: بادان و رێستراو، ینبەل: ناوی شاخیکە لە
نەجد، الثریا: کۆ و تەرازوو، علقت: هەلواسراو، مصام: شوین، وەستان،
امراس: گوریس و پەت، کتان: کەتان، صم: رەق، جتدل: تاش و بەردی
گەورە.

دەلئ: کام شەو؟ ئەو شەوێی کە سەرم سوڕما بوو لە درێژی و
نەرۆشتنی کە ئەستێرەکانی ئاسمانی وەک و لاخ بە گوریسی مەحکەم و
پتەو و بادراوی کەتان بەسترا بوونەو بە چیا (یەزبول) کە شاخیکە لە
نەجدی حیجاز، وەکو و تراویشە لە شوینی خۆیان هەلواسرا بوون بە پەتی
هۆنراوی کەتان، بەتاشە بەردی گەورەو.

(مەبەستی ئەوەیە ئەو شەوێی کە ئەوێی لە جێگەی خۆیدا).

وَقَرَبَةٍ أَقْوَامٍ جَعَلْتُ عِصَامَهَا عَلَى كَاهِلٍ مِنِّي ذُلُولٍ مُرَحَّلٍ

قربة: کۆنە ئاو، عصام: پەتی بەستنی دەمی کۆنە، کاهل: ناوشان،
ذلول: فێر و راھاتوو لەسەر کارکردن، مرحل: کاروانچی.

دەلئ: زۆر جار دەچوو بۆ ئاوەیێکی بۆ ھاوڕێکانم و کۆنەم دەدا
بەسەر شانی فێرە ئیشکردو مداو دەمی کۆنەم بە دەست دەبەست بۆ
ئەوێی ئاوەکە دابەش بکەم بەسەر بەسەریاندا.

وَوَادٍ كَجَوْفِ الْعَيْرِ قَفَرٍ قَطَعْتُهُ بِالدُّبِّ يَغْوِي كَالْخَلِيعِ الْمَعِيلِ

وادی: شیوو دۆل، جوف: ناوسک، العیر: وشتەر، قفر: جۆل، یعوی:
ئەیلوران، خلیع: سەرسەری و بێ بەندوباو، المعیل: کلفەتدار، خێزاندار.

دهلئ: زۆر شیوودۆلّم برپوه و تییدا سهفهرمکردوو، چۆل و هوّل وهك
ناوسكى وشتر پيچاوپيچ و پر له شتى پيس كه لهو شیوهدا گورگ
ئهیلوراند، وهك كابرای قومارچیی و دۆراوی مال و منداڵ زۆر و لهبی نان
و ئاوی و دۆراندنی سامانی، ئهیلوران و هاوار هاواری بوو.

فَقُلْتُ لَهُ لَمَّا عَوَى: إِنَّ شَأْنَنَا قَلِيلُ الْغِنَى إِنْ كُنْتَ لَمَّا تَمَوَّلَ
كِلَانَا إِذَا مَا نَالَ شَيْئاً أَفَاتَهُ وَمَنْ يَحْتَرِثُ حَرْثِي وَحَرْثَكَ يَهْزِلُ

عوى: لورانی، لامتمول: خاومن سامان نهبووی، أفاته: لهناوی دمبات،
يحترث: بهشوینیدا بگهڕئ، يهزل: لهپولاولاز دهبئ.

دهلئ: لهوكاتهی گورگه‌بۆر له شیوهکه دهلوران و برسی و تینوو بوو،
منیش پیمگووت: کاری من و تۆ ئه‌ومیه بئ سامان و بئ دمسکه‌وتین، تۆش
وهك من هیشتا نه‌بووی به‌ خاومنی مال و سامان و هه‌ردوولامان ئه‌گه‌ر
شتیکی دمسکه‌وت زۆر زوو له‌ناوی دمبات و ئه‌م و ئه‌و سوودی ئی
ومرده‌گرن، هه‌رکەس وهك من و تۆ کاسبی بکات و دمسکه‌لاوبی له‌پولاولازه.

وَقَدْ أَغْتَدَى وَالطَّيْرُ فِي وَكُنَاتِهَا بِمُنْجَرِدٍ قَيْدِ الْأَوَابِدِ هَيْكَلِ
مِكَرٍ مِّفَرٍّ مُقْبِلٍ مُدْبِرٍ مَعَا كَجُلُودِ صَخْرٍ حَطَّهَ السَّيْلُ مِنْ عَلِ

اغتدی: شه‌به‌فی دمرده‌چم، وکنات: کون، هیلانه، درزی ناوشاخ،
منجرد: ئه‌سپی که‌متووک و یال، قید: زنجیر، الأوابد: چه‌یوانی کیوی ناو
جه‌نگه‌ن، هیکل: گه‌ورمو زل، مکر: ڕاکه‌ر بۆ پيشه‌وه، مفر: ڕاکه‌ر بۆ

دواوه، مقبل: بهرو پێش، مدبر: بۆ دواوه، جلمود: تاشه بهردی زۆر
 گه وهری رهق، حطه: خلۆر کرابیتهوه، السیل: لافاوی زۆر، عل: له بهرزایی.
 دهلی: بهیانی زۆر زوو له گهڵ گزنگی پۆژ، من دمرده چم بۆ پاو و شکار،
 بالنده هیشتا له کون و هیلانهکانی دمرنه چووه، ئه سپیک له ژیرمایه،
 ئه و منده شکارم پێکردووه تووک و یالی و مریوه و زۆر ئازایه له پاکردن،
 کووت و زنجیر له پێی حه یوانی کێوی دهکات و زۆر په یکه ری گه وهریه
 له پاکردن و گه پانه ووه بۆ پێشه ووه بۆ پاشه ووه، وهک بهرداشی زۆر گه وهره
 که لافاو بۆ خواره وهی خلکردبیته ووه، ته نها نیچیریکی له دهستی دمرناچی،
 به و به یانییه زووه.

(مه بهستی ئه وهریه به و ئه سپه زۆر تیژپه و وهک ئه و بهرده گه وهریه
 که له سه رموه لافاو بۆ خواره وهی خلکردووه ته و وه یه).

كُمَيْتٍ يَزِلُّ اللَّبْدُ عَنْ حَالٍ مَتْنِهِ   كَمَا زَلَّتِ الصَّفْوَاءُ بِالْمُنْتَزِلِ
 عَلَى الدَّبْلِ جِيَّاشٌ كَأَنَّ اهْتِرَامَهُ   إِذَا جَاشَ فِيهِ حَمِيهُ غَلِيٌّ مَرَجَلِ
 مَسْحٌ إِذَا مَا السَّيْحَاتُ عَلَى الرُّكِيِّ   أَثَرُنَ الْغُبَارَ بِالْكَدِيدِ الْمَرْكَلِ

کمیت: ئه سپی کویتی چوارپهل چه رمک، یزل: نه خزی، اللبد: له باد،
 ژیر زین، حال متنه: شوین زین و جل و کوپان، الصفواء: تاشه بهردی ساف
 و رهق، المنتزل: بالنده که دهنیشیته ووه، الذبل: سکی خالی و ماندوو بوون،
 جیاش: قوله قوله کولاف، اهترامه: پژمه ی ئه سپ، حمیه: کۆلان، مرجل:
 هازان و تیانچه ی سه ر ئاگر، مسح: غار و ویلغه، السابحات: ئه سپه کانی

گۆرپهانی غارغارین، الونی: به هیواشی، الکدید: زهوی رهقان، المرکل: شوین
سمکولانی نهسپ و ماین.

دهلی: ئەم ئەسپه زۆر دهگمه نه، ئەسپێکی کویتییه، چوارپهل سبیه،
قهلهوه، گۆشتنه، ژیر زین بهسهر پشتهیهوه ناوهستی لهبهر لووسی و
دهخزئ و لهسهر پشته ناوهستی، وهك بآئنده دهخزئ لهسهر بهردی ساف
و رهق و خوی ناگرئ، لهگهڵ برسییهتی و سكهالیدا قهرمهی سکی دی و
دهنگی پرهمی لهکاتی غارکردنی وهك قوڵه قوڵی قازانی بهکول بهرز
دهبیتهوه، سمکولانی لهسهر زهوی رهق و تهق کاتی له گۆرپهانی پهبازی
و ئەسپسواری دادنا، ئەدات لهبهردی رهق و تۆز بهرز دهکاتهوه، لهبهر
بههیزی و توانایی و چالاکی و ماندوونهبوونی.

يَزِلُ الْغَلَامُ الْخَفُّ عَنْ صَهَوَاتِهِ وَيُلَوِي بِأَثْوَابِ الْعَنِيْفِ الْمُثْقَلِ
دِرْبِرِ كَخْدُرُوفِ الْوَلِيدِ أَمْرُهُ تَتَابُعُ كَفِّهِ بِخَيْطٍ مُوصَّلِ

يزل: ئەخزئ، الخف: سووك و مندالرهنگ، صهوات: سهري زينهكهی،
يلوی: پێچی ئەدات و سوپی دەدات، العنيف: تیزپهپ و كۆلهسوار، المثل:
قورس، دربر: سوپ دهخوات بهدهوری خۆیدا، خدروف: مزراح، امره: تووند
بادراو.

دهلی: ئەم ئەسپهی من كه شكاری پی دهكهم ههزرهكاری تازمهسوار
ناتوانی خوی لهسهری رابگرئ و دهخزئ و ئەكهوێته خوارهوه لهسهر
زینهكهی و ئەو كهسهی كه تورپهه و ئازاری و لاخ دەدات خوی ناگرئ
لهسهری و ناتوانی خوی كۆبكاتهوه و ههڵهتۆرپینی و دهیخاته خوارهوه،

دمبئ ئەووی سواری دمبئ به ئەزموون بئ لەرامیاریی و لاخدا، چونکه دەسورپتەو و دەخولیتەو، هەروەك مزاراحی دەستی منداڵ كە بەندی دەزووی بادراو بە دەموری مزاراحەكەدا پێچیدەدا و دەیخولینیتەو.

(دیاره یاری مزاراحین لەو زمانەدا هەبوو، ئەسپەکانی یانە کێبەرکئ سواری بەشیکی ولاتانی کەنداوی عەرمبی بە ئەژاد دەچنەو سەر ئەسپی ئیمەرمولقەیس!).

لَهُ أَيُّطَلَا ظَبْيٍ، وَسَاقًا نَعَامَةٍ، وَإِرْخَاءُ سِرْحَانٍ، وَتَقْرِيبُ تَنْفَلٍ
ضَلِيعٍ إِذَا اسْتَدْبَرْتَهُ سَدَّ فَرْجَهُ بِضَافٍ فَوَيْقَ الْأَرْضِ لَيْسَ بِأَعْزَلَ
كَأَنَّ سَرَاتَهُ لَدَى الْيَبْتِ قَائِمًا مَذَاكُ عَرُوسٍ أَوْ صَلَايَةٍ حَنْظَلٍ

ایطلا: کەلەکەى ئاسك و بنبالی، ساقا: هەردوو پانی نەعامە، ارخاء: قونەى گورگ، تقریب: نزیککردنەوێ هەردوو قاچ لە هەردوو دەست کاتی ڕاکردن، ضلیع: هەردوو گوپی قەلەو و گوشتنە، فرج: ناوڕانی کە زاوژیی تێدا یە، ضاف: کلکی درێژ، اعزل: لارووێر، سراة: پشت، مذاک: هێلەساوێ مال سواقدان، یان دەساری ساومەر هارپن، صلاية: بڕیسکەى ڕەنگی گوزائکە گەیشتوو.

دەلئ: ئەم ئەسپە هەموو سیفەتی ئەسپی ڕەسەنى هەیه، بە نموونە: هەردوو بنبالی و لاتەنگەى هەردوو دەستی، وەك بنبالی ئاسك ناسکە و هەردوو قاچی دواوێ وەك لاقى و شترمر ڕەق و درێژ و پتەو و قونەکردنە، ئەلئى گوزگە لەبەکارهێنانى هەردوو دەست و هەردوو قاچیدا، لەڕاکردندا وەك ڕۆیویە، بنههنگلى ئاسك ساف و بئ گرییه، قاچی

نه‌عامه رەق و درێژە، به هێژە، قونەى ھەك گورگە و بەکارھێنانى
 ھەردوو ھاج و ھەردوو دەست تەنھا لە رێویدا جوانە، دەم و گپ و کۆلمى
 پەرمو لەرو لاوازو قوپاو نییە کە پشت تى دەكات، کلکى ئەسپەكەیان رێك
 و درێژە ھەتا زەوى و نزیك و لارو وێر نییە، پاشەووە ئامیرى زاوژى
 شاردرامتەو، پشتى كاتى زینى لەسەر پشت لادەبرى ساف و لووسە،
 ئەلێى ئەو بەردە ھیلەساومیە کە سەل و مێخەكى بووكى لەسەر دەھارن،
 یان لە بریسكەو جوانى ئەو گوژالەییە کە لەناو ئاو دانراو، بۆ ئەو
 تالییەكەى بپروا، ئەوكاتە پەنگێكى زەردى زۆر جوانى ھەیە، وەك
 ئەسپەكەى شاعیرە.

كَأَنَّ دِمَاءَ الْهَادِيَّاتِ بَنَحَرِهِ عَصَاةُ حِنَاءٍ بِشَيْبِ مُرْجَلٍ

الهاديات: ئەو حەيوانە کێویییە کە ھەمیشە رێنیشاندرە بۆ جەلەوى
 ھەمووان، نحر: سەر سنگ و بەرمکى ماینەكە، عصارة حناء: پاشماو
 خەنەى گێراو و بەکارھاتوو، شیب مرچل: مووی سپى شانەکراو.

دەلێ: ئەم ماینەى من یەكەم سوازە کە دەگاتە سەر مەر و
 بزنە کێویەکان و بەتایبەتى سەر قافلەكەیان و راپەرەكەیان کە ئەویش
 شاکرکرا، دوو شوانەكە باشتر دەستگیر دەکەرن و خوینی ئەو حەيوانە
 پێش قەرەوڵە بە سنگ و بەرمکى ئەسپەكەو وەشك بوومتەو، ئەلێى
 پەلەى خەنەییە بە مووی سپى شۆراو و شانەکراو، چونکە نارەھەى
 ئەسپەكە خوینەكەى شۆردوومتەو.

فَعَن لَنَا سِرْبٌ كَأَنَّ نِعَاجَهُ   عَذَارَى دَوَارٍ فِي مَلَأٍ مُدَيِّلٍ
فَادْبَرْنَ كَالْجِزْعِ الْمُفْصَّلِ بَيْنَهُ   بِحَيْدٍ مُعِمٍّ فِي الْعَشِيرَةِ مُخَوِّلٍ
فَالْحَقُّهُ بِالْهَادِيَّاتِ وَدَوْنَهُ   جَوَاجِرُهَا فِي صَرَّةٍ لَمْ تَزَيِّلِ

عن: بریاندهداو دهکهوێته ناوهراستیانهوه، سرب: پانهمهپ، نعاج: مهپهكان، دوار: بتی پیروژ، ملاء: عهباو سهپرۆش، مذیل: داویندار، ادبرن: پشت نهکهنهوه، جزع: موورووی هۆنراوه له ملهوهندا که رهش و سپی بی، معم: مامدار، مخول: خالدار، جواجر: دووا بهرخ و کارهكان، صرة: شالینه یان بوخچه، تزیل: لهیهك نهتزاز بوو.

دهلی: که بهم نهسهپهوه دهچم بو شکارو راوی چهیوانهکیوی و گاکویوی توشم دمبی به رانیك لهو چهیوانه جوانانه، کاوپ و گیسکه تازه پیگهیشتووهمانی نهلیی کچه عازمبی تازه و ناسکۆلهیه و له دهوری بتیک دوعاو نزا نهکات و بهرگی ئاودامانی لهبهرمو پهراویزهکهی به ئاوریشمی رهش نهخشکراوه، واته دهچنهوه به ناو یهکداو بهدهوری پیشپهوهکهیاندا دمسورپینهوه، وهک داوای دوعاو نزاو پارانهوه بکهن، نهوجا نهو پانهمهپهی چهیوانه کیویه که پشت دهکهنه من و سهرنهکهن به یهکدا وهک ملهوهندی موورووی هۆنراوه لهگهردنی مندالیکی رهسهنی ناو هۆز، که خاوهن مام و خالیکی زۆر بی و نازدار بی، کام مووروو جوانه له ملی نهکهن، ئا لهوکاتهدا نهسهپهکهم دهکهوێته ناویانهوهو له پیشپهوهکهانهوه دمست پی نهکات و هاشماوهکان وهک بوخچهیهکی نهکراوه لهدهوری یهک

کۆبوونهتهوه، چونکه سهركردهيان نهماوه و بئ سهرن و نهتهوهو مالى
 ئهم سواره چالاكهيه.

فَعَادَى عِدَاءَ بَيْنِ ثَوْرٍ وَنَعْجَةٍ   دِرَاكًا، وَلَمْ يَنْضَحْ بِمَاءٍ فَيُغْسَلَ
 فَظَلَّ طُهَاءُ اللَّحْمِ مِنْ بَيْنِ مُنْضَجٍ   صَفِيفَ شَوَاءٍ أَوْ قَدِيرٍ مُعْجَلٍ

عادا: ئهسپ پائهگات بهدواى، ثور: بهران، نعجة: مهر، دراکا:
 بههه موویاندا دهگات و فريا ئهكهوى بۆ راوگردنیان، ينضج: ئارهقه ناکات
 و ماندوو نابى، طهاة: چيشتكه رهگان، صفيف شواء: شيشى كه باب له سهـر
 پشكو، قدير معجل: قازانى زوو پهـز.

دهلى: ئهسپهشئ ئهكهويته ناويان له سهـر گهوره گانه وه شكار ئهگات و
 له بهران و نيـره گانه وه دهست پئ ئهگات بۆ مهـرو بزنه كيوييه گان و
 بههه موویان رادهگات و ئارهق ناکات، ههتا پئويستی به شۆردن بيـت و
 ماندوو نابى، ئهوجا ناشپهـز و چيشتليـنه رهگان ئهكهونه ئاماده کردنى
 گوشتى كهـل، ههـندئ به شيشى برزاوى سهـر پشكو و ههـندئ به تيانچهـى
 زوو پـس و زوو پهـز خواردن ئاماده دهکهن.

(دهك به زمهرى ماری بئ كه ئهوهنده دلـپـهـقه بهرام بهر بهو گيانداره
 جوانانه، وهك ئهو راوچيانهـى ئيـستای كوردستان كه حهيوانه كيوى و پۆر
 و كهوايان له ناو بردووه).

وَرَحْنَا يَكَادُ الطَّرْفُ يَقْصُرُ دُونَهُ   مَتَى مَا تَرَقَّ الْعَيْنُ فِيهِ تَسَهَّلَ

دهلئ: که دەرپۆشتین و به سواری ئەم ماینه ته‌واو وه‌سفه، هەرگیز
چاوی ئی تیر نه‌ده‌بوو، ئاوی چاوی دمبرد، وه‌ك چۆن ته‌ماشای تیشکی
به‌هیز چاو ماندوو دمکات و کول ئەبی، ئەمیش وا هەر کات ته‌ماشای
سه‌ره‌وی دمکرد ده‌گه‌راپه‌وه‌و بۆ خواره‌وه‌و له‌به‌ر جوانی و شو‌خی ماینه‌که.

فَبَاتَ عَلَيْهِ سَرَجُهُ وَلَجَامُهُ   وَبَاتَ بَعِيْنِي قَائِمًا غَيْرَ مُرْسَلٍ

دهلئ: ئەم ئەسپه‌ ره‌سه‌نه‌ که ده‌گه‌راپه‌وه‌و له‌م‌ راو و شکار و
نیچیرگرتنه‌ ماندوو‌یه‌تی پێوه‌ دیار نه‌بوو، زین و له‌غاو و ره‌شوه‌ی له
پشت و دم و سه‌رشانی بوو، له‌سه‌ر چوار په‌ل رانه‌وه‌ستا و له‌به‌ر چاوی
خۆم هه‌ولئ به‌ره‌لاکردنی نه‌ه‌دا و ئاماده‌بوو بۆ جه‌وله‌ی شه‌وراو، ئەوه
نیشانه‌ی ئەومه‌یه‌ که‌مخۆر و نه‌جیب و ئەصل و فه‌صلداربووه‌.

أَصَاحَ تَرَى بَرْقًا أَرِيكَ وَمِیْضَهُ   كَلَمَعَ الْيَدَيْنِ فِي حَبِيٍّ مُكَلَّلٍ
يُضِيءُ سَنَاهُ أَوْ مَصَابِيحُ رَاهِبٍ   أَهَانَ السَّلِيْطَ بِالذُّبَالِ الْمُفْتَلِ
قَعَدْتُ لَهُ وَصُحْبَتِي بَيْنَ ضَارِحٍ   وَبَيْنَ الْعُدَيْبِ، بُغْدًا مَا مُتَأَمِّلِي

صاح: ره‌فیق و هاوڕێ، برق: بروسکه‌ی هه‌ور، اریک: نیشانت دراوه،
میض: تیشکه‌که‌ی وه‌ك سه‌ره‌بزوت، له‌: ره‌نگدانه‌وه‌، حبی: هه‌وری
باراناوی به‌رز، مکلل: تاجه‌گوئینه‌، سناه: پوناکی، السلیط: پوونی ناو
چرای قه‌شه‌، الذبال: فتیله‌، المفتل: بادراو و هۆنراوه‌، بعد: ره‌هه‌ند.

دهلئ: ئەوه‌ باسی راو و شکار و سوارچاکی، ئەوجا باسی پو‌زانی باران و
تۆف و هه‌وره‌ بزبسکه‌ و هه‌وره‌ تریشقه‌ دمکات و دهلئ: هاوڕێ گیان چاوت

لێ بوو که بروسکهو چه خماخه‌ی هه‌وره‌که تیشکی چاوی کوێر نه‌کرد،
 وه‌ک ده‌ست‌راوشاندنی هه‌وره‌چر و تورپه‌که، تاجه‌گوێنه که‌وانه‌ی دابوو،
 دنیای رۆشن نه‌کردموو هه‌ردوولای هه‌وره‌که ماندوو نه‌دمبوون، یان وه‌ک
 چرای نه‌و رهبه‌نده که زۆر مه‌به‌ستی نییه پلێته‌ی چراکه‌ی رۆن سه‌رف
 بکات و شه‌وی تاریک پرووناک بکاته‌وه و ترس و سام له‌ دلی رێبوار لابادات،
 به‌لام من زۆر لام ناسایی بوو دانیشتم له‌ نیوان شاخی زارج و عوزمبیدا
 به‌ رمه‌ندی بیرکردنه‌وه‌وه سه‌رنجم نه‌دایه نه‌و دیمه‌نه سامناکه که
 له‌دورگه‌ی عه‌ره‌ب بێ وینه‌یه.

عَلَا قَطْناً - بِالشِّيمِ - أَيْمَنْ صَوْبِهِ وَأَيْسَرُهُ عَلَى السُّتَارِ فَيَذْبُلُ
 فَأَضْحَى يَسُحُ الْمَاءَ حَوْلَ كُتَيْفَةٍ يَكْبُ عَلَى الْأَذْقَانِ دَوْحَ الْكَنْهَبِلِ

علا: سه‌رده‌که‌وی بۆ سه‌ره‌وه، ایمن: لای راست، الشیم: ته‌ماشاکردنی
 بروسکه‌ی هه‌ور، صوب: بارانی به‌خوێ، أضحی: له‌بنه‌رۆژ، یسخ: دادمباری
 و دهرژینی، یکب: وه‌ک ده‌می کونه دهرژری، الأذقان: دم و چه‌ناکه،
 الدوح: داری که‌وره‌ی پهل و خه‌لفزۆر، کنه‌بل: دره‌ختی درکداری
 و شترخۆر.

ده‌لی: نه‌و هه‌وره‌پر له‌ باران و بروسکه‌و هه‌وره‌ تریشقه له‌سه‌ر چیا‌ی
 قه‌ته‌ن که له‌یه‌مه‌نه‌وه لای راستی گرتووه که ته‌ماشای بکه‌مین و لای
 چه‌پی له‌سه‌ر چیاکانی سه‌تار و یه‌زبوله، که له‌ به‌حرمینه، واته
 ناوچه‌که‌ی که‌نداوی گرتوووته‌وه، هه‌ر له‌چیشه‌نگاو ده‌ستی کرد به
 رێژانی ناو له‌ ده‌وری چیا‌ی کوته‌یفه، وه‌ک ده‌می کونه‌ی پر له‌ ناو

سهرموخوار بکه‌یت‌ه‌وه، داری به‌رز و گه‌وره‌ی و شترخۆری لار دم‌کرده‌وه و
زۆر به تووندیی دادمباری به‌سهر دارو دۆل و چیا‌دا.

وَمَرٌّ عَلَى الْقَنَانِ مِنْ نَفْيَانِهِ   فَأَنْزَلَ مِنْهُ الْعُصَمَ مِنْ كُلِّ مَنْزِلٍ
وَتِيْمَاءٌ لَمْ يَتْرُكْ بِهَا جَذَعَ نَخْلَةٍ   وَلَا أَجْمَأَ إِلَّا مَشِيداً بِجَنَدَلٍ
كَأَنَّ ثَبِيراً فِي عَرَانِينَ وَبَلِّهِ   كَبِيرُ أَنْاسٍ فِي بَجَادٍ مُزْمَلٍ
كَأَنَّ ذُرَى رَأْسِ الْمُجِيمِرِ غُدُوَّةً   مِنْ السَّيْلِ وَالْغُثَاءِ فَلَكَّةُ مِغْزَلٍ

قن‌ان، تیم‌اء، ثبیر، م‌جیم‌ر: ناو‌گرد و چیا و شاخ‌ن، له حی‌جاز و
مه‌دینه.

ده‌لئ: ئە‌وه هه‌وره عاله‌م‌گیره، رۆ‌یشت به‌سهر چیا‌ی فه‌نات‌دا، پرشی
بارانه‌که‌ی و دلۆ‌به گه‌وره‌کانی، مه‌ره‌گی‌وییه‌کانی له‌شو‌ینه به‌رزمه‌کانه‌وه
هی‌نایه‌ خواره‌وه‌وه له لافاو خۆ‌یان هه‌شارداوه و ته‌مای گرت‌ه‌وه و هه‌رچی
بنه‌دارخورمای گه‌وره هه‌بوو هه‌مووی له‌بن هه‌لکه‌ند و هه‌موو جو‌ره
که‌یل و خانوو‌ییه‌کی پامالی و پوخاندی، مه‌گه‌ر ئە‌وه‌ی به‌به‌ردی زۆر
گه‌وره‌وه گه‌ج دروست کرابی و ته‌ماشای چیا‌ی (سوبه‌یر)ت کرد‌با
له‌سه‌رم‌تای بارانه به‌خو‌ره‌که‌وه به‌سهر که‌پوو لوتیدا ده‌هاته‌خواره‌وه،
وات‌ده‌زانی عه‌رم‌بی به‌ده‌م‌وی عه‌بای له‌سهر شانی چن‌راوه، چونکه‌ بارانه‌که
زۆر به‌خو‌ر ئە‌باری، وه‌ک تاله‌ده‌زو دم‌رده‌که‌وت، سه‌ری چیا‌ی موجه‌یم‌ه‌ر
ده‌مه و عه‌سر ئە‌وه‌نده لافاوی به‌ملاوئه‌ولادا هاته‌خواره‌وه ده‌ت‌گوت سه‌ری
ته‌شی و خو‌ری پسته‌نه ده‌خو‌لئ‌ته‌وه، ئە‌م سه‌رسو‌رمانه‌ی شاعیر له‌وه‌یه که

بارانی وا زۆر و لافاوی به هیژ و پووش و په لاش و خاشاکی رامالیوه ههتا
 نهو پۆزه له نیوه دورگهی عه رمب نه بووه.

وَأَلْقَى بِصَحْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاةُ   نُزُولَ الْيَمَانِي ذِي الْعِيَابِ الْمَحْمَلِ
 كَأَنَّ مَكَائِي الْجَوَاءِ غُدِيَّةً   صُبْحَنَ سُلَافًا مِنْ رَحِيقِ مُفْلَلِ
 كَأَنَّ السَّبَاعَ فِيهِ غَرْقَى عَشِيَّةً   بَارْجَائِهِ الْقُصُوى أَنَابِيشُ غُنْصُلِ

القى: فرەى داوه، بعاع: درزى شەبهەق، وهك كۆلۆسن، العياب: کوتال و
 قوماشى ئه عرابى، المحمل: بارگه، مكائى: په پوسلیمانه، غدیه: به یانی زۆر
 زوو، الجواء: درزى قوڵى زهوى، صبحن: دهمى به یانی، سلاف: شه رابى تازه
 پالێوراو، رحیق: پوخته ی بن کوپه، مفلل: به هارات پێوه کراو و تیژ،
 أنابیش: سه لکی پیاز و شتی تر، عنصل: پیازه خوگانه.

دهلێ: که بارانه که باریبوو و له پێشه وه هه موو جارێ باری بوو و لهو
 بیابانه ی دهشت و دهره و له ناو که رسه که هوراودا گژو گیا سه وزبوو بوو،
 دیمه نی وهك نهو چه رچییه به دهویه یه مه نییه جوله که یه، چونکه باره
 قوماشه که ی راخستبوو بۆ فروشتن، نهو جا په پوسلیمانه ی ناو گژو گیا له
 خۆشی دانه و گیای سه وز بوو، وهك نهو بهو مهسته دابوو که سه رله به یانی
 تێر تێر خۆی مهست کردبێ له مه ی تازه دهم و پر له به هارات و زۆر تیژ،
 نهو جا درنده کانی وهك شیر و پلنگ و گورگ و پێوی و چه هه ل له ناو
 ته نکاو م بارانه ئاوه که دا ته نها سه راپای دیار بوو، وهك پیازه خوگانه سه ر
 ئاو که وتبوون.

ئەو شاعیرە کە زۆر بەتواناوە باسی سەیرانی هەواری جۆل جۆل
 دەکات و لەگەڵ عونەیزەخان رانەبووی، وە وشتی بۆ ئەکات بە قوربانی
 و پۆزیکێ پر لە عەیش و نۆش و ماچ و مۆچ دەگوزەری، کە هۆکاری
 ئەم چامە شیعەریە کە جگە لەوەسفی دڵدارەکی باسی شەو، ئەسپ،
 بروسکە، باران، کە لە هەشتاو دوو بەیتدا زۆر بە وردی وەسفی ئەو کاتە
 دەکات، لە یەکەم دێر هەتا هەشتەم، باسی جیاوونەو لە دۆست ئەکات،
 لە دێری نۆیەم هەتا چل و دوو، باسی رابواردن دەکات، لە چل و سێ هەتا
 چل و شەش، باسی شەدارەکان، لە چل و حەوت هەتا پەنجە، باسی
 سامناکی و ژێر شیوو دەکات، لە پەنجاو یەکەو هەتا شەست و هەشت،
 باسی ئەسپەکیە، لە شەست و نۆ هەتا حەفتا، بروسکە باس دەکات، لە
 حەفتاو یەکەو هەتا هەشتا، باسی باران و لافاوە.

تەرفەهێ کۆری عەبد

عەمری کۆری عەبدی بەکری، کەناوی تەرفەهێ، بەمانای ڕەسەن و
وەجاغزادەمێ، لە باوک و لەدایکەوه، بە مندائی باوکی مردوووه لەپاڵ
مامەکانی زۆر سەخت ژیاوه و لە دەستی و مردەدی دایکی تالای چەشتو،
دەستیداوێتە ژبانی لەهولەعب، هەموو سامانی ماله باوکی فەوتان، ئەوجا
بەپێوەندی کرد بە عەمری کۆری هیند، بەلام دەمشپی بووه هۆی ئەوه
لەپادشای حیرموه نامەیهکی بۆ نووسرا بۆ میری بەحرمین و ئەوهی
تێداوو کە بکوژرێ و لەگەنجیدا کوژرا، ئەوه ژبانی ئەم شاعیرمێ بە
کورتی.

توێژمران و ڕەخنەگرانی ئەدمبی عەرمبی زۆریان وتوووە لەبارەى ئەم
گەوره شاعیرموه، بەلام بۆ کورد زۆر پێویست نییه جگە لەوهی ئەم
شاعیره زۆر ورده لەباسی هەوارگەو نەریتی عەرمبی لەوکات و ڕەخنە و
باسی وردی و شتر و شانازی خۆی و باسی وردی ژبان و مردن و ستمی
خێڵەکهی و هەستی ناسکی خۆی جوان دەربرپومو زۆر درێژدادر نییه.

هه ئواسراوی تهره‌فی کوری عه‌بد

لِخَوْلَةٍ أَطْلَالَ بِرُقَّةٍ نَّهَمَدِ تَلُوحُ كَبَائِي الْوَشْمِ فِي ظَاهِرِ الْيَدِ

اطلال: پاشماوه شوینه‌وار، تلوح: دمرده‌که‌وئ، وشم: خال. خه‌وله که‌ناوی ئەو کچه ده‌شته‌کیه که تهره‌فه‌ه‌زی ئی بووه، هه‌وار و ده‌وار و که‌پری خوی هه‌یه له‌سه‌ر ته‌پۆلگه‌ی سه‌همه‌وه، هه‌رماوه نه‌فه‌وتاه و له‌ناو ئەو به‌ردو له‌دا ده‌بینرئ، وه‌ک ئەو خاله‌ی کو‌تراوه له‌سه‌ر پشتی ده‌ست و په‌نجه‌ی گیژی عه‌رمب، که زۆر هه‌زی ئی ده‌که‌ن و به‌دمرزی زامداری ده‌که‌ن و به‌کل رهنگی لی‌دنه‌خشی‌ن.

وُقُوفاً بِهَا صَحْبِي عَلَى مَطِيَّهِمْ يَقُولُونَ: لَا تَهْلِكْ أَسَى وَتَجَلَّدِ

هاورپیکانم به‌دیارمه‌وه و مستان و ولا‌خه‌کانیان راکرت و ئامۆزگاریان کردم، خۆت مه‌فه‌وتینه به‌خه‌م و په‌زارمه‌وه، وه‌ک ئازا خۆت رابگره و ژیا‌نی خۆش بگوزمرینه.

كَأَنَّ حُدُوجَ الْمَالِكِيَّةِ غُدُوءَ خَلَايَا سَفِينٍ بِالتَّوَاصِفِ مِنْ دَدِ

که‌ژاوه‌کانی هۆزی مالیک له ئی‌وارمه‌وه‌ختیکدا و (گه‌می) به‌له‌م و که‌شتی راکیراوبوون، له‌ناو شیوه‌کانی مؤلیان دابوو بۆ کۆچکردن.

عَدَوِيَّةٌ أَوْ مِنْ سَفِينِ ابْنِ يَامِنْ يَجُورُ بِهَا الْمَلَأُ طَوْرًا وَيَهْتَدِي

ئەو گەمی و بەلەم و کەشتییە راوەستاوە لە عەدەن، لای نزیک
عومانیوە هاتبوون و سەر بە کەشتیوان و گەمیداری کوپی یامین بوون،
هەندێ جار بەملاو ئەولادا لایانداوە هەندێ جاریش پێگەی راستیان
دەگرت، مەبەستی ئەومێه کەشتی بیابان کە و شترە لە دوا یەکەوێ وەک
گەلەگەمی ناو دەریا و نزیک دورگە دەبینران.

يَشُقُّ حُبَابَ الْمَاءِ حِزْزُومَهَا بِهَا كَمَا قَسَمَ الثُّرْبَ الْمُفَافِلُ بِأَلِيدِ

ئەو گەلە و شترە وەک گەلەگەمی پێگەی ئاویان دەبێ و سنگی خۆیان
لە دەشتی وەک دەریا دەهاوێشت، وەک ئەو منداڵە کە مالهەشکی دەکات
و شتێک لەناو کۆمەڵێک دەشارێتەوە و پەنجەی دەکات بە دوو بەشەوێ
بەهاوێکە دەلی: دەی لە کام بەشدا، ئەو ڕەوێ و شترە بەو شیوە
بەپێکەوتن.

وَفِي الْحَيِّ أَخْوَى يَنْقُصُ الْمَرْدَشَادِنْ مُظَاهِرُ سِمْطِي لَوْلِي وَزَبْرَجِدِ

لەناو هەوارگەدا کارمامزی چاوپێش هەیه کە ناسکی گەورە بەری
ئەداو ئەراک ئەومرێنی بۆی کە ملوانکە ی مرواری و دانە ی گەوهەری
لەملاپەو بە جوانی سروشتی وا، جوانی دەستکردی هەلواسیوە.

خَدُولُ تُرَاعِي زَبْرًا بِخَمِيلَةٍ تَنَاولُ أَطْرَافَ الْبَرِيرِ وَتَرْتَدِي

ئەو دایکە مامزە بەبەر مومبەو شیرێ پێ ئەداو لە ڕمۆه ئاسکەکان جیا بوووتەو بەو بەخێوکردنی کارمەکی و لەناو ڕمۆمەدا ئەلەومرێ بەجیا، لەبەر نازداری بێچومەکی چاویکی هەمیشە لە خواردنی بەری داری ئەراکەو چاومەکی تری لەسەر کارمەکیەتی، ئەو هەموو چواندە مەبەستی ژنیکی شوخەو منداڵۆمبەرە.

وَبَسِمُ عَنْ أَلْمَى كَأَنَّ مُنَوَّرًا تَخْلَلُ حُرَّ الرَّمْلِ دِغْصٌ لَهُ نَدِ

کە ئەو ئاسکە ناسکە سرکە پێ ئەکەن، پوکی گەنم ڕمگ دەر دەرکەو، کە ڕمۆنەقی داو بە ددانە سببیەکانی، وەک گوێی بەیبوون دیارە، وردو ساغ و سپی، وەک وردە ڕیزی شوپاومبە، لەو ڕۆژمۆه هەتا ئەمڕۆ کەسێک نەبوو بەو جوورە وەسفی دەم و لیوو ددان و چاو و گەردن و ملوانکە بەو زیندوییە بکات، کە ئەم لاوێ کردووەتی.

سَقَّتْهُ إِيَّاهُ الشَّمْسُ إِلَّا لِئَاتِيهِ أَسْفٌ وَلَمْ تَكْدِمْ عَلَيْهِ يَأْمِدِ

ئەو ڕیزە وردە کە ددانی پێ چواندوو تیشکی خۆر ئەوێندە تر سببی کردووتەو، بەلام پوو و لیوی وەک خۆی ماوتەو، (ئەلێی بە گەلا گوێزی تەوێلە ڕمگراوە)، وەک زامدار کرابی و کلی بەسەردا کرابی، واتە هەر هەموو ڕمگەکان سروشتییە.

وَوَجَّهَ كَأَنَّ الشَّمْسَ حَلَّتْ رِدَاءَهَا عَلَيْهِ نَقِيُّ اللَّوْنِ لَمْ يَتَّخِذْ

ئەو شیوە ناسکە پۆرمزمتیکی ھەبە، دەلێی خۆری ئاسمان سەرپۆشی
داوە بە پوویدا، جوان، پاک، بێگەرد، پەنگی گەش، ھێج جۆرە لەکە
لەسەر نەماوەو چال و چۆل و عازمبە لەسەر نییە و وەك ئاوێنەییە!

وَإِنِّي لَأَمُضِي إِلَهُمَّ عِنْدَ اخْتِصَارِهِ بِعَوَجَاءِ مِرْقَالٍ تَرُوحُ وَتَغْتَدِي

دەلێ: بەلام من ھەركات خەم و پەزارمبەكم ھەبێ بەھۆی ئەم
نازدارمەو دەری دەکەم و دەچم بۆلای بەسواری ئەو و شترە سووک و سۆل و
تیزپەمە، کە لەھاتن و چوون ماندوو نابێ.

أُمُونِ كَأَلْوَاكِ الْأَرَانِ نَسَائِهَا عَلَى لَاحِبٍ كَأَنَّهُ ظَهَرُ بُرْجِدٍ
تُبَارِي عِتَاقًا نَاجِيَاتٍ، وَأَتَّبَعْتُ وَظِيفًا وَظِيفًا فَوْقَ مَوْرِ مُعَبَّدٍ

وەسفی و شترەکە ی دەکات و لە بەیستی پێشوو دا ھەندیکێ باسکرد و
لێرمش دەلێ: ئارام و لەسەر خۆیەو مەترسی ئی ناكری و پستی پان و
تەختە، ئەلێ دارە تەختەکە ی فیرە و نەکانە کە کۆیلە ھەلیاندەگرت و
منیش بە قەمچی لێی دەخوێم، لەسەر پێگەییەکی تەخت وەك قوماشی
ھێلدار ی ساف، پێش پێشینی پێ ئەکەم، لەگەڵ و شتری پەسەنی دەگەمەنی
سپی و جەحیل و جوان و لاقەکانی پاشەوێ ھاوێزان لەگەڵ ھەردوو
دەستی کە بەسەر زەوی و خۆل و خاکدا دەپوا.

تَرَبَّعَتِ الْقُفْنَيْنِ بِالشَّوْلِ تَرْتَعِي حَدَائِقَ مَوْلِي الْأَسِرَّةِ أَغِيدِ
تَرْبَعُ إِلَى صَوْتِ الْمُهِيبِ، وَتَقِي بِذِي خَصَلِ رَوَعَاتِ أَكْلَفِ مُلْبِدِ
كَأَنَّ جَنَاحِي مَضْرَجِي تَكْنَفَا حِفَافِيهِ شُكَّا فِي الْعَسِيبِ بِمَسْرَدِ

هەر له باسی و شترمکهی دهلی: زۆر جوان گوێپرایه له له دمنگی شوان و
خاومنهکهی و رام و دمسته مۆیه، به لام به کلکی چروپری خۆی دمبوێری
له نێرمی کارامه و به هیز و له رهشیدا سوور دهنوینی و کلکی ناوه
به نێرینهی پستی و بۆ میننهیهك دهگهڕێ و زۆر به شهوق و زهوقه و
کلکی نهو و شتره نێره دهلیی بای ههڵۆی به تهمهن و پیره و له
ههردوولایهوه به چهبلێ هۆنراوه و به توێکلی دارخورما بهیهکهوه
گرێدراوه و دووراوه به درهوش و دمرزی قایم که دیارترین سیفهتی
نێرمیه.

ئهوه وهسف، ئهوه منده سادیه، تهنها خهیاڵی ئهعرابیهکی لای
عهرب نهی کێ به خهیاڵیدا دێ کلکی و شتر بچوینی به دووبایی دایکی
کۆنی بال رووتاوه و به چهبلێ شلیفی دارخورما بهیهکهوه دوورابیتهوه.

فَطَوْرًا بِهْ خَلْفَ الزَّمِيلِ، وَتَارَةً عَلَى حِشْفٍ كَالشَّنِّ ذَاوُ مُجَدِّدٍ
لَهَا فَخِذَانِ أَكْمَلَ النَّحْضُ فِيهِمَا كَأَنَّهُمَا بَابَا مُنِيفٍ مُمَرِّدٍ
وَطَيُّ مَحَالٍ كَالْحَنِيِّ خُلُوفُهُ وَأَجْرَةٌ لُزَّتْ بِدَائِي مُنْضِدٍ

دهلی: ئهم کلکه و شتره له پێشهوه باس کرا، ههمیشه له کاردايه، جاری
ئهیدات له پستی ئهوه کهسهی له دواوه سواربووه، یانی شوینی ئهوه ئهگه
ههبوو جارێکیش ئهیدات له ناو گوانهکانی که وشکبووتهوه و شیری تیدا
نییه، وهك کونهی (چهوت) نی کۆنی لیهاتوووه پوکاوتهوه و بێ شیر و
ئهوانهش له ناو دوولافدايه و گوشتی زۆری گرتوووه وهك دوو لاشیپانی

دەرگای کۆشکیکی بهرزو بلند و لهمه‌په‌ر درووستکراپی ساف و لووس و بێگرێ و گۆله.

ئه‌وجا برپه‌ری پستی وه‌ک که‌وان بێچراوه له‌په‌راسووه‌کانی و ژێر چه‌ناگهی به‌مه‌حکه‌می گرێدراوه به‌ ملیه‌وه‌و له‌گه‌ڵ برپه‌ری شان و دووگی سه‌رپشتی گرێدراوه، هه‌موو وشترێک ئه‌وه وه‌سفی بێ دهبی زۆر کارامه‌و تیزپه‌وه‌بی.

کِنَاسِي ضَالَةٍ يَكْنُفَانَهَا	وَأَطْرَقِيسِي تَحْتَ صُلْبِ مُؤَيَّدِ
لَهَا مِرْفَقَانِ أَفْتَلَانِ كَأَنَّمَا	تَمُرُّ بِسَلْمِي دَالِجٍ مُتَشَدِّدِ
كَقَنْطَرَةِ الرَّوْمِيِّ أَقْسَمَ رَبُّهَا	لَتُكْتَنَفَنَّ حَتَّى تُشَادَ بِقَرْمَدِ
صُهَابِيَّةُ الْعُثُونِ مُوجِدَةُ الْقَرَا	بَعِيدَةُ وَخَدِ الرَّجُلِ مَوَارَةِ الْيَدِ

ئه‌وه هه‌ر باس باسی وشتره‌که‌یه، که هه‌ردوو قه‌بوو‌غهی وه‌ک ئه‌و دوو چاله‌یه که‌ گا به هه‌ردوو ده‌ستی هه‌ڵیده‌که‌نی له‌ بنی داری مۆردا بۆ فینکی و پالکه‌وتن و ده‌لیی چه‌مینه‌وه‌ی که‌وانه له‌ نیوان پشت و هه‌ردوو لاقیدا، به‌لام تووشی که‌رمه‌ژن و که‌رۆلیی نه‌بووه‌و بۆشایی بێ نه‌خۆشی لاق و نه‌ژنۆو بن هه‌نگل، هه‌ردوو مه‌چه‌کی لکا‌ون به‌ سنگیه‌وه، وه‌ ئه‌لیی دوو دۆلچه‌ی ئاو هه‌لکێشانه‌و به‌ده‌ست ئاوی له‌بیر پێ دهردێنن و قو‌لی ئی هه‌لما‌لیوه، وه‌ک پر‌دی پۆمه‌کان که وه‌ستا‌که‌ی به‌ جوانیی به‌خشت و که‌ج که‌وانه‌ی بۆ دروستکردووه، بۆ هاتوو‌چۆی خه‌لک، پ‌م‌گی سپی به‌ره‌و سوور و له‌ژێر توکه‌که‌یه‌وه ئه‌و دوو لاقه‌ لکا‌ون به‌ بن‌پانه‌یه‌وه، سنگی له‌گه‌ڵ ده‌ستی و پاشه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ قاجی هاوته‌ریب کارده‌که‌ن.

أَمِرتْ يَدَهَا قَتَلَ شَزَرَ، وَأَجْنَحَتْ لَهَا عَضْدَاهَا فِي سَقِيفِ مُسْنَدِ
جَنُوحٍ، دُفَاقٌ، عُنْدَلٌ، ثُمَّ أَفْرَعَتْ لَهَا كَيْفَاهَا فِي مُعَالَى مُصَعَّدِ
كَأَنَّ غُلُوبَ التَّنْعِ فِي دَأْيَاتِهَا مَوَارِدُ مِنْ خَلْقَاءِ فِي ظَهْرِ قَرْدَدِ
تَلَاقَى، وَأَحْيَانًا تَبِينُ كَأَنَّهَا بَنَائِقُ غُرٍّ فِي قَمِيصِ مُقَدَّدِ

دهلی: لاقی بادرابوو، وهك گوریسی پتهوی زیاده، نهایی به نه کهی وهك
رهمگرمگ و باربوو بۆ پیشه وه، وهك بالی بالنده دمرچووبوون، ههر دوو
باسك و نانیشکی وهك تاشه بهردی هایم به پشتیه وه لکابوون، لاقه کهی
نهملاو نه ولای دمکرد، وهك لاریتیه وه تهمکانی دمدا بۆ پیشه وه، خاومن
که للهیه کی گه وهه بوو، بهرز راگیری کردبوو بۆ سه ره وه، له سه ره دوو
سه رسانی هه لکشاوه به ره وه سه ره وه، نهوشان و ملهی شوینه واری پمت و
گوریسی چه رم و دروستکراو له سه ره په راسوهمکانی دیار بوو، به لام کاری تی
نه کردبوو، هه وهك جوگه له ی ناوی کهم که کار ناکاته سه ر تاشه بهردی
گه وه وه رهق، واته ته نگه وژیتر ته نگه وژیتر، سک و پالوو گوریس و قه یاسه
هه ر توانای نه بوو، کار له پشت و په راسوی بکات، چونکه نه وه جوگه له
ناوه هه ندی جار پیکه وه وه هندی جار به جیا رپگهی دمکرد، نه لقه ی
ته نگه و چه لهمه ی لای په راسووی وهك قوچیه ی کراسی سپی له سه ره
قوماشی دادراو دیار بوو.

(نهم و مسفه سه رمتایی و دهشته کییه، وهك باسی سه یاره ی ته واهو
مواسه فاتی نه مرؤی باس کردوه، ته نها شوینیک نییه که باسی نه کردبی،
نهموش جو ره له زمینی هه بووه وهك نه مرؤ!!)

وَأَلْلَعُ نَهَاضٌ إِذَا صَعَدَتْ بِهِ   كَسُكَّانُ بُوصِيٍّ بِدِجْلَةٍ مُصْعِدِ
وَجُمُجْمَةٌ مِثْلُ الْعَلَاةِ كَأَنَّمَا   وَعَى الْمُلتَقَى مِنْهَا إِلَى حَرْفٍ مَبْرَدِ
وَحَدُّ كَقِرْطَاسِ الشَّامِيِّ وَمَشْفَرٍّ   كَسَبَتْ أَلْيَمَانِي قَدَّهُ لَمْ يُحَرِّدِ

نهم وشتره ملی زور در یژمو له کاتی پو یشتن به رزی نه کاته و هو بهرمو
سهرموه ههنگاو دهنی، نه لئی سهوئی به له می ناو پرووباری دجله یه، بو
سهرموه پرووبار دمنازوی، که لله ی سهری نه لئی دمزگای ناسنگه رمو
سندانی مزگهره، ده لئی ئیسقانه که ی سووچی تیژی شاخی به رزو رمه،
وادمردمه که وی که بر بهندی تیژکردنی تیغ و شمشیر، واته زبر و ردهق و
سهخته.

لای ههردوو گوپی و چه ناگهی و دک کاغهزی نوسین وایه که له شام
دروست دهری و تووکی پیوه نه ماوه له بهر کوینی و رمه نیی و لهج و
لیوی نهم وشتره و دک پیستی چیلی دмбаغراوی لیها تووه، که به تال و
جهوت دموای کرابی و پان و در یژره و دک کهوشی یه مانی نهرم و ردهق و
مه حکمه و پتهو.

وَعَيْنَانِ كَأَلْمَاوَيْتَيْنِ اسْتَكْتَا   بِكَهْفِي حِجَاغِي صَخْرَةٍ قَلْتِ مَوْرِدِ
طَحُورَانِ عَوَارَ الْقَدَى، فَتَرَاهُمَا   كَمَكُحُولَتِي مَدْعُورَةٍ أَمْ فَرَقَدِ
وَصَدَقْنَا سَمْعَ التَّوَجُّسِ لِلْسُّرَى   لِهَجْسٍ خَفِيٍّ أَوْ لَصَوْتٍ مُنْدَدِ

نهو وشتره دووچای گهشی ههیه، و دک ناوینه سافهو شتبینه، له ناو
تافیک یان دوو تاق که به ههدی شاخیک، یان دوو شاخ و دک نه شکهوتی

بچووک دمردهکهون، له ژیر دوو مای سهختی دمرچوو له چیا که وینهی
 ههردوو نهبروی بوو له ژیریاندا، دوو چالاوی باران دمردهکهوی که ناوی
 پاکی پروونی تیدابی، نهو دوو چاوه که وهک چالاوی ناو بهردی سهر
 چیاپه، فریدمیری پوش و کا و ورددهکه لایه، وهک دووچاوی گاکوی ترساو،
 له ناوچوونی خووی و گۆلکه کهی که زۆر جوان دمردهکهوی، نهو چا دوو
 گوپی راست بیست و هه لۆل و بیسهری دهنگی نزم و گوپیستی خشی
 نزم له شهوی تاریکدا، یان سووکتین چپهی لی دهبیستی.
 (ئهوه نازکتین ومسی گوپی لهو رۆژهدا!).

مُؤَلَّتَانِ، تَعْرِفُ الْعِثْقَ فِيهِمَا   كَسَامِعَتِي شَاةٍ بِحَوْمَلٍ مُفْرَدٍ
 وَأَرْوَعُ بَبَاضٍ أَحَدٌ مُلْمَلَمٌ   كَمِرْدَاةٍ صَخْرٍ فِي صَفِيحٍ مُصَمَّدٍ
 وَإِنْ شِئْتَ سَامِي رَاسِطَ الْكُورِ رَأْسُهَا   وَعَامَتٍ بَضْبُعِيهَا نَجَاءَ الْخَفِيدِ

ههردوو گوپی نیشانه کردوو وهک ئامیری نیشانهی رم، که رهسەنی و
 نه جابه تی لیدمردهکهوی، وهک دوو گوپی نهو مه رهکیوییه که له ناوچهی
 حه و مه ل دمزی و تاکبوو مه وهو گوپی قولاخه بو دۆزینه وهی ریگه چاره،
 خاو من دلکی هۆشیاره بو هه ر مه ترسییه ک و به توونیدی لیدمه دات وهک
 سه عاتی چه له م به لام سووک و بیدار و زیره ک و ئاماده و به وزه و وره
 وهک دمه که وانی به ردی ناو دهنگی خو پکوتان به زۆر ئیشی پی کرابی،
 نه گه ر بته وی سه ری به رز ده کاته وه هه تا ریک له گه ل پاش ته رکی
 سواره که ی ریک دمی و که ئپوسی له گه ل ئاو زمی ته نیشتی، وهک

مهله وانيى بکات لهناو ئاودا نه عامهيه و ههردوو باالى بهکار ديئى بو
مهله وانيى.

(له راستیدا وشر که ږیځه دهرې وډک سیمرغ وایه که به کوردی وشر مرده!).

وَإِنْ شِئْتَ لَمْ تُرْقِلْ، وَإِنْ شِئْتَ أَرْقَلْتُ
وَأَعْلَمُ مَخْرُوتٌ مِنَ الْأَلْفِ مَارِدٌ
عَلَى مِثْلِهَا أَمْضِي إِذَا قَالَ صَاحِبِي:
وَجَاشَتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ خَوْفًا وَخَالَهُ

لەسەر باسی و شتر بوومو دەلی؛ بە ئارمژووی خۆتە چۆن ھەز دەمکی
بەو جۆرە دەرپوا ھەزت لێیە بە لەز بێروا وا دەرپوا و ھەزت لێیە سووک
دەرپواو پەلە ناکات، ترسی شوول و ھەمچی ھەییە کە لەپێست
دروستکراوە ئیشی زۆرە، دەم و لەچی بۆ سەرھەو بەرز بوومتەھەو لە نزیك
کونی لوتییەھەو لەت بوومو نەرم و خۆشکارە بۆ خواردنی گەلای دەرپاوی و
ھەركات سەری نەمکردەھەو لە زەوی نیازی تیز رویشتنە.

دەللى: مەن بەم وىشترە سەفەر دەكەم، ھەندى جارى ھاورپى سەفەرەكەم
دەللى: ترسمان ھەيە لەم دەشتە چۆلە ترسناكە تىدا بچىن و زۆر بە راستى
دەللىن: خۆزگە ئىمەش بەقوربانى وىشترىكى وا بويناىە و خۇمان ئەكەين
بە سەدەقەى تۆكە ئەم وىشترە ھەيە، مەروۇ دلى دىتە جۆش و خرۆش و
دەكۆلى لەترسان، وا گومان دەبا كە تووشى كارمەسات بوومە رىگەى بى

نیشان دمبڕین لەشەوی تاریکدا، بەلام من بەهۆی ئەم و شترموه پزگارم
دمبئ و ئەوانیش پزگار دمکەم.

إِذَا الْقَوْمُ قَالُوا مَنْ فَتَى خِلْتُ أَنِّي غَيْتُ فَلَمْ أَكْسَلْ، وَلَمْ أَتَلَدِ
أَحَلْتُ عَلَيْهَا بِالْقَطِيعِ فَأَجَدَمْتُ وَقَدْ خَبَّ آلُ الْأَمْعَزِ الْمُتَوَقِّدِ
فَدَاثَتْ كَمَا دَاثَتْ وَلِيدَةُ مَجْلِسٍ ثَرِي رِبَّهَا أَذْيَالَ سَحْلٍ مُمَدَّدِ

دەلئ: لەسەرمتای ئەم سەفەرە سامناکە پڕ مەترسییە هاوڕێیان دەلئین؛
کئ ههیه سەر کاروانی ئەم ڕێگەیه؟، دمازەم مەبەستیان لە منە کە کۆری
ئەو ڕێگایەم و منیش تەمەلئێ ناکەم و خۆم گێل ناکەم، ئەوکاتە شووئێ
لێپرا دەکیشم و و شترمەکش پەلە دمکات لەپرویشتن لەناو گەرمی توانا پڕ و
تراوێلکە بائێ کێشاو بەسەر بەردو و لی گرگرتوودا، ئالەم کاتەدا
و شترمەکی من بە دەمەیه و فیزموه هەنگاو دمنئ و خوئ با ئەدا، ئەلئێ
کێژێکی سەماکارەو لەناو کۆری رابواردن سوپوسەما ئەکات بە کراسی سپی
کە لە ئەمرز دەخشی، ناومناو هەلئ ئەداتەو بە نیشانەدانی کۆرگێرەکان.

وَلَسْتُ بِحَالِ التَّلَاعِ مَخَافَةً وَلَكِنْ مَتَى يَسْتَرْفِدِ الْقَوْمُ أُرِيدُ
وَإِنْ تَبَغْنِي فِي حَلَقَةِ الْقَوْمِ تَلْقَنِي وَإِنْ تَقْتَصِنِي فِي الْحَوَانِيتِ تَضْطَدِ
مَتَى تَأْتِنِي أَصْبَحُكَ كَأَسَا رَوِيَّةً وَإِنْ كُنْتَ عَنْهَا غَانِيًا فَاغْنِ وَأَزِدْ
وَإِنْ يَلْتَقِ الْحَيُّ الْجَمِيعُ ثَلَاثِنِي إِلَى ذُرْوَةِ الْبَيْتِ الرَّفِيعِ الْمَصْمَدِ

دهلئ: ئەگەر باسی خۆم بکەم، من لەوانە نیم خۆم حەشاردەم لە دۆل
و شیوو گردۆلکە لە ترسان و لەبرسان و خۆم لە میوان و پێبوار
بشارمەو، بەلکو لەناو سابات و دیووخان دادەنیشم و چاوەرپوانی
هەرکەسیک دێمکەم کە داوای هاوکاریم لێ بکات، هەر لەشوێن من بگەرێ
لەناو کۆرۆ کۆمەل و ڕاویژ و پەرس پێکردن، من نامادمی و حزورم هەیە،
خۆ ئەگەر لە مەبەخانەش بۆم بگەرێن لەوێ بوونم هەیە بۆ خۆم و بۆ
خەلک.

هەرکەس دیدەنیم بکات لە بەیانیدا پەرداخی پێ لە مەی پێشکەش
دەمکەم و ئەگەر خۆم مەست و سەرخۆش بووم هەول ئەدەم بۆ میوانەکەم
زیاتر و خۆشتر خواستی جێبەجێ بکەم، لەبارەى بنەچەو
پەسەنایەتییەو، ئەگەر خەلک کۆبوونەو بۆ باسکردن لە شانازی هۆز و
خێل ئەوێ من خۆم لەگەورە مالان و پەسەن و یاراندار دەبینم و جێگەى
ئومێد و پەناى خەلک و دەرۆبەرم.

لَدَامَايَ بَيْضٍ كَالثُجُومِ وَقَيْنَةً   نَرُوحُ إِلَيْنَا بَيْنَ بُرْدٍ وَمُجَسَدٍ
رَحِيبٍ قَطَابُ الْجَنِبِ مِنْهَا، رَفِيقَةً   بَجَسِّ النَّدَامَتِي، بَضَّةُ الْمُتَجَرِّدِ

دهلئ: هاوپیالەو هاوجامە مەیهەکانم دیارو بەرچاو و ڕۆشن و ناودارن،
وەک ئەستێرن، بەهاوڕێی بەزم و کەنیزەک و کێژۆلەى نەرم و ناسک دێن
و دەچن و هەرجارەى بەرگیك لەبەر دەکەن، هەندێ جار کراسى شۆڕ و
هەندێك جار سادەو سپى و هەندێ جارێش ڕەنگاو ڕەنگ و هەندێ جار
فەش و فوول و هەندێ جار لکاو بە لەشیانەو، بەلام یەخەبەرەلاو گەردن

و سینگ و مەمك ديار و پام و دەستەمۆ بۆ دەستبازیی و دەست
لەگەردندان، كە سپی و گەرم و نەرم و چەور و غەزوبەز، وەك كۆری
شازادەكان و گەورە سەرگۆمارەكان.

(ئەو و پێنە سەردەمی نەفامییە یان شانۆی ئەمپۆی دنیا!).

ئەو كۆرەى كە مەى و ئافرمەت و سەماو گۆرانى و موزىك و كۆرى
دەستبازى و مەبازى تىدایى لەكاتى نەفامى و ئەمپۆ جىاوازى تىدا
نەماوە.

بۆیە زانای خواپەرست دەئى: (ئەم سەدەمى سەدەى نەفامى).

إِذَا نَحْنُ قُلْنَا أَسْمِعِينَا ابْرَتَ لَنَا عَلَى رَسْلِهَا مَطْرُوفَةً لَمْ تَشَدِّ
وَمَا زَالَ تَشْرَايِي الْخُمُورَ وَلَدَّتِي وَيَبْعِي وَإِنْفَاقِي طَرِيفِي وَمُتْلَدِي

دەئى: ئەو كەنیزەك و كىژۆلەى لە كۆرى رابواردن و خواردنەویدا
ئامادەى گۆرانى و سەمان و هەموو جوانى خۆیان نمایش كردووە
داوايان لى بكەین ئامادەن گۆرانى بئین، ئەوان زۆر بە هیمنى و ئارامى
و لەسەرخۆ و بى شەژان خۆشترین ئاوازی بەسۆز بەچاوى خومار و مەى
ئاسان و دوور لە زبرى و زیادەپۆی پێشكەشكەن.

ئەم ژيانە زۆرى نەبرد سەرگەرمى مەى خواردنەوە بووم و پام
دەبوارد، هەموو مال و سامان و دارايم فروشت و لەناو برد و بەخشی،
هەموو سامانى میرات و كۆن و نوێ كرا بە قوربانى رابواردنم.

(ئەوە دانپێدانانى شاعیرە كە هەموو سامانى بۆ رابواردن خەرج
كردووە).

إِلَى أَنْ تَحَامَتْنِي الْعَشِيرَةُ كُلُّهَا وَأَفْرَدْتُ إِفْرَادَ الْبَعِيرِ الْمُعْبَدِ
رَأَيْتُ بَنِي غَبْرَاءَ لَا يُنْكِرُونَنِي وَلَا أَهْلُ هَذَاكَ الطَّرَافِ الْمُمَدَّدِ

دهلی: ئەو ژیاڤه بێ سنوور و بێ بهندو باوهی من کاریکی کرد که هۆزهکههه هه موو له من توپه ببن و دهرم بکهه و خۆیان دووربگرن له من، بهتاک و تهنها و بێ کهس و هاودهه، وهک وشتری گهر و بيمار دوورخرامهوه، بێ کهس و هۆزو مال مامهوه، چونکه ژیاڤی سه ره سه ری و بێ بهندو باویم هه لێژارد، راسته نه وهی داناو و هه ژار و لیقه و ماوهکان چاک من دهناسن، چونکه میواندۆست و خاوهن دیوه خان و ناندر بووم و هه رکات هه رچههه ئاماده بوونا به خزمهت ئاماده بوو بویان، هه روهها دهوله مههههه و خاوهن سامان دهناسن که چۆن دهوار و سفرهه له خزمهت هه مواندا بووه.

أَلَا أَتَاهَا اللَّائِمِي أَحْضَرَ الرَّغَى وَأَنْ أَشْهَدَ اللَّذَاتِ، هَلْ أَتَتْ مُخْلِدِي؟
فَإِنْ كُنْتُ لَا تَسْطِيعُ دَفْعَ مَنِّي فِدْعَنِي أَبَادِرْهَا بِمَا مَلَكَتْ يَدِي
فَلَوْلَا ثَلَاثُ هُنَّ مِنْ عَيْشَةِ الْفَتَى وَجَدَّكَ لَمْ أَحْفَلْ مَتَى قَامَ عُودِي

دهلی: ئەه ی کابرای سه ره زه نشتکاری من، که دمه وهی نه چه بو جهنگ، نه وهک بکوژریم و داوا ده که ی که نه وهههه ده ستگوشا دبیم، نه وهک لات و هه ژار و رپسوا ببیم، له وه لامم بو ئەو سه رکۆنه کردنه نه ومیه: نه تهوانم که نه مریم؟ که ناتوانی واز بینه با مال و سامانم له دووی خووشی و چاکه دا خه رج بکهه، وازم لێ بینه برا، که ناتوانی مردن دوور بখেیته وه له من، باخۆم به رهو مردن برۆم، به هه موو تواناو ئارهزووی خۆم ژیاڤی لاو و

گهنجیم ئەو سێ شتەیه کە لەمەولا باسیان دەکەم، بە گیانی باپیرمت (کە
نەماوە) گویم ئێ نییه کەئێ شین و شەپۆرم بۆ دەکرێ و پرسەو (وای
شێرە)م بۆ دەلێن.

فَمِنْهُمْ سَبَقُ الْعَاذِلَاتِ بِشَرِّةٍ كَمَيْتٍ مَتَى مَا تُغْلِ بِأَلْمَاءٍ تُزِيدِ
وَكُرًّا إِذَا نَادَى الْمُضَافُ مُحَبَّبًا كَسِيدِ الْغَضَا نَبْهَتَهُ الْمُتَوَدِّدِ

دەلێ: یەکیك ئەو سێ شتەئێ ژیاانی گهنج پێك دێنن ئەوهمیه پێش
ئەوئێ سەرزەنشتکاران تانەو تەشەر بدمن، فرێك مەئێ نۆش بکەین لەو
مەمیهئێ لە سووریدا مەیلەو پەش دمنوینێ، کە دووبارە ئاوی تێ دەکرێ بۆ
ئەوئێ خەستییهکەئێ کەمبکریتەو، بڵقی ئێ بەرز دەبیتهووە لەبەر کۆنیی
و تیزی.

دووهم دیاردە ئەوهمیه کە من ئەسپەکەم دەگیرمەووە کە چوار پەلی
لەبەر جوانیی و خوشەویستی گیراومتە خەنە، لە هەرکاتداو کارێك بۆ
یارمەتی و هاوکاری پەنام بۆ بهینێ وەك گورگی ناو جەنگەل پەلاماری
ئاوخواردنەووە بدات و خاومن ئاوەکە هائی لێ بکات بەو شیوهمیه
بەدەمیەووە دەچم.

وَتَقْصِرُ يَوْمَ الدَّجْنِ وَالْدَّجْنُ مُعْجَبٌ بِهَيْكَلَةٍ تَحْتَ الطَّرَافِ الْمُعَمَّدِ
كَأَنَّ الْبُرَيْنَ وَالْذَمَالِجَ عُلِقَتْ عَلَى عَشْرِ أَوْ خِرْوَعٍ لَمْ يُخْضَدِ

سێیهە: شیوازی ژیاانی لاو کورتکردنەوئێ پۆژی سەرماو باران و تەم،
بەراپواردن لەگەل ژنیكدا لە جێ ژواندا کە جگە لە جوانیی و ناسکی و

نهرم و نوڵی له ماله گهورمندا دمزی و دموروبه‌ری هه‌میشه قهرمبائه که
 هه‌ردوو دمستی پره له خه‌رخال و بازن و مه‌چه‌ک و قوڵی نه‌ئیتی خه‌لفی
 شوڤمبیه، یان خه‌لفی گه‌رچه‌که‌و ناسکه‌و کاتی بینینی نه‌هاتوو، ژوان
 له‌گه‌ل نه‌م جوڤه ژنه به‌هه‌موو که‌س ناکرێ مه‌گه‌ر به‌ توره‌!

فَلَدَرْنِي أَرَوْ هَامَتِي فِي حَيَاتِهَا   مَخَافَةَ شَرِّبٍ فِي الْحَيَاةِ مُصَرِّدٍ
 كَرِيمٍ يُرَوِّي نَفْسَهُ فِي حَيَاتِهِ   سَتَعْلَمُ إِنْ مُتْنَا غَدًا أَيُّنَا الصَّدِي

ده‌ئێ: نامۆژگارکار وازم لێبێنه دمست له کوڵم بکه‌ره‌وه، لێگه‌رێ با
 گیانی خۆم تێر بکه‌م له خواردنه‌وه‌و سه‌ری خۆم گه‌رم بکه‌م، ترسم نییه
 له ژیان که کورت بێ و بپرێته‌وه، من پیاویکی به‌خشنده‌م بۆ خۆم و بۆ
 خه‌لک، ڕمزیلی ناکات له‌ خۆی و له‌خه‌لک و له‌ژیاندا مه‌ست و سه‌ربه‌سته،
 نه‌و دمزانێ نه‌گه‌ر سه‌به‌ی مردين کام له‌ ئێمه له‌گۆڤه‌که‌ی بایه‌قوش
 نه‌خوینێ و ببووکه‌ره‌ و دهنگه‌ومره‌ بۆی ده‌خوینێ بۆ تۆله‌ی خوینێ
 ڕژاوی کام لامان تینومانه‌و دهممان وشکه‌.

أَرَى قَبْرَ نَحَّامٍ بَخِيلٍ بِمَالِهِ   كَقَبْرِ غَوِيٍّ فِي الْبَطَالَةِ مُفْسِدٍ
 نَرَى جُثُوتَيْنِ مِنْ تُرَابٍ عَلَيْهِمَا   صَفَائِحُ صُمٍّ مِنْ صَفِيحٍ مُنْضَدٍ
 أَرَى الْمَوْتَ يَعْتَامُ الْكِرَامُ، وَيَصْطَفِي   عَقِيلَةَ مَالٍ الْفَاحِشِ الْمُتَشَدِّدِ

ده‌ئێ: مالم بۆچییه؟ نه‌گه‌ر بۆخۆم و خه‌لک نه‌بێ، ده‌بینم گۆڤی ڕژدی
 دمست قوچاوو ڕمزیل وه‌ک گۆڤی ڕابوڤری بوڤر به‌ مال و سامانی بۆ خۆی
 و بۆ نه‌وانه‌ی داوی لێ دمه‌کن وه‌ک یه‌که، هه‌ردوو گۆڤه‌که‌ کو‌مایه‌ک گلی

لهسهره و به بهردی تاشراو و نهقارپی سهری گیراوهو له ناو گۆرەکهدا
 وهك يهك نيژراون، خو مهرگ به ئارمزووی خوێ خهك دهمست نیشان
 دهكات، جیاوازی ناکات له نیوان شهریف و ناشهریف و سهخی و ڕمزیل و
 پوختهمالی ئهو کهسهی که کۆیلهی سامانه لهناو دمبات، مال و سامان
 زینهماله دهروات.

أَرَى الدَّهْرَ كَنْزاً نَاقِصاً كُلَّ لَيْلَةٍ وَمَا تَنْقُصُ الْأَيَّامُ وَالِدَّهْرُ يَنْفَدُ
 لَعَمْرُكَ إِنَّ الْمَوْتَ مَا أَخْطَأَ الْفَتَى لَكَ الطُّولُ الْمُرْخَى وَثِيَاهُ بِالْيَدِ

دهلی: زهمانه و ڕۆژ و مانگ و سال وهك خهزنهیهك وایه، پڕه له زیرو
 زیوو دراو، بهلام ههموو کاتزمیریک لێی کهم دهبیتهوه، ئهوهی کهم دهبی
 تهمهنی مروفه، دهن کات وهك خۆیهتی، ئهوجا دهلی: بهگیانی تو برای
 گوینگر، مهرگ بوار نادات به مروف و وهك ئهو پهته گوریسهیه که
 سهریکی وا به دهمست خاوهنهکهیهوه و سهریکی پهیهونده به قاجی
 و لاخهوه بو لهوهراندن و شهواژۆ تووندکردن و شلکردنی له دهمستی
 خاوهنهکهشیدا مهرگه!.

فَمَالِي أَرَانِي وَإِنِّي عَمِّي مَالِكاً مَتَى أَدُنُّ مِنْهُ يَنَأُ عَنِّي وَيَعُودُ
 يَلُومُ وَمَا أَدْرِي عَلامَ يَلُومُنِي كَمَا لَأَمْنِي فِي الْحَيِّ قُرْطُ بْنُ أَعْبَدِ
 وَأَيَّاسَنِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ طَلَبْتُهُ كَأَنَّا وَضَعْنَاهُ إِلَى رَمْسٍ مُلْحَدِ

دهلی: تیناگهم بۆچی مالیکی ئامۆزام دوورهپهڕیزه له من، من خو
 نزیك دمهکهمهوه، بهلام ئهو خوێ دوور نهخاتهوه، رووم پینادات، لۆمهو

سهرزمنشتم دمهكات و هسهه بئ دهلی و نازانه بۆچی و دهكات، وهك كاوری
بیانیی و دوور له من كه ناوی قورتی کوری نهعهده و ههمیشه لۆمهه
دهكات، كهواته جیاوازی خزم و بیانیی جیهه؟.

داوای ههرچی دهكهه و ههر خواستیکی لی داوا دهكهه وهك داوا له
مردووی گۆرستان بكهه بئ وهلامه، ههرچۆن مردووی ناو گۆر وهلامی
نییه نهه نامۆزایهشم وهلامی نییه.

(نهه شاعیره زۆر سههسههیی و بئ بهندوباو بووه و نامۆزاکهی پیاوی
ناو پیاوان بووه، نامۆزگاری کردووه كه واز لهبهزم و رابواردن بهینی).

عَلَى غَيْرِ ذَنْبٍ قُلْتُهُ، غَيْرَ أَنِّي نَشَدْتُ فَلَمْ أَغْفَلْ حُمُولَةَ مَعْبَدٍ
وَقَرَّبْتُ بِالْقُرْبَى وَجَدَّكَ إِنِّي مَتَى يَكُ أَمْرٌ بِلَنَكِيَّةٍ أَشْهَدُ
وَإِنْ أَدْعَ فِي الْجُلَى أَكُنْ مِنْ حُمَاتِهَا وَإِنْ يَأْتِكَ الْأَعْدَاءُ بِالْجَهْدِ أَجْهَدُ

دهلی: بئ گوناخ و بئ تاوان و بئ گوتاریکی بئ جئ كه پیم گوتبی بهو
شیومه لهگهله خراپه و دوورهپههههه، بهلام من تهنها نهوهم داوا کرد كه
یارمهتیم بدات بۆ گهههه بهداوی وشته ونبوووهکانی بارکیشی مهعهدهی
برای شاعیر، كه ههرگیز كهمهترخهه نهبووم به گهههه بهشوین نهو
وشترانههه، جگه لهوش من نازم ههبووه بهسهه مالیکی نامۆزامههه،
(بهههههت سویندم نهی نامۆزا) ههرکات تۆ کاری گهورمت بکهووته من،
نامادهه نههجامی بدهه، چونكه ههر کات داوام لی کرابی بۆ کاری گهوره و
قورس، من کوری مهیدان بووم و شهه دهكهه لهپیناویدهه.

وَإِنْ يَقْدِفُوا بِالْقَقْدَعِ عَرْضَكَ أَسْقَهُمْ   بِكَأْسِ حِيَاضِ الْمَوْتِ قَبْلَ التَّهْدِيدِ
بَلَا حَدَثٍ أَخَذْتُهُ وَكَمْ حَدِيثٍ   هِجَايِي وَقَذْفِي بِالشُّكَاةِ وَمُطْرَدِي

دهلێ: ئامۆزا گیان بۆچی وا ئەکەى؟ خو من بۆتۆ وانیم، ئەگەر جنیوو
هەسەى ناشیرینت پێ بلێن و باسی نامووس و شەرف بکەن، پێش ئەوەى
هەرپەشە بکەم لەگەڵ مەرگ من هەجانبەیان بۆ پەر ئەکەم و دەرخواردیان
دەدەم، بەلام کارو کرداری ئامۆزا دژی من بێ سەبەبە و بێ ھۆکارەو هیچ
جۆرە خراپەییەکم نەکردوو، بەلام دزایەتیی و جنیودانی و ھەجوى بۆ
من و سکاڵای دژی من وەك ئەو کەسەییە کە تاوانیکی گەورەى
ئەنجامدا بێ و شایستەبێ بۆ سزا و تۆلەو دوورخستنەو.

فَلَوْ كَانَ مَوْلَايَ امْرَءًا هُوَ غَيْرُهُ   لَفَرَجَ كَرْبِي لِأُنْظِرَنِي غَدِي
وَلَكِنْ مَوْلَايَ امْرُؤٌ هُوَ خِنَقِي   عَلَى الشُّكْرِ وَالتَّسَالِ أَوْ أَنَا مُفْتَدٍ

دهلێ: گوناھم نییە ئەگەر سەردار و سەردەم کەسیک بوایە جگە لەو
کە رقی لیمە و بەچاوی دووژمنایەتیی تەماشام دەکات، بێگومان کاری بۆ
ئاسان دەکردم، یان مۆلەتی دەدا بۆ سبەى کە چاکبم، بەلام زۆر
بەداخەوێم گەورەو سەرورم زۆر رقی لە منەو ئامۆزایەکی باش نییە،
خۆشە لەمن نایە، بە هیچ جۆرێ چ سوپاسی بکەم و چ داواى لێ بووردنێ
لێ بکەم و چ خۆم بگێڕم لەدەورێ و بەقوربانێ بێم رازی نابێ!

و ظَلُمَ ذَوِي الْقُرْبَى أَشَدُّ مَضَاضَةً عَلَى الْمَرْءِ مِنْ وَقْعِ الْحُسَامِ الْمُهْدِ
فَدَرْنِي وَخَلَقِي "إِنِّي لَكَ شَاكِرٌ وَلَوْ حَلَّ بَنِي نَائِيَا عِنْدَ ضَرْغِدِ
فَلَوْ شَاءَ رَبِّي كُنْتُ قَيْسَ بْنَ خَالِدٍ وَلَوْ شَاءَ رَبِّي كُنْتُ عَمْرُو بْنَ مَرْثَدٍ

دهلی: ئەم ئازارەى ئامۆزا زۆر نارەحەتەم دەگات، چونکە سەتەم لە خەزم
و کەس و کارمەووە کە حەق وایە سەتەم لابەرن، ئێش و ئازاری زۆری ھەیە
و گرو سووتانی بەژان و بەسوێیە، کەواتە وازم لێ بێنە، خۆم و دۆستم
زۆر سوپاست ئەکەم، خودام ئەکرد مائەم دوور ئەکەوتەووە بوو شاخی
زەرغەم، کە پوون و بێ لەو مەردەو کەس لەسەری ناژی، ئەووە بەخت و
ناوچاوی خۆمە، دەنا منیش حەزم ئەکرد قەیسى کۆری خالید بوومایە،
ئەگەر خودا بیویستایە، یان عەمرى کۆری مەسەد دىبووم، کە خاوەن مال
و مندالن.

فَأُلْفَيْتُ ذَا مَالٍ كَثِيرٍ، وَعَادَنِي بَنُونَ كِرَامٍ سَادَةً لِمَسْوَدٍ
أَنَا الرَّجُلُ الضَّرْبُ الَّذِي تَعْرِفُونَهُ خَشَّاشٌ كَرَأْسِ الْحَيَّةِ الْمُتَوَقِّدِ

دهلی: ئەو کاتەى وەك ئەو دوو سەرۆك خێلە خاوەن سامان و كۆر
بوومایە، دارایی زۆرم ھەبوو، ھەمیشە كۆرانی وەجاغزادە لەدەورم
دەبوون، نەجیب و كۆرە نەجیب و شەریف و كۆرە شەریف دەبووین، بەلام
من كەابرایەكى سووكم و چاكەم دەناسن كە چەند بلیمەت و زیڕەكم و
بزیۆم، وەك سەرى ماری ھۆشیار زیڕەك و بزێۆ.

فَأَلَيْتُ لَا يَنْفَكُ كَشْحِي بِطَائَةٍ   لِعَضْبٍ رَقِيقٍ الشَّفَرَتَيْنِ مُهْنَدِ
حُسَامٍ إِذَا مَا قُمْتُ مُتَّصِرًا بِهِ   كَفَى الْعَوْدَ مِنْهُ الْبَدءُ لَيْسَ بِمِعْصَدِ
أَخِي ثِقَةٍ لَا يَنْشِي عَنْ ضَرِيَّةِ   إِذَا قِيلَ مَهْلًا قَالَ حَاجِزُهُ قَدِي
إِذَا ابْتَدَرَ الْقَوْمُ السَّلَاحَ وَجَدْتَنِي   مَنِيْعًا إِذَا بُلْتُ بِقَائِمِهِ يَدِي

لێرەو دەکەوێتە باسی ئازایەتیی خۆی و نەبەردیی دەست و مەچەک و شمشێرەکەی.

دەلی: سویندم خواردوو هەرگیز شمشێر لە قەوی خۆم ناکەمەووە هەمیشە لەگەڵمایە، کام چەکی سەردەمە؟ ئەو شیرە ی که لە کەمەرم بەستوە تیژە، بڕندەمە، هەردوو دەمی تیژ و باریکە و لە هیندوستان دروستکراوە، ئەوێندە تیژو بڕندەمە ئەگەر جارێک بەکارم هینا پێویستم بە دووبارەکردنەوی نییە و کاری خۆی کردوو، کول و کۆڵەوارو دارنەبڕ نییە، برای متمانەو جێگە ی باومڕە، هەرگیز لار نابێ و دممخوار نابێ و ناچەمیتهو بە وهشاندن و کار پێ کردن، ئەوێندە بەکارە ئەگەر ئەو زەلامە ی بۆی بەکار هاتوو، گوتی: بەسە دووبارە ی مەکەرمەو، تیزبیهکە ی لەوێلامدا دەلی: کاری خۆم کردوو و پێویست ناکات بە دووبارە، خۆ ئەگەر خەڵک دەستی دایە چەک و ئامادە ی نەبەردیی بوون ئەتۆ من دەبینی بە گورجیی دەستم بە مشتووی شمشێرەکەمەوێە و نامادەم!.

وَبَرَكَ هُجُودٌ قَدْ أَثَارَتْ مَخَافَتِي   مَنِعاً إِذَا بَلَّتْ بِقَائِمِهِ يَدِي
فَمَرَّتْ كَهَاءُ ذَاتِ خَيْفٍ جُلَالَةً   عَقِيلَةً شَيْخٍ كَالْوَيْلِ يَلْنَدِدُ
يَقُولُ وَقَدْ تَرَّ الْوُظْيُ وَسَاقُهَا: أَلَسْتَ تَرَى أَنْ قَدْ أَتَيْتَ بِمُؤَيِّدٍ؟
وَقَالَ: أَلَا مَاذَا تَرَوْنَ بِشَارِبٍ   شَدِيدٍ عَلَيْنَا بَغِيُهُ مُتَعَمِّدٍ؟

دهلی: به رادمیەك ترس هەیه لە دەست وەشانەنم كە برۆم بو ناو
گەلە و شترێك كە هەندێك چۆكى داداوەو پالکە و تووەو هەندێك خە و تووەو،
كە چاویان بە شمشیری پروتم دەكەوێ هەموو لە پەچەكەیاندا رادەپەرن
و ترسیان هەیه سەریان بپر، ئا لەم كاتەدا بەلاما دەرچوو و شترێكى
گەورەو زەبەلاح، پێستى گوانى شوڤوبوووە، لەدەرمانلەى پیرێكى بە
سالاجوو دەچوو، بەلام بە تواناو تووند و ئازاو شەپانێى، هاوارى كرد كە
چاوى كەوت بە ساق و سمى كە بە شمشیر جیام كردهوە، وتى: بۆچى ئەو
كارەت كرد، ئیشێكى خراپەت كرد و پرووى كرده خەلكەكە و وتى: تەماشە
بكەن ئەم شەرابخۆرە چى ئەكات، چۆن مالمەن و پیران ئەكات و بە ئارمەزوو
ئەو كارە ئەكات و ترسى كەمى نییەو بەخۆمى گوت كارێكى گەورەو
ناپەسەندەت كرد، كە ئەو و شترەت سەربەرى، ئەوجا وتى: ئەوە كارى ئەم
سەرخۆشەیه و خراپەى زۆرە و دەستدریژە بە سەرماندا.

فَقَالَ: ذَرُوهُ إِنَّمَا نَفَعَهَا لَهُ   وَإِلَّا تَرُدُّوْا قَاصِيَ الْبَرَكِ يَزْدَدُ

ئەوجا پیاوھ پیرەكەى باوكى تورفە رۆيكرده خەلكەكە، وتى: لىگەرپىن
با ھەر ئەوھى كوشتىبى و بەز و سوودى ھەيە بۆى، دەنا ئەگەر ئەوانەش
كە دەرچوون بگىرنەوھ زياتر سەردەمبىرى.

فَظَلَّ الْأَمَاءُ يَمْتَلِنَ حُورَاهَا وَيُسْعَى عَلَيْنَا بِالسَّدِيفِ الْمُسْرَهْدِ
فَإِنْ مُتْ فَأَنْعِنِي بِمَا أَنَا أَهْلُهُ وَشُقِّي عَلَيَّ الْجَيْبَ يَا ابْنَةَ مَعْبَدِ
وَلَا تَجْعَلِينِي كَأَمْرِي لَيْسَ هُمُ كَهَمِّي، وَلَا يُغْنِي غَنَائِي وَمَشْهَدِي
بَطِيءٌ عَنِ الْجُلَى، سَرِيعٌ إِلَى الْخَنَاءِ ذَلِيلٌ بِأَجْمَاعِ الرِّجَالِ مُلْهَدِ

دەلى: كە ئەو وشترەى سەربىرى كەنیزەك و كارەكەر دەستيانكرد بە
گوشت برژاندن، لەناو ژىلەمۆى ئاگردانى پەر لە نانى بنارگى و شىشى
گوشتى نەرمەو تووندو دووگى ھەلەویان بۆ نىمەش ھینا، ئەوجا من
گوتم: ئەگەر مەردم ھەوائى مەرگم رابگەيەنن بەو شىوھى شایستەم و
كوپرى شیومەنم بۆ بگىرن و یەخەى خۆتان دادپن، ئەى كچى مەعبەد، كى
برازای شاعیرە؟، بەلام وەك ئەو كاوارایەم تەماشای مەكەن كە خەمى وەك
خەمى من نەبوو، وەك من نەبوو لە ناشتى و شەردا و لە خوشتى و
ناخوشتیدا، ئەو كاوارایە تەمەل و سست بوو لەكاری بەرز و گەورە و
گرنگ و ھەمیشە ئارمژووی لەكاری چەپەل و گەندەل بوو سەرشۆر و
ملكەچ بوو لە كوپی زۆرانبازی پیاوان كە بە مستەكۆلەو سیخوڕ
ھێرشبەریان لە خویان دوور خستوووتەو، ئەو تەوانەى كە دواى مردن
خەلك شین و گریان و وايشیڕە بكەن ئیستەش ھەر ماوھ.

فَلَوْ كُنْتُ وَغَلًّا فِي الرَّجَالِ لَضَرَّيْ
وَلَكِنْ نَفَى عَنِّي الْأَعَادِيَّ جُرْأَتِي
لَعَمْرُكَ مَا أَمْرِي عَلَيَّ بِغُمَّةٍ
وَيَوْمٍ حَبَسْتُ النَّفْسَ عِنْدَ عِرَاكِهِ
عَلَى مَوْطِنٍ يَخْشَى الْفَتَى حِنْدَةَ الرَّدَى
عَدَاوَةُ ذِي الْأَصْحَابِ وَالْمُتَوَحِّدِ
عَلَيْهِمْ وَإِقْدَامِي وَصِدْقِي وَمَخْتَدِي
نَهَارِي، وَلَا لَيْلِي عَلَيَّ بِسَرْمَدِ
حِفَاطًا عَلَى عَوْرَاتِهِ وَالتَّهْدِيدِ
مَتَى تَعْتَرِكُ فِيهِ الْفَرَائِصُ تُرْعَدِ

دهلۆ: حەق وایە کۆتەل و شینەم گەرم و گوڕ بۆ، چونکە کابرایەکی
مژموڵ و گەمژە و بۆ هیژ نەبووم لەناو پیاوان و هاوچەشنەکانی خۆم،
ئەگەر وابومایە دەبوو زۆر زیان لێ کەوتوو بوومایە، لە دوزمنایەتی
ئەوانە ی کە خاوەن ھۆزو خێل و جەنگاوێرن و خاوەن دەسەلاتی تاکن
لەشوینی خۆیاندا، بەلام ئازایەتی خۆم ئەو دەسەلاتدارانە ی لەکۆڵ
کردوومەتەو، چونکە بۆیان دەرکەوتوو ھیژ و پەلامار و
دەستومشاندن و نەژاد و پەسەنیم لەجەنگدا چۆنە، سویندم بە گیان و
تەمەنی تۆ کاروباری من سەرپۆش و شاردنەوی نییە و زۆر خەم و
پەژاری ژیانم نییە و سەرم لێ نەشیواوە و پۆژ و شەوم درێژ نییە، بە
پۆژ و بە شەو ناگادارم، کەس ناتوانی شەوبدا بەسەرمدا، بە پۆژ کاری
خۆم دەکەم و زۆر جاریش خۆم دەگرم لە شەڕ و ئازاوە و کوشتارم بەلاوە
ناشیرینە و خۆم دەبویژم، لەبەر ئەوەی تووشی بەدناوی نەبم و خەڵک
بەخۆپایی نەکوژم، لە گۆڕمپانی قەسە و کوشتارگەدا ئادەم کە کوژی ئازاو
دلقایم دلی دەلەرزی لەگەرمە ی کوشتار و شەڕە شمشیر و ڕم و بگرەو
بەردەدا.

وَاصْفَرَ مَضْبُوحٌ نَظَرْتُ حِوَارَهُ   عَلَى النَّارِ وَاسْتَوْدَعْتُهُ كَفًّا مُجْمِدِ
سُتْبِدِي لَكَ الْيَوْمَ مَا كُنْتُ جَاهِلًا   وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّدِ
وَيَأْتِيكَ بِالْأَبَاءِ مَنْ لَمْ تَبْعَ لَهُ   بَتَاتًا، وَلَمْ تُضْرِبْ لَهُ وَقْتَ مَوْعِدِ

دهلی: من هه میسه دلفراوان و به خشنده بووم، تا زور جار وابوو ده که
پیاله و پهرداخه زمرد ږمنگه کهم که ناگر ږمشی کردووته و هو له بهر زور
به کارهینانی بو قاوه خواردنه و دی ږوژانی سهخت و سه رما، له سه ر ناگر م
داناوو داومه به دهمستی نه وانه ی که سه بریان که مه و به هه ردو دهمست
پهرداخه کهم لی و مرده گری، نه و جا ږوو نه کاته گوښیستی خو ی و دهلی:
زده مان هه موو نهینیی و دمنگ و باست بو ږوون دهکاته و ده، که نه ترانیو ده،
نه و که سه هه والت بو دینی که تو نه سبابی سه فهرت بو ناماده نه کردو ده.
(نه و په شینیی شاعیره که نه مږو نهینیی نه ماوو هه موو هه وال و
دمنگ و باس له چرکه ساتیکدا گوښیستی ده بین، جیهان بو و ته گوندیک
بجووک!).

لَعَمْرُكَ مَا الْيَوْمَ إِلَّا مُعَارَةٌ   فَمَا اسْطَطَعْتُ مِنْ مَعْرِفِهَا فَتَزَوَّدِ
عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسْأَلْ وَأَبْصِرْ قَرِينَهُ   فَإِنَّ الْقَرِينَ بِالْمُقَارِنِ يَقْتَدِي

به گیانی تو برای به ږیز، نه و ږوژ و ژیان و زیاره هه موو خوازاوو ده
نه مانه ته و مال و حالی خو ت نییه، که واته چهنده دمتوانی چاکه و
پیاومتیی و میواندوستیی و داخستنی سفرمو خوان بو خه لک نه نجام بده
و نه گهر ویستت یه کیك بناسی له خو ی مه پرسه، بزانه هاوړیی کییه و

له گهڻ کي دمڙي؟، چونكه هاوپڙ به هاوپڙ و هاوڙين دهناسري و لاسايي
دهكاته وهو رهموشت وهك درم وايه له كه سيكه وه بؤ كه سيك ته شه نه دهكات.
(خوينهري به پڙ، نه وه كوټا به يتي نه م شاعيره لوميه، به گه نجي
كوڙراوه و دمر كراوه، له لايهن دمه لاتي سادمو ساكاري عهرمبه وه، پيش
هاتني ئيسلام له نيوه دوورگه ي عهرمب و له نزيك كه نداوي عهرمبدا، كه
نه و كاته به كه نداوي فارس ناسراو بووه، كه باسي ههموو شت دهكات و له
كؤمه لئاسي و دمر و نئاسيدا پسپوره).

زوههیری کوری نهبی سولما

٥٣٠-٦٢٧ زاینی

زوههیری کوری نهبی سولما کوری پهباحی مهزنی، له بنه ماله یهکی
شیعیری و وێژمی و شیعر دۆسته و له خێلی غهتهفان ژیاوه، په یومندی
کردوو به (ههرهم) ی کوری بهنان و ههرسی کوری عهوف و ئهم چامه
ههلواسراوهی بۆ ئهو دوو میره ی عهرمب داناوه، که له ناو بژیاوانی دوو
هۆزی عهبس و زوبیاندا که ماوه یهک یهکتریان کوشتوو، ئهم شاعیره
پیاویکی ژیر و خاوم ئهزموون و ئاشتیدۆست بووه و دژی بتهپرستی و
ههندی ئاکاری نهقامیی بووه، شیعرهکانی ئاوێنه ی ژیاوی خۆیهتی، راست
بتهوئ کارامهیی و ژیری ئی دهچۆرئ و ههزی له حیکمهت و ژیری
بووه و پسته و دهسته و اهزی کورت و پر مانای بهکارهیناوه و ههزی نهبووه
له بهرگاهینانی وشه ی رهق و نامۆ و کۆهه لگری مانای دژ بهیهکدا، له بهر
ئهوهیه له چینی یهکه می وێژه ی بهناو نهقامیی دادهنرئ، له کۆنهوه
جیگه ی بایهخی رۆژه لاتناسان بووه، به چاپکردن و تهرجمه کردنی
پهنا و نۆ بهیت باسی ههوارگه و دلدار و کۆچ و مهدهح و سهناو دلسایی
و زیاوی جهنگ و چاکه ی ناشتی دهکات.

أَمِنْ أَوْفَى دِمْنَةً لَمْ تَكَلِّمْ   بِحَوْمَائِهِ الدَّرَّاجِ فَالْمُتَلَّمِ
دِيَارَ لَهَا بِالرَّقْمَتَيْنِ كَأَنَّهَا   مَرَّاجِعُ وَشَمٍ فِي نَوَاشِرِ مِعْصَمِ

(ئوم ئەوفا) ناوی نازداری زوھەیرە بە لاوی، ئەوجا پرسیار ئەکات ئەو
 ھەوارە چۆلە بەشیکە لەبەرمان و سەنیرگەو شوین و خۆلەپۆتە مائی
 ئوم ئەوفا، خۆی قسە ناکات کە کۆ جۆگە ی بەرمائی جۆمان کردوو و کۆ
 درەختەکانی ناشتوو و کۆ بەری درەختەکانی چنیومتەو؟، کەس وەلامی
 نییە تەنھا شوینەوارەکانی گەردی ھەومانە دەرچ و مۆتەسەلیم، ئەو
 شوینە جینگەمائی خۆشەویستەکە یە لە (رەقەمەتەین) کە ھەوارگە ھۆزی
 دلدارە شوینەواری ھەرماو، وەك دووبارە کوتانی خال لەسەر مەچەك و
 قۆل و باسك و شوین خرخال و بازنە، ئەو خۆلەکەو دی لەو دەشتە لماوییە
 سافەدا دیارە وەك مەچەکی پەر لە خال و بازنە ی ئوم ئەوفا یە!

بِهَا الْعَيْنُ وَالْأَرْعَامُ يَمْشِينَ خِلْفَةً وَأُطْلَاؤُهَا يَنْهَضْنَ مِنْ كُلِّ مَجْتَمِعٍ

دەلی: ھەیانەکیوی چاوگەورە و ئاسکی چاوپرەش تەراتین دەکەن
 تییدا، بەدوای دایکەکەیاندا دەرۆن، کارمەرە بچووگەکان پۆل پۆل بە
 ئارامی لە پەچەکاندا بەرمو چراگەو لەومرگە دەرۆن، ھەندیک بۆ
 پێشەو و ھەندیک بۆ دواو و ھەندیک بەرز دێنەو و ھەندیک دێنە
 خوارو و.

وَقَفْتُ بِهَا مِنْ بَغْدِ عِشْرِينَ حِجَّةً فَلَأْيَا عَرَفَتُ الدَّارَ بَعْدَ تَوَهُمٍ
 أَنَا فِي سَفْعَا فِي مُعَرَّسِ مِرْجَلٍ وَتَوْبَا كَجِذَمِ الْحَوْضِ لَمْ يَتَلَّمِ

دەلی: وەستام لەو ھەوارە کۆنە ی پار، پاش بیست سال، درمنگ مالمەکەم
 دۆزییەو و پاش بیرو خەیاڵ و یادمووری کۆن ئەو کات زانییم ئەو

شوینەواری ماله بابی یاره، به چیدا زانیم به بهرده رەشه گانی سی
کوچکە ماله گەورەو شویندانانی هازانە گەورەکان و شوین پارگینی پشت
دەوارەکه بۆ لادانی ناوی باران که وەک دیواری گۆلاوی هەوزی ئاوە که
سەرەکهی نەماپی و بەلام درزی نەبردپی.

فَلَمَّا عَرَفْتُ الدَّارَ قُلْتُ لِرَبْعَهَا: أَلَا انْعِمْ صَبَاحاً أَيُّهَا الرَّبْعُ وَسَلِّمْ
تَبَصَّرْ خَلِيلِي هَلْ تَرَى مِنْ ظَعَائِنِ تَحْمَلْنَ بِالْعَلْيَاءِ مِنْ فَوْقِ جُرْنِمْ
جَعَلْنَ الْقَنَانَ عَنْ يَمِينٍ وَحَزَنَهُ وَكَمْ بِالْقَنَانِ مِنْ مُحِلٍّ وَمُحْرِمٍ؟

دەلی: که چیگەو هەوارەکەم دۆزییەووە ناسیم، گوتم بە مەنزلی
دۆست: پۆژباش، بیوێ بی و لەخۆشیدا بژی و هەر بە جوانیی بمینی!
هاوڕێ!، جوان تەماشای بکە و بپروانەو بزانه کەزاوێ یار دەبینی کە
لە سەر بارەووە بۆلایەک بپۆن لە نزیک شاری (عەلیا) و (ناوی جورسوم)،
کە خێلی ئەسەد لەسەری دادەبەزن و چیا ی فەنانیان کردووە بە هەوارگە،
لە دەستە پراستەووە بەردەلان و پەقانه کەیان کردووە بە مال و بزانه
براگیان کۆ لەوێیە؟، دۆستە یان دۆزمن؟، لە مانگەکانی حەرامە؟، یان
مانگی حەلال؟، (چونکە شاعیر چاوی بە فرمیسک و گریانە)، بۆیە
بەهاووە ئەکە ی دەلی: ئا تەماشایەکم بۆ بکەو بزانه کەس لەوێ ماوە!

وَعَالَيْنَ أُمَاطًا عِتَاقًا وَكَلَّةَ
ظَهْرُنْ مِنَ السُّوبَانِ، ثُمَّ جَزَعْنَهُ
وَوَرَّكْنَ فِي السُّوبَانِ يَغْلُونَ مَتْنَهُ
وَرَادَ الْخَوَاشِي لَوْثَهَا لَوْنٌ عِنْدَمِ
عَلَى كُلِّ قَيْنِي قَشِيبٍ وَمُقَامِ
عَلَيْهِنَّ ذُلُّ التَّاعِمِ التَّنَعَمِ

دهلئ: ئەو نازدارانەى ناو كەژاوەكە پەردەى جوانیان داوہ بەسەر بارەكانداو لەسەر و شترگەلێك باركراون كە ڕەسەن و بەئەزموون و شارمزان و ڕەنگیان سوورە، وەك دەرپوانى، وەك درەختى بەقەم، يان تری مارانە، كە زۆر سوورە وەك دەستى لەخەنە گیرا، ئەو ناسك و نازدارانە لە شىووى سووباتەوہ دەرکەوتن و لەوێوہ دەرچوون، خورج و ھۆر و بارگەیان داپۆشیوہ، بە پەردەى سوور و دەلپ و دەرەدامانە، ئەوجا لایان داوہتەوہ سووبانە، بە سواری ئەو و شترانە بۆ بەرزایی، بەلام بەنازو خەمزی كیژۆلەى نەرم و ناسك و نازپەرورەو نازدار.

(ئەوہ وەسفى خەيالى كاتى لاوى شاعیر بووہ، پيش بيست سال بەر لەم كاتە).

كَأَنَّ فُتَاتَ الْعَيْنِ فِي كُلِّ مَنْزِلٍ   نَزَلْنَ بِهِ حَبُّ الْفَنَاءِ لَمْ يُحْطَمِ
بَكْرُنْ كُوراً وَاسْتَحَرْنَ بِسُخْرَةٍ   فَهِنَّ وَوَادِي الرَّسِّ كَالْيَدِ لِلْقَمِ
فَلَمَّا وَرَدْنَ الْمَاءَ زُرْقاً جِمَامُهُ   وَضَعْنَ عَصِيَّ الْحَاضِرِ الْمُتَخَيِّمِ

دهلئ: لەو شوێنانەى كە لایانداوہو پشوویانداوہ، يان بۆ لەومرڤۆرى نازەلەكەیان وردە پەتك و خورى و موو لكاوہ بە بارو كەژاوەكانیانەوہ، ئەلئى بەرى میوہ ڕۆیپە كە نە شكاوہو ڕەنگى سوورە و بە ساقى ماوہتەوہ، ئەم كۆچ و بارەش سپێدەمەكى زۆر زۆر نزیك لە پارشیو نزیك بوونەتەوہ لە شىوى (ڕەس) كە ئاو و باخى خێلى ئەسەدە، وەك دەست لە دەمەوہ نزیكە و لەسەر ئەو ئاو و ھەوزە بارگەیان خستووہ، ئاوێكى ڕوون و شینە، وەك ئاسمان ساف و پاك و لە نزیك ئەستێلەكە لایانداوہ، چىوى

پشوو دانیان داناوه، وهك خاومن مال بى ترس و دلهر اوكنى، كه نهوانه
نیشانهى دمهسلات و شكۆ و جىگه دارىيه.

وَفِيهِنَّ مَلَهَى لِلطَّيْفِ وَمَنْظَرٌ   أُنِيقَ لِعَيْنِ النَّاطِرِ الْمُتَوَسِّمِ
سَعَى سَاعِيَا غَيْظِ بْنِ مُرَّةٍ بَعْدَمَا   تَبَزَّلَ مَا بَيْنَ الْعَشِيرَةِ بِالْذَّمِّ
فَأَقْسَمْتُ بِالْيَيْتِ الَّذِي طَافَ   حَوْلَهُ رِجَالٌ بَنُوهُ مِنْ قُرَيْشٍ وَجُرْهُمِ

دهلئ: ئەم كىژە ناسك و نازدارانه بى دوست و خوشهويست نين، بهلكو
لاوى ناسك و نهرم و دلتارا ههيه كه سهرسال بى به جوانى و ديمهن و
ژيان له گهلياندا و زور به وردى سۆزيان دهداتى و به ههموو شيؤميهك
نازيان قهبوول ئەكات.

(ئهو جا شاعير باسهكه دهگۆرئ و دپته باسى دوو سهروك كۆمار، دوو
ناشتيخواز، كه حارسى كورپى عهوف و ههرهمى كورپى سهنانه، كه
دميانهوئى خوينى دوو عهشیرمت لهسهه خويان دابنن و ناشتى لهناو ئەو
دوو هۆزه دا دابنن، كه عهيس و زمبيانە، به بهخشندهيى ئەو جۆگه
خوينهئى كه رزاوه وشك بکه نهوه).

سویندم بهو مالهى كه خهلك بهدهوریدا دهمورپنهوهو تهواهى دمهکن و
قورميش و جورهوم درووستيانکردووو بۆ خودابه رستى و ناشتى و
برايه تى.

(ئهم دوو پياوه بهراستى شايستهئى ههموو مهده و سهنايهکن و شاعير
ئهم چامهى بۆ ئەو مهبهسته داناوه، كه بهراستى ئەم دوو پياوه
شايستهن).

يَمِيناً لَنِعْمَ السَّيِّدَانِ وَجِدْتُمَا عَلَى كُلِّ حَالٍ مِنْ سَحِيلٍ وَمُبْرَمٍ
تَدَارَكْتُمَا غَساً وَذُبْيَانٍ بَعْدَمَا تَفَانُوا وَذَقُوا بَيْنَهُمْ عَطَرَ مَنْشَمٍ
وَقَدْ قُلْتُمَا: إِنَّ نَذْرَكَ السَّلْمَ وَاسِعاً بِمَالٍ وَمَعْرُوفٍ مِنَ الْقَوْلِ نُسْلَمِ

دهلی: ئەم دووگەورمیه، ئەم دوو هیژاو پێزدارە، بە راستی پیاوی چاک و پاک و باشن بۆ هەموو مالتێک، بۆ هەموو کاریک، بۆ هەموو دەستگیرێک، چ ناسان چ قورس چ یەکتال چ دووتال و بادراو، ئێوە ئەو دوو سەرکردەو سەرەککۆمار و سەرۆکخێل، گەشتە هریای ھۆزی عەبس و ھۆزی زوبیان، کە هەردوولایان یەکتریان ھێکردبوو و دەستیان جولاوہ بۆ خوینی یەکتەر، وەک ئەو مەرفانە دەچوونە لای مەنشەمی عەتار بۆ کرینی بۆن و کافور بۆ مردووھەکانیان کە ناوی بە شووم دەرکردبوو.

ئێوە بوون ھەرمووتان: ئەگەر ناشتی بەمال و سامان و ھەسە خێر دەستکەوی، ئێمە نامادەمین بۆ ھەردوولا مال و سامان و ناشتی و تەبابی بە دانوستان.

(ئەو یەکەم ھەنگاوی عەرمبە بۆ یەکیتی و پێکخستنی مالی نەتەوہ، دوور لە خوساتی داگیرکەری رۆم و فارس، بەلام ئەمەرو زۆر دوورن لەم حیکمەتە!).

فَأَصْبَحْتُمَا مِنْهَا عَلَى خَيْرِ مَوْطِنٍ بَعِيدَيْنِ فِيهَا مِنْ عُقُوقٍ وَمَأْتَمٍ
عَظِيمَيْنِ فِي عَلَيَا مَعَدَّ هُدَيْتُمَا وَمَنْ يَسْتَبِخْ كَنْزاً مِنَ الْمَجْدِ يُعْظَمِ

دهلئ: ئیوه به راستی جیگهی شایسته تان بۆ خۆتان دانا، که نهک ههر دوور له شهر و خوینپرشتن و ناگۆکی و دووبه رهکی و شهر ی براکوژی، به لکو دوور له گوناح و تاوان و برینی پهتی هاوزمانی و هاونه تهووی و هاو نیشتمانی، به راستی ئیوه گهورهن، سهرو کخیل و خه لک و خاک و دۆستی به نه مه کی باوک و باپیر تان که مه عدی باپیری عهرمبه، یاخود وا هه می شه له سه ر ئه م رێگه بن و نه وه پاش نه وه شوینکه وتووی ئیو مبی، چونکه ههر که س مال و سامان و دارایی و ئابووری له ژیر ده ست بوو خزمه تی پێ کردو به خشی بۆ خوشیی و به ختیاریی میلله ته که ی، ئه وه رابه ری راسته و گهوره ی دلسۆز و پێشه وایه!.

(به لام مه خابن عهرمب په پیره ی نه کرد!).

وَأَصْبَحَ يُحَدِّثُ فِيهِمْ مِنْ تِلَادِكُمْ   مَعَانِمُ شَتَّى مِنْ أَفَالِ مُزَنِّمِ
تُعْفَى الْكُلُومِ بِالْإِئِنَّ، فَأَصْبَحَتْ   يَنْجُمُهَا مَنْ لَيْسَ فِيهَا بِمُجْرِمِ
يَنْجُمُهَا قَوْمٌ لِقَوْمٍ غَرَامَةٌ   وَلَمْ يُهْرِقُوا بَيْنَهُمْ مَلَأَ مِخْجَمِ

دهلئ: ئه ویه به خشنده ی، ئه ویه نه ته وه دۆستی، ئه ویه سه رو مری که زینه مالی خو ی دهبه خشی و میرات و پاشماوه ی بنه ماله که ی له بژاردنی خوین و تۆله ی خه لکی تر چ ئه وانه ی خۆتان وه ده ستان هی ناوه له وشتری سه ره و چ به چکه و بیچووی تازمبوو، که نیشانه ی ره سه نی لیدراوه، ئه ویه کاری گهوره، که زام و خوین به سه دان مال و سامان ساریژ بکری له کیوه؟، له و که سه وه له ده ستی نه چووه به خوینه که دا و تاوانی نه کردووه، به لکو ته نها له بیاوه تی و ناشتی و ته بایی و پیکه وه

ژياندا ئەو كارە دمكات، ئەو مال و سامانە لە خيڵەوہ بۆ خيّل، لە
هۆزيكەوہ بۆ هۆزيكي تر چوونەتە ژيّر باري و بژاردنيى بەبي ئەوہى
پرى كەلەشاخيک خوین لە دەستى ئەم سەرورمانە رژاى.

(به راستی نه‌وه وانه‌یه‌کی به نرخه بۆ عەرمب و بۆ کورد و بۆ هه‌موو کهس پێش پازده سه‌ده نه‌م گاره کراوه).

وَذُبِّيَانْ هَلْ أَقْسَمْتُمْ كُلِّ مَقْسَمٍ
لِيَخْفَى، وَمَهْمَا يُكْتَمِ اللَّهُ يَعْلَمِ
لِيَوْمِ الْحِسَابِ، أَوْ يُعَجِّلَ فِتْنَكُمْ
وَمَا هُوَ عَنْهَا بِالْحَدِيثِ الْرَّجْمِ

(ئەو شاعىرە پۇشنىرىكى ئاسايى و شاعىرىكى سادە نىيە و بىرۋاي بە
خوداۋ پۇژى زىندوۋبوۋنەۋە ھەيە و دۇستى ئاشتىي و تەبائىي و
فەرمانپەرۋايى عەرمبە لەناۋ خۇياندا بۇ ئەۋەى چىتر پىاۋى پۇم و عەجەم
نەبن)

دەلێ: خەلكینه! ئەمى ئەوانەى حەزتان لە ناشتییە، نامەیهكم ههیه
بۆم بگهیهننه هۆزى ئەسه‌دو غەتەفان، كه سوێندخواردنه و هه‌مان
نامەش بگاته دەبیان، ئیوه سوێندی قورستان خواردوو كه له‌مه‌ولا برامان
و ناشتین، كار بكهن به‌ سوێنده‌كه‌تان و هیج له‌ خودا مه‌شارنه‌وه، خودا
ئاگاداره‌ به‌سەر دڵ و دهره‌ون و شتی ئی و نئابی و هه‌رچی له‌ خودا
بشاریته‌وه پێی دمرانی و ئاگاداره‌ به‌سەر هه‌موو نادیارو نه‌هێنییه‌كدا، ئەو
ناشتییە تێك مه‌دمن، به‌دهم ناشتی بکهن و له‌ په‌ناوه‌ غه‌در بکهن،

چونکه خودا بهو کاره دزمانی و هه‌لی دهگری بۆ پۆزی زیندوووبونهوه و له نامه‌ی ئه‌عمالتان دمینوسی و پۆزی دادگایی و لیپرسینهوه دیت، یان ههر له‌م دنیای پۆشنه‌ تۆله‌ی غه‌در ده‌کاته‌وه، جه‌نگ ئاسانه و سوودی نییه‌ و خوین و گوشتار له‌ هه‌ردوولا ده‌بی، خۆتان ئه‌زانن ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌ی شه‌ر چیه‌، شه‌ر تۆفانه‌و پێشبینی نییه‌و ته‌نها گوتارو وشه‌و رسته‌ی بریقه‌دار نییه‌، شه‌ر شه‌ره‌!

مَتَى تَبْعُوثَهَا تَبْعُوثَهَا دَمِيمَةً   وَتَضُرَّ - إِذَا ضَرَّيْتُمُوهَا - فَتُضَرَّمْ
فَتَعْرُكُكُمْ عَرَكَ الرَّحَى بِثِفَالِهَا   وَتَلْقَحُ كِشَافًا، ثُمَّ تُنْتَجُ فَشِّمْ
فَتُنْتَجُ لَكُمْ غِلْمَانٌ أَشَامٌ كُلُّهُمْ   كَأَحْمَرِ عَادٍ، ثُمَّ تُرْضِعُ فَتَقْطِمْ

(ئه‌وه‌ی به‌ زمانی نه‌م‌پۆ ئه‌م شیعه‌ر بخوینیته‌وه، دزمانی گه‌لانی میژوو پیاوی مه‌ردو شاعیری گه‌ل و پۆشنیری ناشتیپه‌رومرو پیاوی خاومن به‌یام هه‌یه‌)

ده‌لی: شه‌ر ئه‌ومیه‌ که ئیوه‌ چه‌شتوتانه‌و دزمانن ئاکام و ئاکار و نه‌نجامی چیه‌، ئه‌گه‌ر دووباره‌ی بکه‌نه‌وه کاریکی چه‌په‌ل و پۆخل و قه‌یزه‌ون ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ سووربن له‌ سه‌ر ده‌نگ و براگوژی و دووباره‌ هه‌لیگیرسینه‌وه، ئه‌وجار کلپه‌و و گری هه‌مووتان ده‌سووتین و ئه‌تانه‌پاری و وردو خاشتان ئه‌کات، وه‌ک دانه‌ی ناو ده‌سار و ئاش، به‌خۆتان و به‌و چه‌رمه‌ی له‌ژێر ده‌ساره‌که‌ دانراوه‌و هه‌موو و مرزیك ئاوستان ده‌کات و ده‌زین و دووانه‌تان ده‌بی و بۆ شه‌ر پێ ئه‌کات، ئه‌و شه‌ره‌ به‌ره‌مه‌ی چه‌په‌لی ئه‌ومیه‌ کۆمه‌له‌ گه‌نجی له‌دایک ده‌بی وه‌ک سوورده‌ی عاده‌و سه‌موود

که و شترکه‌ی پیڤه‌مبه‌ری سه‌رب‌ری و زوو شیر نه‌خواو زوو له شیر
دمه‌پ‌یت‌ه‌وه، زوو دمه‌بی به‌خو‌راکی شه‌ر، که وه‌جا‌خ‌کو‌پ‌ری له منه‌دالی
شووم باش‌ته، کو‌ری نه‌گه‌بت و شه‌رانی‌ی باش نییه.

فَتَغْلِلْ لَكُمْ مَا لَا تُغِلُّ لِأَهْلِهَا قُرَى بِالْعِرَاقِ مِنْ قَفِيزٍ وَدِرْهَمٍ
لِحَيٍّ جِلَالٍ يَغْصِمُ النَّاسَ أَمْرُهُمْ إِذَا طَرَقَتْ إِخْدَى اللَّيَالِي بِمُعْظَمِ
كِرَامٍ فَلَا دُوَّ الضُّعْنِ يُدْرِكُ ثَبْلَهُ وَلَا الْجَارِمُ الْجَانِي عَلَيْهِمْ بِمُسْلَمٍ

ده‌لی: ئەو جه‌نگ و خو‌پ‌ن‌ر‌شته‌ن جه‌گه له‌و به‌ره‌مه‌ خ‌راپ‌انه‌ی با‌سم
کرد هه‌ندی دمه‌نه‌نجامی خ‌راپ‌تری هه‌یه، وه‌ک: ئەو شه‌ره‌ چو‌ن جو‌ت‌یار
عی‌راق به‌ره‌می ک‌شتو‌کا‌ل له‌ گونده‌کان دمه‌دور‌نه‌وه پ‌ر به‌ خه‌روار و
که‌وب‌یز‌نگ و خو‌یان تی‌ر ده‌که‌ن له‌ دره‌م و دینه‌ر و ده‌غ‌ل‌ودان، نی‌وه‌ش
ئه‌وه‌نده درو‌ینه له‌ له‌ش و گیانی کو‌ره‌کان‌تان ده‌که‌ن، (ئه‌وه‌ جو‌ری‌که له‌
گال‌ته‌کردن به‌ شه‌ر‌که‌ر و ئا‌زا‌وه‌خ‌واز)، ئە‌و‌جا شاع‌یر ده‌لی: ئە‌م‌ گه‌وره
مه‌ردانه‌ که‌ی هه‌و‌لی ناش‌تی دمه‌دن زی‌ات‌ر فا‌زان‌ج و سو‌ودی‌ان بو‌ ئە‌و خ‌یل و
گه‌ر‌که‌ هه‌یه ئە‌وه به‌ ژمار‌یه‌ک و ش‌تر و به‌چ‌که‌ی شیر‌خ‌و‌ری په‌ک‌س‌اله‌و
له‌ش‌یر ب‌را‌وه و هه‌رزه‌کاری و ش‌تر دمه‌دات پ‌ی‌یان که‌ به‌که‌ل‌کی پ‌و‌ژانی سه‌خت
و گرانی‌ی ب‌یت، ئە‌وه‌ باشه‌ بو‌ سا‌پ‌یز‌کردنی پ‌ق و کینه‌و نیازی تو‌له، ئە‌و
خ‌ی‌له‌ نه‌سل و فه‌سله‌ دمه‌زانن که‌ زیان ته‌نها له‌ تا‌وان‌کار نیه‌به‌ل‌کو تا‌وان
دابه‌ش دمه‌بی به‌سه‌ر هه‌موو خ‌ی‌له‌که‌دا و قوله‌ له‌بی تا‌وان‌یش ده‌ک‌ری.

رَعَوْا مَا رَاَعَوْا مِنْ ظِمْمِهِمْ، ثُمَّ أَوْرَدُوا   غِمَاراً تَفَرَّى بِالسَّلَاحِ وَبِالْدَمِ
فَقَضُّوا مَنَایَا بَيْنَهُمْ، ثُمَّ أَصْدَرُوا   إِلَى كُلِّ مُسْتَوْبِلٍ مُتَوَحِّمِ
لَعْمَرِي لَنِعْمَ الْحَيُّ عَلَيْهِمْ   بِمَا لَا يُورَاتِيهِمْ حُصَيْنُ بْنُ ضَمْضَمِ
وَكَانَ طَرَى كَشْحاً عَلَى مُسْتَكْنَةٍ   فَلَا هُوَ أَبْدَاهَا وَلَمْ يَتَقَدَّمِ

دهلی: ئەم ھۆزە گورمیه هەتا توانیان لەم پاکژە شەڕ لەھومرەن و لە
نوخرەدی ھەردوولا تێربوون و بۆماومیەک پشویاندا و ئەوجا دەمیان
تێژمەندەو و دەستیانکرد بە بژنییە یەکتر بەچەک و بە خوێن، وەک
کاوڕای سەپۆن لە نیوان دوو نینۆک ئەسپی دەکوژی، ئەوکات مەرگیان
بریاردا لەنیوانداو دووبارە ھاتنەووە بۆ لەھومر لە گیایەکی بۆگە و پیس و
پۆخل و ئاخرشەر، بە گیانی خۆبەر و بەسەری خۆم ئەو خێلە خێلێکی
زۆر باش بوون کە ئەو کابرای خۆی شارەدەو لە ئاستی و بریاری تۆلەیدا
کە حوسەینی کۆری زەمزەمەو پستی تی کردن و نیازی تۆلە ی ھەبوو لە
نەینیدا و نیازی بوو تۆلە ی ھەرمی کۆری زەمزەم کە وەردی کۆری
حابس کۆشتبووی، لەبەر ئەووە حوسەین شەرەمەکی ھەلگیرساندەووە.

وَقَالَ: سَاقُضِي حَاجَتِي، ثُمَّ أَتَّقِي   عَدُوِّي بِأَلْفٍ مِنْ وَرَائِي مُلْجَمِ
فَشَدُّ وَلَمْ يُنْظَرْ بُوتاً كَثِيرَةً   لَدَى حَيْثُ أَلْقَتْ رَحْلَهَا أَمْ قَشَعَمِ

دهلی: بە زوبانی ئەو حوسەینە ی کۆری زەمزەم کە خۆی شارەدەو لە
سۆلج و نیازی تۆلە ی ھەبوو و ئەنجامیش شەر دەستی پی کردەووە، دەلی:
ھۆکاری خۆم جیبەجی دەگەم و تۆلە ی ھەرمی بڕام دەکەمەووە ئەگەر

نیازی دژمتۆله هه‌بوو له دوژمنه‌وه ترسم نییه، هه‌زار سواری جه‌نگاوهرم
له پشته که نه‌سپه‌که‌یان له‌غاو کردووه و ئامادهن، ئه‌وجا هه‌رده‌می
ده‌ستکه‌وت و پیاویکی گوشت له‌و شوینه‌ی دایه‌نی مهرگ بارگه‌ی خستووه.

لَدَى أَسَدٍ شَاكِي السَّلَاحِ مُقَازِفٍ لَهُ لَيْدٌ أَظْفَارُهُ لَمْ تُقْلَمِ
جَرِيءٍ مَتَى يُظْلَمُ يُعَاقِبُ بِظُلْمِهِ سَرِيْعًا، وَإِلَّا يُبَدِّ بِالظُّلْمِ يُظْلِمِ

ئهم کابرایه پیاوی نازایه، هه‌میشه ده‌ستی به‌چه‌کی خۆیه‌وه‌یه، زبر و
توندره‌وه له ر‌مبازیدا شاره‌زایه، ه‌ژو کاکۆلی له پاره‌ی به‌ستووه وه‌ک له
پاره‌ی یالی شیر ی نیر و نینۆکی درێژه و نینۆک ناکات بۆ ئه‌وه‌ی به‌کاری
به‌یئنی وه‌ک شیر، ئهم پیاوه یان ئهم سوپای هه‌زار نه‌فه‌رییه ئازاو
به‌جه‌رگه‌و هه‌رکات سته‌می لی بکری زۆر به‌ په‌له تۆله‌ی ده‌کاته‌وه، خۆ
ئه‌گه‌ر سته‌می لی نه‌کری ئهم سته‌می خۆی هه‌ر ده‌کات، ئهم وه‌سفه‌ی
حوسه‌ین هه‌رچه‌نده له دوورمه‌ودا وه‌ک زهم وایه به‌لام زیاتر بۆ گه‌وره
نیشانده‌نی قه‌باره‌ی کارمه‌ساته، که دوو هۆز له‌گه‌ڵ وورده خیل و سویندی
خوا، ماومه‌یه‌ک شه‌ری یه‌کتر بکه‌ن که زیاتر دوو نه‌وه‌ی پێوه گلابی زۆر
زه‌حمه‌ته سولج و ته‌بایی، به‌لام ئهم دوو ناوبژیوانه له کارمه‌ساته‌که
گه‌ورمه‌ترن.

لَعَمْرُكَ مَا جَرَّتْ عَلَيْهِمْ رِمَاحُهُمْ دَمَ ابْنِ نَهْيكٍ، أَوْ قَتِيلِ الْمُثَلَّمِ
وَلَا شَارَكَتْ فِي الْحَرْبِ فِي دَمِ نَوْفَلٍ وَلَا وَهَبٍ فِيهَا، وَلَا ابْنَ الْمُخَزَّمِ
فَكُلًّا أَرَاهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ غُلَّالَةَ أَلْفٍ بَعْدَ أَلْفٍ مُصَتَّمِ
وَمَنْ يَغْصِ أَطْرَافَ الزَّجَاجِ فَإِنَّهُ مُطِيعُ الْعَوَالِي رُكِبَتْ كُلُّ لَه

دهلی: به ته مه ن و گیانی تو سویندم بی، ئەم دوو که له پیاوه تاوانیان
 نه کردوو و بهر می ئەمان کورپی (نه هیك) خوینی نه پرژاوه و خوینی
 کورپی موسه لاهم ههرومها هاوبه شییان نه کردوو له جهنگ و خوینی
 نه وههل و وهههه و کورپی موخه زه مدها، به لام چونکه له شهري خيلايه تي
 کوژراون ئەمان خوینی ئەوانيش دهمن به زياده وه، ههزار به ههزار به
 تهواوی و بی کهم و کوورپی، ئەو خویندان و سولحه له بهر ئەوهيه
 ههركهس به مشتي شمشير و قوناغهرم نه کات، که پياو ناكوژی، به لام که
 شهري گهرم بوو تهري و وشکی پيکه وه سووتان و به دهمه تيزه که می زوری
 پهپان، ئەو کات ملکه چ دهکری بو سولج و ناشتیی و باجه کهش خه لکی
 ئەملاو ئەولا بيدمن، ئەوه راسته شهري له سهرم تاوه زور ساده و ساکار ديته
 بهرچاو، به لام که گهرم بوو سهري زور له ساحه دا له لاشه کرايه وه، نرخي
 ناشتي دهرده کهوی.

وَمَنْ يُؤْ لَا يُذَمُّ، وَمَنْ يَفْضِ قَلْبُهُ	إِلَى مُطَمِّنٍ الْبِرِّ لَا يَتَجَمَّعُ
وَمَنْ هَابَ أَسْبَابَ الْمَنَاءِ يَنْلَنُهُ	وَلَوْ رَامَ أَسْبَابَ السَّمَاءِ يَسْلُمُ
وَمَنْ يَكُ ذَا فَضْلٍ فَيَنْخَلِ بِفَضْلِهِ	عَلَى قَوْمِهِ يُسْتَعْنَ عَنْهُ وَيُذَمُّ
وَمَنْ لَا يَزَلْ يَسْتَرْجِلُ النَّاسَ نَفْسَهُ	وَلَا يُعْفَهَا يَوْمًا مِنَ الدُّوْلِ يَنْدَمُ

ئهوجا ئەم شاعيره فهيله سوفه، خودا په رسته، ناشتي دوسته، کو تایی به
 کۆمه لی حکمهت و بیروباومری ژیا ری و شارستانی وهك داهینان دهینی
 و دهلی: ئەوهی وهفاو به لێن و پهیمان پهچاو بکات هه رگیز زه مناکری و
 به خراپه باسناکری، هه رکهس خورپه ی دلی بو ئارانیی و تهختایی چاکه

و پیاوختیی لیڤدا، نهوه هه‌رگیز کۆل نادات له ناشتیی و ته‌بایی و به‌مال و سامان و ماندوووون نه‌که‌وێته نیوان دوو لایه‌نی شه‌پرکه‌ر، نه‌وه‌ی له‌مه‌رگ ترساو خۆی چه‌شاربدات له هۆکاره‌کانی هه‌ر پێی ده‌گاو ده‌ستی له‌کۆل ناکاته‌وه، نه‌گه‌ر به‌ گوریس و په‌یژه‌ خۆی بۆ ئاسمان به‌رز بکاته‌وه، ئه‌م گیان‌بازییه‌ی ئه‌م دوو پیاوه‌ بۆ ناشتیی و نازایه‌تیی و له‌مه‌رگ نه‌ترسانه، چونکه‌ نه‌و که‌سه‌ی چاکه‌ی له‌ ده‌سته‌ بۆ گه‌ل و هۆزی خۆی و په‌زیلیی و چه‌روکیی تیڤا بکات سووک و تپۆ و بێ نرخ ده‌بی و خه‌لک زه‌می نه‌که‌ن و هه‌جوی ده‌کری، هه‌روه‌ها هه‌رکه‌س غیره‌تی نه‌بی و به‌ چاوی خۆی زۆر و سته‌م و ئازاوه‌ی ناو نه‌ته‌وه‌ی ببینی و خۆی نه‌کات به‌ خاوم و ترسنۆکانه‌ خۆی گێل و گه‌مزه‌ بکات و نه‌و سوکایه‌تییه‌ هه‌بۆل بکات خۆی په‌شیمان ده‌بیته‌وه.

وَمَنْ يَغْتَرِبُ يَحْسِبْ عَدُوًّا صَدِيقَهُ   وَمَنْ لَا يُكْرِمُ نَفْسَهُ لَمْ يُكْرَمْ
وَمَنْ لَا يَذُدُّ عَنْ حَوْضِهِ بِسِلَاحِهِ   يُهْدَمْ، وَمَنْ لَا يَظْلِمَ النَّاسَ يَظْلَمُ
وَمَنْ لَا يُصَانِعُ فِي أُمُورٍ كَثِيرَةٍ   يُضْرَسُ بِأَثْيَابٍ وَيُوطَأُ بِمَنْسَمٍ

له‌سه‌ر حیکمه‌ت و په‌نده‌کانی دهر‌واو ده‌لی، نه‌وه سروشتی زه‌مانه هه‌رکه‌س له خاک و نیشتمان و زیدی خۆی بر‌وا بۆ غه‌ریبی، جیاوازی دۆست و دۆزمنی خۆی ناکات و دۆزمن به‌ دۆست ده‌زانێ، چونکه‌ نایناسی و که‌ری باره‌به‌ره‌ ده‌بی و په‌زی خۆی نازانی و په‌زی خۆی ناگری و په‌زیشی ناگری، چونکه‌ نایناسن، هه‌رکه‌س به‌ چه‌ک و به‌رگری و نازایه‌تیی پارێزگاری له‌ هه‌وز و کانیی و هه‌وا‌ری خۆی نه‌کات زۆر زوو

بۆی دەرۆخینن و ئەوێ زۆری نەبی و نەتوانی ستم بکات ستمی ئی
 ئەکرێ، ئەو مانای ئەو نییه ستم بکات بەئکو ئەگەر لاوازو بی
 دەسلەت هاته بەرچاو دەبیته ژیر دەست و چەوساو دەبی و هەرکەس لە
 زۆر کار و شتی پۆژانە چاوپۆشی نەکات و بۆ هەموو کاریکی ناشیرین
 هەلبجی و توورە بی، دەرکەوتە بەر کەلبەو وەک بنیشت دەوینجری و
 دەبی بە ژیر سمی و لاخ و پۆستالی زۆردارترەو، چونکە ئاسایشی ژیان
 تەنها لە نیشتمان و ناو قەوم و هۆزی خۆتە!.

وَمَنْ يَجْعَلِ الْمَعْرُوفَ مِنْ دُونِ عِرْضِهِ يَفِرُّهُ، وَمَنْ لَا يَتَّقِ الشَّتْمَ يُشْتَمَ
 سَمْتُ تَكْلِيفِ الْحَيَاةِ، وَمَنْ يَعِشْ ثَمَانِينَ حَوْلًا - لَا أَبَا لَكَ - يَسَامُ
 رَأَيْتُ الْمَنَايَا خَبَطَ عَشَوَاءَ " مَنْ تُصِيبُ ثَمْتُهُ، وَمَنْ تُخْطِئِ يُعَمَّرَ فِيهِرَمَ

دەلی: هەرکەس مالا و سامان و چاکە و بەخشنەمی بکاتە پەرژین و
 دیواری مالا و منداڵ و نامووسی، ئەو شەرمەف و نامووسی پارێزراوە و کەم
 و کوورپی نابێ و هەرکەس خۆی لە جەنیو نەپاریژی جەنیوی زۆر
 ناشیرینی پی دەدری، ئەوجا باسی خۆی دەکات و دەلی: بیزارم لە کارە
 قورسەکانی ژیاڵی پۆژانەیی خۆم و پیری سەری ئی داوم و هەرکەس هەشتا
 ساڵ تەمەن بەسەر بیا، هەم بی باوک هەم داماو ئەبی و تووشی بی
 هیژی و بی توانایی و خەمۆکی دەبی، چونکە مەرگ و مردن وەک
 و لاخی شەو کوێر هەنگاو دەنی و نازانی چی لەژێر سمیدایە، بەر هەرکەس
 کەوت ئەیکوژی و بەرکەسیک نەکەوت تەمەندریژ و پیر دەبی، وەک من
 کە نەکەوتومەتەبەر چەپۆکی مەرگی شەو کوێر.

(مه‌به‌ستی ئه‌ومیه که مهرگ و ئه‌جه‌ل به واده‌ی خو‌ی و هه‌زاو
هه‌دمره، مهرج نییه هه‌رکه‌س ئازاو جه‌نگاوهر بوو زوو بمرئ و هه‌رکه‌س
ترسنۆک و لاواز و سه‌رکزی ته‌مه‌نی درێژی).

وَمَهْمَا تَكُنْ عِنْدَ امْرِئٍ مِنْ خَلِيقَةٍ   وَلَوْ خَالَهَا تَخْفَى عَلَى النَّاسِ تُعْلَمِ
وَأَعْلَمُ مَا فِي الْيَوْمِ وَالْأَمْسِ قَبْلَهُ   وَلَكِنِّي عَنْ عِلْمٍ مَا فِي غَدٍ عَمِ

ده‌ئێ: هه‌ر خوورده‌وشت و کرداریک له که‌سیکه‌وه هه‌بی، هه‌ر چه‌نده
وابزانی شاراو‌میه له خه‌لک به‌لام هه‌ر دمزانرئ و دمرئه‌که‌وئ، که‌واته هه‌تا
ئه‌توانی کاروکردارت با چاک بی‌ت و شه‌رم بکه له کاری خراپ، چونکه
بی‌ت ئه‌زانن، من خۆم ئه‌زانم ئه‌م‌پۆ چیم کردوووه و دوینئ و پیریم لا
پوونه، به‌لام نازانم سبه‌ی چی دمبی و زانیاریم نییه له داهاتووی خۆم و
خه‌لک و چاوم پئی ناکه‌وئ.

بیداری ناگاداری

له شهرحی ته بریزیدا په نجاو نو بهیته، به لām له (مجانى الحدیسه) دا
 نهم چهند بهیته زیادکراوه، زور نزیکه له حکمهت و ژیریى زوهه پروهه،
 چونکه نهم شاعیره حهکیم و زاناو دانا بووه و تهمهنی له سه دسال نزیك
 بوو متهوه و سه رمتهای په یام و سروش مردووه.

وَكَأَيِّنْ تَرَىٰ مِنْ صَامِتٍ لَكَ مُعْجِبٍ   زیا دته او نَقْشُهُ فِي السَّكَلَمِ
 لِسَانُ الْفَتَى نِصْفٌ وَنِصْفٌ نُّوَادِه   فَلَمْ يِقَ إِلَّا صُورَةَ اللَّحْمِ وَالدَّمِ
 وَأَنْ سَفَاهَ الشَّيْخَ لَا حِلْمَ بَعْدَهُ   أَنْ الْفَتَى بَعْدَ اسْفَاهَةٍ يَحْلُمِ
 سَأَلْنَا فَأَعْطَيْتُمْ وَعُدْنَا فَعُدْتُمْ   وَمَنْ أَكْثَرَ التَّسْأَلِ يَوْمًا سَيُحْرَمِ

دهلئ: زوركهس ههيه بيدهنگه و قسه ناكات، خو نهم بيدهنگي و
 قسه نه كړدنه به لاوه جوانه و سه رسامم، دمبئ له نه دمب و ناكارى ته نها
 كه ميى و زورى ژيرى و عه قلى و زمانزانيى نهوكاته دمردكه وئ كه
 گوتار دمدا، زمانى ههركهس و هه راويك نيوى نهو كه سهيه و نيوهكهى
 ترى دل و دمروون و نه فسه كهيه تى، نهوى ماومتهوه له به زن و بالآى
 پاشماوى گوشت و خوينه و به تهماى نهو دوو شته نهبئ كه (زمان و
 دل) ه و نهو نرخهى نيه، په ندى عه رب دهلئ: مروف دوو پله گوشته:
 زمان و دل.

نهو جا دهلئ: نهگه ر پير بيعه قل بوو، نهزان بوو، گه مژه بوو، هه رگيز
 له پيريدا عه قل زياد ناكات، مهگه ر مهرگ بگاته هريادرسي، به لām لاوى

خاو ئەگەر نەقام و جەحیلەو سەرکیشە، بەلام کەمکەم بەرەو ژیری و
عەقل دەرەوا.

ئیمە (شاعیرەکان) هەرچی داوامان کردوو لە خەلات و بەرات ئیوە
بەخشیوتانە پیمان، هەرچەند ئیمە گەرابینەووە بۆ مەدح و سەنای ئیوە
(سەرۆکی خەڵەکان) ئیومش گەراونەتەووە بۆ خەلات و بەراتی ئیمە، بەلام
نابێ ئیمە هەمیشە هەر داوا بکەین، ئەبێ ئیمەش بەخشنەمبەین،
بەشیوەی چلەپۆپە، چونکە ئەوەی زۆر سوال بکات رۆژیک دیت بە
ناویمیدی سەربینی تەووە، واتە نابێ شیو و کەرەسەیی سوالکردن و
خۆزێاندن بێ و ئەبێ کاریکی تر فێربێ بۆ زیانی مال و منداڵ و ئەوەی
خۆی.

(ئەووە کۆتایی ئەم شاکارە زوھەیرەو بروام وایە ئەگەر پێغەمبەری
چاو بیکەوتبێ باومەری بە ئیسلام هیناوە، چونکە زۆر باومەری بەخودا و
پەیام بەهێزە).

له بید کوری ره بیعه

۵۶۰-۶۶۱ زاینی

له بیدی کوری ره بیعهی عامری، له خیلێ ههوزان، ژیانیکێ گهوره پیاو، میواندۆست، هاوکاری ههزار، که له شاعیره له وسف و شانازی و حیکمهتی ژیری و عهقل، له سالی ۶۳۰ دا موسولمان بووه و نازناوی دوو سهردهم (مخضرم) ی پیدراوه، له سالی ههشتی کۆچیدا به نوینهر هاتوووه بۆ خزمهتی پیغه مبههر (درودی خوی له سه ربیّت) به لام براکهی سه رکهوتنی به دهست نه هیناو له سالی نوێ کۆچیدا دووباره له گهڵ ومفدیک له هۆزه کهی موسولمان بوون.

ره خنه گران و نوسه رانی ئیسلامی، پيشبینی زۆر گرنگیان به شیعری له بید داوه، ههروهها ره ژهه لاتنسه کان زۆر گرنگیان پیدراوه، ئهم شاکاره ی له بید چواره مه له ریزبهندی چامه هه لواسراوه کاند، ژماره ی به یته کانی ههشتاو نو به یته، باسی ههوار و شوینهوار له (۹-۱) ئهوجا بۆ دلداری له (۱۵-۱۰)، ئهوجا باسی خاتوونه نهواری دوستی دهکات له (۳۱-۱۶)، ئهوجا باسی وشترهسوره له (۳۴-۳۲)، ئهوجا باسی کهری کیوی له (۵۴-۳۶)، ئهوجا باسی ئهسپه کهی، پاشان شانازی به خیل و هۆزه کهی.

عَفَتِ الدِّيَارُ مَحَلَّهَا فَمَقَامُهَا   بِمَنْى تَأَبَّدَ غَوْلُهَا فَرَجَامُهَا
فَمَدَافِعُ الرِّيَّانِ عَرِيَّ رَسْمُهَا   خَلَقًا كَمَا ضَمِنَ الْوَحْيُ سِلَامُهَا

دهلی: کهوێڵ و خانووهدان روخوا و رزیون، چ ئەو ههوارگه کاتییه، چ ئەو شوینه نیشتهجی هه میشه ییه، له مینادا، له ههره می مهککه شوینی قهدهغه جیای غول و رهبام بوون به چۆل و بیابان له بهر نه بوونی رهمندی نازدهلدار له ناوچه کهدا، جۆگه لهی باراناوهکان له شیوی رهمان وشکبووه و پرووت و قووته له گیاو له پوش و په لاش، ئاسه واری تیکچوو و کوژاومه وه و کۆن و رزیوه، تهنها وهک شیوهی نووسین له سهر بهرد ماومه وه و باش ناخوینریته وه، مهگهر له نزیکه وه، یان مه بهستی له (غول) ئاوه و له (رجام) دامینی چیا یه، جۆگه ی باران کویری کردوو ته وه و شیوه ی بیابانی وهرگرتوو، وهک نووسینی سهر بهردی گوپ، که باو بۆران دهیکوژینیته وه، ئەوه جۆریکه له نا ئومیدی له دۆزینه وهی هه واری یاری کۆن.

دِمَنْ تَجَرَّمْ بَعْدَ عَهْدِ أَنْسِيهَا   حَجْدٌ خَلَوْنَ حَالُهَا وَحَرَامُهَا
رُزِقْتُ مَرَايِعَ النُّجُومِ، وَصَابِهَا   وَذُقُ الرِّوَاْعِدِ جَرْدُهَا فَرَاهُمَا

دهلی: خۆله که وهی ناو ناگردانهکانیان پرش و بلاو بووه، پاش ئەوهی ههوارنشینهکانی ئی نه ماوه و سالانی زۆری به سهردا هاتوو، له ههشت مانگی هه لال: سه فهر، ره بیعی یه کهم، ره بیعی دووه، جه مادی یه کهم، جه مادی دووه، شهعبان، رهمهزان، شه و ال و چوار مانگی هه رام: ره جهب، زولقهعه، زولحه ججه، موچه پرهم، به شه بارانی به هاری باراناوی، ئەوه بارانی هه مه جۆری داوه بهم هه وارگه و گرد و دۆل و شیوی مینا و شوینه واری ئەم خیلێ کوژاندوو ته وه، بارانی نه رم، بارانی هه وری نرم،

بارانی هه‌وری بزیسکه‌دار و بروسکه‌دار، بارانی توند و پێژمنه، نه‌رمه
بارانی دواى و‌مشت، هه‌مووی له‌م خا‌که باریوه، بۆیه ئاگردان و جی‌گه
ده‌وار و پارگینی پ‌شتی ده‌واری کوژاندوو‌مته‌وه و زۆر له‌ نزیکه‌وه نه‌بیت
ناپناسیته‌وه.

مِنْ كُلِّ سَارِيَةٍ وَغَادٍ مُدْجِنٍ وَعَشِيَّةٍ مُتَجَابِرٍ إِرْزَامُهَا
فَعَلَا فُرُوعُ الْأَيْهَقَانِ وَأَطْلَقَتْ بِالْجَلْهَتَيْنِ ظَبَاؤُهَا وَنَعَامُهَا

ده‌ئى: بارانی شه‌وبارین و بارانی به‌یانیان د‌یت و دم‌روات و دم‌بارى، له
هه‌وری عاله‌مگیر و ئاسمانپۆش و له‌ئی‌واراندا وه‌لام دم‌داته‌وه، وه‌ك دم‌نگی
و‌شتری شیردەر به‌ بی‌چوه‌که‌ی، دیمه‌نى بارانبارین له‌ هه‌ورمه‌کان وه‌ك
دیمه‌نى گوانی و‌شتره‌که شیرى ئى دم‌بارى بۆ به‌چکه تازه‌که‌ی، به‌لام نه‌م
بارانه لقى دارى گۆزروانى به‌رزکردوو‌مته‌وه، یان گیای کوزه‌له‌ی دم‌شت و
نزیك ئاو به‌رز بوومته‌وه و له‌وم‌پ‌یکى باشى بۆ ئاسکه‌کان سه‌وز کردوو‌ه و
نه‌عامه‌کانیش ه‌یلکه‌یان کردوو‌ه و له‌ دوو لی‌واری شیوه‌که‌دا به‌ ئارامی
دم‌ژین، چونکه‌ چۆله و له‌ که‌س ناترسن و راو‌چی ئى نییه.

وَالْعَيْنُ سَاكِنَةٌ عَلَى أَطْلَانِهَا عُوْذًا تَأْجَلُ بِالْقَضَاءِ بِهَامُهَا

ده‌ئى: مه‌رپه‌کیویه‌کان، یان بزنه‌کیویه‌کان، بی‌ترس خۆیانداوه به‌سه‌ر کار
و به‌رخه شیره‌خۆره‌کانیاندا که تازه به‌تازه زا‌ون، که م‌پ‌وون و
مۆلیانداوه، گاک‌یوی و بی‌چوه‌کانی، مه‌رپه‌کیوی و به‌رخه‌کانیان، بزنه‌کیوی و
کاره‌کانیان، ئاسکه‌کان و کارمامزه‌کانیان، له‌ گۆرپانه‌که‌دا بارانی به‌هار

گیای زۆری سهوز کردوو بهۆیان، ئەو وێنه دیمه‌نی واحه‌یه‌کی دهشتی
حیجاز و چیاکانی یه‌سریب و نه‌جده‌.

وَجَلَّ السُّيُولُ عَنِ الطَّلُولِ كَأَنَّهَا   زُبُرٌ تُجِدُ مُتَوْنَهَا أَقْلَامُهَا
أُورِجَعُ وَاشِمَةُ أُسِفٍ تَزُورُهَا   كِفْفًا تَعْرِضُ فَوْقَهُنَّ وَشَامُهَا

ده‌لێ: دیمه‌نی ئەو دهشت و هه‌دپال و دۆل و شیوه‌ی هه‌واری دۆست،
ئوم ئەوفا، دمرده‌که‌وێ که لافاو و خۆلی لاداوه له‌سه‌ر به‌رده سپیه‌کان و
پازاندویتییه‌وه، دیواری خانوووه پوخاوه‌کان و بناغه به‌رده‌کانی سپی
کردومه‌وه، وه‌ک په‌رکه‌غه‌زی دووباره، به‌لام هه‌له‌م خه‌ته‌کانی نووسراوی
تازه کردووومه‌وه و پەش و سپی پروون بوومه‌وه، یان وه‌ک دووباره خال
کوستانی لێ هاتوووه، به‌ دمرزی زامارکراوه و هسلێ کراوه به‌سه‌ریا، بۆ ئەوه‌ی
په‌نگی وه‌ک مه‌ی له‌سه‌ر پوووک و لیوی بووک دمرده‌که‌وێ به‌رده سپیه‌کان
و به‌ ده‌وریدا خاکی پەش شیوه‌ی بازنه‌ی پیوه‌ی دیاره‌و ناوه‌ ناوه‌ وه‌ک ناو
مشتی خه‌ناویی و پشت ده‌ستی به‌ خال کوترای لێ هاتوووه و هیل و خه‌ت
و بازنه‌کان تازه کراومه‌وه.

فَوَقَفْتُ أَسْأَلُهَا، وَكَيْفَ سَأَلْنَا   صُمًّا خَوَالِدَ مَا يَبِينُ كَلَامُهَا؟
عَرِيتَ وَكَانَ بِهَا الْجَمِيعُ، فَأَبْكُرُوا   مِنْهَا، وَغَوِذِرَ نُؤْيُهَا وَتَمَامُهَا
شَاقَّتْكَ ظُغْنُ الْحَيِّ يَوْمَ تَحْمَلُوا   فَتَكُنْسُوا قُطْنًا تَصِرُ خِيَامُهَا

ده‌لێ: چاوهروانم هه‌بی پرس و هه‌وال داوا بکه‌م، وه‌ستام له‌سه‌ر ئەو
هه‌واره‌ کۆنه که بوومه‌ مۆلگه‌ی مه‌ر و بزنی و ئاسکی تازه زاو و بیجیوی

چاوگەش و ڕەش و سونال و پرسیار ئەکەم، بەلام چۆن پرسیار بکەم،
 لەکێ؟، چۆن؟، بۆچی؟، کوا یارەکەم؟، ئەو ئاسەوارە کەرولال و بیزمانە
 قسە ناکات و ئەگەر قسەش بکات تێ ناگەم، شوینەکە زیندوو و
 نەمردوو و تەنھا ئەوویە دانیشتوانی تێدا نەماوە و بەرگی خەلکی
 لەبەردا نییە و ڕووت و قووتە، دیارە زۆر زوو لیڤە باریان کردوو و ئەم
 هەوارەیان بەجێ هێشتوو، پارگینی پستی دەوارەکیان و هەژگ و هەلای
 دەوری کۆزە و پەچەیی کارەگەل و بەرغەلەکیان نەماوەو تیکچوو، ئەو
 گیاو گەلایەیی لەژێر مەشکەو کونەیی ئاوەکانیان داناوە با لای بردوو.

ئەوجا ڕوو لە خۆی دەکاو دەلی: ئەو ئەگری عەشق و ئەفین
 هەلیگرتووی و بەشوین ڕەوێندە کۆچەرییەکانەو و یلی و سەرگەردانی؟،
 بابە برۆ، لیڤە نەماون و لەسەر کەژاوەی کۆچبەرەن ئوغریانکردوو و
 لەناو کەژاوەی نەرم و شل بەمال و عەيال و مندالەو کۆچیانکردوو و
 خزمەتکار و کۆیلەکانیان بارەکانیان شەتەک داوە و جیرەیی تەنگە و
 چەلەمە و قەیاسەکانیان لە گوێ ونبوو.

(جاران لە کوردەواری باری داری زەنگەتلیش و باری داری تەرکی
 قایممان دەهینا بۆ هەلەبجە ئەو جیرەیی کە شاعیر باسی دەکات دەهاتە
 گویمان).

مِنْ كُلِّ مَخْفُوفٍ يُظِلُّ عَصِيَّةً	زَوْجٌ عَلَيْهِ كِلَّةٌ وَقِرَامُهَا
زُجْلًا كَأَنَّ نِعَاجَ تُوضِحَ فَوْقَهَا	وَضَبَاءٌ وَجُرَّةٌ عُطْفًا أَرَاءُمُهَا
حُفَزَتْ وَزَايِلُهَا السَّرَابُ، كَأَنَّهَا	أَجْزَاعُ بَيْشَةَ أَلْهَاهَا وَرِضَامُهَا

ئەوجا.. باس باسی كەژاوە داپۆشراوەكان دەكات بە تارای پەنگاو پەنگ
و بۆ ئەوەی خۆر ئازاری لەشی ناسك و نازداری ژنەكان نەدات و مێشولە
نەچیتە ناو كەژاوەكانیانەو، ئەوەك خاوەنەخواستە پومەتی ئالو و الايان
لەكەداربێ.

دەلی: كەژاوە داپۆشراوو بە قوماش لە هەموولاو و داروباری كەژاوەی
شاردبوو و پەردە ناسك وەك پەردەكۆللە درابوو لە دەوری و سێبەری
دەكرد و چەرچەف راخراوو لەناو هۆدە كەژاوەكە و مەوجی ناسك
دراوو بەسەر ئەوانە لە كەژاوەكەدا بوون، ئەو كەژاوانە زۆربوون و
تەنها ئوم ئەوفا نەبوو، بەلكو كەنیشكەگەلیكى لەسەر سوار بووبوون، وەك
مەرەكان و بەرخەكانی نوزەح و ناسكەكانی (وەجەرە)، خۆیانداوو بەسەر
منداڵەكانیاندا، ئەوجا، ئەو كاروانە پەرمەندە لە وشرەكانیان دەخوری و
پەلەیان لی دەكردن و تراویلكە واتە سەراب لەسەریان لاچوو بوو، شیوە
درەختە بەرزەكانی پێچی شیوی پیشەو، یان گردۆلكەكان بە
دەردەكەوتن، وشری بەرز و كەژاوەی سەوز لە داری مۆرد دەچی و
دەشنیتەووە بەملاو ئەولادا دیت و دەروات.

بَلْ مَا تَذَكَّرُ مِنْ نَوَارٍ وَقَدْ نَأَتْ	وَتَقَطَّعْتَ أَسْبَابَهَا وَرَمَامُهَا
مُرِيَّةً حَلَّتْ بِفَيْدٍ وَجَاوَرَتْ	أَهْلَ الْحِجَازِ، فَأَيْنَ مِنْكَ مَرَامُهَا؟
بِمَشَارِقِ الْجَبَلَيْنِ أَوْ بِمُحَجَّرٍ	فَتَضَمَّتْهَا فَرْدَةٌ فَرُخَامُهَا
فَصُورَاتُكَ إِنِ أَيْمَنْتَ فَمَطْنَةٌ	مِنْهَا وَخَافَ الْقَهْرُ أَوْ طَلَخَامُهَا

دەلى: نەۋەك تەنھا ئەۋەى بۆم باسكردى، بەلگو تۆ نايەتەۋە بىرت خاتوو نەۋارى شۆخە دلدارمكەى شاعىر كە دووركەتوۋمەتەۋە لىت، ھەمۇو ھۆكارى پەيۋمستى و پەيۋمىندى كۆن و نوپى لە نيۋاندا بىراۋە، بەھىچ جۆرە پەتەك بەيەكەۋە گرى نەدراۋن، نەۋارخان لە ھۆزى مۇردى كۆرى عەۋفە و لە ھۆزى تۆ نىيە و لەناۋمىندى (فەيد)ى نزيك مەككە بارگەى خستوۋە و خۇيان نزيك كىردوۋمەتەۋە لە ئەھلى حىجاز لە نەيارى ئىۋەن چۆن دىتۋانى بە ئارمىزۋو و مەرامى خۆت شادبىت؟، ديارە ناتۋانى و ھەر شىن و زارىى بكە.

خىلى نەۋار لە پۇژھەلەتى ھەردوۋ شاخەكەدا دەۋارىان ھەلدەۋە، كە چىاي ھۆزى (تەيى) بەناۋ بانگە، يان لەناۋچە (موجبەردە) و (فەردە) و (پوخام)دا بارىان خستوۋە، كە تۆ ناتۋانى گوزمى تىدا بكەى، ھەرومھا لە ناۋچەى (سەرئىق) بەرەۋ يەمەن پوۋيان ناۋە و گومان زۆرە لە گىردەكانى (فەھروتىلخام) بىرۆن، ئەۋ ناۋانە ھەمۇو لە رىگەى مەككە بۆ مەدىنە لە جوگرافىي كۆندا ناسراۋن.

فَاقْطَعْ لُبَّائَةً مِّنْ تَعَرَّضَ وَضَلُّهُ   وَلِخَيْرٍ وَاصِلٍ خُلَّةٍ صَرَّامُهَا
وَاجِبُ الْمُجَامِلِ بِالْجَزِيلِ وَصَرَّمُهُ   بَاقٍ إِذَا ضَلَعَتْ وَزَاغَ قِوَامُهَا

دەلى: پاش ئەۋەى بىئومىد بوو لە نەۋارخان و بۆى دىركەۋت كە پەتى خۆشەۋىستى بىرپوۋە و ھىچ ھۆكارى پەيۋمىندى نەماۋە، پوۋ ئەكاتە خۆى و دەلى: كەۋاتە تۆش پىۋىستىيەكانت مەخەرە بەردەم ئەم دۆستە كە پەيۋمىندى خۆى ئەملاۋ ئەۋلا پى كىردوۋە، ئەۋ تۆى لەبىر كىردوۋە، تۆش

ئەو لەبیری خۆت بەرمووە، خراپترین دۆست ئەومێه کە دۆست دەگرێ تا
 ڕادەمی ئەفین و ئەوجا وازی لی دەهێنێ، بەلام ئەوەی ڕووپاماییت لەگەڵ
 دەکات و خۆشەویستی دەرەمبڕی و لەژێرمووە برپاری داوہ لەگەڵت نەبی
 تۆ پەییومەندی و چاکەیی لی مەبرە هەتا ئەو بە تەواویی پەییومەندی
 دەبچڕینێ، ئەو کاتە تۆ دەست پێشخەر نابێ.

(پێ دەچێ شاعیر ئەزموونی خۆی نیشانی خەڵک بدات کە دلدار دەبی
 تا سەر بەومەقابی).

بَطْلِيحِ أَسْفَارَ تَرَكْنَ بَقِيَّةَ	مِنْهَا فَأَخْنَقَ صُلْبَهَا وَسَنَامُهَا
فَإِذَا تَغَالَى لَحْمُهَا وَتَحَسَّرَتْ	وَتَقَطَّعَتْ بَعْدَ الْكَلَالِ خِذَامُهَا
فَلَهَا هَبَابٌ فِي الزَّمَامِ كَأَنَّهَا	صَهْبَاءُ رَاحَ مَعَ الْجَنُوبِ جَهَامُهَا
أَوْ مَلْمَعٌ وَسَقَتْ لَأَحْقَبَ لَاحَهُ	طَرْدُ الْفُحْلِ وَضَرْبُهَا وَكِدَامُهَا

دەلی: کاری خۆت و خەڵک کۆتا بێنە لەگەڵ ئەو دۆستەیی تۆی
 فەریوداوە و لەبیری کردووی، لە جیاتیی ئەوە خو بدە بەوشتێکی
 عەیبدارێ کاروانی زۆر پێکراو کە سەفەر شتیکی ئەوی نەهێلاوەتەو لە
 توانا و لەش و پێست و سەنامی سەر پشتی و پووکاوەتەو و لەڕولاواز
 بوو و گوشتی نەماو و پێستی لکاو بە ئێسقانەو و تووکی و مریو و
 کلۆل و داماو بوو و چەرمی پارێزگاری قاچ و پاژنە و ئەژنۆی
 لێکراوەتەو، لەبەر ئەوەی بە تەمای کارپێکردنی نەماون، لەگەڵ ئەو
 هەموو پشنگۆی خستەش چالاکیی و گەرم و گورپی هەر ماو و ڕەشو
 لەسەردایە و لە ڕۆشتنی وەک هەوری سووک بەشنەبایەک دەرپوات و

سووک و گورجه، یان سیفه تی نهو و شتره وهک نهو ماکهرمیه که ناوسه و
ههرمه و جاشه که ی له سکیدییه و زۆر نهو ی تری خستوو مه وه و
نارمزوی تری نه ماوه و پاشله هه ی لی نه کات و جووته نه و هشی نی و گاز
دهگری، نه و شتره لهو دۆسته تۆراوه با شتره.

يَعْلُو بِهَا حَذَبَ الْإِكَامِ مُسَحَّجًا   قَذْرَابُهُ عَصِيَاءُهَا وَرَحَامُهَا
بِأَحْزَةِ الثَّلْبُوتِ يَرْبَأُفَرْقَهَا   فَقَرَّ الْمَرَاقِبِ خَوْفُهَا آرَامُهَا

نه و جا.. و هسفی نهو که ره که یویه نه کات له بهیتی پێشوو دا چواند بووی
بهو و شتره ی که بۆی پێشیار کرد بوو، له بریتی دۆستی، به ده م دۆست و
به دل نادۆست و ده لی: نهو ماکهره کیویه ناوسه که له هه دعات و جووته
نه و هشی نی و دژی نی ره که ره و گاز دهگری، به لام نی ره که ره که دهستی له
کۆل نا کاته وه، دوا ی ده که و ی و به ره و ژوور و به ره و خوار پاید هفرینی و
به سه ر گرد و شیوه کاند ا دوا ی که و توه و و زۆر شوینی گازی که ری تری
پێومه یه، و گومانی بۆ پهیدا بووه که بۆیه له هه دعات چونکه سکی هه یه
و بیزوو نه کات و هه زی له نی ره نه ماوه، به لام نی ره که ی له ترسی راوچی
نه م شیو و نهو دۆلی پێ نه کات، راوی ناوه به سه ر زهوی به رز و به رده لان
و گردۆل که دا له گۆلاوی سه لبوت که ناوی خێلی زوبیانه و ترسی هه یه
راوچی له جاسووس که دا خۆی هه شاردا بی، بۆیه ناوه ناوه وازی لی دینی و
به س چاودیری نه کات و ده یاریزی.

حَتَّىٰ إِذَا سَلَخَا جُمَادَى سِتَّةَ   جَزَا فَطَالَ صَيَامُهُ وَصِيَامُهَا
رَجَعَا بِأَمْرِ هُمَا إِلَىٰ ذِي مِرَّةٍ   حَصِيدٍ، وَنَجَحُ صَرِيحَةٍ إِبْرَامُهَا

دهلئ: ئەم ماكەر و نیرەكەرە كیوییه دمرباز بوون له بهرده لانهكه، كه
 زستانی سارد و بهستن بوو و مانگی جهمادی دووهم بوو و شەش مانگ له
 پایز و زستان تیپه‌ری بوو، ئەم دووگیانداره لهباتی ئاو تهنه‌ها گیای ته‌ریان
 دمخوارد و پۆزوویان گرتبوو له ئاو خواردنه‌وه، له‌به‌ر سه‌رما پاش
 نه‌وكاته‌دریژه گه‌رانه‌وه بۆ ئاوخواردن و خۆیان مه‌حكهم كرده‌وه،
 سه‌ركه‌وتن له‌وه‌دایه نه‌وه‌ی به‌ راستی بزانی نه‌نجامی بده‌ی ئەم
 دووگیانداره سه‌ركه‌وتوو بوون، دمبوو ته‌وارخان به‌م شیوه‌یه مامه‌له‌ی
 له‌گه‌ل له‌بیدا بكردایه‌، نه‌وه‌ك كۆچ و بار بكات و په‌یامی‌کی نه‌بی بۆ
 نه‌فینداره‌كه‌ی.

وَرَمَى دَوَابَهَا السَّفَا، وَتَهَيَّجَتْ رِيحُ الْمَصَايِفِ سَوْمُهَا وَسَهَامُهَا
 فَتَنَازَعَا سَبْطًا يَطِيرُ ظِلَالُهُ كَدُخَانٍ مُشْعَلَةٍ يُشَبُّ ضِرَامُهَا
 مَشْمُولَةٌ غُلَّتْ بِنَابِتٍ عَرَفَجٍ كَدُخَانٍ نَارٍ سَاطِعٍ إِسْنَامُهَا

له‌سه‌ر وه‌سفی وشتره‌كه دمروات و ده‌لئ: كه‌ ریگه‌ ده‌كات له‌پاژنه‌ی
 دوواوه‌ دړك و وشکی زه‌ویه‌كه‌ له‌ پاشیه‌وه‌ بای كو‌یستان ده‌یبات بۆ
 نه‌ملاو نه‌ولای نه‌و با جیاوازانه‌ی له‌راست و چه‌په‌وه‌ دین، غاردانی نه‌و
 جووته‌ ماکه‌رو نیرەكەرە تۆز و خۆلێك به‌ با ده‌دن، وه‌ك دۆلی سوتانی
 پووش و په‌لاشی ئاگر تیپه‌ر بوو درووست ده‌كهن و به‌ ئاسماندا بال
 ده‌گریته‌وه‌، ئەم وشتره‌ی له‌بید وه‌ك ئەم نیرەكەرە چالاكه‌ و تۆزی چوار
 په‌لی سیبه‌ری له‌ ئاسمان درووستكردوو، وه‌ك دوكه‌لی ئاگری پووش و

به لاش و فرۆكه‌ی داری وشك، كه بای باكور كلپه‌ی پی بدات به هۆی
هینانی گه‌لای ته‌ری عه‌رفه‌ج، كه دره‌ختی‌کی گه‌لاداری بیابانه، كه گری
گرت وهك دوكه‌لی ناگرنك كه نیله‌و كلپه‌ی به‌رز ده‌بیته‌وه وینه‌کی‌شانی
ئهم جوړه دیمهن و نیگاره له‌و رۆژمدا خو‌شی تی‌دا بووه، چونكه زیندوو
بووه و له‌به‌رچاو بووه و نامۆ نه‌بووه به دید و هه‌ستی شاعیر.

فَمَضَى وَقَدَمَهَا، وَكَانَتْ عَادَةً مِنْهُ - إِذَا هِيَ عَرَدَتْ - إِقْدَامُهَا
فَتَوَسَّطًا عُرْضَ السَّرِيِّ وَصَدَّعًا مَسْجُورَةً مُتَجَاوِرًا قُلَامُهَا
وَمُخَفَّفًا وَسَطَ الْيَرَاعِ يُظْلِلُهُ مِنْهَا مُصَرَّعٌ غَابَةٌ وَقِيَامُهَا

ده‌لی: وهك ئه‌ته‌کی‌تی ئه‌م‌رۆی رۆژئاوا كه ژن پێش دمكه‌وی له
پیاوه‌كه‌ی، ئهم نی‌ره‌كه‌ره كۆییه ماکه‌ره‌كه‌ی پێش خو‌ی دابوو، نه وهك
سه‌رپێچی لی بکات و ئه‌وه‌ش خو‌ی خو‌ی بوو، به‌لام ماکه‌ره‌كه له رینگه
ئاساییه‌كه لایده‌دا، به‌لام پێش‌خستنی مێینه عادم‌تی ئهم جوړه گیانداره
کۆییه بووه.

هه‌ر له‌م بازبازینه‌ی دوو گیاندار‌ی کۆی که‌وتنه ناو ر‌ووباریکی ئاوه‌وه
و له‌گه‌ل چه‌پۆکانی ئاوه‌که‌دا ده‌میان دم‌برد بۆ خواردنی زه‌ل و هامیشی
ناسک و ته‌رجکی که‌ناری ئاوه‌که، که نزیک کانییه‌ک هه‌له‌ه‌و‌لی و نه‌یجه
و هامیشی زۆر ته‌ری لی ر‌وابوو، ئهم دوو که‌ره ئه‌فینداره له که‌ناره‌وه
سه‌رگه‌رمی خواردن و خواردنه‌وه بوون، پاش ئه‌وه‌ی شو‌ر بوو‌بوونه‌وه له
جه‌نگه‌له‌که‌وه بۆ ناو ئهم می‌رگ و هامیشه‌لانه.

تهنها کامیرای نه مپۆ دمتوانی ئهو دیمه نه به وینهی سی رمهه ند
بکیشی).

أَفْتَلِكْ أُمَّ وَخَشِيَّةً مَسْبُوعَةً   خَذَلْتُ وَهَادِيَةَ الصَّوَارِ قِوَامُهَا
خُنْسَاءُ ضَيَّعَتِ الْفَرِيرَ، فَلَمْ يَرَمْ   عُرْضَ الشَّقَائِقِ طُوفُهَا وَبُعَاثُهَا
لِمُعْفِرٍ قَهْدٍ تَنَازَعَ شِلْوُهُ   غُبْسٌ كَوَاسِبُ مَا يُمْنُ طَعَامُهَا

دهلی: نازانم ئهم وشتره نازارهم بچونینم بهم ماکهره، یان به گاکوی
ناو جهنگه، که درندهکان بیچویان خواردوو و له ترسی گیانی خوی
هه ئهاتوو و جیابوووتهوه له له رهوه کهی خوی و به سهر گویره کهیه کی
تریدا وهستاوه و وره ی تهنها به گا پێشهنگه کهیه که بهرگری بکات له
خوی و له رهوه مانگا کیوییهکان، ئهو مانگا کیوییه که درنده پهلاماری
به چکه کهی داوه و کهپوی جووه به ئاوا و بیچووی به جی هیشتوو، له ناو
گزو گیای چری نیوان دوو گرده ملاوییه کهوه دمقورپینی بو به چکه کهی که
ئهوانه به گول و گیای ههرهش دایپۆشیبی، ئهم گیانداره نازداره ترساوه
چون رادهکات و با دما، وشترمه کهی له بید بهو جوورمیه).

ئهم چهیوانه بی زیانه هه میسه هاواری بو ئهو بهرخه له شیر برپاوه و
هم دووباره شیر پیدراوه و ڕهنگی له مندالییه وه گۆراوه بو ڕهنگی خاکی
و له خۆلدا گه وزاوه که ڕهنگی سپی بهرمو زمردیست بو، خواردنی
له سهر خوی بوو، جا و مره ئهم دایکه چون خۆشه ویستی بو به چکه کهی
ههیه، ئهم وشترهش له سهفهردا ئاوا چالاک بوو.

صَادَفَنَ مِنْهَا غِرَّةً فَأَصَابَهَا   إِنَّ الْمَنَائِلَ لَا تَطِيشُ سِهَامُهَا
بَاءَتْ وَأَسْبَلَ وَاکْفُ مِنْ دِيعةٍ   يُرْوِي الْخَمَائِلَ دَائِمًا تَسْجَامُهَا

ئەوجا.. لە بەیتی پێشوو دا باسی ئەو بەرخە لە شیرپراوە و دووبارە
شیرپێدراوە و ڕەنگ خۆلاییەکی بەکۆمەڵە درندەمێک، یان گەلەگورگیك،
پارچە پارچە کراوە، باسی گورگەکان دەکات، کە چۆن لە ناخڵاڤدا
بەلاماری ئەو بێچومیان داوە و داویانە بە ئەرزدا و هەریەکەیان
پارچەیهک لە لاشەی بۆ خۆی ڕادەکێشێ و حیکمەتییکی عەرەبی بە نمونە
دەهینیتەوه کە دەلی: مەرگ تیرەکانی ویل نابێ و نیشانەی خۆی دەپێکی.
ئەوجا، باسی حالەتییکی دیکە مانگاکیوییهکە دەکات و دەلی: ئەو
مانگا بەستەزمانە شەوی بەسەردا هات و نەبارانی سووک ئەو ناو زیخ و
بەردەلانی تەر کردبوو، وەک باخچەی ئی کردبوو بەردەوام هەر لەسەری
دەباری و ئەگەر گوێرەکە گورگخواردوو کە بمایە تیر گیای ئەخوارد و
پێویستی بە شیری دایکی نەدەبوو.

تَجْتَفُ أَصْلًا قَالِصًا مُتَبِّدًا   بَعْجُوبٍ أَنْقَاءٍ يَمِي هَيَامُهَا
يَعْلُو طَرِيقَةَ مَتْنِهَا مُتَوَاتِرًا   فِي لَيْلَةٍ كَفَرَ التُّجُومَ غَمَامُهَا

دەلی: ئەم مانگا کێوییه کە گوێرەکەکی خواردراوە بەو جوۆرە خۆی
حەشارداوە لە پەنای بنەدارییکی لق و پۆپ بەرزدا و تاقەداریه و لەسەر
تەپۆلگەیهکی لی خزی خشۆک بۆ خوۆحەشاردان لە باران و تەپوتۆزی لی
دەمڕەشەبای بەهێز و بارانی بەخوڕ ئەدا لەسەر پشتی ئەم گیاندارە

غه مباره بهسته زمانه، له شه ویکی تاریکی بێ مانگ و هه وریش نه ستیره ی
شار دوو مته وه، جا و مره به چکته گورگ پهل پهل کردبێ و له جه له بی
هاوه له کان جیا بوبیته وه و بارانی به خوڤ بدات له پیست و له دوورده وه لم
بیت به سه روچاوتدا و سه رمات بیت و ترست هه بی، چۆن بتوانرێ
وه سییه ت به گوتار بکیشرێ!.

وَتُضِيءُ فِي وَجْهِ الظُّلَامِ مُنِيرَةً   كَجُمَانَةِ الْبَحْرِ سَلَّ نِظَامُهَا
حَتَّى إِذَا انْحَسَرَ الظُّلَامُ وَأَسْفَرَتْ   بَكَرَتْ تَزَلُّ عَنِ الثَّرَى أَزْلَامُهَا
عَلَّهَتْ تَبْلُدُ فِي نِهَاءِ صُعَائِدٍ   سَبْعًا ثَوَامًا كَامِلًا أَيَّامُهَا

دهلێ: مانگای سپی شهوی تاریکی ڤۆشکر دوو مته وه، وهک مروارییه کی
گه وره که دمریاوانی مه له وانی شارمزا تازه به تازه له قه واخه که ی دمری
هیناوه و بریسکه ی دیت، نه و مانگایه به و شیومیه بوو، به لام که تاریکی
چارشیوی له سه ر لادرا و ئه ویش که وته جو له و چوار پهل له سه ر لی ته ڤ
دهخزا و شوڤر دمبوو وه بو ناو شیوه که و سه ری ئی شیوا بوو، نه یدمزان ی بو
کام گانی سوعاد بڤروات، چه وت شه و به ڤۆژه که یه وه له و شوینه مایه وه و
هر له شوینی خو ی هاتوو چۆی بوو.

حَتَّى إِذَا يَسَتْ وَأَسْحَقَ حَالِقٌ   لَمْ يُبْلِهْ إِرْضَاعُهَا وَفِطَامُهَا
وَتَسَمَعَتْ رِزًّا الْأَنِيسِ، فَرَاغَهَا   عَنْ ظَهْرِ غَيْبِ وَالْأَنِيسُ سَقَامُهَا

دهلێ: نه م چه یوانه داماو به م شیوه مایه وه هه تا به ته وای بیئومی د
بوو له بیچوه که ی و گوانه کان که جاران ڤر بوون له شیر ڤووکانه وه، که

به شیردان و برینه و میان که میان نه دمکرد، به لام به نه مانى شیر خۆرمکه ی
و نه خواردنى ئالف پووکانه وه.

ئهوجا.. به ئاسته م گوپیستی هه موو خشه یه ك دهبوو له پێشه وه و له
پاشه وه و له ههردوو قۆلى شیوه كه له سه ر و له خوارم وه دمه ترسا راوچى
خۆیشى راو بکات.

فَعَدَتْ كِلَا الْفَرْجَيْنِ تَحْسِبُ أَنَّهُ مَوْلَى الْمَخَافَةِ خَلْفَهَا وَأَمَامَهَا
حَتَّى إِذَا يَسِسَ الرُّمَاءُ وَأَرْسَلُوا غُضْفًا دَوَّاجِنَ قَافِلًا أَغْصَامُهَا

دهلئ: زۆر دمه ترسا له ههردوو سه رى شیوه كه بۆشایى و سنوورى راوچى
بوو، له پێشه وه بن یان له پاشه وه، ههتا ئه وکاته ی که راوچى به
تیره و شینه کان بپنومید بوون له دۆزینه وه ی ئه م مانگا داماه، ئهوجا..
سه گى گوئ شۆرى مالئى و فیهرمراو و تانجى قامیش له گهردن و مل
ئالاویان بهردایه ناو جهنگه له که بۆ راوی ئه و گاکئوییا نه که خۆیان
حهشارداوه و راوچى ناتوانئ له بهر چرى دار و دهمن، ته نه ا سه گى راو و
تانجى مۆچینراو ئه و کاره دهکات.

فَلَحَقْنَ وَاعْتَكِرَتْ لَهَا مَدْرِيَّةٌ كَالسَّمْهَرِيَّةِ حَدُّهَا وَتَمَامُهَا
لِتَذُودَهُنَّ وَأَيَّقَنْتِ إِنْ لَمْ تَذُ أَنْ قَدْ أَحَمَّ مَعَ الْحُتُوفِ حِمَامُهَا

دهلئ: ئهوجا، سه گ و تانجى راو و قامیش له مل و هایمدراو که مارۆی
ئه م مانگا کئوییه که گورگ گویره که که یان خواردبوو، له هه موولاوه
ئه ویش ئازایانه و به دهست و برد که وته و پزمیان و به شاخه درێژ و

تیزمهکانیییه وه که وهک رمی دهستکردی وهستا سه مههری به حرهینییه له
تیزی و هایمی و درێزییدا، چونکه دهیزانی نهگهر بهرگری له خوی
نهکات، نهوه مهرگ به شیوهی جوړاوجوړ چاوهریییه تی.

فَتَقَصَّدَتْ مِنْهَا كَسَابَ فَضْرَجَتْ بِدَمٍ، وَغَوْدِرَ فِي الْمَكْرِ سَخَامَهَا

دهلی: نازیانه کهوته گیانی سهگه له که و یه که یه که په لاماری دهدان و
ههر کام زوړ هار و هاج بوایه وهک سهگه بوړه که ناوی کهسابی بوو له
خوینی خویدا که وزانی و لهراوانانا سهگه گه وره که، که ناوی بازه بوو به
عهرمبی ناوی سووخام بوو، له کوڵ خوی کردهوه و هه موویانی پرش و
بلاوه پیکرد به قووزه و نووزهوه راوینان.

فَيْتِلْكَ إِذْ رَقَصَ اللِّوَامُ بِالضُّحَى وَاجْتَابَ أَرْضِيَةَ السَّرَابِ إِكَامَهَا

دهلی: بهم وشتره که تراویله که و سهرابی چیشتهنگان هه موو گرد و
تهپۆلکهکانی داپۆشی بوو، وهک په رده و جبه خویدا به سهریاندا، نهو
رێگه م بریوه، توو خودا نازا نه بووین من و وشتره کهم!

أَقْضِي اللَّبَّائَةَ لَا أَفْرُطُ رِيَّةَ أَوْ أَنْ يَلُومَ بِحَاجَةِ لَوَائِمَهَا
أَوْ لَمْ تُكُنْ تَدْرِي نَوَارُ بَأْنِي وَصَّالُ عَقْدِ حَبَائِلِ جَدَائِمَهَا
تَرَاكَ أَمَكْنَةَ إِذَا لَمْ أَرْضَهَا أَوْ يَرْتَبُ بَعْضَ النَّفُوسِ حِمَامَهَا

دهلی: من بهم وشتره نه رک و پێداویستی خۆم جیبه جی ده کهم،
ههرگیز سستی و کهمته رخه می ناکه م و نه مکردوو، مهگهر له ترسی

تەشەر و لۆمەى لۆمەگەران هەندى كاری پى ئەكەم، ئەم وشترە هەر
 كاریكى پى بكەم ئامادىيە، دیدمى پى بكەم، زیارمى پى ئەكەم لەگەڵ
 خواستى مندايە، ئەوجا.. ڕوو دەكاتە تەوارخانى نیونەتۆراو و پەيوەندى
 نەماوى و دەلى: باشە تەوار من ناناسى و نازانى من هەركەس حەز لە
 پەيوەندىم بكات پەيوەندى گەرمى لەگەڵ دەكەم و هەركەس نيازى
 پەچرانى پەيوەندى هەبوو منیش هەموو پەت و مەوداگان دەبەرم، هەر
 جىگە و شوینىك كە حەزى لى ئەكەم هاتووچۆى ناكەم، مەگەر ئەجەلى
 هەندى كەس (كە خۆيەتى) هاتى ئەوكاتە مەرگ دەمبات.

بَلْ أَتَى لَا تَذَرِينَ كَمْ مِنْ لَيْلَةٍ   طَلَّقَ لِذِيذِ هُوَهَا وَنَدَامُهَا
 قَدِ بَتَّ سَامِرَهَا وَغَايَةَ تَاجِرٍ   وَافَيْتُ إِذْ رُفِعَتْ وَعَزَّ مُدَامُهَا
 أَغْلِي السَّبَاءِ بِكُلِّ أَدَكْنٍ عَانِقٍ   أَوْ وَئِي قُدِحَتْ وَفُضَّ خِتَامُهَا
 بِصُبُوحٍ صَافِيَةٍ وَجَذَبِ كَرِينَةٍ   بِمُؤَثَّرٍ تَأْتَالُهُ إِنْهَامُهَا

ئەوجا.. شاعیر هەندى لە شەوانى ڕابواردن و خوشگوزمراندن لەگەڵ
 تەوارخاندایاس دەكات و بیری دەخاتەوه كە بیری چوووە زۆر شەو
 بەیەكەوه شەوچەرەمان بە مەى خواردنەوهوه بووه و ڕامانبواردوو،
 شەوى سايەقەو سامالى و بەتام و خوش، بە جۆرمەها ڕابواردن و هاوڕى و
 هاومەزمبووين، من لەو شەوانەدا هاتووچوونى دووگانى مەيفروش بووم،
 كە بە ئاشكرا پەرچەمى خۆى لەسەر مالهەكى هەلکردبوو بۆ هينانى
 مەيى كۆن و گران و ناياب و كړپارى هەميشەيى من بووم، لە كوپە بۆرە
 خۆلاوييەكەى كە شەرابى پوخته و پاكى تيدا بوو، سەر مۆربوو، يان ئەو

گۆزه و دیزه ناوچال و ژورهکان که تازمه تازە قوری سهری لابرابوو و مۆرمکهی که میژوی زۆر گۆنی له سهەر تۆمار کرابوو لادهدرا بۆ من، که له گهەن ئەو مهیه کۆنه‌دا کیژی که مانچه ژهن و زیروبهم که به په‌نجه ناسک و نه‌رمه‌که‌یان ژیی عود و که‌مانی دمژهن به شه‌رابی کوپه‌ی سه‌ربه‌قی‌ر و زمفتگی‌راوه‌ی کۆن و گۆران‌یی‌ژی ده‌ست و په‌نجه نه‌رم ده‌گه‌رامه‌وه بۆ‌لای تۆ (ته‌وار خان) و هاودمه‌کانم، ئەه‌ومت له‌بیر چوو‌ه؟.

بَاكَرْتُ حَاجَتَهَا الدَّجَاجَ بِسُحْرَةٍ   لِأَعْلَ مِنْهَا حِينَ هَبَّ نِيَامُهَا
وَعُدَاةَ رِيحٍ قَدْ وَزَعَتْ وَقِرَّةَ   إِذْ أَصْبَحَتْ يَدِ الشَّمَالِ زِمَامُهَا
وَلَقَدْ حَمَيْتُ الْخَيْلَ تَحْمِلُ شِكَّتِي   فَرُطٌ وَشَاحِي إِذْ غَدَوْتُ لِجَامُهَا

ده‌ئێ: من ئەو که‌سه به‌رچاوتی‌ه‌م که هاو‌پێی خۆم تی‌ر و س‌ر کردوو‌ه له مه‌ی، له‌گه‌ن خو‌پ‌ن‌د‌نی م‌ری‌ش‌ک‌دا (مه‌به‌ستی که‌ئه‌ش‌ی‌ره)، بۆ ئەوه‌ی دووباره‌ی بکه‌مه‌وه کاتێ خه‌وتوو‌ه‌کانی مه‌ی و مه‌سته‌کانی وه‌خه‌به‌ر د‌ی‌ن له‌ ئی‌واره‌ی باوبۆ‌ران هه‌ندێ کات وازم ده‌ه‌ینا و له‌ سه‌رمای زۆ‌ر‌یش که‌ بای با‌کو‌ر جه‌ئه‌وی را‌ک‌یش‌ابوو‌ه سه‌ر دان‌ی‌شته‌نه‌کانمان، به‌م حا‌له‌ش هه‌ر ناگام له‌خۆم بووه‌ و ئە‌سه‌په‌که‌م که‌ هه‌موو جه‌ک و سی‌لاحی هه‌ل‌گرت‌بووم پاراستوو‌ه، له‌ناوی ئە‌سه‌په‌که‌م وه‌ک پ‌رم و شم‌ش‌یر به‌ ده‌ست له‌ که‌مه‌رم بۆ ئاماده‌بوونی هه‌م‌یشه‌یی، مه‌به‌ستی ئە‌وه‌یه‌ له‌کاتی جه‌نگ و هه‌را‌دا ئاو‌زمن‌گی ئە‌سه‌په‌که‌م و پ‌رم‌شۆ و له‌‌غاوه‌که‌ی له‌ پ‌شتم ده‌به‌ست و هه‌موو چه‌کم ئاماده‌بوو بۆ پا‌وانانی دو‌ژمن، واته‌ ته‌نها پ‌یا‌وی را‌بواردن نیم، به‌‌ئ‌کو جه‌نگاو‌رم، سه‌ر‌بازم.

فَعَلَوْتُ مُرْتَقِبًا عَلَى مَرْهَوْبَةٍ   حَرَجَ إِلَى أَغْلَامِهِنَّ قَتَامُهَا
حَتَّى إِذَا أَلَقْتُ يَدًا فِي كَافِرٍ   وَأَجَنَّ عَوْرَاتِ الثُّغُورِ ظَلَامُهَا
أَسْهَلْتُ وَانْتَصَبْتُ كَجَذَعِ مُنِيفَةٍ   جَرْدَاءَ يَحْصُرُ دُونَهَا جُرَامُهَا
رَفَعْتُهَا طَرْدَ النَّعَامِ، وَفَرَّقَهُ،   حَتَّى إِذَا سَخَنْتُ وَخَفَّ عِظَامُهَا

دهلی: من پاسهوانی سوارمکانی هاوپیڤم دهکهم و چاوپیڤیری
پیڤداویستییان دهکهم له شوینی سهنگه‌ری چاوپیڤیری له شاخه به‌رزه
سامناکه‌که، که له لی‌ره‌وار و بی‌پیڤگه و چپ و دارستانه‌که توژی سمی
ولاخه‌کان به‌رز بوو‌ته‌وه بو‌سه‌ر بو‌په‌که‌ی چیاکه، هه‌تا نه‌و کاته‌ی که
خو‌ر ده‌ستی له کو‌ل د‌م‌رو‌ده‌شت هه‌ل‌گ‌رت و تاریکی ب‌الی کیشا به‌سه‌ر
چی‌او دو‌له‌کان‌دا، مه‌رز و سنووری پاسهوانی مه‌ترسی‌دار ته‌واوی شارایه‌وه،
نه‌وکات من هاته‌مه‌ خواره‌وه بو‌ پاینی ده‌شته‌که، نه‌سه‌په‌که‌م وه‌ک په‌یکه‌ری
دارخو‌رما رو‌تکرایه‌وه له خو‌س و سه‌عی سه‌رو‌بنی، که داربه‌ره‌که‌ی زو‌ر
ماندوو بو‌وه، هه‌تا رو‌ونی کردو‌ته‌وه، ئا له‌وکاته‌دا ئاو‌زمن‌گیم له
نه‌سه‌په‌که‌م‌دا بو‌ پی‌شه‌وه، وه‌ک راوی نه‌عامه‌ بکه‌م هه‌تا ته‌باتر ئاره‌قه‌ی
بک‌ردایه‌ له‌ش و ئی‌سک و به‌دمنی زیاتر سووک د‌م‌بوو.

فَلَقْتُ رِحَالَتَهَا، وَأَسْبَلَ نَحْرَهَا،   وَابْتَلَّ مِنْ زَبَدِ الْحَمِيمِ حِزَامُهَا
تَرَفَى وَتَطْعَنُ فِي الْعِنَانِ، وَتَنْتَحِي   وَرَدَ الْحَمَامَةِ إِذْ أَجَدَّ حَمَامُهَا
وَكَثِيرَةَ غُرَبَاؤَهَا مَجْهُولَةٍ   تُرْجَى نَوَافِلُهَا وَيُخْشَى ذَامُهَا

دهلئ: كه ئهسپهكهه تاودهدا بهرهو دوزمن، يان بهرهو رڤگهه دور،
 زڤنم لابرديوو تهنها سهر زڤنهكهه لهسهر پشت بوو، كه پڤسهه
 خۆشهكراوى بهرخ بوو به بهرگنهوه لهسهر پشتى ههر جيرهه ئههات و
 نهجولاو سنگ و بهرهكه ئاوى گهرمى لى نهچۆرا و لهغاو و رهمهكهه
 تهپ دهبوو لهبهه ئارمهقهه زۆر، لهگهه ئهه حالهش زياتر چالاك دهبوو،
 سههه بهرز دهكردهوه و لهغاوى توند رادهكڤشا بو زياتر غاردان و
 ههنگاوى دهاويشت، وهك كوژترى تينوو كه بو سهر ئاوخواردنهوه قونهه
 دهكرد، يان سوڤسهكهه تينوو بو سهر كانى و ئاو.

ئههوجا دڤته سهر باسى ئازايهتهه خۆى كه به رستهيهك باسى كردوه،
 زۆر مانا ههئدهگرئ: زۆر كوڤ و كوهمهه، زۆر كهپر و سابات و كوڤشك، زۆر
 جهنگ و مههههه، زۆر تاقهه و دهستهه، كه نامۆ و نهناسراوى زۆرى
 تڤداوو، كهس كهسى نهدهناسى و نههجامهكهه نهزانراو بوو، زاناو نهزان،
 ئازاو ترسنوك، وهك يهك نههجامهكهههانهه، ئومڤدى خهلات و بهرات
 و دهسكهوت و سوودى زياته ههبوو، ترسى شكست و نوچدان و زيانى
 زۆرىشى ههبوو، ئهه شاعيرهه پياوى ئهه مهيدانهيه.

غُلِبْتُ تَشَدُّرُ بِالْذُّحُلِ كَأَنَّهَا   جِنُّ الْبَدِيِّ رَوَّاسِيَا أَقْدَامُهَا
 أَلْكَرْتُ بَاطِلَهَا، وَبُؤْتُ بِحَقِّهَا   يَوْمًا، وَلَمْ يَفْخَرْ عَلَيَّ كِرَامُهَا

دهلئ: لهه جڤگههانهه كه له پڤشهوه باسكردن سادهو ساكار نهبوون،
 بهئكو پياوى رهق و ناحالڤى و زبر و شان و باهو قايم و جلف و
 دهستهكڤى و لادڤڤى شارى جنوكهكانى شيوى رهواسى بوون كه هڤز و

توانایان وهك چیاى بهرز له زهوى گیر بووبوو، من لهو جیگه یانه دا راست
و دروست دژی ناحه قیی بووم و ههر بابته تی که باس کرابی مافی خویم
داومتی و کهس نهیتوانیوه شانازییم به سهردا بکات، مهردی مهیدان و
پیاوی نهنجومه ن بووم!.

وَجَزُورٍ أَيْسَارٍ دَعَوْتُ لِحَتْفِهَا   بِمَعَالِقٍ مُتَشَابِهٍ أَعْلَامُهَا
أَدْعُو بِهِنَّ لِعَاقِرٍ أَوْ مُطْفِئٍ   بُذِلَتْ لِحَيْرَانَ الْجَمِيعِ لِحَامُهَا
فَالضَّيْفُ وَالْجَارُ الْغَرِيبُ كَأَنَّمَا   هَبَطَا تَبَالَةً مُخَصَّبًا أَهْضَامُهَا

دهلی: تهنه سیفه تی نازیه تی و نه بهردیی و سوارچاکی کۆتا نییه له
مندا، به لگو له خان و دیوه خان و سفردها زۆر و شتری که یاریکه ران
گروهیان له سهر دهکرد له بهر قه له وی و جوانیی من نهو و شتره
سهربریوه بۆ هاوه له کانم، که تیری چهوته می قوماری باوی عهره ب
له سهری داده نرا، له بهر په سه نیی و له ناو کۆمه له په ویکی و شتره که
نیشانه و داخه کانیا و دهك یهك بوون و خوّم نیشانه م کرد بوون، بهم په ده
و شتره گروهم دهکرد له سهر و شتری قسر که زۆر قه له وه، یان بیچوودار، که
زۆر به نرخه و گوشته که م دابه شه کرد به سهر هه موو هاوسی و دراوسیدا،
نهو کاته میوان و په یوار و غه ریب نه وه منده تیر ده بوون وهك تیر بوونی
پانه مه پرێك له دۆلی نه یاله، که گیاو گزهری زۆری تیدا یه و ئازهل باش
تیر ده بی.

تَأْوِي إِلَى الْأُتْنَابِ كُلِّ رَذِيَّةٍ   مِثْلَ الْبَلِيَّةِ قَالِصِ أَهْدَامُهَا
وَيُكَلَّلُونَ إِذَا الرِّيحُ تَنَارَحَتْ   خُلْجاً تُمَدُّ شَوَارِعاً أَيْتَامُهَا
إِنَّا إِذَا تَلَقَّتِ الْمَجَامِعُ لَمْ يَزَلْ   مِثْلَ لَزَازٍ عَظِيمَةٍ جَشَامُهَا

دهلی: مائی ئیمه هه میسه شوین حه وانده وه و پشووی بیومژن و هه تیوو
و ئافرمتی بی کهس و بی په نایه، که له ژیر سیبهری ره شماله که ماندا
دهحه سیننه وه، وهک ئهو وشتره ی پاش مهرگی خاومنی کهس جیگه ی
ناکاته وه، به لام له بهر مائی ئیمه دهزی و هه میسه خوانی بهرده می ئهو
بیومژن و هه تیوانه پره له گوشتی برزاو له سفره که یاندا له کاتی گرانیی
و قاتووهرپی و هه لکردنی بای سهختی زستان و بی نان و بی شوینی
گهرمیش، مائی ئیمه دمیان ژنه ههزاری بی پهروبال له گهل هه تیوو ی
پووت و قووت له بهرده میاندا جام و کاسه ی پر له گوشتاویان له بهرده م
دانراوه، منداله کان ئه میان بو ئه ویان به ناو (لهنگان) دا بو یه کدییان
به شه قامدا رهوانه دهکردنه کاسه که گهورمیه، وهک که ناری پرووبار
دمنوینی، له عه شیرمتی ئیمه له هه ر کوپ و کوپوونه وه یه کدا ناماده بن
نه رکی خزمهتی ئهو کوپره له ئهستوی ئهوانه، ئیمه پشکوئی دمرگای
هه موو کارمهاتیکی هورسین، خو مان شانمان داوته بهری له سه ر داوای
کهس نییه.

وَمُقَسَّمٌ يُعْطِي الْعَشِيرَةَ حَقَّهَا   وَمُعْذِمِرٌ لِحَقُوقِهَا هَضَامُهَا

دهلئ: گه وره پیاوی ئیمه له کاتی دابه شکردنی دمسکه وتدا مافی هه موو
کهس له تاکه کانی عه شیرت دهدات و دهست دهکات به قورگی ئه وهی ئه و
کهسهی که دمی هوی مافی هوژی ئیمه بخوات، کهس ناتوانی بی فه رمانی
دابه شکاری خیلئ ئیمه بکات، ئیمه به راستیی سه ره مکه و ماری خیلئین!

فَضْلًا، وَذُو كَرَمٍ يُعِينُ عَلَى التَّدَى   سَمَحٌ كَسُوبُ رَغَائِبِ غَنَائِمِهَا
مِنْ مَعْشَرٍ سَنَّتْ لَهُمْ آبَاؤُهُمْ   وَلِكُلِّ قَوْمٍ سُنَّةٌ وَإِمَامُهَا

دهلئ: ئه و کار و ئه رکهی ئه نجامی دهمین ته نها پیاو متی و گه ورمیی و
که ره م و دهستگوشادی به که مافی خه لک دهمین بو به خشن دمی و
دلفراوانیی، له دمسکه وتی به دهست هاتوو له دوژمنه کانمان بی ئه ندازه
به خشن دمین، ئیمه ئه م ره وشته مان له باوکه وه بو دانراوه، هه ر خیل و
نه ته و میه ک ره فتار و ئاکاری خو ی هه یه.

إِنْ يَفْزَعُوا ثُلُقَ الْغَافِرُ عِنْدَهُمْ   وَالسِّنُّ يَلْمَعُ كَالْكَوَاكِبِ لَامُهَا
لَا يَطْبَعُونَ وَلَا يَيُّورُ فَعَالُهُمْ   إِذْ لَا تَمِيلُ مَعَ الْهَوَىٰ أَخْلَامُهَا

دهلئ: ئه م خیلئ ئیمه ئه گه ر مه ترسی رووی تی کرد و هی رش کرایه
سه ریان له نه ترسان و بی منه تی له دوژمن خوده کانیان فره دهم و
بریسکه ی شم شیر و ره م کانیان وه ک جری وهی ئه ستیره شه و ق ئه داته وه به
شی وهی درعه کانیان، چونکه هه می شه ئامادمن و دوژمن ناتوانی غافلگیریان
بکات، له گه ل ئه وهش هه رگیز نامووس و شه رمفی خو یان له که دار ناکه ن و
کاری ناشیرین و دوور له ئه دمب ناکه ن، عه قل و هو شیان زاله به سه ر

ههست و ئارمزوو یاندا، زۆر پابهندن به ڕهوش و نه‌ریتی به‌رز
خێلکه‌مانه‌وه.

فَبَنُوا لَنَا يَتاً رَفِيعاً سَمَكُهُ   فَسَمَّا إِلَيْهِ كَهْلُهَا وَغُلَامُهَا
فَأَقْعَ بِشَمًا قَسَمَ الْمَلِيٍّ فَإِنَّمَا   قَسَمَ الْخَلَّاقُ يَتَنَّا عَلَامُهَا
وَإِذَا الْأَمَانَةُ قُسِّمَتْ فِي مَعْشَرٍ   أَوْفَى بِأَعْظَمِ حَظَّنَا قَسَامُهَا

ده‌ئێ: پێشه‌وای هۆزی ئێمه له خودا به‌زیادی مائیکی بۆ ئێمه
دروستکردوو، که کۆله‌که و پایه‌که‌ی به‌رز بوو ته‌وه بۆ سه‌ره‌وه و
له‌په‌نای ئه‌و کۆشکه‌دا پیر و جوان بالای به‌رز و به‌رپژه، که‌واته‌ برای
گوێگر قانعه‌ به‌ به‌شی خودا که‌ خاومن فه‌رمان و به‌ ده‌سه‌لاته‌، چونکه
زانا و به‌ توانا ئه‌م داب و ڕه‌وش و خووه‌ په‌سه‌نده‌ی دابه‌شکردوو، خۆی
ئه‌زانێ چۆنی به‌ش ده‌کات و به‌ کێی ئه‌دا و له‌کۆی ئه‌یدا، چونکه‌ پاکیی و
چاکیی که‌ دابه‌شکرا حه‌ق ته‌عالا به‌شی زۆری به‌ ئێمه به‌خشی، چونکه
شایسته‌ی ئه‌و به‌شه‌ین.

فَهُمُ السُّعَاةُ إِذَا الْعَشِيرَةُ أَفْطَعَتْ   وَهُمْ فَوَارِسُهَا وَهُمْ حُكَّامُهَا
وَهُمُ رَبِيعٌ لِلْمُجَاوِرِ فِيهِمْ   وَلْمُرْمِلَاتِ إِذَا تَطَاوَلَ عَامُهَا
وَهُمُ الْعَشِيرَةُ أَنْ يُطْطِئَ حَاسِدٌ   أَوْ أَنْ يَلُومَ مَعَ الْعِدَى لَوَامُهَا

ئه‌گه‌ر فه‌ومه‌که‌مان تووشی کاره‌ساتی گرانیی، وشکه‌ سالیی، درم و
هێرشێ بیانیی و شکستی (خوانه‌خواسته‌) هی‌نا، ئه‌و هۆزه‌ به‌رپژه
نامادیه‌ به‌ په‌که‌وه ئه‌رکی هه‌مووان جیبه‌جێ بکه‌ن، به‌ په‌که‌وه شان

ئەدەنە بەر ھەر کارێک کە بەسەرماندا ھاتبێت، ئەوانە سواری پۆژی
تەنگانە و ھەرمانرەوای دەسەڵاتدارێ ئیەن و ئیەش گوێراپەلی گەورە
خۆمانین.

ئەم خێلە ئیە تەنھا بۆ خۆمان خاوەن چاکە و مەردایەتی و
پیاویتی نین و بەس، بەلکو بۆ ھاوسێ و ھاوپەیمان داواخوازی
یارمەتیدەر، وەک بەھار بەخشنە، پەنای لیقەوماو و بێ مال و حالە،
ھەر ئافرەتێک کە مێردی مەردبایە و بە بیوژنی مابایە، ئیە دالەمان
دەدا و بەخێومان دەکرد، ئەو نەتەوێ، ئەو عەشیرەتە، ئەو ھۆزی
جێگە مەمانە، کە داخ لە دل و ئیرەیی بەر ناتوانی بە بچووکتین وشە
و پستە سووگایەتی پێ بکات، یان لۆمە و سەرزەشتی بکات، یان
پەخنی بێ جێگە لێ بگری و لەگەڵ دۆژمن پەلاماری بدات، ھەموو
یەک دەست و یەک بازوو ھیزین بۆ یەکتە، ھەموو بۆ ھەموو لادان
نەبوو، ھەموو بۆ ھەموو بۆ چاکە بۆ ھەموو، بۆ ھەموو پست و پەنابوو.

(ئەو پوختە مەبەستی ئەم شاعیرە، کە بە حەقی خۆی ناو و
چامەکە بە دەرگای کەعبە شەریفدا ھەلواسراوە، چونکە ھەر مانای
پیاویتی و پەوشتی بەرز و بەخشنە و بە دەم ھەزار و ھەتیوو و
بیوژن و لیقەوماووە چوون، ئەو دەرسە بۆ ھەموو نەتەوێ،
بەتایبەتی نەتەوێ کورد).

عهنتهره کوری شه داد

٥٢٥ - ٦١٥ زاینی

عهنتهره کوری شه دادی عه بسی، له ژنیکی قوله پەش له دایکبووه،
 له بهر ئهوه رهشپیست بوو، لیوی خواری دوولەت بوو، له بهر ئهوه ناوی
 (عهنتهره کهل) بوو، یهکیکه له (نامۆ عه ره به گان)، هه رچهنده ئهم
 شاعیره بهنده و کوری بهنده بوو له دایکییهوه، به لām ئازا، نه بهرده،
 به رههشت و نهفس بهرزه، پاگداوینه، شه پرکه ری دمسکه وتنه ویسته، ته نها
 به ئازایه تی خۆی شوینی بلندی له ناو هۆزه که ی بردوووتهوه، وهك ده لێن
 هه زی له کچه ئامۆزای خۆی (عه به له) کردوو و له سه ر ئهم دلداره ییه
 چیرۆکی عهنتهره دروستبووه، زۆر چامه و شیعر به ناوی ئهم شاعیره وه
 هه لبه ستره وه، به لām ئه وه ی جیگه ی گومان نییه ئهم هه ئواسراوه زێرینه یه
 که وره به رزی، دهر و نبالا و په سه نده، وینه کیشانی ورد، پته ویی دارشتن له
 دهسته واژده، شانازی زۆری به خۆیه، ناوی ئوسلوبی عهنتهره یه، نه وه د سال
 ژیاوه، چامه که ی له هه شتا به یته وه هه تا زیاتر باسکراوه، به لām ئیمه به
 هه شتا کورداندومانه، ته رجه مه کراوه به هه موو زمانه زیندوه کان و زۆر
 گرنگی پیدراوه.

ئهم قه سیده یه به م شیوه یه دابهش ده بیست: یاری هه وار و دووری یار
 (١٣-١)، باسی عه به له خانی دۆستی (٢١-١٤)، باسی وشتره که ی له (٢٢-٣٤)،
 دووباره باسی عه به له (٣٧-٣٥)، ئه و جا باسی رابواردن و جهنگاو مری و
 ژن و شانازی به خۆیه وه.

هه ئواسراوی عه نته ره ی کوری شه داد

هَلْ غَادَرَ الشُّعْرَاءُ مِنْ مُتَرَدِّمٍ أَمْ هَلْ عَرَفْتَ الدَّارَ بَعْدَ تَوَهُّمٍ؟
يَا دَارَ عِبْلَةَ بِالْجَوَاءِ تَكَلِّمِي وَعِمِّي صَبَاحاً دَارَ عِبْلَةَ وَاسْلَمِي

ده ئی؛ شاعیره کۆنه کان، خانوو به کی ئه دهب ماوه سه ریان پێدا
نه کردبێ، مه به ستیکی شاعر ماوه که ده ستیان بۆ نه بردبێ، شوین ماوه
روخابی و نه وان چاکیان نه کردبێته وه؟، نه خیرا، هیج بۆ ئیمه
نه ماومه وه جگه له وه شوین پێی نه وان بکه وین، نه و جا، ده زانی سه ر به
کام مائدا ده کی و ده میناسییه وه؟، مه گه ر به گومان!

ده ئه ی هه واری عه بله که له ده شتی نه جدی قسه بکه، وه لامم بدمه وه،
رۆژ باش، یاخوا بیوه ی بی و بی دمر د و به لابی!

فَوَقَفْتُ فِيهَا نَاقَتِي وَكَانَ هَا فَدَنٌ لَأُضِي حَاجَةَ الْمُتَلَوِّمِ
وَتَحُلُّ عِبْلَةَ بِالْجَوَاءِ وَأَهْلُنَا بِالْحَزْنِ فَالْصَّمَّانِ فَالْمُتَتَلِمِ
حَيَّتْ مِنْ طَلَلٍ تَقَادَمَ عَهْدُهُ أَقْوَى وَأَقْفَرَ بَعْدَ أُمِّ الْهَيْثِمِ

پاش ئه وه ی سه ری له هه وارگه ی مائی عه بله دا و رۆژ باشی لی کرد و
نازار و زانی دووری یار سه ری لیدمدا و ده ئی؛ راوستام له وه هه واری یار
به سواری وشتره میننه که م، که به رز و گه ورمیی وه ک ته لاریکی به رز
ده مینرا، بۆ ئه وه ی دمر دملی خو می لا باس بکه م و گله و گازنده ی خو م
بکه م، بۆچی هه تا ئیستا دیدمنی ئه م هه واره م نه کردووه، هه رچه ند

گوناهم نییه، چونکه مائی عهبله له جهوای نهجدهوه دووره و دوژمنی
لییه و هۆزی ئیمهش له ههزمنه، ئهوجا، له سههمانه، ئهوجا، له
مووتهسهلیم زۆر دوورین لهیهکتر، دهک سلاوت ئی بی دیواره پوخاوهکان،
ئاسهواره کۆنهکان، چهنده کۆنن و چهنده چۆل و چهنده ئااوهدان،
دورای دایکی ههیهسه.

حَلَّتْ بِأَرْضِ الزَّائِرِينَ فَأَصْبَحَتْ عِسْرًا عَلَيَّ طِلَابُكَ ابْنَةَ مَخْرَمٍ
عَلَّقْتُهَا عَرْضًا وَأَقْتُلُ قَوْمَهَا زَعْمًا لَعَمْرُ أَيْكَ لَيْسَ بِمَزْعَمٍ

دهلی: جا وهره به تهمای دیدمنی عهبلههم و ئهویش باروبارگهی لهناو
هۆزیکێ تر خستوو، دهک شیرێ بیشه نرکهو نالهیان دی، چۆن نهتوانم
داوات بکهه، کچی مهخرهم، به راستی هورسه، ئهم دلدارى و ئهفینهى
من، به سودفه ههزم ئی کردوو و هۆزهکهى دوژمنمه و ئهیانکوژم.

(ئهو ده چۆن دلداریهکه ههزت له کچیان بێت و به دواى کورپانهوه
بیت بۆ کوشتنیان، ئهو تهنها له عهرمبدا روویداوه، کورپى کورپ تهکوژن
و ههزبان له کیزى پاك و پاکیزهى کورده، سهیره، یان ئهم دلداریه
ناراسته، یان ئهم دوژمنکاریه لهگهڵ خێلى دولبهه).

قَدْ نَزَلْتُ فَلَا تُظَنِّي غَيْرَهُ مَنِّي بِمَنْزِلَةِ الْمَحَبِّ الْمُكْرَمِ
كَيْفَ الْمَزَارُ وَقَدْ تَرَبَّعَ أَهْلُهَا بَعْنِي زَيْنٍ وَأَهْلُنَا بِالْعَلِيمِ؟

دهلی: تۆ لهناو مهزنگهى دلما جيگات بوومتهوه و تهنها جيگهى تۆى
تیدا بوومتهوه و کهسى ترى تیدا نییه، جيگهت شوینی دلدارى ئهفیندارى

په‌ری ژیره‌وه‌ی قه‌له‌ر‌مشکه که زۆر به‌نرخ‌ترن له‌ ڕه‌نگی تر، نه‌ئێ؛ ئا
له‌وکاته‌دا دڵ و گیان و هه‌ستت به‌ تالان دهبات، که دهمی دمه‌کاته‌وه‌ و
زمرده‌خه‌نه‌ی ناسکی ددانه‌ سپی و جوانه‌کانی دمرده‌که‌وئ، خوا دایناوه
لیوت له‌بان دهمی دابنێتی و ماچی زۆر به‌له‌زته‌ و وادهمزانی پریاسکه‌ی
میسکه، که له‌ عه‌تار تازه‌ کراوه‌ له‌ دهمی دهباری و بۆنی بۆلای تۆ دیت.

أَوْ رَوْضَةً أَلْفًا تَضَمَّنَ بَيْتَهَا غَيْثٌ قَلِيلُ الدِّمَنِ لَيْسَ بِمَعْلَمٍ
جَادَتْ عَلَيْهِ كُلُّ بَكْرٍ حُرَّةً فَتَرَكْنَ كُلَّ قَرَارَةٍ كَالِدِرْهَمِ

جا و مره‌ بۆنی نه‌و دم و ددان و لیوه‌ بکه‌ و دهمی پێوه‌ بنی، که وه‌ک
حه‌ته‌تۆکه‌ی میسکی پێدا کراوه‌، یان باخه‌گولباخیکه‌ که تازه‌ به‌ تازه‌
خونه‌جه‌کانیان پشکووتوون و که‌می بارانی له‌سه‌ر باریوه‌، دڵۆپه‌ باران
له‌سه‌ر گوله‌کان بۆنی عه‌تر و عه‌بیریان باخچه‌که‌ی گرتوووته‌وه‌، نه‌و نمه‌
بارانه‌ له‌ هه‌وری به‌هار باریوووه‌ سارد و پاک و خاوێن و شیرینه‌ و
دانه‌دانه‌ی ددانه‌کانی وه‌ک دراوی دره‌هم که له‌زیوی پوخته‌ دارپێژرابی
دمرده‌که‌وئ، بارانی به‌هار له‌سه‌ر گوئی دم و لیوی تازه‌ که‌شاوه‌ی باریبی،
ئاخۆ چه‌ند جوان و به‌تام و بۆن و به‌ر‌ه‌نگن.

سَحًا وَتَسْكَابًا فَكُلُّ عَشِيَّةٍ يَجْرِي عَلَيْهَا الْمَاءُ لَمْ يَتَصَرَّمِ
وَحَلَا الدُّبَابُ بِهَا فَلَيْسَ بِأَرْحَ غَرِدًا كَفِعْلِ الشَّارِبِ الْمُتَرَّمِ
هَزَجًا يُحْكُ ذِرَاعُهُ بِذِرَاعِهِ قَذَحَ الْمَكْبِ عَلَى الزَّنَادِ الْأَجْدَمِ

دهلئ: بارانی به هاری دهباری به سهر ئه و گوئه تازه پشکووتووانه دا،
به هیم و ئارام، هه موو ئیواره و هخته یه ک ته پریان دهکات و ئاو پرژنیان
دهکات و گۆنای په ره گوئه کان ته ره نهکات و ئاوی لی نابری و سیس نابی،
میش و مه گهز و میشووله ی نییه، هه تا گیزه گیز بکات وه ک ئه و دهنگه ی
ئاوخور بۆ خوی ده لئیه وه، وه ک شیوه فیکه ی تووتی ئاوخور، که به شیوه ی
له رزانه و سه وزه له خانم گۆرانی ده لئ و دهستی ناوه ته بناگوپی خوی،
دهستی ده له ری ئیه وه وه ک ئه و ده ستگۆجه ی به ئانی شکی ده یه وی ئاگر
بکاته وه، به داری (مه رخ و عه فار) که دوو داره به له یه کخشان ئاگر
ده که نه وه، با هه ردوو ته ری ش بن، ئه م وه سفه ورده به زیندوی بی نه راوه،
بۆیه شاعیر توانیویه تی باسی بکات.

تَمْسِي وَتُصْبِحُ فَوْقَ ظَهْرِ حَشِيَّةٍ وَأَبَيْتُ فَوْقَ سَرَاةٍ أَذْهَمَ مُلْجَمٍ
وَحَشِيَّتِي سَرْجٌ عَلَى عَبْلِ الشَّوَى نَهْدِي مَرَاكِلَهُ نَيْلِ الْمَخْزَمِ

جا و مه ره ئه م که چه شوخ و شهنگ و سه روه نازه که له م نازو نیعه ته دا
بژی و ناسک و ترچک و بۆنخۆش و غونچه ده م، ئیواره و به یانی له سه ر
دۆشه کی نه رم و په ری بالدار و منیش له سه ر زیننی ئه سه په بۆر و ره ق و
ته ق و له غاوکراوه که، جل و سه ر جل و ژیرجه که ی له سه ر پشتی
ئه سه په شی ساق و لاق هایم و پی له ئاوزهنگی ره ق و گه ورده، ئه وه زیانی
ئه و و ئه مه ش زیانی من، به خوا زۆریان هه ره.

هَلْ تُبْلَغُنِي دَارَهَا شَدِيَّةٌ لَعِنَتْ بِمَحْرُومِ الشَّرَابِ مُصَرِّمٌ
خَطَّارَةٌ غِبَّ السُّرَى، زَيَّافَةٌ تَطِسُ الْإِكَامَ بِذَاتِ خُفٍّ مِثْمِ

دهلئ: چی من دهگهیهنئ به یار؟، ئایا وشترێکی یه مههنی شه دهمنی،
یاخوا شیرهکهی وشک بکات و ئاوی لئ هه دهغه بکری و سمی زامار بیئت، که
له بهر نه زۆکیی گراوه به کهشتی بیابان و بو سوارى دانراوه و یاری به
کلکی دهکات بو ناوگهئ، کاتی شه ورهویی چوار پهلی به توندیی له ئهرز
دهمنئ و سمهکانی گه وره و پان و توکمهیه و ترسی کهوتنی نییه، مه گهر
به م حه یوانه بتوانم شوینی بکهوم، یاخوا کاورا هیلگت وړئ بو دلداریی و
میبارزییهک که نایکهی، به خوا عهبله ناحهقی نییه لوته لایه لهم جوړه
ناشقه و ماشقه.

وَكَأَنَّمَا أَقْصُ الْإِكَامِ عَشِيَّةٌ	بِقَرِيبِ بَيْنِ الْمُنْسِمِينَ مُصْلَمٍ
تَأْوِي لَهُ قُلُوصُ التَّعَامِ كَمَا أَوَتْ	حِرْقَ يَمَانِيَّةٍ لِأَعْجَمَ طِمْطَمٍ
يَتَبَعْنَ قُلَّةَ رَأْسِهِ، وَكَأَنَّهُ	حَرَجٌ عَلَى نَفْسِ هُنَّ مُخَيَّمٍ
صَغَلٍ يَعُودُ بِذِي الْعُشَيْرَةِ بَيْضَهُ	كَالْعَبْدِ ذِي الْفَرِّ الطَّوِيلِ الْأَصْلَمِ

دهلئ: له کاتی پێرپوړۆیشتن و سه فهردا نه و گرد و ته پۆلگانه دهشیلم
به ولاخی ههنگاو نزیک، بهیهک سم لهیهک نزیک که ئهم جوړه ولاخانه
سواریان خوښ و ئاسانه، نه و وشتره نه عامه ئاسا وهک که و سوپسکه
دهیخویند بو بیچوهکانی، بو نه وهی برۆن بۆلای، وهک نه و شوانه
عهجه مهی که زمان نازانی و گرنگه گرنگ نه کات بو مه رهکانی و نه وانیش
واته بیچوووه نه عامه کان سوارى ملی نه عامه نی ره که دمبن، به شیوهی هوړ
و خورجی ژنانه، له سه ر وشتر دیته بهرچاو، نه وه وه سفی وشتره کهی
عهنتهره، نه و بیچوووه وردانه زمرنه قووته بوون و سه رباریک و ملباریک،

لهگهڵ دایکه و باوکه که یاندا دهچوون بۆ ناوچهی عهشیره، وهك كۆيلهی
فهرمنجی له بهری گوێچکه بپراو، چونکه نه عامه گوێی بچووکه، وهك بپراو
وايه.

شَرِبْتُ بِمَاءِ الدُّخْرَضَيْنِ فَأَصْبَحْتُ زَوْرَاءَ تَنْفِرٍ عَنْ حِيَاضِ الدَّيْلَمِ
وَكَاثِمًا يَنْأَى بِجَانِبِ دَقْهَا الْوَحْشِيِّ مِنْهَزِجِ الْعَشِيِّ مُؤَوِّمِ
هَرِّ جَنْبٍ كُلَّمَا عَطَفْتُ لَهُ غَضْبِي أَتَقَاهَا بِالْيَدَيْنِ وَبِالْفَقْمِ

پاش نهوهی وهسفی و شترمهکه و بیچووکهانی کرد که نیڕمه عامه که
له پیشانهوه دمیانبات بۆ سهڕئاو، نهوجا دهگهڕێتهوه بۆ باسی و شترهکهی
و دهلی؛ ئاوی خواردموه له چاڵاوکهانی دوحرزمین و له بهر زۆر
ئاو خواردنهوه لارمهنگ دمبینرا و مهیلی نهبوو له ئاوی دوژمنهکان ئاو
بخواتهوه، یان لهکانی زۆردارهکان که مانای وشه (دمیلهم) (چاڵی باراناو)
بهو جوړهکراوه، ئهم و شتره لاره لاره رویشته و ته نیشتی لای چهپی دوور
ئه خستهوه له شان و ملی، وهك نهوهی پشيلهیهکی کیوی ختوکهی بدات و
کاتی ئیواره و شیو خواردن دهست بکاته میاوه میاو به سهر و کهللهیهکی
گه ورمو نافولاوه، جا و مره، ئیواره بی و زۆر ماندوو بی، ئه و منده چالاک بی
داخو بهیانی چۆن بیته؟!، یان له ترسی قه مچی لای راستی، هه میسه لای
چهپی وهك لاروخوار دمنرا، وهك پشيله له بن بالی بیته، ناومناوه لای
کرد بیته به لای ئهو پشيله دا و پشيله کهش به نینۆک و به دهم و گازگرتن
خوی بپاریزی، برا.

(به خوا مه گهر خه یالی ئەم به دهوییه بتوانی ئەم وینه بکیشی، دهنه له باسی ماچ و مووچی عهبلهوه بۆ وهسفی و شتر و له وهسفی و شترموه بۆ مروشتری جوجه له له سه ر پشت و دووباره بۆ و شتری شانخوار و دانانی پشيله يهك له لای چه پی بۆ ئەوهی ختووكه ی بدات و له ویشه وه بۆ تورهبوونی و شتره كه و لاگردنه وه بۆ لای پشيله و بهرگری پشيله كه به نینۆکی تیژو ددانی تیژ، كۆگردنه وهی ئەم هه موو دیمه نه بۆ ئەمرو ئاسانه، به لام بۆ شازدهقهرن له مه وپیش زۆر ئەسته مه!).

أَبْقَى لَهَا طُولُ السَّفَارِ مُقَرَّمَدًا سَنَدًا، وَمِثْلَ دَعَائِمِ الْمُتَخَيِّمِ
دهلی: ئەم و شتره لهو سه فهره سه خت و دوور و دژواره مان دوو بوونی پێوه دیار نه بوو، دووگی سه رپشتی وهك خشتی سوورگراوه به پتهوی درزی تی نه كه وتبوو، چوار په لیشی وهك ستوونی قایمی دهوار بهرز و مه حكه م راوه ستابوو.

بَرَكْتُ عَلَى مَاءِ الرِّدَاعِ، كَأَنَّمَا بَرَكْتُ عَلَى قَصَبِ أَجَشٍّ مُهْضَمٍ
دهلی: ئەم و شتره بۆ پشوودان و خوسدان پالکهوت له سه ر ئاوی په داع و ئەملاونه ولای ئاوه كه وشكبوو بوو، به لام ژیره كه ی هه ر ته رایى تێدابوو، له كاتی پالکهوتنی و شتره كه دا له سه ر زهویه كه دهنگی شكاندنی گله ره قه كه ئاوازیكى هه بوو، وهك پالکهوتنی له سه ر باره قامیشی له سه ر يهك لیژ نه گراو، كه دهنگی وردبوون و شكاندنی قه فی قامیشه كان ئاوازی ناسراوی هه یه، وهك له كاتی به شمشالگردنیدا ئاوازی تایبه تی هه یه، به لام ئەو دهنگه دهنگی شكاندنی كلۆسنی دهوری ئاوه كه بوو).

وَكَأَنَّ رَبًّا أَوْ كَحَيِّلاً مُعَقِّدًا حَشَّ الرَّقُودُ بِهِ جَوَائِبَ قُمْمٍ

رَب: دوشاو، گھیل: تەنزانی پەش، نەوت، معقد: لەسەر ئاگردانراو بۆ
کولاندن، حش: ئاگردابی، الوقود: داری سوتاندن، قمقم: کوپەیی گلین و
سورکراوە کە ئاوی تێدا دەکولێن.

دهلئ: ئەم وشترە لەکاتی پالکەوتنی و پشوووانی ئارمقیکی پەشی
دەردەدا، چونکە ئارمقی وشترمەشە وەک دوشاوی گیراوەی پۆنگەرچەکە،
یان قەترانی خەستکراوە و لەسەر ئاگریکی بلیسەدار دانرابی و فڕۆکە و
داری زەنگەتلیش لە ژیری و لەملاوئەولای کوپە پەر لە قەترانەکە نیلە
بیت، ئەم وشترە بەو شیومیە ئارمقی پەش و مۆری دەردەدا، واتەمزانی
دەرمانی (عەنزە پووت) لە لەشی وشتیکی گەپۆڵ درابوو.
(جا توخودا خەیاڵی ئەم کۆیلە تازە ئازادە نەبی کێ ئەم دیمەنە لە
خەیاڵدایە).

يَبَاعُ مِنْ ذِفْرَى غَضُوبٍ جَسْرَةٍ زَيَّافَةٍ مِثْلِ الْفَيْقِ الْمَكْدَمِ

ينباع: دووبی، ئارمقە بە هیواشی دەچۆرا، ذفری: دوو پەگی بناگووی،
غضوب: چەتوون، تورە، پەنەستور، جسرە: درێژ وەک پرد، الزیافە: بە
فیز و دەمیە و دەمارزل، الفئیق: نێرە وشتی پەسەن، المکدم: دەم و قەپۆز
کوتاوە لە شوین وشتی مێینە.

دهلئ: ئەم وشترە من (برا یاخوا بە خێرھاتی) ئارمقی ئی دەچۆرا لە
هەردوو پەگی بناگووی (کە یەکەم دتۆپی ئارمقە لەویوە دی)، وشتەکەلە
پەق و لوتبەرەز و پەنەستووورەکە لەش و باری وەک پرد درێژ و بەرزبوو

له روښتن و هوونه كړدن، وهك نيره وشر به دواى ميينه دا غاربdat و دم
و فلقى كوترابى، به پاشى له هوى وشره ميه كان و گاز گرتنيان!

إِنْ تُعْدِ فِي دُونِي الْقِنَاعَ فَإِنِّي طَبُّ بِأَخْذِ الْفَارِسِ الْمُسْتَلِمِ
أُنِّي عَلَيَّ بِمَا عَلِمْتَ فَإِنِّي سَهْلٌ مُخَالَفَتِي إِذَا لَمْ أَظْلَمِ
فَإِذَا ظَلِمْتُ فَإِنَّ ظُلْمِي بَاسِلٌ مُرٌّ مَذَاقُهُ كَطْعَمِ الْعَلَقَمِ

دهلى: روو له عهده دهكات كه روو پوښى له سهر دم و چاوى داناوه و
به حيساب شهرم نهكات و نايه وى كورى ههر زهكارى بيانى بيبينى، دهلى:
نهگهر چارشيو بدهى به دم و چاوت زوو خوت له من دمشيريته وه، توش
باشم دهناسى كه چهند به دمست و بر دم بو تيكشكانى پاله وانى زرى و
تاسكالاوله بهر، نيتر چون به تو ناويزم چارشيوه كهت لابه دم؟!، لاده
سهر پوښه كهت بارووت بيبينم، كچى شوخ!، حق وايه مه دح و سهنام بكه
بهو سيفه تانهى كه نه زانى له مندا ههيه، بو كچى وهك نيوه نهرم و نيان
و به رموشت و ناسان و خوشر هفتارم، چونكه كه چارشيوى له ناستى من
داپوښى ماناى سوكاپه تى و سته مم لى نه كهيت، نه وه منت زور باش
ناسيوه، من نهگهر زور و سته مم لى بكرى سه ختگير و تالاو ده كه م به
دمى سته مكاردا، تالتر له تامى گوزال كهى تهر، كه س نه زانى عهبله خان تو
باشم دهناسى، بو شهرم لى ده كهى؟.

وَلَقَدْ شَرِبْتُ مِنَ الْمَدَامَةِ بَعْدَمَا رَكَدَ الْهَوَاجِرُ بِالْمَشُوفِ الْمُغْلَمِ
بِزُجَاجَةٍ صَفْرَاءَ ذَاتِ أُسْرَةٍ قُرِئْتُ بِأَزْهَرِ فِي الشَّمَالِ مُقَدَّمِ

دهلئ: من که سیکی ئاسایی و یاسایی و ناسراوم، مهی ئەخۆمهوه که
 نیشانهی دهوله مهندیی و سامانداریمه، ئەوکاتهی گهرمای نیومرۆ تینی
 نهما به چۆلئی تهخت و دراوی راوچی پۆژ که دیناری لهسهر نوسراوه و
 درههمی سپی نیشانه لیدراو که ئەوهش لای ههموو کهس نییه که ئەم
 مهی خواردنهوه له پهرداخ و گۆزه نهخش و نیگار لهسهر نوسراو و هیل
 و نوختهی جوانی لهسهر نهخشکراوه و هاودمه لهگهڵ (شهربهی
 دهسکدار) و پالئومری سهری دم و لولهکهی که سهرگیراوه بهشیومهکی
 زۆر جوان له باکورمه هاتوو، که زۆر به نرخ و بهتام و لهزمته.

فَإِذَا شَرِبْتُ فَأَيْبِي مُسْتَهْلِكٌ مَالِي، وَعِرْضِي وَأَفْرَ لَمْ يُكَلِّمْ
 وَإِذَا صَحَوْتُ فَمَا أَقْصَرُ عَنْ نَدَى وَكَمَا عَلِمْتَ شَمَائِلِي وَتَكْرُمِي

دهلئ: ئەگهر بخۆمهوه ستهم له کهس ناکه، مالی چه لالی خۆمه و
 لهڕێگهی رابواردن خهزجی ئەکه، شهرهف و ناموسم پارێزراوه، تهنها
 تۆزێ زامدار نهبووه، ههرکات نهخۆمهوه و بیداربم و سهرخۆش نهبم تۆ
 ئەزانی کار و ئاکار و خوورمهوشتم چهنده بهرزه.

وَحَلِيلٍ غَانِيَةٍ تَرَكْتُ مُجَدَّلًا تَمْكُو فَرِيصَتُهُ كَشِدْقِ الْأَعْلَمِ
 سَبَقَتْ يَدَايَ لَهُ بِعَاجِلِ ضَرْبَةٍ وَرَشَاشٍ نَافِدَةٍ كَلَوْنِ الْعُنْدَمِ

دهلئ: زۆر دۆستی ژنی جوان و گهنج و شوخم داومته بهر زهه و ڕم و
 شیر و تیری خۆم، لێوه لهههه پێ کهوتوو، وهک لهج و لیوی وشتری لهجی
 سهروهه دولتهت و زامی کاریگهرم ئێ کردوو، به دهست و بازووی بههیزم و

هیچقهی خوینی بلوسکی بهستوو، وهك رهنگی بهری عهناپ سووری توخ،
نیسته تو (عهبلهخان) دمهتوئی دلداریی بگۆری، کاری وانهکی کهنیشکه
ساکار و ساده و بی ئەزموونهکه.

هَلَّا سَأَلْتَ الْخَيْلَ يَا ابْنَةَ مَالِكٍ   إِنْ كُنْتَ جَاهِلَةً بِمَا لَمْ تَعْلَمِي
إِذْ لَا أَزَالُ عَلَى رِحَالَةٍ سَابِحٍ   نَهْدٍ، تَعَاوَزُهُ الْكُمَاةُ مُكَلِّمِ

دهلی: کچی مالیک: نامۆزا گیان، ئەوه بۆچی پرسیار ناکی لهو
سوارانهی که من دهناسن، ئەگەر نازانی و نهترانیوه پرسیار بکه عهیب
نییه، ئەگەر پرسیارتکرد پیت دهلین که من کاتی جهنگ و ههرا تهنها
ژیرزین لهسەر ئەسپهکهه دادهنیم و ههر دوو دهستم بهردهدم و
ئهسپهکهه گهوره و بهرز و قهلهوه، زۆر سواری گلاندوو که پالنهوان و
سواری شارمزابوون و یهک لهدوای یهک خۆیان نهگرتوو لهسەر پشتهی،
بهلام من بهسەر جل و ژیرزین غارم پی کردوو.

طَوْرًا يُجَرِّدُ لِلطَّعَانِ، وَتَارَةً   يَأْوِي إِلَى حَصَدِ الْقِسِيِّ عَرْمَرَمٍ
يُخْبِرُكَ مَنْ شَهِدَ الْوَقِيعَةَ أَنِّي   أَغْشَى الْوَغَى وَأَعْفُ عِنْدَ الْمُغْنَمِ
وَمُدْجَجٍ كَرِهَ الْكُمَاةُ نِزَالَهُ   لَا مُمَعِنَ هَرْبًا وَلَا مُسْتَسْلِمِ

دهلی: خانمهکهه! من ئەو قارهمانهه جارێک له سواران نهک پیادهو بی
ئهسپ سههرگهرمی شهپه شیر و ڕم و تیرم و جارێک به تاکهسواره
دوژمنهکان پرووت ئەکههمهوه و ئەسپهکهه دروینهی تیروکهوانی تیر
ئهندازمهکان دهکات که ژمارهی زۆر زۆره، ئەگەر پرسیارتکرد وهلامت
دهدمنهوه کێ بوو خۆی هاویشه ناو سهیرانی شهپهوه، که شهپهه تهواو

کرد، خۆم خەریک ناکەم بە دەستکەوت و ماشینه‌وه‌ی پاشماوه‌ی
 کوژراوه‌کان، خۆ ئەگەر ئەو‌ه‌ش بکەم عەیب نییه، (مَنْ قَتَلَ فِتْيَلًا فَلَهُ
 سَكْبَةٌ)، هەرکەس هەرکەسی گوشت کەل و پەل و چەك و سیلاحی مافی
 خۆیه‌تی، هەموو گیانم داپۆشراوه بە جوژه‌کانی چەك و بە هەموویان
 شەڕ ئەکەم، بە هی‌رش و بەرگری و گوڕە ئازاکان خۆیان تاو دەدەن لە
 پرووبە‌پرووبوونە‌وه، چونکە ئەزانن من کی‌م؟، نە ئەو کەسەم پاشەکشە بکەم
 لەشەڕ و نە ئەو کەسەم خۆم ئامادەکردبۆ بۆ دیلی و خۆبە‌دهسته‌وه‌دان.

جَادَتْ يَدَايَ لَهُ بِعَاجِلِ طَعْنَةٍ   بِمُتَّقَفٍ صَدَقَ الْكُؤُوبِ مُقَرَّمٍ
 بِرَحِيَّةِ الْفَرْعَيْنِ يَهْدِي جَرَسُهَا   بِاللَّيْلِ مُغْتَسَّ الدُّثَابِ الضُّرْمِ

دەتێ: من ئەو پالەوانم کە پرووبە‌پرووی پالەوانی ئازا دەبە‌وه، زوو بە
 هەردوو دەستم زامیکی ئێ ئەکەم بە شمشیری خۆشدەست و مشتوقایم و
 مەحکەم کە وەك حەبلی شان لاریبون و چەمانە‌وه‌ی نییه، ئەوجا کە بە
 شمشیر زامم ئێ کرد، خوێن فی‌جقە و قەلبە‌زه دەکات وەك فواره و تافگە‌ی
 بەرز، دەنگی ئەو ناوہ دەگری و گوورگی برسی بە ئاگا دیت و پەلاماری
 خواردنی کوژراوه‌کەم دەدەن لە شەوی تاریک و خویناویدا، دە‌ی توخوا
 نیتەر ماوتە!.

فَشَكَّتُ بِالرُّمَحِ الْأَصَمِّ ثِيَابَهُ   لَيْسَ الْكَرِيمُ عَلَى الْقَنَاءِ بِمُحَرَّمٍ
 فَتَرَكْتُهُ جَزَرَ السَّبَّاحِ يَنْشُنُهُ   مَا بَيْنَ قُلَّةِ رَأْسِهِ وَالْمَعْصَمِ
 وَمِسْكَ سَابِغَةٍ هَتَكْتُ فُرُوجَهَا   بِالسَّسْفِ عَنْ حَامِي الْحَقِيقَةِ مُعْلَمٍ

دهلئ: له کاتی جهنگ و شهرى نىوان هۆزه کهم و دوژمنى هۆزه کهمدا،
 هه میسه ههولمداوه هاوشانه کهم، بهرام بهر کهم کهسیک بى که حیسابى
 بۆ بکرى له چهك، نازایه تى، له رهمه نى و پالنه وانى، نهوجا بهو
 شیومه که باسم کرد پرو به پروى بوومه تهوه، نهوجا شق و پهقم کردوو
 بهرم که ومضى ده کهم به رهق، کهر، که جگه له بهرگ و زرى بهرى
 زامى گهوره له لهشیدا دهکات، وهك چۆن ئاو له دوو دهى دۆلجهى ئاوى
 ناوبیر دهچۆرئ، ئاوا خوین فواره دهکات، چونکه کهس نهفسوونى شمشیر
 نهبرى له بهردا نیه و گوشتى حهرام نهکراوه له شیر و تیر و رم، نهوه
 بهندهى عهرمبیه وهك که لهناو کورددا (پشتینى گولله نهبر) ههیه که
 نهو پالنه وانم له مهیداندا خسته خوارموه به جیم هیشت بۆ درندهکان که
 دمهوتى یهکتر بکهن بۆ ژهمیکى چهور و نهرم و گهرم له تهوقى سه رهوه
 ههتا مهچهکى گوشتن و قهلهو، زۆر جاریش پهلامارى جهنگاومرداوه که
 بهسهر کراسى دژمرم و تیرو شیر پشتینى قایشى چهرم لهسهر قهدى
 دمهست بۆ خو پاراستن له زامى دوژمن، بهلام به هیزی بازووى من و
 شمشیرى برندهى من نهو هه موو سهنگه رهم برى و قۆچهکانى و بزماره
 ههلبه سراوهکانم وردو خاش کردوو، لهکئ؟، لهو کهسهى که خوى به
 سوارچاکى مهیدان و ئالای سهرومى لهخوى داوه، بۆ ناسین و ترساندن
 بهرام بهر.

رَبِّ يَدَاهُ بِالْقِدَاحِ إِذَا شَتَا   هَئَاكَ غَايَاتِ التَّجَارِ مُلُومٍ
 لَمَّا رَأَيْتُ قَدْ نَزَلْتُ أَرِيدُهُ   أَبْدَى نَوَاجِدُهُ لَغَيْرِ تَبْسُومٍ

ئەو بەسی ئەو سوارە ئەکات لە بەیتی پێشەووە کە عەنتەر داویتی بە
 ئەرزدا و وتی: ئەو سوارە پالەوانیکی ناودار بوو، سوارچاکیبوو، هەموو
 لەشی داپۆشرا بوو بە شمشیری نەبر و ناودار و ناویانگدار و پارێزەری
 شەرفی ھۆزەکە، لە یاریکردن و کلاوینی ئەفسانەدا شارەزاو
 دەستکراو بوو، زۆر سەرزەشت دەکرا کە شەرابی مەیفروشانى هەموو
 کەپووە و بە مەجبووری ئالایان لەسەر دوکانەکان لابردوو، چونکە مە
 نەماوە هەموو ئەم سوارە کەپووەتی، کاتی کەوتە خوارەو بە لێدانی من
 و دابەزیم بۆ نیو شەپکە بۆ ئەوێ دواھەناسەى بێرم کە منى بىنى ددانى
 چێ کردووە و دەمى تەواو کردووە بە ڕقەووە سەیری کردم، ئەک بۆ
 پێکەنین، بە چاوی خۆی مەرگی خۆی بىنى.

فَطَعَّتْهُ بِالرُّمْحِ ثُمَّ عَلَوْتُهُ   بِمُهَنْدٍ صَافِي الْحَدِيدَةِ مِخْدَمٍ
 عَهْدِي بِهِ مَدَّ النَّهَارَ كَأَمَّا   خُضِبَ الْبَنَانُ وَرَأْسُهُ بِالْعِظْلَمِ
 بَطْلٌ كَأَنَّ ثِيَابَهُ فِي سَرْحَةٍ   يُخَذَى نَعَالُ السَّبْتِ لَيْسَ بِشَتْوَامٍ

ئەو ھەر بەسی ئەو کەسە دەکات کە لە شەپکەدا کوشتوووەتی و
 ئەوێندە وەسفی ئەکات کە لە راستیدا وەسفی خۆی دەگێتەو، دەلی:
 لەسەر ئەسپەکەى بە ڕم لێمدا و زامدارم کرد و خستە خوارەو و
 چوو مە سەری و بە شمشیری بە ھیزی تیز و ئاودراو و پۆلای یەک دەست و
 پوخت وەک کافرمان (چەقۆی تیزى کوردەواری خۆمان) ھەتا شەپ لە
 بەیانی ھەتا ئیوارە دەوامى کرد، ئەم لاشەم دەبینى کەوتوو، دەست و
 پەنجەکانى و سەرو گۆیلاکى، وەک لە گەلای دارخەنە سوور کرابى وابوو،

لهشیک که شیوهی زۆر گهوره دیار بوو، وهک بنه‌داری گه‌وره کۆن بوو،
دریژ راکشابوو، دیار بوو ده‌وله‌مه‌ند و خاو‌من سامانی‌ش بوو، چونکه
پیلای چهرمی ده‌واغیکراوی له‌پێ دابوو، به‌ ته‌نه‌اش له‌دایک‌بووبوو، دوانه
و لاواز نه‌بوو، به‌ناز به‌خێو کرابوو.

يَا شَاةَ مَا قَنَصَ لِمَنْ حَلَّتْ لَهُ حُرْمَتُ عَلِيٍّ وَلَيْتَهَا لَمْ تَحْرُمِ
فَبَعَثْتُ جَارِيَتِي، فَقُلْتُ لَهَا: اِذْهَبِي فَتَجَسَّسِي أَخْبَارَهَا لِيَّ وَأَعْلَمِي

ده‌لی: به‌رخه‌ نیچیره‌که! بۆ ئه‌وه‌ی بۆی ده‌شییت، یان به‌ نسیبی ده‌بی،
زۆر به‌داخه‌وه له‌من هه‌رامی، خۆزگه‌ بۆ منیش هه‌لال بوایه، به‌ خودا
بستیم به‌ قه‌رز نه‌ده‌دا، به‌لام بۆ من هه‌رامه‌، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هۆزه‌که‌ی
نه‌یاری هۆزی منه‌، یان باوه‌ژنی بووه‌ و خۆزگه‌ باوکی ماره‌ی نه‌کردایه‌،
ئه‌وجا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش کاره‌که‌ره‌ که‌نیزه‌که‌م نارد بۆ هه‌والپرسی‌ن و پێم
گوت: برۆ هه‌والی ته‌واوی بزانه‌ و بۆم بگێره‌وه‌.

قَالَتْ: رَأَيْتُ مِنَ الْأَعَادِي غِرَّةً وَالشَّاةُ مُمَكِّنَةٌ لِمَنْ هُوَ مُرْتَمٍ
وَكَاثِمًا التَّفَتَّتْ بِجِدِّ جِدَايَةٍ رَشًا مِنَ الْغِزْلَانِ حُرَّ أَرْثَمِ

ده‌لی: ئه‌و که‌نیزه‌که‌ وه‌لامی هینایه‌وه‌ و وتی: به‌راستی دو‌ژمنه‌کان
بێناگان له‌کاروباری و چاو‌دی‌ری نا‌که‌ن، ئه‌و به‌رخه‌ عه‌ره‌بییه‌ ئاماده‌یه‌ بۆ
هه‌رک‌ه‌س که‌ داوای بکات و خۆی بکات به‌ خاو‌ه‌نی، هه‌روه‌ها گوتی: به‌لام
ئه‌و به‌رخه‌ کارمامزی تازهبالغه‌، سنگ و مه‌مک و گه‌ردنی ئه‌لێی ئاسکی
که‌رمیانه‌، دم و لیوی سپی و ناسک و ته‌ره‌، وه‌ک شاعیری فارس ده‌لی:

ناسک له تۆوه فیتری و مستان و لاکردنهوه و ڤاکردن و سووک و سوئی بووه.

بُنْتُ عَمْرًا غَيْرَ شَاكِرٍ نِعْمَتِي وَالْكَفْرُ مَخْبَةٌ لِنَفْسِ الْمُنْعِمِ

دهلی: هه وایم بیگه یشتوووه که عه مرناویک سوپاسی من ناکات و هه رچی چاکه م کردوووه له گه لی بیترخی داناوه، نهوه به جیگهی خوئی، به لام دانه نان به چاکه و پیاومتیدا دلی مروفی چاکه کار لیخن دهکات و بیژ له چاکه کردن دهکاتهوه.

وَلَقَدْ حَفِظْتُ وَصَاةَ عَمِّي بِالضُّحَى إِذْ تَقْلِصُ الشَّفَافَاتُ عَنْ وَضْحِ الْقَمِ فِي حَوْمَةِ الْمَوْتِ الَّتِي لَا تُشْتَكِي غَمَرَاتِهَا الْأَبْطَالُ غَيْرَ تَعْمَقِ

دهلی: ڤاسپاردهی مامم له بهره، چاک له یادمه له کاتی چیشته نگاودا نه وکاتهی پاله وانه کان دهمده که نهوه و ددانی تهختیان دمرده که وئی و لیوه له رمیانه له ترساندا و له گهرمه و بلیسهی مهرگ و بارانی مردن که کوری نازا تهنها سکاالی بۆله بۆل و دمنگ و ههراو قهرمه قهره، به لام من وابووم، که له بهیتی داهاتوودا باسی دهکه م.

إِذْ يَتَّقُونَ بِي الْأَسِنَّةَ لَمْ أَحِمَّ عَنْهَا، وَلَكِنِّي تَضَاقِقُ مُقَدَمِي

دهلی: له وکاته پەر مهترسی و دلهراوکی و لیوه له رهدا، زۆربهی جهنگاو مران منیان له نیوان خویمان و سههرمه دریزمهکانی نه یاری بهرام بهردا دهبینی، به لام نهوه منی نه دمهترسان و تووشی دله له رزهی

نهدەکردم لەو هەلۆیستەیان، بەلام رێگرم نەبوو هەنگاو بنێم، چونکە
نەومندەم کوشتبوو رێگەم ئی گیرابوو، نە بۆ پیشەووە لەبەر کوژراو و نە بۆ
دواوە، چونکە جەنگاومان لە دواوە بوون!.

لَمَّا سَمِعْتُ نِدَاءَ مُرَّةَ قَدْ عَلَا   وَأَبْنِي رَبِيعَةَ فِي الْغُبَارِ الْأَقْتَمِ
وَمُحَلَّمٍ، يَسْعُنْ تَحْتَ لِسَانِهِمْ   وَالْمَوْتُ تَحْتَ لِسَانِ آلِ مُحَلَّمِ
أَيَقْنْتُ أَنْ سَيَكُونُ عِنْدَ لِقَائِهِمْ   ضَرْبٌ يُطِيرُ عَنِ الْفِرَاحِ الْجُثَمِ

هەر باس باسی ئازایەتیی و نەبەردیی عەنتەر ئاغا، دەلی: لەکاتی
نەبەردیی و تێکەڵبوون لە شەڕگەدا گویم لیبوو (مورە) کە ناوی
سەرۆککۆمارێکی خەزمی عەنتەرە، بە دەنگی بەرز هاوار دەکات و هەردوو
کۆرانی پەمبەش لەناو تۆزی شەڕگەدا هەراو هوریا دەکەن و (موحەللەم)
کە ئەویش ناودارێکە پێکەن و پەرچەم و ئالاکەیان لەسەریانە، بەلام
لەژێر ئالاکەیان و مەرگبارانە و لاشە کلاشەیی دی، بۆم پونبوووەوە کە
دەبی کارێک بکەم هێرشیان لەکۆڵ بکەمەووە.

لَمَّا رَأَيْتُ الْقَوْمَ أَقْبَلَ جَمْعُهُمْ   يَتَدَامُضُونَ كَرَرْتُ غَيْرَ مُدَمِّمِ
يَدْعُونَ عَنَّتَرَ وَالرَّمَا حُ كَالْهَامَا   أَشْطَانُ بَثْرٍ فِي لَبَانِ الْأَذْهَمِ

ئەو وەلامی بەیتی پیشوووە کە وتی: گویم لە دەنگی....

دەلی: بەتەواوی بپروام کرد کە دەبی بپروم بۆ پزگاکردنیان و پوشتنەم
دەبیته هۆی پەراندنی هەندێ سەری بچووک، وەک سەری جوجکەیی تازه
لە هیلکە دەرھاتوو، ئەو خەلکە زۆر بەرەو پووی مەن دین و هانی یەکتر

دهدەن: کورپنە رامەکەن ئەووە عەنتەر هات، منیش گەرامەووە بۆیان بە
 ئازایانە نەووەک بە وینە ی خراپ و ترسنۆک و بێ ورد، بانگیان کرد:
 عەنتەر!، فریاکەووە، چونکە پرمی دوژمن وەک پەتی درێژی ناو بیرى قوول
 شۆر بوووەتەووە بۆ سەر دل و جەرگیان و ئەووەندە خەلکی پێ کوژراوە دیژ
 بوووە، سەری پمەکانیان لە بەرەکی ئەسپەکانیشیانەووە دیارە.

مَا زِلْتُ أَرْمِيهِمْ بِغُرَّةٍ وَجْهِهِ   وَلَبَّائِهِ حَتَّى تَسْرِبَلَ بِالْدَمِ
 فَازُورٌ مِنْ وَقَعِ الْقَنَاءِ بِلَبَّائِهِ   وَشَكَاءٍ إِلَيَّ بِغُرَّةٍ وَتَحْمُحُمِ

دەلی: ئەو کاتە کەوتمە ناویان هەندێ بە پم و هەندێ بە شیر و هەندێ
 بە سەری ئەسپەکەم و هەندێ بە سنگ و بەرەکی ئەسپەکەم کە وەک
 کراسی سووری لەبەرکردبێ پەنگی خوینی کوژراوەکانی پێوە بوو، ئەو جا
 ئەسپەکویت لای کردووە بەلاماو سکاڵای کرد بە زمانی حال بە پرسە و
 حیلە ی پچر پچر، ئەم خۆهەلکیشانە ی عەنتەر کە لەدوای شەرەکەووە ئەم
 قەسیدە ی وتوووە بوووەتە هۆی هەلبەستنی دەیان چیرۆکی ئەفسانە و
 ئەفسووناوی وەک شانامە ی فیردەوسی.

لَوْ كَانَ يَذْرِي مَا الْمُحَاوَرَةُ اشْتَكِي   وَلَكَانَ لَوْ عَلِمَ الْكَلَامَ مُكَلِّمِي
 وَالْخَيْلُ تَقْتَحِمُ الْخَبَارَ عَوَاسًا   مِنْ بَيْنِ شَيْطَمَةٍ وَأَجْرَدَ شَيْطَمِ
 وَلَقَدْ شَفِي نَفْسِي وَأَبْرَأَ سُقْمَهَا   قِيلُ الْفَوَارِسِ وَيَكُ عَتَرًا أَقْدِمِ

دەلی: ئەو ئەسپە ئەگەر توانای دانوستانی هەبوا یە سکاڵای دەکرد، خۆ
 ئەگەر گۆیا بوویایە و زمانزان بوا یە گفتوگۆ ی لەگەڵ دەکردم، ئەو جا

باسی شهرگه که دهکات و نهو زهوی و خاکه‌ی که نه‌م پرووبه‌پروی دوزمن
 وهستاوته‌موو ده‌لی: نه‌سپه‌کان به غار به‌ناو خاکیکی نه‌رم و که‌می
 به‌رده‌لان و کونه‌مشک و جرج و هه‌ندی که‌رویشک و پیوی کونیان کردبوو
 بو مانه‌وه و هیلانه و کولانه‌ی تیدابوو، غاری ئاسایی نه‌بوو، زور توو‌په و
 سه‌رکه‌ش، شیوه جۆراوجۆر بوو، هه‌ندیک درێژ و یال و مل موودار و
 هه‌ندی بی موو و کورته موو، نه‌وجا له‌م کات و ساته و شوینه پر
 مه‌ترسیه‌دا نه‌وه‌ی تیماری دمووونی منی ده‌کرد و ژان و ئازاری له‌بیر
 ده‌بردمه‌وه نه‌وه‌بوو، سواره‌کان هاواریان ده‌کرد و نزا و دوعایان ده‌کرد و
 ده‌یانوو: ئافه‌رین عه‌نته‌ر، مالت برمی عه‌نته‌ر بو‌خۆت و په‌لامار و
 ده‌ست و بازووت، پۆله‌ی پۆله‌م، مام عه‌نته‌را، ده‌ست بووه‌شینه، په‌لامار
 بده دوزمن تاروماربه‌که.

دُلُّ رِکَابِي حَيْثُ شِئْتُ، مُشَايِعِي قَلْبِي، وَأَخْفِزُهُ بِأَمْرِ مُبْرَمٍ
 وَلَقَدْ خَشِيتُ بَأْنَ أُمُوتَ وَلَمْ تَكُنْ لِلْحَرْبِ دَائِرَةً عَلَى ابْنِي ضَمُضَمُ

ده‌لی: و لا‌خی سواری من پامه، فی‌ره، تالیم دراوه، خۆم چۆن هه‌ز
 به‌که‌م له‌گه‌ل خواستی منه، هه‌میشه دلم لای خۆمه، و هۆشیارم بو
 خۆپاراستن له‌ تیر و شیر و پمی دوزمن، بو هه‌ر کارێ ئاو‌زمنگی لیده‌م به
 گویم ده‌کات و له‌ زمانم دهرناچی، نه‌وجا ده‌لی: نه‌ترسم به‌رم و جارێکی
 تر شه‌ر دووباره‌ نه‌بیته‌وه، بو تۆله‌ی هه‌ره‌شه و گوهره‌شی کوری
 (ضم‌ض‌م) که (ومردی کوری حابیه‌سه) یان گوشت و ناویان (هه‌ره‌م و

حوصهین) بوو، وه عهنتر (زهمزمه) ی کوشتبوو، نهوانیش بو تۆله
دمگهران.

الشَّائِمِي عِرْضِي وَلَمْ أَشْتِمُهُمَا وَالنَّاذِرِينَ إِذَا لَمْ الْقَهْمَا دَمِي
إِنْ يَفْعَلًا فَلَقَدْ تَرَكْتُ أَبَاهُمَا جَزَرَ السَّبَاعِ وَكُلَّ نَسْرِ قَشْعَمِ

دهل: ئەم دوانه (هرم و حصین) سوکایهتیی ئەگهن به نامووسم و
جنیو ئەدهن پیم، بئ ئەوهی من به جنیو وهلامیان بدهمهوه و نهزریان
کردوووه ئەگهر تووشم ببن دهمکوژن، خو لهراستیدا ههقیانه بمکوژن،
ئەوه من بووم پاکتاوی باوکیانم کرد و کردم به خۆراکی گورگ و چهقهل
و پێوی و ههتۆی سههرگهپی گهوره.

ئەوه چامه‌ی هه‌ئواسراوی عهنتره‌یه که له‌بازاری (عکاظ)
خوینراوته‌وه و له دیوه‌خانی هۆزه‌کانی به‌ ناوی زیڕ نووسراوته‌وه و به
دەرگای که‌عبه‌دا هه‌ئواسراوه و ته‌نها باسی ئازایه‌تیی خۆی ئەکات و
له‌وانه‌شه‌ داستانە‌کانی شه‌وچه‌ره‌ی ئەو پۆژه‌ی خێله‌ عاره‌به‌کان بوبیت و
کوڕوکالیان له‌به‌ریان کردبێ، بو‌ وانه‌ی ئازایه‌تیی و چاونه‌ترسیی و
بیمنه‌تیی له‌ دوزمن.

عهمری کوری کولسوم

۵۰۰-۶۱۰ زاینی

ئەم شاعیرە، عەمری کوری کولسوم لە ھۆزی تەغلیبی عەرەبە، خەلکی دوورگە ی عەرەبە، باوکی سەرۆککۆماری خێڵەکە ی بوو، دایکی لەیلای کچی موھەللە، زۆر بە خۆی و ھۆز و باوک و دایکیدە دمنائ، کاتی خۆی ناکۆکیی کەوتە نێوان دوو ھۆزی بەکر و تەغلیب، مۆنزیری سییەم ناستیکردنەو، دوا ی جەنگی بەسووس (۵۳۴) زاینی، پاش ئەم رێکەوتنە بۆ تەبایی لەبەردەم عەمری کۆرشی ھیند کۆبوونەو، وەک رێکەوتنی خێلایەتی، تەغلیبییەکان عەمری کوری کولسومیان کردە پارێزەری خۆیان، لەبەردەم پادشای ئەوکاتە ی عەرەبدا، عەمری کۆری ھیند لەشاری حیرە، بەلام مەلیکی حیرە مەیلی بەلای بەگرییەکانەو بوو، کە حەرسی کۆری حیللەزە بوو، شاعیر و دەمراستیان بوو، ئەم دادگایی نادادپەرۆەرە عەمر و ھۆزەکە ی توڕەکرد و بە ناپرمزایی گەرانەو، بەلام مەلیک بۆ تۆلە ی ئەم توورەبوونە ناردی بۆ لای تەغلیبییەکان و دلایان بداتەو و شاعیرەکەشیان جیگە ی شایستە ی بۆ دانراو و پێشنیاری کردبوو کە دایکی عەمر بێت بۆ لای دایکی مەلیک.

دایکی شاعیر لەیلای کچی موھەللە لە بنەمالەییەکی ناوداربوو، پیلانەکە وا دانرابوو کە دایکی مەلیک ھیندی کچی حەرسە لەکاتی دانانی

سفره‌ی نانخواردن سوکایه‌تیی بکات به دایکی شاعیر، نه‌وه‌بوو دایکی مه‌لیک پاش نانخواردن له‌ژێر ده‌واری مه‌لیکدا له جیاتی نه‌وه کاره‌که‌ر و که‌نزیکه‌ک بانگ بکات بۆ لابرده‌نی سفره به دایکی شاعیری وت: نه‌و سفره کۆکه‌ره‌وه، نه‌ویش گوتی خاوه‌ن دیوه‌خان حه‌قی خزمه‌تی هه‌یه بۆ میوان، نه‌وه‌ک میوان، قیزانی به‌سه‌ریدا و داوایکرد له کورده‌که‌ی که سوکایه‌تیم پێکراوه، نه‌وکات عه‌مر به شمشێر مه‌لیکی کوشت و هه‌موو ماله‌که‌ی تالانکرد و که‌راومه‌وه بۆ ناوچه‌ی خۆیان و نه‌م شه‌ره هۆکاری نه‌م قه‌سیده‌یه.

نرخى میژویى و کۆمه لایه تیى

عه مر کابرایه کی مه سیحیی بوو، له ناو شاعیره گانی چاخى نه فامیی ناوبانگی زۆرى هه بوو، له کۆشکی مه لیکدا مه لیکى به شمشیر کوشت، دارشتنى هه سیده که زۆر ورد و ناسک و ئاوازی هه ماسه و ئازایه تیى تێدایه و زۆر شانازی به هۆز و خێله که ی دهکات و له ناو هۆزه گانی عهرمبدا دیار و ناوداره.

ئه م چامه یه نه وه دوشه ش به یته و له به حری وافیری کیش و سه روای عهرمبییه و گۆتایی به دوو پیتی (نا) دیت به م شیۆمیه: باسی مه ی و رابواردن و سه رگه رمکردن (۵-۱)، بارى دۆسته کی (۶-۱۹)، پووبه پروو له گه ل عه مرى کورپی هیند له (۲۰-۴۸)، باسی سوکایه تیى به دایکی دهکات له (۹-۴۹-۶۲)، دیاره ئه مه پاش ئه وه ی مه لیکى کوشت، باسی ئازایه تیى شیره ژنه گانی هۆزه که ی دهکات له (۶۳-۷۶)، باسی دهووری ئافرمه ت له (۷۷-۹۶) نرخى ئه م چامه یه.

(ئه م چامه یه بۆ کاتى سه روودى هه ماسه و شانازی هۆزیکى گه وره و به ده سه لات و خاوه ن جه نگاوهر و شاعیر و سواری مه یدان دهکات و که س توانای نه بووه سه مه یان لى بکات، بۆ ئه مپۆی کورد زۆر پێویسته لاوه گانی ئه وه بزانه ئه گه ر کورپه ئازاگانی هۆزه گانی کورد نه بوایه که وه ک شیر به رگرییان کرد له خوێان و خه لک و خا، کورد ئه مپۆ وه ک نه ته وه حیسابى بۆ نه ده گرا و کوردستان نه ده بوو).

أَلَا هَبِّي بِصَاحْنِكَ فَاصْبَحِينَا وَلَا تُبْقِي خُمُورَ الْأُنْدَرِينَا

الا: ئامیری وشیارکردنه وه، هبی: له خه و رابه و خه بهرت بیته وه،
صحن: جام، پیاله، پهرداخ، اصبحینا: خواردنه وهی به یانی، اندرین:
گونیدیکی فه له نشین له شام.

دهلی: له خه و ههسته جامی شهرابی به یانیانمان پی بده و له شهراب و
مهیی گوندی (ئه ندمرون) هیچ پاشه کهوت مه که.

(ده و مره کورده، فه له به، باخی سیوی کوردستان له بهر دمستت بی و
هه موو بکهی به شهراب و به لاته وه هه لال بی و دمه لالت هه بی بو
ناردنی بو تایف و نیوه دورگهی عهرمب، ئاخو چۆن بوو بی!).

مُشَعَّشَةٌ كَأَنَّ الْخُصَّ فِيهَا إِذَا مَا الْمَاءُ خَالَطَهَا سَخِينًا

مشعشعة: پالیئوراو، بیخه وش، حص: پرووه کیکی وهك کونجیه له
گوئه کهی رمنگی سوور درووست ده کری، یان خودی زمعه فرانه، سخین:
ئاوی گهرم بو شکاندنی تیزی و کاریگهری.

دهلی: ئه م مهیه پال نه خراوه ده لی پهك و گوئی زمعه فرانی
تیگراوه له گه ل ئاوی گهرم له زستاندا تیکه ل بووه، مهیی کوئی ئال و
زمردی جوان.

تَجُورُ بِذِي اللَّبَانَةِ عَنْ هَوَاهُ إِذَا مَا ذَاقَهَا حَتَّى يَلِينَا

تجوز: راست ده کاته وه، اللبنانة: پیداو یستی، هواه: ئارمزوو، ذاق:
بیچه ژێ، یلین: خاوی بکاته وه.

دهلئ: بۆیه به ئاوی گهرم تهر بکریتهوه ههتا مه یخۆر راست کاتهوه و بهدمهست نه بی و ئارمزووی ئه وهی تامی نهکات و دمیچیژی خاو بکاتهوه، یان مهی خاومنه کهی بی ئاگا نهکات له هه موو خهم و خه یال و خهفه تیک.

تَرَى اللَّحْزَ الشَّحِيحَ إِذَا أَمَرْتُ عَلَيْهِ لِمَالِهِ فِيهَا مُهِنًا

اللعز: رژد، رهمزیل، الشحیح: نهفسنزم، کهمره وشت، امرت: به سه ریاندا کهراو بهریکهوت، مهین: بینرخ و کهمبه ها دادهنی.

دهلئ: چاکه ی مهی ئه و میه: پیای و رهمزیل که پهرداخیکی پرکرد و خواردی سامان و مالی له لا سووک نه بی و ئه ویش سهخی دمی!

صَدَدَتْ الْكَاسَ عَنَّا أُمَّ عَمْرٍو وَكَانَ الْكَاسُ مَجْرَاهَا الْيَمِينَا

دهلئ: دایکی عهمر پهرداخه کهی له ئیمه دواخست به لای چهپدا دابه شیکرد و راست وابوو به لای راستا جامی شهرابی دابه شبکردایه که ئیمه ی لی بووین، دایکی عهمر بۆچی وا نه کهیت؟.

وَمَا شَرُّ الثَّلَاثَةِ أُمَّ عَمْرٍو بِصَاحِبِكَ الَّذِي لَا تُصْبِحِينَ

دهلئ: دایکی عهمر که مه یگیژی کۆرهم کهیه من که هاوپی تۆم له م سئ پیاوه خراپتر نیم که له منه وه مهی دابهش نا کهی!.

وَأَلَا سَوْفَ تُذَرِكُهَا الْمَنَايَا مُقَدَّرَةً لَنَا وَمُقَدَّرِينَ

منایا: مه رگ، مردن، مقدره: بریار دراوه.

دهلئ: مه یگیر مهی دابهش بکه به سهر ئه ربابی خوشیی و زهوقدا،
چونکه مهرگ نزیکه و پیمان دهگات و با که می رابویرین، نهوه پاشه پرۆژه
که مردن دیته پیرمانه وه و ئیمهش بو لای نهو دهرۆین.

قَفِي قَبْلَ التَّفَرُّقِ يَا ظَعِينَا نُخَبِّرُكَ الْيَقِينَ وَنُخْبِرِينَا

قف: راپوهسته، ظعینا: کیژی رهومندی ناو که ژاوه.

دهلئ: راپوهسته خانمه شوخه کهی ناو که ژاوه، با ههوالی راست و
دروستت بدمینی و تۆش ههوالی راست به ئیمه بلێ پێش جیابوونه وه مان
له یه کدی.

يَوْمَ كَرِهَتْ ضَرْبًا وَطَعْنَا أَقْرَبَهُ مَوَالِيكَ الْعِيُونَا

کرهته: پرۆژی ناخۆش، ضرب: لێدان، طعن: زامدارکردن، موالی: خزمی
نزیك.

دهلئ: خزمه نزیکه کانت دانیانناوه به وماندنی دهستی ئیمه
له سهریان به شیر و به رم و به چاوی خویان چهشتیان، داخۆ نهو ئازاوهی
نیوان ئیمه و کهسه کانت کالی نه کردو بته ته وه!

قَفِي نَسْأَلُكَ هَلْ أَحْدَثْتَ صُرْمًا لَوْشِكَ الْبَيْنِ أَمْ خُنْتَ الْأَمِينَا

راپوهسته خانه کهم پرسیار ده کهین ئهم دابرا نهی ئیمه و ئیوه،
په یومندی په لهی نیوانی تیکداوه، یان ئیوه ناپاکبوون بو به لێن و په یمان.

ثَرِيكَ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى خَلَاءٍ وَقَدْ أَمِنْتَ غُرْنَ الْكَاشِحِينَ

خلاء: به تهنیای و چۆلی دەوروهر، امنیت: بیخهه و بیترس، کاشحین: نهیارمکان که پشتیان تیگردوین.

دەلى: بۇ ئەۋەى نىشانى بىرى كاتى تەنىا ھەر خۇتبى و دەۋرت چۆل
بى و چاۋى دوزمىنەكانى لىسەر نەبى، راستى ئىمەت بۇ دەردەكەۋى.

ذِرَاعِي عَيْطِلْ أَدْمَاءُ بِكُورِ تَرْبَعَتِ الْأَجَارِعَ وَالْثَوْنَا

تريك: دمبىنى لە بەيتى پېشوو، ذراعي: دوو باڻى دريژى سېي، عطيل:
دريژ، آدماء: سېي، بکر: نۆسکە، تربعت: لە بەھار لەھومرايى، الارجاع: گياى
ناو لى وردى شيڧدار، التون: زەھى رھقى بۆرەى نەکيلراو.

دەلئى: چاۋ بەدووبالى دريژى سفت و ساف و سېي بيچوۋى نۆسكەي
بەھارمى لەومرگەي گردۆلكەي مى شىدار و زموى بورەي نەكىلأود،
لەھەندى گىرانەود.

ذِرَاعِي حُرَّةٌ أَدْمَاءٌ بِكْرٌ هِجَانِ اللَّوْنِ لَمْ تَقْرَأْ جِنَا

ذراعی: دوو ھۆل، دوو باسک، حرة: نیر، چہور، آدماء: سپی بہلای
گەنمپەنگ، بکر: نۆسکە، ھیجان: سپی شەگەری، تقرأ: ناوس نەبووہ و
کەئێ نەگرتووہ لە نێرہ.

دەلى: ئەو دۇستەي مەن كە دىم لايەتى و مەن و مەقارم بۇي لەگەل
دوژمنايەتتەي خەزمەكانى ئەگەر لە جىگەيەكى چۆل كە ھەر خۇي ئى بى
كچىكى ناسكى ھەرچكى نەرم و قۇل و دوو باسكى سىي بەرەو گەنمەنگى
و نۆسكەو بەھارە لەومرینى كەمى نەكردووہ و لە نۆرە دوورە.

وَكُذِيًا مِّثْلَ حُقِّ الْعَاجِ رَخْصًا حَصَانًا مِنْ أَكْفِ اللَّامِسِينَ

ئدیا: جوتی مەمۆلە و مەمکی ناسک، حق: گۆوی تاشراو، عاج: ددانی
فیل، رخص: نەرم، حصان: پارێزراو، اکف: دەست و پەنجە، اللامسین:
دەستلێدەر.

دهلی: جوتی مەمکە دەبینی وەك دوو گۆوی سپی و سفت وەك لە
ددانی فیل داتاشرابی، بەلام نەرم و تەپ و ناسک و هەتا ئیستە دەستی
هەرزەکاری نەیکۆشیوە و بە ڕەقیی ماوەتەووە قوت و جوانە!.

وَمَتِّي لَدْنَةِ طَالَتْ وَلَاكْتُ رَوَادِفَهَا تَتَوُّ بِمَا يَلِينَا

متنی: دوو سمت، دوو کەفەل، لدنە: پارێنەوشتی بالابەرز، طالت:
بەرز، لانت: نەرم و نۆل، روداف: سمت و کەفەل لە دواوە، تتو:
قورسیکردوووە بۆ دواوە.

دهلی: دوو کەفەل، دوو سمت دەبینی بەرز و نەرم، پاشەووی کەمی
قورسکردوووە وەك دووگی بەرخی لیھاتوووە، بەرەو دواوە دەروانی، (وەك
وینە ی سمت و سی بەندە ی کیژی ستریژ لە پیی ئەمڕۆ!).

تَدَكَّرْتُ الصَّبَا وَاشْتَقْتُ لَمَّا رَأَيْتُ حُمُولَهَا أَصْلًا خُدِينَا

اشتقت: ئارمژووم کرد، الصبا: مندالیی، حمول: وشتە بارهەلگرمەکان،
اصل: زەردەپەری ئیواران، خدینا: گۆرانی و عەتابەمان بۆ دەگوترا.

دهلی: ئا لەو کاتە ی ئەو دیمەنە جوانە ی کۆنە یارەکمە کەوتەووە یاد،
ئارمژووم دەکرد کە دووبارە ئەو وینە کۆنە بیتەووە بەرچاو، کە ئەو

نازدارانه له ناو که ژاودا بوون و ئیمه گهمه و یاریمان له گهل دهمکردن و
گۆرانیمان بۆ دهمگوترا.

وَأَعْرَضَتِ الْيَمَامَةُ وَاشْمَخَرَتْ كَأَسْبَافٍ بِأَيْدِي مُضَلِّينَا

یمامه: شوینی ههواری یاره، اعرضت: به پان و بهرینی دهمکهوت،
اشمخر: به شیوه لاکیشه و به پانی دهمکهوت، مصلین: پانی و دریزی
شمشیر به رووتی.

دهلی: لهم کاته دا ناوچهی شاخ و داخی یه مامه یه مهن دهمکهوت به
دریزی و پان و بهرینی، وهك په یکه ری شمشیری له کیلان دهمهاتوو.

فَمَا وَجَدَتْ كَوْجِدِي أَمْ سَقِبِ أَضَلُّتُهُ فَرَجَعْتُ الْحَنِينَا

وجدت: حالی لیهات، وجد: حال و یادی کۆن، ام سقب: وستر، اضلت:
لی و نکرابوو، الحنین: یادکردنه وه.

دهلی: نهومنده یادم کردوو وهك نهو دایکه وستره که بیچوه که ی
ونکرابوو و هه میسه بۆ دواوه لای نه کردوو، به لکو به دیداری شادی.

وَلَا شَمْطَاءَ لَمْ يَتْرُكْ شَقَاهَا لَهَا مِنْ تَسْعَةٍ إِلَّا جَنِينَا

شمطاء: پیره وستر و به ته مهن، شقا: به دبهخت، جنین: به چکه ی ناو
سك.

دهلی: نهومنده خهفته م کرد به نه ندازه ی نهو پیره نه، یان پیره وستره
که پۆله ی لی بزرکرابوو، که نهو پیره له نۆ منداڵ، یان له نۆ به چکه ته نه

ئهوهی ماوه، که له منداڵدانی دایه، ئه‌ویش مه‌علوم نییه بۆی بمینی، ئه‌م شاعیره گریانى هاتوووه وهك ئه‌م دیمه‌نه دلتەزینه‌ی باسی کردوووه.

وَإِنْ غَدَاً، وَإِنْ الْيَوْمَ رَهْنٌ   وَبَعْدَ غَدٍ بِمَا لَا تَعْلَمِينَا

دهلی: ژیان چیه؟، ژیان یاده، ژیان بیره‌مورییه، سبه‌ی ئه‌مڕۆ بارمه‌تیه و دوو سبه‌ی له‌ژێر قه‌دمردایه، که نازانری.

أَبَا هِنْدٍ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْنَا   وَأَنْظِرْنَا نُخَبِّرَكَ الْيَقِينَا

دهلی: ئه‌بو هینه که عه‌مری کوڤی مونززه و له پادشاکانی مه‌نازیرمه له ناوچه‌ی حیره‌ی شام، په‌له‌مان لی‌مه‌که به‌لگه‌مان هه‌یه و مؤلتمان پێ بده، هه‌موو راستییه‌ک به‌ جه‌نابت ده‌لێن، به‌لام عه‌جه‌له‌ی کرد و ئه‌م شاعیره به‌ شمشیر له‌توپه‌تی کرد، له مال و کۆشک و سه‌رای خۆیدا.

بِأَنَّ لُورْدَ الرَّايَاتِ بَيْضاً   وَنُصْدِرُهُنَّ حُمْراً قَدْ رَوَيْنَا

الرايات: ئالا، په‌رچه‌م، بیض: سپی، حمر: سوور.

دهلی: ئه‌وه ئی‌مه‌ین جه‌نابی مه‌لیکی عه‌ره‌ب ئالاکان به‌ سپی دمه‌نه ناو ساحه‌ی شه‌ره‌وه و به‌لام به‌ سوور ده‌یانیه‌ینه‌وه به‌خوینی نه‌یاره‌کان ئاومانداوه، ئی‌مه‌ کوڤی رۆژی ته‌نگانه‌ین.

وَأَيَّامٍ لَّنَا غَرَطُوَالٍ   عَصَيْنَا الْمَلِكَ فِيهَا أَنْ لَدِينَا

غر: پرشنگدار، طوال: میوی درێژ، عصينا: بێ قه‌رمانیی، ملك: پادشای قه‌رمانه‌وا، ندین: گوڤرايه‌ل و خزمه‌تکار.

دهلئ: له ئه‌نجومه‌نی ساباتی مه‌لیکدا و به‌ ح‌زوری هه‌ردوو ه‌و‌زی
 نه‌یار: ئه‌وه‌ ئی‌مه‌ین پ‌یشینه‌ی پ‌ر‌ش‌نگ‌دار‌مان هه‌یه‌، می‌ژ‌وی در‌ی‌ژی پ‌ر له
 شان‌ازی‌مان هه‌یه‌، ئه‌وه‌ ئی‌مه‌ین هه‌ر‌گ‌یز به‌ فه‌ر‌مانی مه‌لیکی عه‌ره‌ب‌مان
 نه‌کرد‌وه‌.

وَسَيِّدٍ مَّعْشَرٍ قَدْ تَوَّجَّوْهُ بَتَاجِ الْمُلْكِ يَحْمِي الْمُحْجَرِينَ

س‌ید: گه‌وره‌، مع‌شر: ج‌ه‌ما‌ور، ت‌وج‌وه‌: ت‌اج‌یان له‌سه‌ر‌نا‌وه‌، ی‌حم‌ی:
 پ‌ار‌ی‌ز‌مر بو‌و، الم‌ح‌ج‌ر‌ین: ئه‌وانه‌ی ئه‌و‌گاته له‌ به‌ر‌ده‌ست‌مان گه‌مار‌ۆ در‌اب‌و‌ون.
 ده‌لئ: پ‌اشای ز‌ۆر گه‌وره‌مان پ‌ا‌ونا‌وه‌ که ت‌اج‌ی شایه‌تی له‌سه‌ر ن‌را‌وه‌
 له‌لایه‌ن ج‌ه‌ما‌ور‌ه‌وه‌ و نیازی بو‌وه‌ ئه‌وانه‌ی ئی‌مه‌ گه‌مار‌ۆ‌مان‌دا‌بو‌ون له‌
 ته‌نگه‌به‌ر‌دینه‌کان‌دا.

تَرَكْنَا الْخَيْلَ عَاكِفَةً عَلَيْهِ مُقَلَّدَةً أَعْتَتَهَا صُفُوفًا

ع‌اک‌فه‌: سه‌ری ش‌ۆر ک‌رد‌بو‌و، م‌قل‌ده‌: ر‌ه‌ش‌ۆیان له‌سه‌ر‌بو‌و، ص‌ف‌و‌ن:
 سی‌فه‌تی ئه‌س‌په‌ له‌سه‌ر سی ق‌اج پ‌ا‌وه‌ست‌ا‌وه‌ و چ‌وار‌مه‌ی به‌ر‌ز‌کرد‌وو‌مه‌وه‌.
 ده‌لئ: پ‌اد‌ش‌ام‌ان ک‌و‌شت و ئه‌س‌په‌کان که ز‌ین و له‌غا‌ویان له‌سه‌ر بو‌و
 له‌سه‌ر سی پ‌ی و‌ه‌ست‌اب‌و‌ون، که‌س نه‌ما د‌ژی ئی‌مه‌.

وَقَدْ هَرَّتْ كِلَابُ الْحَيِّ مِنَّا وَشَدَّبْنَا قَتَادَةَ مَنْ يَلِينَا

ه‌رت: و‌م‌ری، ش‌د‌ب‌نا: د‌ام‌ان‌پ‌ا‌چی، ق‌ت‌اده‌: در‌ه‌ختی در‌کا‌وی عه‌ره‌ب.

دهلئ: ئەووە ئییمه‌بووین سه‌گه‌لی گونده‌که‌ لیمان نه‌وه‌رین و ئییمه‌بووین
دره‌ختی درکاویانمان هه‌لپاجی و داپاجی، وه‌ک خۆیانمان هه‌لپاج و داپاج
کرد.

مَتَى نَنْقُلْ إِلَى قَوْمٍ رَحًا يَكُونُوا فِي الْلقاءِ لَهَا طَحِينًا
رحی: ناش، طحین: ئارد.

دهلئ: ئییمه‌ ناشی خۆمان بووه‌ له‌ هه‌ر شوین و هۆزیکدا ئییمه‌ نه‌بینه‌
ناش و نه‌وان نه‌بنه‌ ئاردا.

يَكُونُ ثَقَالُهَا شَرْقِيَّ نَجْدٍ وَلَهُوْثُهَا قُضَاعَةُ أَجْمَعِينَا
ثقال: سه‌ردۆله‌ی نانکردن له‌چه‌رمی بزن و مه‌ر درووست ده‌کری، له‌وه‌:
لاگوئیل، مشت.

دهلئ: ئەه‌وکاته‌ سه‌ردۆله‌ و بندۆله‌یان په‌وانه‌ ده‌که‌ین بۆ پۆژه‌ه‌لاتی
نه‌جد و لاگوئیلی کۆته‌له‌که‌ش په‌وانه‌ی لای هۆزی هوزاعه‌ ده‌که‌ین،
هه‌موویان!

وَإِنَّ الضُّعْنَ بَعْدَ الضُّعْنِ يَفْشُو عَلَىكَ وَيُخْرِجُ الدَّاءَ الدَّفِينَا

ضُعْن: رق و کینه، الدفین: شاراو، یفشو: بلاودمه‌بیته‌وه‌.

دهلئ: رق و کینه‌تان بلاوه‌ پێ ده‌که‌ین و دهرد و غه‌زاری ناو دلتان به‌
جاری راده‌مالین و دمرگای رق و کینه‌ شاراوکه‌تان بلاودمه‌بیته‌وه‌.

وَرِثْنَا الْمَجْدَ قَدْ عَلِمْتَ مَعَدَّ نَطَاعِنُ دُونَهُ حَتَّى يَمِينَا

دهلئ: ئیمه شهرهف و گهورمیی به میرات بۆمان ماوتهوه، له مهعد و
عهدنان و قهحتانهوه بۆمان هاتووه، شهري لهسهر نهكهين ههتا بۆ ههموو
عهرب دهرکهوین ئیمه رهسهنین!

وَكُنْ إِذَا عِمَادُ الْحَيِّ خَرَّتْ عَلَى الْأَحْقَاضِ لَمَنْعُ مَنْ يَلِينَا
عماد: ستوونی دهوار، الاحفاض: وشتی باری خورج و کهل و پهلی
ناومال.

دهلئ: ئهوه ئیمهین ئهگهر مال بارکرا و دهوار پیچرایهوه وشتی باری
لهسهر دانرا ئیمه جیگه و ههوارگهیان بۆ دهپاریزین له بارکردن و
نیشتهجی بوون.

لِدَافِعٍ عَنْهُمْ الْأَغْدَاءُ قَدَمًا وَكَحْمَلٍ عَنْهُمْ مَاحَمَلُونَا
لُطَاعِنُ مَا تَرَاحَى النَّاسُ عَنَّا وَكَضَرْبُ السُّيْفِ إِذَا غَشِينَا
بُسْمُرٍ مِنْ قَنَا الْخَطِيئُ لَدُنْ ذَوَابِلَ أَوْ بِيضٍ يَعْتَلِينَا

تدافع: بهرخودان دهکهین، قدما: پیش پهلاماردان، نحمل: ههلهدهگرین،
حملونا: ههر ئهرکی له سههرمان دانرا، نطاعن: دهجهنگین، تراخی:
دوورکهوێتهوه، غشینا: بدهن بهسههرماندا، سمر: رمی چاکی ئهسههر، لدن:
خۆشدهست و نههرم، ذوابل: رهق و وشک.

دهلئ: ئیمه بهرگریی دهکهین دژی دوژمن لهو هۆز و خیلانهی پهنامان
بۆ دینن و ههرچی لهسههرمان دانری له ریکهوتنی خیلهکان شانی دهمینه
بههر، ئیمه دوورمههرپن ئهگهر خهلك وازمان لی بینن، بهلام ئهگهر بدهن
بهسههرماندا ئیمه دهستیان لی دهموشینین، بهجۆره رمیک زۆر جوان

دهچه مێتهوه بێ شكاندن و تیژ و باریك و برندهیه، یان به شیرى سپى
دهبان و زاخاودراو، ئهوهى سهربه رزكاتهوه.

نَشُقُ بِهَا رُؤُوسَ الْقَوْمِ شَقًّا   وَنُخْلِهَا الرِّقَابَ فَيَخْتَلِينَا
تَخَالُ جَمَاجِمَ الْأَبْطَالِ فِيهَا   وَسُوقًا بِالْأَمَاعِزِ يَرْتَمِينَا

نشق: لهتوبهت دهكهين، نخليها: وهك پووش و پهلاشى لى دهكهين،
يختلى: ئهوانيش بهرگرى ناكهن له پووشبوونى خويان، جماجم:
كهلهسهه، وسوق: ليژنه بارى ولاخ، الاماعز: زهوى و ئهه شوينهى لى
زۆره.

دهلى: كهلهسهه دهكان وردوخاش دهكهين و سهريان له لاشه دهكهينهوه
و له گۆرمپانى شههركهه وهك پووش و قنگلاشكى وشكى لى ديت و
ئهوانيش بهرگرى ناكهن له ملهپراندن، ئهوجا وادمزانى و گومان دهبهى
كهلهسهه پالنهوانه كوژراوهكان لهساحهكهه ليژنهيه و لهسهه زهوى
دانراوه و زهويهكه رهقه و ملاويه و بهرده.

نَحْزُ رُؤُوسَهُمْ فِي غَيْرِ بَرٍّ   فَمَا يَذْرُونُ مَاذَا يَتَّقُونَا
كَأَنَّ سُيُوفَنَا فِيْنَا وَفِيَهُمْ   مَخَارِيقُ بِأَيْدِي لَاعِينَا

نحر: ئهپهرينين، بر: بهزهى و رههم، يتقونا: خويان بهاريژن،
المخاريق: توپى منالانه كه گهمهى پى ئهكهه له خورى دروست دهكرى و
راستى نيه وهك گۆوى ئاسن.

دهلى: سهريان له بهدنهيان دهكهينهوه، هيچ بهزهيممان نايهتهوه و
ئهوانيش توانايان نيهه خوپاريژى بكهه، چونكه بى قهلاغان، ئهوجا

ئەووە کاری شمشیری ئییمە و کاری شمشیری ئەوان، وەك گۆچانی لاروویری
دەستی منداڵ كە یاری تۆپی پی ئەكەن، یان مەبەستی ئەومیه شمشیری
ئیمە و سەری ئەوان وەك (یاری سەوله‌جان) بە ئاسنی دەستی ئیمە و
تۆپی خوری دەستی منداڵان نەرم و شله.

كَأَنَّ ثِيَابَنَا مِثْلًا وَمِنْهُمْ خَضِرُنَّ بِأَرْجَوَانٍ أَوْ طَلِينَا

دەلی: بەرگی ئیمە و بەرگی ئەوان ئەلیی ڕمگی نەرخەوانی لیدراوە و
سوور بوو یان بۆیە کراوە بە ڕمگی زۆر سوور.

إِذَا مَا عَيَّ بِالْإِسْنَفِ حَيٍّ مِّنَ الْهَوْلِ الْمَشَبِّهِ أَنْ يَكُونَا

عی: دامابوو، بی توانا بوو، الاسناف: هێرشبردن لە شەڕگەدا، حی:
خێڵێک، هۆزێک، الهول: ترس، المشبه: سەرلیشیواو.

دەلی: ئەگەر لایەك، هۆزێك، سەریان لیشیوا و گریان خوارد لە
گۆڕمەپانی شەڕگەدا و نەیاندمزانی چی بکەن، لە ترس و سامناکی
جەنگاومرانی ئیمەیه، ئەو ئیمە بووین ئالامان لە زەویدا رواند.

نَصَبْنَا مِثْلَ رَهْوَةٍ ذَاتِ حَدٍّ مُحَافَظَةً وَكُنَّا السَّابِقِينَ

نصبنا: چادریان هەڵدا، رهوة: ناوی چیا یەکی دیارە، ذات حد:
سوپایەکی خاوەن شووگەت، محافظة: بۆ پاراستنی شەرف.

دەلی: کە نەیارەکان بە سەرلیشیواوی هاتنە بەرچاومان ئیمە ئالا و
دەواری خۆمان هەڵدا وەك شاخی رەهو بەرز و دیار بۆ ئەوێ پاراستنی
شەرفی خۆمانی لی بکەین.

بَفْتَيَانَ يَرَوْنَ الْقَتْلَ مَجْدًا   وَشَيْبَ فِي الْحُرُوبِ مُجَرَّبِينَ
حُدَيَّا النَّاسِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا   مُقَارَعَةً بَيْنَهُمْ عَنَّا

هفتیان: لاوان، مجد: بهرزى و گهورمیی، شیب: بهسالآچوو، مجربین:
بهئهموون، حدیا: تاقانهی ناو خه‌ئک، بئ منه‌تى نوانن، مقارعة:
شهرمنیزه.

ده‌ئئ: ئەو شهره به کۆمه‌ئه گهنجی‌ک ده‌که‌ین که مردن له پیناوی
نه‌ته‌وه و قه‌وم به به‌رزى د‌مزانن و شانازی پئ ده‌که‌ن و کۆمه‌ئه پیاوئکی
به ته‌مه‌ن که ئەزموونییکیان هه‌یه له جه‌نگدا، ته‌حه‌داى خه‌ئک ئەکه‌ن
هه‌موویان به کۆمه‌ل داواى ڤووبه‌ڤوو بوونه‌وه ده‌که‌ن و شهرمنیزه ده‌که‌ن،
کوپانى ئی‌مه له‌گه‌ل کوپانى ئەوان.

فَأَمَّا يَوْمَ خَشِيتَنَا عَلَيْهِمْ   فَصَبَحُ غَارَةٍ مُتَلَبِّينَا
وَأَمَّا يَوْمَ لَا نَخْشَى عَلَيْهِمْ   فَصَبَحُ فِي مَجَالِسِنَا ئِينَا

خشیه: ترس، متلبب: ئاماده به‌چه‌ک و سیلاحه‌وه، ثبین: بلأومکردن.
ده‌ئئ: ئی‌مه ئەگه‌ر ترسمان هه‌بوو له په‌لاماریان ئەوه شه‌ووڤۆژ
ئاماده‌ین د‌مست به‌چه‌ک و ئاماده و ئەو ڤۆژه که ترسمان نه‌بوو به کۆمه‌ل
له کۆڤى ڤا‌بواردندا‌ین.

بِرَأْسِ مَنْ بَنَى جَشْمَ بْنَ بَكْرٍ   نَدُقُ بِهِ السُّهُولَةَ وَالْحَزُونََا

رأس: سه‌رۆک، ڤا‌به‌ر، جشم: کوڤى که‌لعوزى شاعیره، السهولة: نه‌رمان،
الحزون: ڤمتان.

دەلى: ئىمە بە سەرۆكى گەورەى ھۆزى جوشى كورى بەكر ھەموو
ھۆز و خىلىكى نەرم و رەق تالان ئەكەين و سەرى ھەموويان ئەكوتىن؟
(ئاخر بەم شىۋىبوون بۇ يەكتر بۇيە فارس و رۇم سەريان دەكوتانەوہ
و ئىستەش كە (۲۴) دەولەتيان ھەيە بۇ يەكتر و بەس بۇ كورد نازان!).

بَأَيِّ مَشِيئَةٍ عَمْرَوَ بْنَ هِنْدٍ   تُطِيعُ بِنَا الْوَشَاةَ وَتُزْدِرِينَا
بَأَيِّ مَشِيئَةٍ عَمْرَوَ بْنَ هِنْدٍ   نَكُونُ لِقَيْلِكُمْ فِيهَا قَطِينًا؟

مەشىئە: ويست و ئارمزوو، تطيع: گوپرايەل، الوشاة: دووزمان و شۇفار،
تزدري: بە سووك بۇى دەروانى، قيل: سەرکار، قطين: بەندەى دەربار.
دەلى: كابرا ەمرى كورى ھىند بە كام ويست و ئارمزوو بە گوپى
شۇفار و دووزمان و شات و شوتەران ئەكەيت و ئىمەت رى ليە، بۇ؟،
دووبارە بەكام خواست و ئارمزوو دەكەوى، ئىمە بەكەيتە كۆيلەى كونجاو
و سەرکار و پياوہكانت و ئىمە خزمەتكار و رەنجبەرى دەربارى خۆت؟.

تَهْدِدُنَا وَأَوْعِدْنَا رُؤَيْدًا   مَتَى كُنَّا لِأَمِّكَ مَقْتُونِيًا؟
تەددنا: ھەرەشەمان لى دەكەيت، توعد: گورەشەى تۆلە، رويدا: ھىۋاش،
پەلە مەكە!، مقتوين: خزمەتكارى بەردەست.

دەلى: كابرا كە خۆت كرووہ بە مەلىك و ھەرەشە و گورەشە لە ئىمە
دەكەيت، ھىۋاش، پەلە مەكە، ھەرەشە لە كى ئەكەى؟، لە ئىمە! ئىمە
كەى خزمەتكارى دايكت بووين؟، بەسەرى دايكت ئەوہ ئىمە نين كە رۇزى
لە رۇزان لە ھەرەشەى كورى ھىند ترسابين.

فَإِنْ قَتَانَا يَا عَمْرُو أَعَيْتَ عَلَى الْأَعْدَاءِ قَبْلَكَ أَنْ تَلِينَا
إِذَا عَضَّ الثَّقَافُ بِهَا اشْمَازَتْ وَوَلَّتْهُمْ عَشْوَزَّةٌ زُبُونَا

قناة: ئەسل و فەسل، اعیت: دەستەپاچەى کردوو، تلین: نەرم بکات،
عض: گاز بگرئ، الثقاف: جەر و مەگەنە، اشمازت: هەلنەهۆرپئى، عشوزنة:
وشتى چەمووش و جووتههاوئىژ، زبون: لەقه.

دەلئ: ئیمە لەو جوړه کهسانه نین که به ئاسانی لار ببینهوه و
بچهمیینهوه و زۆر کهس پێش تۆش هەولئ داوه، بەلام توانای نەبووه و
بەزیوه و توانای نەبووه، ئیمە نەرم بکات ئەگەر جەر و مەگەنە گاز بگرئ
لە رەگى ئیمە خوئ دەچهمیتهوه و لار ئەبئ و جووته ئەدات لەدهم و
هەپۆزى و دەم و ددانى ئەهاری، واتە چۆن وشتى چەمووش و سرك
ئەوهى نیازی دۆشینی هەبئ بەرجووتهى دەکهوئ، تۆش بەو شیوه هەپۆز
و کهپووت ئەشکئ.

عَشْوَزَّةٌ أَذَا انْقَلَبَتْ أَرَأَيْتَ تَذُقُ قَفَا الْمُتَّقِفِ وَالْجَيْنَا

إنقلبیت: لابکاتهوه، أرئت: دەنگى بەرز دەبیتهوه، تدق: تەکانى ورد
دەکات، قفا: پشتمل، الجبین، ناوچاو.

دەلئ: ئەو خەلکەى ئیمە سروشتی ئەو وشتە سركەى هەیه، ئەگەر
نالبەند، یان لەغاوکەر، هەولبەدات پاشووی بەرز بکاتهوه، ئەنەرپئى
بەسەریدا و بە دەست و بە قاج پشتمل و ناوچاوى وردوخاش ئەکات.

فَهَلْ حُدَّتْ فِي جُشَمِ بْنِ بَكْرِ بِنَقْصٍ فِي خُطُوبِ الْأَوَّلِينَا؟

رپوو له عه‌م‌ری کورپی هیند ده‌کات و ده‌لی: ئه‌ری هه‌تا ئه‌م‌رپۆ بۆیان
 نه‌گ‌یراویته‌وه له هۆزی جه‌شه‌می کورپی به‌کر که که‌مووکورپی له
 کاروباریاندا هه‌بووب‌یت له کۆنه‌وه هه‌تا ئه‌م‌رپۆ؟.

وَرِنَا مَجْدَ عَلْقَمَةَ بْنِ سَيْفٍ أَبَاحَ لَنَا حُصُونُ الْمَجْدِ دِينَا
 وَرِنْتُ مُهْلَهْلًا وَالْخَيْرَ مِنْهُ زُهَيْرًا، نَعَمْ دُخْرُ الدَّخِرِينَا

ده‌لی: پادشام، ئی‌مه میراتی عه‌لقه‌مه‌ی کورپی سه‌یفین که قه‌ل‌ای سه‌خت
 و دژواری زۆر به‌رزی بۆ ئی‌مه داگیرکرد و له‌به‌ر ده‌ستی ئی‌مه‌ی دانا و من
 به‌تایبه‌تی میراتی موهه‌له‌هل و له‌ویش چاکتر زوهه‌یر که باشت‌رین
 که‌نجینه‌یه بۆ ئی‌مه.

وَعَتَابًا وَكُلْثُومًا جَمِيعًا بِهِمْ نَلْنَا ثَرَاتِ الْأَكْرَمِينَا
 وَذَا الْبُرَةِ الَّذِي حَدَّثَتْ عَنْهُ بِهِ نَحْمِي وَلَحْمِي الْمُلْجِينَا

ده‌لی: ئی‌مه نه‌وه‌ی موهه‌له‌هلین که چل سائه سه‌رکرده‌ی هۆزی وائیل
 بوون، که ده‌بیته‌ باپیری عه‌م‌ری کورپی کولسوم له‌دایکییه‌وه و نه‌وه‌ی
 زوهه‌یرین که باپیره له‌دایکییه‌وه و نه‌وه‌ی عه‌تاب و کولسومین، ئه‌وانه
 هه‌موویان میراتی پایه‌به‌رز و به‌نرخ‌ی ئی‌مه‌ن و ئی‌مه‌ خاو‌منی لوته‌وانه
 له‌ لوتین که تو چاک ده‌یناسی و ئی‌مه که په‌نای ئه‌وین و به‌ هۆی
 ئه‌ویشه‌وه نه‌وه‌ی په‌نامان بۆ بی‌نی ده‌یپاری‌زین.

وَمِنَّا قَبْلَهُ السَّاعِي كُلِّيبُ فَأَيُّ الْمَجْدِ إِلَّا قَدْ وَلِينَا؟

دهلئ: له پيش ئهم كه له پياوانى عه شيرمتى ئيمه خيرخوازى وهك
كوله ييمان هه بووه، كام به رزى و شكۆ هه يه له دهستى ئيمه دا نه بئ؟،
كوله ييب برى موهه له له و مامى شاعيره و جهساس ناويك كوشتى، شهري
يه سووسيش له سهر ئه و قهوما.

مَتَى نَعْقِدُ قَرِينَتَنَا بِحَبْلِ نَجْدِ الْوَصْلِ أَوْ نَقِصِ الْقَرِينَا

قرینه: هاوتا، هاوشان، نجد: دهپه رینین، نقص: دهکوتینه وه.
دهلئ: ئه گهر و شترمان هاومل بکری به پهتى قايم به و شترى خه لکه وه
پهته که دمهرين و پارمهپارهى دهکهين و ملی و شتره هاومله که ورد ئه کهين،
مه بهستى ئه وه يه هاوتای کهس نين.

وَنُوجِدُ نَحْنُ أَمْنَعَهُمْ ذِمَارًا وَأَوْفَاهُمْ إِذَا عَقَدُوا يَمِينًا

ذمار: شهرهف، نامووس، عقدوا: پهيمان بههستن، يمين: سویند خواردن.
دهلئ: بۆ پاراستنى شهرهف و نامووس و خيزانمان ئيمه له هه موو
کهس زياتر پاريزمرين و له کاتى پهيمان و به ئيندا ئيمه له هه موو کهس
زياتر به وهفانين بۆ شوينى خو مان.

وَنَحْنُ غَدَاةٌ أَوْقَدَ فِي خَزَا ز رَفَدْنَا فَوْقَ رَفْدِ الرَّافِدِينَا
وَنَحْنُ الْحَابِسُونَ بِذِي أَرَا طَى تَسْفُ الْجِلَّةُ الْخُورُ الدَّرِينَا

اوقد: هه لگيرسا، خزاز: ناوى چيا و ناويکه، رفدنا: به خشيما ن،
الحابسون: مانه وه له شوينيك، اراطي: ناويكى ديار، تسف: دهله وهرئ،
الجله: و شترى گه وره، الخور: شير دمر، الدرين: پووشى کۆن.

دهلی: ئەوە ئیمە بووین کە ئاگری شەر بلیسە ی سەندە چیا ی خەزاز
بەشی ئیمە و بەخشی نی ئیمە لەسەری هەموو بەشەکانەوه بوو، ئەوە
ئیمە بووین کە و شترەکانمان لە نزیك ئاوی ئەراتی هیشتەوه کە و شترە
گەوره و شیردەرەکانمان ئالفیان تەنها بووشی وشک بوو.

وَكُنْ الْحَاكِمُونَ إِذَا أُطْعِمَا   وَكُنْ الْعَازِمُونَ إِذَا عُصِمَا
وَكُنْ التَّارِكُونَ لِمَا سَخِطْنَا   وَكُنْ الْآخِذُونَ لِمَا رَضِينَا
وَكُنَّا الْأَيْمُضِينَ إِذَا التَّقِينَا   وَكَانَ الْأَيْسَرِينَ بَنُو أَيْنَا

لەبەر دەم مەلیکی عەرەبدا خۆی و هۆزەکی وەسف دەکات و دەلی:
ئیمەین فەرمانرەوا، کاتی خەلک گوێرایەل بوون، ئیمەین خۆراگر، ئەگەر
تووشی جەنگ بووین، ئیمەین ئەگەر شتێک بەدلمان نەبوو نایکەین،
ئیمەین ئەگەر ویستمان ئەوە بکەین، ئیمەین هەمیشە بآی راستی
شەرگەین، ئامۆزاکان لای چەپ بوون.

فَصَالُوا صَوْلَةَ فِيمَنْ يَلِيهِمْ   وَصُلْنَا صَوْلَةَ فِيمَنْ يَلِينَا
فَأَبُوا بِالنَّهَابِ وَالسَّبَا   وَأُبْنَا بِالْمُلُوكِ مُصَفَّدِينَا

دهلی: ئیمە لە راست و ئامۆزاکان لە چەپدا پەلاماری دوژمنانداوه،
ئیمە لە بەرهی خۆمان و ئەوانیش لە بەری خۆیان، ئامۆزاکان تالانی مال
و مندالیان هینا و چەپاوی زۆریان دەسکەوت و ئیمەش لای راستەوه
گەوره و میرەکانمان لە کوێ و پەيوەند و زنجیردا دەستکەوت.

إِلَيْكُمْ يَا بَنِي بَكْرٍ، إِلَيْكُمْ   أَلَمَّْا تَعْرِفُوا مِنَّا الْيَقِينَا
أَلَمَّْا تَعْلَمُوا مِنَّا وَمِنْكُمْ   كَتَائِبَ يَطْعَنُ وَيَرْتَمِينَا
عَلَيْنَا الْبَيْضُ وَالْيَلْبُ الْيَمَانِي   وَأَسْيَافٌ يَقْمُنُ وَيَنْحِينَا

ایکم: دورکه و نه وه، کتائب: دهسته، تیپ، البیض: ناسن، الیلب: کراسی
شمشیر نه بر، ینحنی: دهچه میته وه.

دهلی: دوورکه و نه وه کوپانی به کر دوورکه و نه وه، ئه ری ئیوه نازانن
ئیمه کیین؟، چ که سین؟، هه ر به راست نازانن؟، ئه وهش نازانن دهسته و
تیپ له ئیمه بوو که به ڕم و شیر و تیر دهستیان ده و هشانده و لاشه یان
دهخسته زهوی؟، ئیمه بووین ئاسنمان پۆشیوه، ئیمه بووین پیستی و شتری
ژیرنه برمان له بهر ده کرد له گه ل شمشیری ده مه زمرد بهرز ده بووه و لار
ده بووه بو سهر و گوێلاکی دوژمن.

عَلَيْنَا كُلُّ سَابِغَةٍ دِلَاصٍ   تَرَى فَوْقَ النَّجَادِ لَهَا غُصُونًا
إِذَا وَضِعَتْ عَنِ الْأَبْطَالِ يَوْمًا   رَأَيْتَ لَهَا جُلُودَ الْقَوْمِ جُورًا
كَأَنَّ مَثَوْنَهُنَّ مَثَوْنُ غُدْرٍ   تُصَفِّقُهَا الرِّيحُ إِذَا جَرَيْنَا
وَتَحْمِلُنَا غَدَاةَ الرُّوعِ جُرْدٌ   عُرِفْنَ لَنَا نَقَائِدَ وَاقْتِلِينَا

السابغة: بهرگی ڕمنه بر و قایم، الدلاص: خز که شیر لئی ده خزی،
التجاد: قایشی شمشیر که له مل ده کری، الغصون: په تگریدار و شه پۆلدار،
جون: ڕهش، یان سپی، غدر: شه پۆلی ئاو، جُرد: ئه سپی توو کو مریو و ساف،
نقائد: هه لێزارد.

دهلئ: له شهردا بهرگی شمشیرنه برمان له بهردابوو که بهرگی ساف و خزه که تیر و شیرى له سهری دهخزئ، له سهر نهو بهرگه وه قاپشی شمشیرهکان لاریبوو بوو وه به سهرشانماندا، ههرکات قاره مانانمان بهرگ و په لاشی شهریان له خۆبدایه پیستی به دهنیان دهبوو به رهش، یان به ئارهق سپی دهبوو وهک دهمی شمشیرهکان، چونکه تیغی دهبان و نه سل بوون وهک ئاو با لییدات، گۆلی هه بوو، له کاتی په لامارمان سواری جوانۆماین بوون، ساف و لای خۆمان هه لمانبزاردبوو، چنک له دوزمن گیرابوو، خۆمان له شیرمان بریبوونه وه.

وَرْتَاهُنَّ عَنْ آبَاءِ صِدْقٍ   وَتَوَرَّهَهَا إِذَا مُتَّاهَا بَيْنَنَا
وَقَدْ عَلِمَ الْقَبَائِلُ مِنْ مَعَدٍّ   إِذَا قُبِبَ بِأَبْطَحِهَا بَيْنَنَا

دهلئ: ئەم هه موو شانازی و شکۆیه بو مان ماوته وه له باوکی راستیی و بیگومانه وه پاش خۆمان که مردین کورانی راستی خۆمان ههیه به میراتی دهبه، هه موو هۆزهکان له مه عده وه ره چه لهک دهگرن، دهران که له سهری شیو و دهوار هه لدهدا.

بَاگَا الْعَاصِمُونَ بِكُلِّ كَهْلٍ   وَأَكْبَا الْبَادِلُونَ لِمُجْتَدِينَا
وَأَكْبَا الْمَانِعُونَ لِمَا يَلِينَا   إِذَا مَا الْبَيْضُ زَايَلَتْ الْجُفُونَا
وَأَكْبَا الْمُنْعِمُونَ إِذَا قَدَرْنَا   وَأَكْبَا الْمُهْلِكُونَ إِذَا أَتَيْنَا
وَأَكْبَا الشَّارِبُونَ الْمَاءَ صَفْوَا   وَيَشْرَبُ غَيْرُنَا كَدَرًا وَطِينَا

دهلئ: ئیمهین پارێزمری ئه وهی له په ناماندا بئ له سالی قات و گرانی و وشکه سالی، ئیمهین به خشنده و دستگوشاد بو ئه وانیهی روومان لی

دمنێن و داوا دمهکن، ئیهمهین که سیبهههین بۆ ئهوانه‌ی له نزیک ئیهمه‌وه
 کۆچ و بارده‌خه‌ن، ئه‌وه ئیهمه‌ین له دیل خۆش دهبه‌ین و ڕیزی ده‌گرین و
 ئه‌وه‌ی هه‌رش بکاته سه‌ری له‌ناوی دهبه‌ین، چونکه سته‌م هه‌بۆل ناکه‌ین و
 خۆمانیش سته‌م ناکه‌ین، ئه‌وه ئیهمه‌ین هه‌میشه یه‌که‌مه‌جار له‌سه‌ر ئاو
 داده‌به‌زین و ئاو ڕوون ده‌خۆینه‌وه و دوا‌ی ئیهمه‌ خه‌لک به‌ لیلی و
 قوراوی ئه‌یخواته‌وه.

أَلَا أَبْلِغُ بَنِي الطَّمَّاحِ عَنَّا   وَدُعْمِيًّا فَكَيْفَ وَجَدْتُمُونَا
 نَزَلْتُمْ مَنَزَلَ الْأَضْيَافِ مِنَّا   فَعَجَّلْنَا الْقِرَى أَنْ تَشْتُمُونَا
 قَرَيْنَاكُمْ فَعَجَّلْنَا قِرَاكُمْ   قِيلَ الصُّبْحُ مِرْدَاةً طَحُونَا

ده‌ئێ: ئاگاداری خه‌ڵی ته‌ماح و دوعمی بکه‌ین له‌باره‌ی ئیهمه‌وه باستان
 بۆ بکه‌ن، ئیهمه‌بووین له‌گه‌ڵیاندا، ئیوه هاتن به‌ میوانی ئیهمه‌ و ئیهمه‌ زۆر
 زوو شیومان بۆ ئاماده‌ کردن، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه هاتن بۆ شه‌ر، ئیهمه‌ش خوا
 هه‌ڵناگرێ شیومان ده‌رخواردان، نه‌وه‌ک لای پاشا خراپه‌مان بلێن و
 جنیومان بده‌ن، زۆریش به‌په‌له نانی به‌یانیتان بۆ ئاماده‌کرا له‌لایه‌ن ئه‌و
 تیه‌وه که ئیوه‌ی کرده ئاردی ناو دڤک و په‌رش و بلاوی کردنه‌وه،
 تیگه‌یشتن!.

عَلَى آثَارِنَا بَيْضٌ كِرَامٌ   نَحَازِرُ أَنْ تُفَارِقَ أَوْ تَهُونَا
 ظَعَائِنُ مِنْ بَنِي جُشَمَ بْنِ بَكْرِ   خَلَطَنَ بِمَيْسَمٍ حَسَبًا وَدِينَا

آرنا: له‌ دوامانه‌وه، بیض: ژنانی پا‌ک و خاوی‌ن و بیگه‌رد، ته‌ونا:
 سوکایه‌تیان پێ ده‌کری، خلطن: ئامیته‌بووه، میسم: جه‌مال و جوانی.

دهلئ: ئيمه تهنه پياوانمان پرمشيد و جهنگاومر نين و بهس، بهلكو
ژنانمان له دواومن نهوهك ئيمه بترسين و پاشهكشه بكهين و برپوخين،
ئهوانه ئافهرمتى ناو حهرهم و ئازاد و كهژاومنشيني جوانيى و پرمهنيى و
ئاينيان بهيهكهوه ئامپتهكردوه، نهوه نيشانهى زيندويهتيى خيزانى نهو
سهردهمهيه.

أَخَذَنْ عَلَى بُعُولَتِهِنَّ عَهْدًا إِذَا لَاقَوْا فَوَارِسَ مُعَلِّمِنَا
لَيْسَتْ لِبْنٍ أَبْدَانًا وَبَيْضًا وَأَسْرَى فِي الْحَدِيدِ مُقَرَّنِينَ

دهلئ: بۆ پاراستنى شهرهف و ناموس و ژنانى هۆز پهيمانمان دابوو به
ژنهكان و ئهوانيش مهرجيان داناوو لهسهر پياوهكان و ميژدهكان كه
بهشهر هاتن له گهل سوارانى ديار و بهناوبانگ دهبى زرئ و شمشير و
چهكهكانيان بهتالان بينن و خوشيان به ديليى و دهست و پئ له كوژ و
كهلهبچه و زنجيردابين، نهوه عادهتى عهرهب بووه، ههميشه منداڵ و ژن و
دايك و خوشكيان لهگهل بووه بۆ وره و وزه.

إِذَا مَا رُحْنٌ يَمْشِيْنَ الْهُوَيْنَا كَمَا اضْطَرَبَتْ مُثُونُ الشَّارِبِينَا
يَقْتُنَّ حَيَادَنَا وَيَقْلُنَّ: لَسْنُمْ بُعُولَتَنَا إِذَا لَمْ تَمْنَعُونَا
إِذَا لَمْ نَحْمِهِنَّ فَلَا بَقِيْنَا لَشَيْءٍ بَعْدَهُنَّ وَلَا حِينَا

دهلئ: نهو ژن و ئافهرتانهى هۆزى ئيمه كه لهگهل جهنگاومراندان
لهبهر قهلهويى و ناز و نيعمهت و نهترسان كه دهچن به رپگه
بهنهرميى و لهسهر خوژى دهكهن و بهم لاونهولادا لار دهنهوه، نهلئى
پشتى سهرخوشه كه خويان دهلهرينهوه، نهوهش دهلئ: نهوه له تهمهلئى

و بیکاری نییه، چونکه نهوانه جگه له کاری ناوماڵ و به خێوکردنی منداڵ، ئالفی ئهسپهکان دهمین و خزمهتی و لاخهکان دهکهن و مهرومالات به خێو دهکهن و ههمیشه هانی ئیمه دهمین، ئهگهر پارێزگاری له ئیمه نهکهن ئیوه پیاو نین و میرد نین، راست دهلێن ئهگهر ئیمه توانای پاراستنی نهوانمان نهبوو با ژيانمان نهبی و زیندوو نهبین.

وَمَامَعَ الظَّعَانِ مِثْلُ ضَرْبٍ   تَرَى مِنْهُ السَّوَاعِدَ كَالْقَلِينَا
لَنَا الدُّنْيَا وَمَنْ أَمْسَى عَلَيْهَا   وَنَبْطِشُ حِينَ نَبْطِشُ قَادِرِينَا
إِذَا مَا الْمَلِكُ سَامَ النَّاسَ خَسْفًا   أَيُّنَا أَنْ نُقِرَّ الْخَسْفَ فِينَا

دهلێ: ئهزانی چۆن ژنان و نازپهرومران دهمارێزین؟، تهنها دهست و برد و بال و مهچهکی بههێزدار و ههلوکی قایمی دهستی منداڵ که چۆن بهکاره بۆ لیدانی ههلوک، دهستی ئیمه و سهری دوژمن دهبی وابی، ئهو زهمینه مائی ئیمهیه، خاکی ئیمهیه، ههركهس لهسهری بوو لهپهناي ئیمه دایه، نازاد و سهربهسته، بهلام له وهشاندن بهتوانا دهبین بۆ نهیار و دوژمن، ئهگهر شا بتوانی سهراوه لهخهلك وهربگری ئهوه ئیمه نین که سهراوه و باج بدهین.

نَسَمَى ظَالِمِينَ وَمَا ظَلَمْنَا   وَلَكِنَّا سَنَبْدُ ظَالِمِينَ
إِذَا بَلَغَ الْفِطَامَ لَنَا صَبِيٌّ   تَخْرُلُهُ الْجَبَابِرُ سَاجِدِينَ

دهلێ: به ئیمه دهلێن: ستهمکار و تالانکار، نهخیر ئیمه ستهمکار نهبووین، بهلام ئهگهر ویسترا ستهممان لی بگری، ئهری و ههلا ستهم

دهكەين بهرامبەر ستهم، مندالی ئیمه كه له شیر برپایه وه شا کرپووشی بو
دمبات، چونکه دمزانئ ستهم قهبول ناکات.

مَلَأْنَا الْبَرَّ حَتَّى ضَاقَ عَنَّا   وَظَهَرَ الْبَحْرُ تَمَلُّؤُهُ سَفِينَا
أَلَّا لَا يَجْهَلُنَّ أَحَدٌ عَلَيْنَا   فَجَهَلْ فَوْقَ جَهْلِ الْجَاهِلِينَ

ئیمه پر به زهوی و خاکین و لهو و شکانی جیگه مان نابیته وه و له سه ر
پشتی دهریاش گهمی و کهشتی و به له ممان ههیه، سهرداری بهرپوبه حرین،
کهواته با کهس نهفامیی له که ئمان نهکات، چونکه به زیاده وه نهفام دمبین
له که ئیان.

(ئهو وه خو هه ئکیشانئ ئهم شاعیره نهفامهیه بو هاو زمان و
هاونیشتمانی، به لام بو رۆم و عه جه م و جه ندرمه و کۆیلهیهك، ئهمرۆش
وهك دوینیییه!).

حاریس کوری حیلله زه

۴۲۰ - ۵۸۰ زاینی

چیرۆکی ئەم شاعیرە هاوتەریبە لە گەڵ شاعیری پێشوو عەمری کوری کولسوم و لەتەمەنیشدا لەو گەورەترە و کاتی ئەم چامەیی خوێندەووە لە دادگای عەمری کوری هەنید، تەمەنی لە دەورووبەری سەدو بیست ساڵ بوو و دەنگی بەرز و بە تواناش بوو، لە گەڵ ئەوەی بيماری پێستی هەبوو، حەزی نەکردوو بەرگری بکات لە هۆزی بەکر دژ بە هۆزی تەغلیب، کە عەمری کوری کولسوم نوێنەریان بوو، ئەرکی دار دەستی سەرۆکی بەکرییهکان کە نوعمانی کوری هەرم بوو، بەلام ئەم کابرایە جێف بوو، شیوهی وتاری ناو کۆری شاهانی نەبوو، عەمری کوری هیند دەریکرد و ئەوجا ئەم هاتە مەیدانەووە.

شای عەرمب لە دەواری هەشت ستوون حەوت پەردەیی لە نیوان خۆی و کۆری ئەم دوو هۆزە دانابوو، ئەوجا کە حاریس لەبەرە و بە سەرپێی چامەکەیی دەست پێ کرد، یەکەیهکە پەردە لادرا، چونکە زۆر سەرسام بوو بە گەفت و بەلگە و پرستەیی جوانی، ئەوەش پەوانبێژی میژویی عەرمب دەکەین.

قەسیدەى حاریسی یەشکوری

ئەم قەسیدەىە نزیکەى ھەشتاۋ پینچ بەیتە، دلدارى، پىداھەلدان، سەناۋ شانازى، بە جوانىي ژینگەى ئەۋ رۆژەى عەرەب دىارى دەکات لەسەدەى شەشەمى زاینىي و شەرى نیوان تەغلیب و بەکر و شەرى بەسووسدا.

ئەم قەسیدەىە جگە لە نرخى میژوی و وىژمى و وتارییى، سەرپى و شیۋازى بەرگرى لە ھۆز و خیل، جۆرک لە خۆھەلکیشان و بەخۇدا ھەلدانى بۆش دەرەکەۋى، بەلام کەمتر لە ھاوتەمەنەکانى، جگە لە دەقە عەرەبىیەکە، تەرجمە کراۋە بە لاتینى و فەرەنسىي و بە پىي کیش و سەرۋای عەرۋزى عەرەبى لە بەحرى خەفیضە و بەم شیۋمە: پىدانى خویندنى ئەسماۋ کۆچ کردنى لە (۸-۱)، ۋەسفى وشرەکەى لە (۹-۱۴)، بەرپەرچى ھۆزى تەغلیب دەداتەۋە لە (۱۵-۳۰)، بەرپەرچى شاعىرى نەیار لە (۳۱-۳۹)، ۋەسف و مەدحى پادشا عەمرى کورى ھىند لە (۴۰ - ۵۸)، ناکۆكى نیوان ھۆزى تەغلیب و عەمرى کورى ھىند لە (۵۹-۸۵).

(ئەم قەسیدە ھەرچى ھەبى کەلەپورى کۆنى عەرەبەۋ شانازى پىۋە دەکەن دەبى كورد ئاگادارى بى).

قه سیده‌ی هه ئواسراوی حاریسی یه شکه‌ری

آذَنْتَنا بَيْنَها اَسْمَاءُ رَبِّناوِ يُمَلِّ مِنْهُ التَّوَّاءُ

آذنت: ئاگاداری کردین، بین: دوورکه‌وتنه‌وه، أسماء: ناوی دوستی شاعیر،
ئاو: نیشته‌جی، یمل: بێتاقه‌ت ده‌بی، التواء: مانه‌وه.

ده‌لی: نه‌سماخان ئاگاداری کردین که کۆج نه‌کات، ته‌نها لای نه‌و
جیا‌بوونه‌وه ئازار و په‌زاره‌یه، زۆر که‌س له‌مانه‌وه له‌گه‌ڵیدا بێتاقه‌تت
ده‌کات، ناحه‌قی نییه، نه‌وکاته نه‌و شو‌خه که‌س له‌گه‌ڵیدا بێ تاقه‌ت
نه‌ده‌بوو.

بَعْدَ عَهْدٍ لَهَا بِرُقَّةٍ شَمَاءَ فَادَّتْ دِيَارَهَا الْخُلَصَاءُ
فَالْحَيَاةُ فَالْصَّفَاحُ فَأَعْلَى ذِي فَتَاقٍ فَعَاذِبُ فَاَلْوَفَاءُ
فَرِيَاضُ الْقَطَا فَأَوْدِيَةُ الشُّرْبِ بُبِّ فَالشُّعْبَتَانِ فَالْأَبْلَاءُ

شما: ناوی بان و پێده‌شته، برقه: گردێکه به‌ قور و لم درووستکراوه،
الخلصاء: ئاوێکی دیارییه له بیابان، محیاء: ناوی زه‌وییه‌که، الصفاح: ناوی
چه‌ند بانێکی دیارییه، فتاق: جیا‌یه‌کی دیاره، عاذب: ناوی شیوێکه، وفاء:
هه‌وارێکه، ریاض القطا: یا خێلێکه به‌ زۆری سوێسکه و قه‌تیی زۆره،
شرب: شیوه، الأبلاء: بیره نوێیه‌کی دیار.

دهلی: یادی بوونی خۆم دهکهمه وه له گهڵ ئەسمادا، لەم شوێنە دیارانە،
له گردی بورقەیی بەرز و بلند و زۆر نزیک له خەلساوه، ئەوجا لەسەر
زەوی موحیات و بانه پێ له پووشەگەیی سیفاح و لەپاڵ چیا ی فیتاقد و له
ههوارگەیی عازیب و ومفادا، ئەوجا له نزیک باخی قەتیی زۆر و شیوهکانی
شوربووب و شوعبەتان و ئەبلادا.

(ئەم کاوریە لەم ههموو جێگەدا ژوانی له گهڵ ئەسما ههبووه و نییستە
یادی ئەکاتەوه و هۆزی بەکر لهو شوێنانەدا ههواریان بووه و جێگە
لهوهرپگای و شتر و مهر و بزەکانیان بووه و ناوهکانی نییستە یاد و
یادەومریی بەلەزمتە بۆ شاعیر، ئەوه وهك رەومندی جاف له گهڵیانە بۆ
کوێستان و بەناو پێدەشتی شه میړان و بۆ شارمژوور ناوگردان و
کوێستانەکانی هه ورامان و شنرویی بۆ شاعیریك وهك وهی دیوانەیه).

لَا أَرَى مَنْ عَهِدْتُ فِيهَا فَأُبْكِي الْ سِيمَمَ ذُلْهَا، وَمَا يَرُدُّ الْبُكَاءُ؟

دهلی: لهو شوێنانەدا له گهڵ ئەو شوخە ژیاوم، گریانم دی بۆ شوینی
ژوانەکانم و ئەومش بێ هۆ و به خۆپایی نییه، بەلام گریان و فرمیك
چی دهگیرێتەوه بۆ من!؟.

وَبَعَيْنَيْكَ أَوْ قَدَتُ هِنْدَ النَّارِ أَصِيلاً تُلَوِي بِهَا الْعَلِيَاءُ
أَوْ قَدَتُهَا بَيْنَ الْعَقِيقِ فَشَخْصِي ——— نِ بَعْدِ كَمَا يُلَوِّحُ الضِّيَاءُ

أوقدت: ناگری کردەوه، اصیلا: ئیواران، عەسران، تلوی: بەرز ئەکاتەوه،
العلیاء: شوینی بەرز، العقیق: ناوی شوینی دیار، شخصان: گەردەنەیی نیوان
و چیا ی بەرز، عود: چیلکەیی بۆنخۆش وهك بوخورد.

دهلی: به چاوی سهر دهمبینی که خاتوو هیند ئیواران ناگری کردموه له شوینی بهرزی نهجد و حیجاز و نهو ناوهی پرووناك دمکردموه، وهك داری بوخورد هم بۆندار هم پرووناکی ههبوو له نیوان عهقیق و گهردمنهی ههردوو شاخهکهدا، نهو ناوهی پرووناك دمکردموه.

فَتَوَرَّتْ نَارَهَا مِنْ بَعِيدٍ بِخَزَازٍ، هَيْهَاتَ مِنْكَ الصَّلَاةُ
غَيْرَ أَنِّي قَدْ أَسْتَعِينُ عَلَى الْهَمِّ إِذَا خَفَّ بِالْثَوِيِّ النَّجَاءُ

تنورت: به دیقهت تهماشای ناگرهکهم دمکرد، خزاز: ناوی شوینه، هیهات: زۆر دووره، الصلاء: خۆ گهرمکردنهوه، هم: خهفته، خف: سووک بوو، الثوی: نیشتهجی، النجاء: پهلهکردن لهڕیگهدا.

دهلی: زۆر به وردیی له ناگرهکهم دمپوانی بۆ نهوهی دووری و نزیکیی و کهمیی و زۆری ناگرهکهم بۆ شهو له یاد بێ، ههر له دمروه من له خهزاز بووم و دوور بووم له یارهکهم، چۆن نهتوانم بهو ناگره خۆم گهرم بکهمهوه، بهلام من به خهفتهتخواردن و یادکردنهوهوه له دمروه دلی خۆم دهمدایهوه که نهتوانم به پهله بچم بۆ لای یاری نازدار و دلخۆشیی خۆم دهمدایهوه.

بَرْفُوفٍ كَأَنَّهَا هِجْلَةٌ أُمُّ رِئَالٍ ذَوِيَّةٌ سَقْفَاءُ
أَسَتْ نَبَاةً وَأَفْزَعَهَا الْفُتَّاصُ عَصْرًا وَقَدْ دَنَا الْإِمْسَاءُ

زفوف: وشتریک تیزرهم وهك نهعامه، هجلة: وشترنهعامه، رئال: جوجهلهی نهعامه، دویة: دهشتی پان و بهرین، سقفاء: دهوروبهری بهرز،

واته دمشتی بچووک نهك بیابان، آنست: ههستی کرد، نبأ: دمنگی سووکی ترسناك، افزع: ترساندی، الأساء: شهو، القنا: راوچی.

دهلئ: بهروپشتی توندوتیژی و شتریک که وهك نهعامه بیټ و کۆمهلئ جوجکهی به دواوه بئ و ههستی کردبئ دمنگیکی نامۆیه، بهلام سووک و ترسناك له دمنگی راوچی دمشت بگوترئ بیچوووه و شترمه، کاتئ زمردهخۆر دمهپهړئ و شهو تاریك دمبئ، بهم و شتره دهچئ بۆلای نهسماخان.

فَتَرَى خَلْفَهَا مِنَ الرَّجْعِ وَالْوَقْ — عِ مَيْنَا كَالَهُ أَهْبَاءُ
وَطِرَاقاً مِنْ خَلْفِهِنَّ طِرَاقَ سَاقِطَاتٍ تُلَوِي بِهَا الصَّخْرَاءُ

الرجع: خرمه‌ی پپئ جوجکه‌کان له هه‌لگرتن، الوقع: دانان، منین: تۆزیکئ ناسک، الأهباء: گهردیله‌ی ورد که خۆر له کلاورپۆزنه‌وه دمдат له ژوووری خانووی لادئ دمردمه‌کوهئ، طراق: ته‌قه و دمنگی سمی و شتره له زه‌وی دمдат، تلوی: دمبه‌رئ و رئ نه‌کات.

دهلئ: نه‌و بیچوووه نه‌عامه سووک و سۆلانه له دوا‌ی دایکیانه‌وه و له ترسی راوچی و بۆ نه‌وه‌ی له دایکیان دوانه‌که‌ون خرمه‌ی پپیان دئټ له هه‌لگرتن و دانانی هه‌ردوو قاچیاندا و له نه‌نجامی نه‌و رپۆشتنه له‌و دمشته به‌رز و نزمه تۆز و غوباریک به‌رز نه‌بیته‌وه نه‌لئئ گهردیله‌ی ناو ماله، خرمه و ته‌قه‌ی چونا‌رپپئ نه‌م و شتره‌ی من له‌و دیمه‌نه ده‌کات.

(وینه‌یه‌کی ناسک و ورده، مه‌گهر له شیوه‌ی مشک و پشیله‌ی فیلمی کارتۆنی نه‌مه‌رۆ دمه‌ربه‌کوه‌ئ).

أَتْلَهَى بِهَا الْهَوَاجِرَ إِذْ كُـ لَثَ ابْنِ هَمِّ بَلِيَّةٌ عَمِيَاءُ

اتلهی: راته بویرم، الهواجر: گهرمای نیومپۆ، ابن هم: خهفه تبار، بلیه: نهو و شترمه که خاومنه کهی مرد له سهری گۆره کهی دهیبه سنه وه، بی ئالف و ناو ههتا نهویش دهمری، بۆ نه وهی دواى زیندوو بوونه وه ئاماده بیته بۆ سهفهری چه شری نهو دنیا، عمیاء: کویره.

دهلی: نهو و شتره زۆر باش و به وهفایه و له گهرمای نیومپۆدا خوومی پی نه پاریزم، چونکه ههر کهس که مرد دمبی و شتره تایبه ته کهی له سهر گۆره کهی دانری، نهو و شتره له زیان و مردن له گهڵ مندايه.

وَأَتَانَا عَنِ الْأَرَاقِمِ آبَاءٌ وَحَطَبٌ نُعْنَى بِهِ وَنِسَاءُ
أَنْ إِخْوَانَنَا الْأَرَاقِمَ يَغْلُونُ عَلَيْنَا، فِي قِيلِهِمْ إِحْقَاءُ

دهلی: ههوالمان بۆ هاتوووه کورانی خێلی ئوم ئهراقیم که تهغلیبین نیازى نهوان جیگه سهرنج و تیبینی ئیمهیه و بهلامانه وه مه بهسته گرنگی پی بدن، نهو برایانهی کورانی ئهراقیم زیاده پۆیی و توند پوهیی به سهرمانه وه ده کهن و له وتار و هه ره شه یاندا رق و کینه ی تیدا یه و ئیمه تاوانبار ده کهن به کارى که نه مان کردوو، کاتی خو ی نهو مه لی که نه فامه ی عمره ب عه مرى کور ی چه نیف سه د گه نج له ته غلیب و سه د گه نج له به کر لای خو ی داده نی و له گه رده لولیک ی بیاباندا هه موو گه نجه ته غلیبه کان مردن و به کریه کان مانه وه، نه و جا ته غلیب داوای خوینیان ده کرد و به کریش ئینکارییان ده کرد، نه و جا نهو شاعیره له دادگای پادشادا بهرگری له هۆزی خو ی دهکات که بی تاوان و بی گونا هه ن.

يَخْلُطُونَ الْبَرِيءَ مِمَّا بِذِي الدَّنِّ — ب وَلَا يَنْفَعُ الْخَلِيَّ الْخَلَاءُ

یخلطون: تێکهڵ و پێکهڵ دهکهن، الخلی: بیوهیی، بی گوناح، الخلاء: بیتاوان.

دهلی: ئەم برایانه ئیش تێکهڵاو دهکهن، جیاوازی ناکهن له نیاوان تاوانبار و بیتاواندا.

(ئهو داب و نه‌ریتی چاخی نه‌فامییه، به‌لام هه‌تا ئه‌م‌ڕۆ ئه‌م خووه له‌ناو برا چاو‌ڕه‌شماره‌گانه‌ماندا هه‌ر ماوه).

زَعَمُوا أَنَّ كُلَّ مَنْ ضَرَبَ الْعَ — زَيْرَ مَوَالٍ لَنَا الْوَلَاءُ

زعموا: گومان ده‌به‌ن، ضرب: لێیدا، العیر: گه‌لی مانای هه‌یه و لێرده‌ا هه‌موو جێگه‌ی کراوه‌ته‌وه، به‌ مانای گه‌وره، که ماناکه‌ی به‌م شیوه‌یه‌یه: کو‌رانی ئه‌راقیه‌م ده‌لێن هه‌رکه‌س ڕازی بووه به‌ لێدانی کوله‌یب که گه‌وره‌ی ئه‌وان بووه، ده‌بی ئێمه‌ باجه‌که‌ی بدمین، یان به‌ مانای که‌ر که ماناکه‌ی هه‌رکه‌س ڕاوی که‌ری کیوی بکات ده‌بی ئێمه‌ تاوانه‌که‌ی هه‌لگرین، یان به‌ مانای مێخ که هه‌رکه‌س مێخی داکوتا بۆ ده‌وار ده‌بی ئێمه‌ خوینی تاوانی بۆ بدمین، یان به‌ مانای پووش و گه‌رد، که مانای ئه‌وه‌یه هه‌رکه‌س فووی کرد له‌ پووشی ناو ناو، ئه‌وه له‌ ئێمه‌یه، ئێمه‌ تاوانبارین، یان ڕه‌وه‌وشتر، به‌ واته‌ی هه‌رکه‌س وشتری لێخو‌ری و خوسیدا و لێیدا، ئه‌وه دۆستی ئێمه‌یه و ده‌بی باج بدات.

(ئه‌وه کێشه‌ی زما‌نی عه‌ره‌بییه، که چی بۆ کورد ئه‌گه‌ر له‌ هه‌وراما‌ن و له‌ بابا‌ن و له‌ سو‌ران و له‌ بادینا‌ن و له‌ بارزا‌ن مانایه‌ک به‌ چه‌ند وشه‌یه‌ک

بەگاربىت يان يەك وشە بۇ چەند مانايەك بەگار بىت، دەلئىن بابە ئەوہ
زمانىكى جياوازە و دەبى ئەلفبىي خۇي ھەبى).

أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَ غَيْبٍ وَنَجْوَى الْمَرْءِ إِلَى آلِهِ أَتَعْتَمِدُونَ

دەلى: ئەم ھۆزە كۆدەنگىن، بەلام كە رۆژ بوومودە جگە لە قەرقەر و دەنگەدەنگ ھىچ كارىك ناكەن و گەورەيان نىيە و بىسەرۈبەرن.

مِنْ مُنَادٍ وَمِنْ مُجِيبٍ وَمِنْ تَصَدُّقٍ هَالِكٍ خِلَافَ مَا نَحْنُ عَلَيْهِ أَهْلٌ

ئەمەلىي دىرېكتورى بىي سەربەرى ئەمەلىي ھۆزە دەمەتات و دەلى: ھەندى بانگ دەمەتات، ھەندى دەلام دەمەتەمە، كابىرەك دەلى: ھۆ فلان لە كوئىت؟ ئەمەلىي: ئەمەتەم لىرە، لە نىوان ئەم پەرس و دەلام و گەتە گۆپەدا ئەسپ ئەھىلىنى وشتەر ئەبۇرىنى، دەنگى ئەمانىش ئەمەندە تر نازاۋە و زاۋماۋى دروستەردە.

أَيُّهَا النَّاطِقُ الْمُرْقَّشُ عَنَّا   عِنْدَ عَمْرٍو، وَهَلْ لِدَاكَ بَقَاءٌ؟

الناطق: قسەكەرىڭ بە ناوى ھۆزمۇ، الرقش: ماستاۋچى ھەرىج
ومووھەرىج.

دهلی: ږوو له عهمری کورې کولسوم دمکات که شاعری نهولایه و
هسهی چهور و شیرین نهکات و فشه نهکات و خوۍ هه نهکیښی، کاورای
هسهزل و هیج لهباردا نهبوو، راستی دهسیوینی له لای پادشا، عهمری
کورې هیند خراپهۍ نیمه دووباره دهکهپتهوه، نهو هسانه ږمواجی نییه و
نامینیتتهوه و به که لکی مه جلیس ناپهت.

لَا تَخْلُنَا عَلَى غَرَاتِكَ، إِيَّا قَبْلُ مَا قَد، وَشَى بِنَا الْأَعْدَاءُ

تخلنا: گومان بردن، غرآ: هه‌ئنان و تیژکردن، وشى: دووزمانیکردن.
ده‌ئى: هۆ کابرای ههرزمگۆ، وانه‌زانى ئیمه ئاگادارى درۆى تۆ نین و تۆ
ئه‌ته‌وئى له خزمه‌تى خاومنشکۆ له‌که‌دارمان بکه‌یت، پێش تۆ زۆر له
دوژمنانى ئیمه هه‌وئیانداوه خراپه‌مان بلێن، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون و
تۆش ناوهمید ده‌بى له‌م کاره خراپه‌ت.

فَبَقِينَا عَلَى الشَّنَاءَةِ نَمِيْ — نَا جُدُوْذٌ وَعِزَّةٌ قَعَسَاءُ
قَبْلَ مَا الْيَوْمَ بَيَّضَتْ بَعُيُونُ الْ — نَّاسٍ فِيْهَا تَعِيْطٌ وَإِبَاءُ
وَكَاَنَّ الْمُنُونَ تَرْدِي بِنَا أَرْ — عَنَ جَوْنًا يَنْجَابُ عَنْهُ الْعَمَاءُ

الشناء: رق و كینه، جدود: به‌خت و تالغ، عزة: به‌رزى، قعساء: هه‌میشه
و جیگیر، بیضت: چاوى کوپړبوو به ئاوى سپى، تعیط: سه‌رکه‌وتن و
به‌رزى، المنون: مه‌رگ، تردى: فپړى دمه‌دات، ارعن: چىای لوتکه به‌رز،
ینجاب: په‌رت ده‌بى.

ده‌ئى: له خودا به زیادبى له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو کینه و په‌نه‌ستوووه
که‌چى ئیمه پۆژ به‌پۆژ زیاد ده‌که‌ین و به‌رز ده‌بینه‌وه و سه‌رکه‌وتنى
نه‌گۆژ و جیگیرمان له به‌خت و به‌شمانه، نه‌وه‌ش چاوى دوژمنانى سپى
کردوووته‌وه و کوپړى کردوووه و ئیمه به سه‌ربه‌رزى و سه‌روه‌رى
ماوینه‌ته‌وه به کوپړای چاویان، نه‌و هیژ و توانای ئیمه وایکردوووه له
خه‌لك كه مه‌رگ دابارینن به سه‌رماندا، به‌لام ئیمه وه‌ك چىایه‌كى
سه‌ربه‌رز و مانای هه‌زار به هه‌زار واین كه هه‌ور ناتوانى زیانى پى

بگهیهنئ، ئیمه شاخ و چیاى بهرزین، گهڤه ههورى بهتال ناتوانئ
بمانکوژئ، ئیمه بهم جوړه دوژمنانه لهناو ناچین و زیان تهنها بهخویان
دمگات و بهو رق و کینهوه سهردهنیڼهوه.

مُكْفَهْرًا عَلَى الْخَوَادِثِ مَا تَرُ ثَوَهُ لِلدَّهْرِ مُؤَيِّدٌ صَمَاءُ
أَيَّمَا خُطَّةٍ أَرَدْتُمْ فَأَدُّوا هَا إِلَيْنَا تَمْشِي بِهَا الْأُمَلَاءُ

مکفهړ: نهستوور و چين لهسهر چين، تړتوه: کهمکردن و لاوازیوون،
یان مانای بههیزکردن و توانای بهخشین، خطه: سابات، کهپری
کوښوونهوه، الأملاء: کوښهال کوښهال.

دهلئ: ئیمه نهو چیا بهرزمین که ههور پیی ناویرئ و خوږاگره
بهرامبهړ ههموو ږوداوئک، هیچی ئی کهم نابیت و زهمانه کاری تی ناکات،
وهک ههندي گردوئکهی بجووک وهک دوژمنهکانمان، نهو چیايه وهک ئیمه
کارهساتی زور سهخت پارچهیهکی بجووکى ئی کهمناکاتهوه که وهک
کارهسات کهږولال بئ.

نهوجا دهلئ: ههرچی کهپر و پیلان ههیه به نوینهرتاندا بوډمان بنیرن
و نهوانهی کهوتوونهته نیوان ئیمه و ئیوه شایهت بن که ئیوه ههرچی
بروبیانووویهک یان پیلان ههیه بهکاری بیڼن، ئیمه بئ منهتین لهپاکى
خوډمان و بئ گومانین، بهلام نهوانهش که ناوېژئى دهکهن دهمانن ئیوه
پیلانگېرن و بهس.

إِنْ نَبَشْتُمْ مَا بَيْنَ مِلْحَةٍ فَالْصَّا قَبِ فِيهِ الْأَمْوَاتُ وَالْأَحْيَاءُ
أَوْ نَقَشْتُمْ فَالْتَقَشْ يَجْشَمُهُ التَّا سُ، وَفِيهِ الصَّحَاخُ وَالْإِبْرَاءُ

نبشتم: هه‌لدمنه‌وه، ملحه: ناوی شوینه، الصاقب: چیايه، نقشتم: به‌دوايدا بچن و لئی بکۆلنه‌وه، یجشمه: خه‌لک خۆی پێوه ماندوو ده‌کات، الصحاح: چاک و به‌که‌لک، الابراء: له‌کۆلکردنه‌وه و خۆشبوونه‌وه.

ده‌لئ: ئه‌گهر ئێوه دمتانه‌وی گۆری کوژراوی نیوان میلح و ساقیب هه‌لدمنه‌وه و دووباره‌وه زامه‌ به‌سوێ بیته‌وه، ئه‌وه خۆتان زیانبار ده‌بن، چونکه‌ له‌و شوینه‌وه دوو جووره‌ کوژراوی لێیه، تییدايه تۆله‌ی بۆ کراومه‌وه و خوینی به‌ ناحه‌ق پراوی و مرگراومه‌وه و زیندوو، ئه‌وه کوژراوی ئیمه‌ی تیدايه که‌سی نه‌بووه تۆله‌ی بکاته‌وه، ئه‌وه مردووی ئیومیه، یان ئه‌گهر نیازتان هه‌یه‌ دووباره‌ توێژین و کۆلینه‌وه بکریت له‌و روداوانه، ئه‌وه خه‌لک زۆری پێوه ماندوو ده‌بی و ئه‌وه‌کاته‌ش راستی و دروستی و ئه‌ستوپاکی ئیمه‌ و ناپاکی و خرابیی ئێوه به‌دەر ده‌که‌وی.

أَوْ سَكْتُمْ عَنَّا فَكُنَّا كَمَنْ أَغْـمَضَ عَيْنًا فِي فِتْهَا أَقْدَاءُ
أَوْ مَنَعْتُمْ مَا تُسْأَلُونَ، فَمَنْ حُدَّ ثَمُوهُ لَهُ عَلَيْنَا الْعَلَاءُ؟

سکت: بێ‌دنگبوون، اغمض: چاوی قوچاندبێ و له‌سه‌ریه‌کی دانابێ، جفن: پیلوی چاو، افداء: پووش و قه‌لاسی گهنم، العلاء: به‌رزیی. ده‌لئ: خۆ ئه‌گهر بێ‌دنگ بن و خۆتان گیل بکه‌ن له‌ ئاست ئه‌و رابووردووه‌ی ئیمه‌و ئێوه، ئه‌وه ئیمه‌ زیاتر زیانمان لێ‌ده‌که‌وی، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی پووشی له‌ناو چووه‌ و بۆی دمرنه‌هاتوووته‌وه و چاوی نوقاندوو له‌ئاستیدا، خۆ ئه‌گهر ئه‌وه‌ی له‌سه‌رتانه‌ ئه‌نجامی نه‌ده‌ن، خۆتان باش دمرانن و بۆتان باسکراوه‌ به‌رزیی لای ئیمه‌یه‌ و هه‌میشه‌ سه‌رکه‌وتن و زالبوون به‌شی ئیمه‌ بووه‌ و ئێوه‌ش...!!

هَلْ عَلِمْتُمْ أَيَّامَ يَنْتَهَبُ النَّاسُ غَوَارًا، لِكُلِّ حَيٍّ عَوَاءٌ؟

ينتهب: تالان دمکرا، غوار: چهپاو و داپلۆسین، عواء: قهه قهه و ناژاوه و دمنگه‌دمنگ.

ئهوه باسیکی میژویی نیوه دوورگهی عهرهب و نهجد و حیجاز و یه‌مهن و ناوچه‌ی که‌نداو باس دمکات و ده‌لّی: دزمانن که کیسرای شای ئیران شکستی هیناو لاواز بوو و دمه‌لاتی بیانی له‌سهرتان نه‌ما، چون به‌ربوونه گیانی یه‌کتر و دمستان دایه تالان و چه‌پاوی یه‌کتر، ئه‌وکاته عهرهب دوو به‌ش بوون، نزارییه‌کان له‌سهر فارس بوون و ههرکه‌سی بکردایه به کوێخا فه‌رمان‌پروایی دمکرد و غه‌سانیه‌کان شا‌کانی رۆمی مه‌سیحی حو‌کمی دمکردن و ئه‌ویش له‌بهر فه‌راوانی ناوچه‌ی ژێر دمه‌لاتی پێدا رانه‌ده‌گه‌شت که دمه‌لاتی‌کی شاری و ژیا‌ری له‌ناو ئیو‌مدا پیاده بکات و ههر هۆزێک بۆ خۆی و گه‌وره به‌جووکی ده‌خوارد و زۆردار بی زۆری تالان دمکرد، ئا له‌وکاته‌دا ئی‌مه و ئی‌وه به‌راورد بکه‌ن.

إِذْ رَفَعْنَا الْجَمَالَ مِنْ سَعَفِ الْبَحْرِ   رَيْنَ سَيْرًا حَتَّى نَهَاها الْحِساءُ
ثُمَّ مَلْنَا إِلَى تَمِيمٍ فَأَحْرَمْنَا   نَا، وَفِينَا بَنَاتٌ مُرَّ إِمَاءُ

الجمال: وشرتمان، سعف: په‌لکی دارخورما، بحرین: ئاوی ناوچه‌یه‌که له که‌نداو، نه‌انا: کو‌تا رێگه، الحساء: لی نزیک‌ی ئاو، ملنا: دامان به‌سه‌ریاندا، بنات مر: کیژی گه‌ردن مه‌ر‌مه‌ر، إماء: کو‌یله، که‌نیزه‌ک و کارمه‌ری ناوما‌ل.

دهلی: نهوی رۆژی که وشتر مکانمان بهمرز کردموه بهرمو کهنداو ههتا
 گه‌یشتینه په‌لکه دارخورماکانی ولاتی به‌حرمین و زۆریش به‌په‌له
 سه‌فه‌رمان دمکرد هه‌تا لیواری لی ته‌پی نزیک ئاو و هه‌رچی به‌رده‌ستمان
 کهوت هه‌موویانمان هه‌تپاچ و داپاچکرد و لاماندایه سهر هۆزی ته‌میم و
 مانگی (حهرام) هات و ده‌ستمان له تالانی هه‌لگرت و کیژانی گه‌ردنبلووری
 وه‌ک مه‌رمه‌ر سافمان له لابیوو که کۆیله و که‌نیزه‌ک بوون.
 (ئه‌وه به‌شیکه له‌میژووی پ‌ر له شانازی نه‌فامیی).

لَا يُقِيمُ الْعَزِيزُ بِالْبَلَدِ السَّهْلِ   لَ، وَلَا يَنْفَعُ الدَّلِيلَ التَّجَاءُ
 لَيْسَ يُنْجِي مُوَاتِلًا مِنْ حِذَارٍ   رَأْسُ طُودٍ وَحَرَّةٌ رَجُلَاءُ

دهلی: پیاوی به‌رز و ئازاو به‌ غیرت هه‌رگیز له شوینی دانانیشی،
 له‌ناوچه‌یه‌کی سووکی بی‌ په‌رژین، چونکه هه‌میشه ترسی تالانی و
 چه‌پاویی هه‌یه، به هه‌مان شیوه بۆ پیاوی ترسنۆک و سه‌رشۆر هه‌رگیز
 په‌موکردن و کۆچکردن و بارکردن سوودی نییه، چونکه ئه‌گه‌ر له شوینی
 خۆی نه‌توانی به‌رگریی بکات له‌شوینی دیکه زیاتر ناتوانی، ئه‌وه‌ی
 هه‌میشه بۆ شوینی په‌نا گری و هه‌زی له‌گری بی، له‌سه‌ر چیاش بی
 سوودی نییه بۆی و به‌ردی په‌ق و سه‌رشکین و په‌ش و خۆش سوودی نییه
 بۆ ترسنۆک.

فَمَلَكْنَا بِذَلِكَ النَّاسَ حَتَّى   مَلَكَ الْمُنْذِرُ بَنُ مَاءِ السَّمَاءِ
 وَهُوَ الرَّبُّ وَالشَّهيدُ عَلَى يَوْمِ   مِ الْحَيَارَيْنِ وَالْبَلَاءِ بَلَاءُ
 مَلِكٍ أَضْلَعُ الْبَرِيَّةِ، مَا يُر   جَدُ فِيهَا لِمَا لَدَيْهِ كِفَاءُ

الرب: خاومن، میللهت پهرومر، الشهيد: وشيار، زيندوو، ناماده،
الحيارين: ناوی شوینی دیار، بلاء: بهلاو کارهسات، اضلع: به توانا و پشت و
پهراسوو قایم بۆ باری قورس، كفاء: هاوتا.

دهلئ: ئیمهبووین که فهرمانپهروا و خونکاری خهلك بووین ههتا پادشا
مونزیری کوری ماء السماء شا بوو، نهو پادشایه شان و پشتی وابوو بهر
فهрман و بهخشین و چاکه بوو، ههموو خهلك پشت و پهناى بوو، کهس
نهبوو هاوتا و هاوشانی بکات و له ناوچهی ههبارین که کورانی یهشکهری
لهگهڵ بوو، نازایهتی و نهبهردیی ئیمه بۆ دمرکهوت، لهبهر نهوه
سهربهرزیی ئیمه بهشیکه لهو سهربهرزیه.

فَاثْرُكُوا الطُّيْخَ وَالتَّعْدِي، وَإِمَّا تَتَعَاشَرُوا فِي التَّعَاشِي الدَّاءِ
وَإِذْكُرُوا حِلْفَ ذِي الْمَجَازِ وَمَا قُدِّمَ فِيهِ الْعُهُودُ وَالْكَفَالَةُ
حَذَرَ الْجَوْرِ وَالتَّعْدِي، وَلَنْ يَنْقُضَ مَا فِي الْمَهَارِقِ الْأَهْوَاءِ

الطيخ: هسهى قوڤ و بيمانا و فسهى بۆش و بى ناومروك، التعدى:
دهستدریژی، تتعاشوا: خوڤیلکردن و چاونوقاندن و خو نهفامکردن،
الداء: دمردوبیماری و خرابه، ذوالمجاز: ناوی شوینیکه که عهمری کوری،
ناشتی دروستکرد له نیوان هۆزی بهکر و هۆزی تهغلیب و له ههر
دوولایهکی ههشتا گهنجی به بارمه لای خوێ گلدایهوه، نهگهر نازاوهی
ههر لایهك دمرکهوت نهو ههشتا لاوه سهردهبیری، الجور: ستهم و
زۆرداری، المهارق: هسهواله و بهلین و بهلگهنامه.

دهلئ: نهوه بۆ نامۆزگاری و پهیرهوکاری چاك پێیان دهلین: واز له
هسهى قوڤ و فسهى بهتال و بۆش بێن و پهلامار و دهستدریژی مهکهن

بۆ خۆتان خراپه، ئه گهر خۆتان گهمزه و گیل بکهن ئهوه نهفامیی و
 بیماری و نهخۆشیی ئیوهیه، لهبیرتانه پێکهوتنی (ذی المجاز) که مهلیک
 عهمر ئیمه و ئیوهی ناشتکردهوه و بهلێن و پهیمانی له ههر دوولا
 وهرگرت؟، لهبهر ئهوه کهس ستهم نهکات و لهناو تومار و قهوالهی
 سولحهکهدا ههموو شت روناووتهوه، کاری مهکهن ئیمه عهیب و عار و
 شورمیی ئیوه بدمین بهدارا و ئابرووتان بجیت، چونکه پهیمانیشکینی
 بوون.

وَاعْلَمُوا أَنَّا وَإِيَّاكُمْ فِي — مَّا اشْتَرَطْنَا يَوْمَ احْتَلَفْنَا سَوَاءَ
 أَعْلَيْنَا جُنَاحُ كِنْدَةَ أَنْ يَغ — نَمَ غَارِيَهُمْ وَمِنَّا الْجَزَاءُ؟

دهلی: باش بزانی ئیوه و ئیمه له شهرت و مهر جدا هاوبه لێنین،
 ههر کهس به لێنشکین بێ تاوانی ههیه، ئیمه گوناھمان چیه که هۆزی
 کینده ئیوهی تالانکردوه و چهپاوی کردوون، بۆچی ئیمه باجی کینده
 بدمین؟، ئیمه قهرزی خهڵک نابژیرین!.

أَمْ عَلَيْنَا جَرٌّ حَنِيفَةٌ أَوْ مَا — جَمَعَتْ مِنْ مُحَارِبٍ غِبْرَاءُ؟
 أَمْ جَنَایَا بَنِي عَتِیقٍ، فَمَنْ، يَغ — لِرَ فَإِنَّا مِنْ حَرَبِهِمْ بُرَاءُ؟
 أَمْ عَلَيْنَا جَرُّ الْعِبَادِ كَمَا نِ — طَ بِجَوْزِ الْمُحْمَلِ الْأَعْبَاءُ؟

جری: کهتن، تاوان، غبراء: لات و لووت و ههژار و نانه سکی، جنايات:
 کوێ تاوانهکان، یغدر: نهێنگری بکات، براء: بێ تاوان و پاک و بێ گوناخ،
 نیط: لکاوه، پێوه نووساوه، جوز: سهرباری و شتر، المحمل: و شتری بارهه لگر،
 الأعباء: باری قورس.

دهلئ: ئیووه چیتان له ئیمه دهوئ، تاوانی هۆزی هەنێفه له ئیمه
ومردمگرنهوه، خرابه‌ی لات و لووته‌کانی خێلئ موخاریب ئیمه بیبزیڕین،
که‌تنه‌کانی هۆزی عه‌ین له‌سه‌ر ئیمه نییه‌.

ئیمه گه‌ردنپاکین له‌و تاوانانه، خرابه‌ی هێلئ عوباد له‌سه‌ر ئیمه نییه‌،
ئه‌گه‌ر ئه‌م تاوان و که‌تنه گه‌ورانیه‌ی به‌سه‌ر ئیووه‌دا هاتوو له‌سه‌ر ئیمه
حساب بکه‌ن، وه‌ک سه‌رباریکی قورس له‌سه‌ر په‌شتی و شترێکی باره‌ه‌لگر
دایبێنن وایه‌.

کورتیه‌ی ئه‌م چیرۆکه ئه‌ومیه‌:

ئه‌وه‌کاته‌ی (منذری کوری ماء‌السماء) هێرشێ کرده سه‌ر غه‌سانیه‌کان
شمه‌ری کورێ عه‌مه‌ری هه‌نه‌فی په‌نا‌ی برد بۆ حارسێ کورێ جه‌به‌له
ئه‌وه‌یش سه‌د کورێ ئازای خسته ژێر فه‌رمانده‌ی شمه‌ر و ناردی بۆلای
مونزیر و وتی: بلئ به‌ مونزیر ئیمه ئاماده‌ین له‌ژێر فه‌رمانی ته‌ر بێن،
ئه‌گه‌ر هه‌لت بۆ هه‌لکه‌وت بیکۆژه و خۆت دمه‌راز بکه‌، شمه‌ر به‌ هه‌مان
پیلان هه‌ستا و به‌م سه‌د لات و لووت و هێزی پاورپوت و تالانچیه‌یه‌وه
مونزیری گوشت و گه‌راپیه‌وه، خوێنی ته‌غلیبی بلاو بوویه‌وه له‌ناو هۆزی
هه‌نێفه، موخاریب، عوباد، عه‌تیق، که‌ هه‌ریه‌که‌یان به‌ جوړێک ده‌ستیان
هه‌بووه له‌ گوشتنی ته‌غلیبیه‌کاندا، که‌واته هۆزی به‌کر بئ تاوانن، جگه
له‌و هۆزانیه‌ی که‌ له‌دواوه باسیان ده‌کات.

أَمْ عَلَيْنَا جَرَى قَضَاعَةَ أَمْ لَيْ — سَ عَلَيْنَا فِيمَا جَنَرُوا أَلْدَاءُ؟
أَمْ عَلَيْنَا جَرَى إِيَادٍ كَمَا قِي — لَ لَطْنُمُ أَخْوَكُمُ الْأَبَاءُ؟

دهلی: دهبی شهرم بکهن خیلێ تهغلیب خراپه و تاوانی قوزاعه لهسهر
 ئیمه حیساب دهکهن؟، بۆچی نهوهی هۆزی ئه یاد بهسه ری ئیوهی هیناوه
 له ئیمه ی داوا دهکهن، نه زانن قهسم چی به ئیوه کرد و پاش نهوهی تالانی
 پیاوهکانی کیسرای کرد و ژنی نهوشیروانیان پرووتکردهوه و شوینی نه
 هۆزه له نیوان حیره و ئهبله دایه و کۆشکی خهومر نهق و سه دیر و بارق
 جیگه ی نه خیلێ نزار بوو که ئیوهی تهغلیبی تهمی کردبوو.

لَيْسَ مِنَّا الْمُضْرَبُونَ، وَلَا قَيْ — س، وَلَا جَنْدَلٌ، وَلَا الْحَدَاءُ
 عَنَّا بَاطِلًا وَظُلْمًا كَمَا تُف — تَرُ عَنْ حَجْرَةِ الرَّيِّضِ الظُّبَاءُ
 وَكَمَاتُونَ مِنْ تَمِيمٍ بِأَيْدِي — هُمْ رِمَاحٌ صُدُّوهُمْ الْقَضَاءُ

المضربون: نهوانه ی لیذران، قهیس، جندل، الحداء: ناوی بال و پان و
 بهشیکن له هۆزی تهغلیب، عننا: به ملهوری، تعتر: سهردهبری، حجرة:
 پهجه ی حه یوان، الریض: رانی مه، الظیاء: ئاسک، القضاء: مه رگ.

دهلی: نهوانه ی به دیلگیراوه و ملیانپه راندن خو له ئیمه نه بوون و
 قهیس و جهندهل و حه داء له ئیمه نه بوون، بۆچی به ناحهق و به سته
 تۆله ی نهوانه له ئیمه داوا دهکهن، نهوه وهک نهو کابرایه وایه نه زری
 کردبوو نه گهر سه د سهر مه رم هه بوو، بۆ ههر ده سه ری مه ری نه کهم به
 قوربانیی و قۆج که نه زره که هاته دی ده چوو راوی ئاسکی ده کرد و له باتی
 و بریتی مه ره که ده یویست، نهوجا دهلی: خو نهو هه شتا نه فهره که
 ئیومیان گوشت و تالانکرد له ته میم بوون و مه رگیان به سه رتاندا باران.

لَمْ يُخْلُوا بَنِي رِزَاحٍ بِرَقَاءٍ   نَطَاعٍ لَهُمْ عَلَيْهِمْ دُعَاءُ
تَرْكُوهُمْ مُلَحِّينَ، وَأَبَا   بِنَهَابٍ يَصَمُّ مِنْهُ الْخُدَاءُ
ثُمَّ جَاءُوا يَسْتَرْجِعُونَ، فَلَمْ تَرْ   جِعْ لَهُمْ شَامَةً، وَلَا زَهْرَاءُ

دهلی: بابه گیان ئەو خێلانی سته میان کردوو به پرادهیهك کورانی
ریزاح له ناوچهی بهرقای نهتاع تهنها ئەو میان بو مابوووه که دوو عای
شهریان لی بکهن، که پیاوهکانیان به شمشیر پارچه پارچه کردبوو،
ئەو منده تالانی مالاتیان هینابوو گوئی بهنی ئادهمی که پ دهبوو و له بهر
زوری دهنگی وشتری تالانی و مه پ و بزنی گویت له گورانی وشترهوان
نه دهبوو، ئەو جا ئەو خێلهی ئیوه ویستیان تالانییه که بگێرنهوه، به لام
توانایان کورت بوو که نه حه یوانی رهش و نه حه یوانی سپیان بو
نه گێردایهوه، ئیتر بو خوتان هه لئه کیشن به سه ره خه لکدا.

ثُمَّ فَأُؤُوا مِنْهُمْ بِقَاصِمَةِ الظُّهُ — ر، وَلَا يَرُدُّ الْغَلِيلَ الْمَاءُ
ثُمَّ خَيْلٌ مِنْ بَعْدِ ذَاكَ مَعَ   الْغَلَّاقِ، لَا رَافَةَ، وَلَا إِبْقَاءُ
مَا أَصَابُوا مِنْ ثَغْلِيٍّ فَمَظْلُولٌ،   عَلَيْهِ إِذَا تَوَلَّى الْعَفَاءُ

فأوا: گه پرا نهوه، قاصمه: پشتشکین و که مه رپر، رافة: به زمی، إبقاء:
مانه وه، مظلول: خوینی هه لال و به لاش، العفاء: رزین و پوترکان.
دهلی: جیتان پی بلیم خیلی تهغلیب، کورانی رازح که دایان به سه رتانا،
پشتیان شکندن و به زمی و په حمیان پی نه کردن و هیجیان بو به جی
نه هیشتن، چونکه ئەوهی له خێلی تهغلیب کوژراوه خوینی نییه، به

هه دهره و کهس نییه چهقی بۆ و مرگری، ههر گه رانه وه مافه که یان دهرزی
و ده پوکیتته وه.

ئه م شاعیره زۆر شارمزابووه له ژیا نی شه ری ناوخوی ئه م دوو خیلای
به کر و ته غلیبدا.

كَتْكَالِيفِ قَوْمِنَا إِذْ غَزَا الْمُثُ - لَذِرُ، هَلْءُ نَحْنُ لِابْنِ هِنْدٍ رِعَاءُ؟
إِذْ أَحَلَّ الْعَلَاةَ قُبَّةَ مَيْسُونٍ فَأَذْنَى دِيَارَهَا الْعَوَصَاءُ

تكاليف: ئهرك و پيداويستی، رعاء: شوان و گاوان.

دهلی: ئه وه ئهرك و پيداويستی خیلای ئیمهیه ئه وکاته ی مونزیری
کورپی ماء السماء دای به سه رتاندا و ئیوه و تتان ئیمه رعهیه تی کورپی هیند
نابین و ئه وکاته له ناوچه ی عه لان دهواره که ی به شوینه وه گیرا و به تالان
برد له نزیك ماله گانی گوندی عه وساره.

ئه وه چیرۆکی ئیومه ی و په یوهندی به ئیمه وه نییه، چهقی ئیوه لای
ئه م پادشایه یه که ئیوه نیسته له سابات ه کهیدا سولج ده کهن.

فَتَأَوَّتْ لَهُمْ قَرَاضِبَةً مِنْ كُلِّ حَيٍّ كَأَنَّهُمْ أَلْقَاءُ

تاؤن: کۆبوونه وه، قراضبه: لاتولووت و ههرچی و بهرچی، الألقاء:
فریدراو.

دهلی: که ئیوه نه چوون بۆ یارمه تی مونزیری کورپی ماء السماء که
کوره که ی دوا ی خو ی داوا ی هاوکاری ی لی کردن، ئه ویش له ههر خیلایک
ههرچی لاتولووت و ههرچی و بهرچی هه بوو کۆی کرده وه و کهسانی
بیژراو و فریدراوی کۆ کرده وه.

فَهَذَاهُمْ بِالْأَسْوَدَيْنِ، وَأَمْرُ الْ — بَلِّغْ يَشْقَى بِهِ الْأَشْقِيَاءُ

الأسودين: ئاو و خورما، چونکه خورما ڕەشە، ئاو مەکشێ بە ڕەش داناو، بۆیە دەڵێ: دوو ڕەشەکە، بڵغ: بە ئەنجام دەگات، الأشقیاء: پیاو خراپ و سەرسەریی.

دەڵێ: ئەم مەلیکە، ئەم سوپایەیی کە بەم جوۆرە باسکرا بە ئاو و خورماو ڕەوانەکرد وتی بە فەرمانی خودا دەبێ بە ئەنجام بگات و خەڵکی سەرسەریی پێ تەمبێ بکری و ئازاریان بدات.

إِذْ تَمَثَّلَتْهُمْ غُرُورًا، فَسَاقَتْ — هُمْ إِلَيْكُمْ أُمْنِيَّةً أَشْرَاءُ

غرور: لەخۆبایی، ساقەت: ڕەوانەیی کرد، أُمْنِيَّة: ئارمەزوو و ئاوات، أَشْرَاء: لووتبەرزایی لە خراپەدا.

دەڵێ: ئێوە ئازمرووتان هەبوو کە دژی عەمری کوپی مۆنزیڕ وەلام بدەنەو و گوتتان عەمر کێیە؟، کۆمەڵی هێج و پووچ و تێوی لەگەڵدا، ئێمە حەزەمکەین لەگەڵ ئەم سەرسەریی و بێ بەندوباووانە شەڕ بکەین، بەلام ئەو سوپایە ئێوەی سەرشۆڕ کردوو.

لَمْ يَغُرُّكُمْ غُرُورًا، وَلَكِنْ يَرْفَعُ الْآلُ جَمْعَهُمْ وَالضَّحَاءُ

لم يغروكم: بە ناخافلی نەهاتنە سەرتان، الآل: سەراب، تراویلکە، الضحاء: چێشتەنگان.

دەڵێ: ئەم سوپایە کە ئێوە سووکایەتیی و گالتهتان پێ دەکرد، غافلگیریان نەکردن، بەلکو بە ڕۆژی پاک و چێشتەنگاوی پەر لە تراویلکە

هاتنه سمرتان، بۆچی ئیومیان بهزاند و سهریان پى شوڤکردن، توخودا ئیوه نهتوان دژ به خیلى بهکر شهر بکهن؟.

أَيُّهَا الشَّانِي الْمُبْلَغُ عَنَّا   عِنْدَ عَمْرٍو، وَهَلْ لِدَاكَ انْتِهَاءُ؟
إِنْ عَمْرًا لَنَا لَدَيْهِ خِلَالٌ   غَيْرَ شَكْرَفِي كُلِّهِنَّ الْبَلَاءُ
مَلِكٌ مُقْسِطٌ، وَأَكْمَلُ مَنْ يَمُـ   شَيْ، وَمِنْ دُونَ مَا لَدَيْهِ الثَّنَاءُ

الشاني: دوزمنى شادكاميى، البلاء: ناز و نيعمهت، مقسط: دادپهروهر.
دهلى: هوکار و راي دوزمنى پادشا، مهبهستى شاعيرى خيلى تهغلهبه،
که عهمرى کورى کولسومه که دژى عهمرى کورى هينده و ئهم شاعيره
لهبهردهميدا شيعر دهلى: تويهک که دژى ئيمه گوتار دهلييت مهبهست
کوڤايى ههيه؟، ئهو عهمرى تو شادكاميى پى دهکى پادشايهکى
دادپهروهر، له ههموو شايهک زياتر ئيمه دهناسى و سيفهتى ههموومانى
له لا روونه و خاومنى نازونيعمهت و دههندهميه بو ههموو شايستهى
مهدهح و سهنايهک و نهوى ئيمه پييدا ههلهدمدين هيشتا ههر کهمه و
جهنابيان لهوه زياترن، حالى بووى؟.

أَسَدٌ فِي اللَّقَاءِ وَرَدٌ هُمُوسٌ   وَرَيْعٌ إِنْ شَتَّعَتْ غَبْرَاءُ
فَرَدَدْنَا هُمْ بِطَغْنٍ كَمَا تُنْـ   هَزُّ عَنْ جَمَّةِ الطُّوِيِّ الدَّلَاءُ
وَفَكَّنَا غُلَّ امْرِئٍ الْقَيْسِ عَنْهُ   بَعْدَ مَا طَالَ حَبْسُهُ وَالْعَنَاءُ

ورد: گولباخ، هموس: نارام و لهسهرخۆ، ربیع: بههار، شتعت: کارى گهن
و خراپى کرد، غبراء: سالى وشکهسالى و خاکی وشک، جمّة: بیری ناو،
الطوى: پىچاوپىچ.

دهلی: ئەو پادشایە ئیمە که لە ژێر فەرمانیدا بووین ئێوە لاسار بوون
 لە ناستیدا و شیرە لە تەنگانەدا و لە کاتی بەیەگەشتندا گوێ ناو باخە،
 لە کاتی خوشیی و پشوویدا هیمن و ئارامە و لەسەر خۆیە، لە بەخشندهیدا
 بەهاری و پێژمنە خەلاتی زۆر لەو سالانە ی که وشکە سالیی و بێ بارانی
 کاری خراپی بەسەر خەڵکدا هیناوە، ئیمە لە گەڵ مەلیکدا دوژمنمان
 داپلۆسی و ڕم و شیر و تیری ئیمە لە لاشە دوژمندا وەک دۆلجە ی ئاوی
 بیر خوینی لە لەشیان چۆرمبەری دەکرد و لە هەمان جەنگدا برای شامان
 ڕزگار کرد که (ئیمرمئول قەیس) لە دیلی و ئەسارەت، وە مەیسوون کچی
 پادشای غەسانمان بە کەنیزەکی هینا بوو برای دیلی خۆمان عەمری کۆری
 هیند.

وَأَقْدَنَاهُ رَبٌّ غَسَّانَ بِالْمُنَى   ذَرِ كَرَهَا، إِذْ لَا تُكَالُ الدَّمَاءُ
 وَفَدَيْنَاهُمْ بِتِسْعَةِ أَمْلَا   لِكِ كِرَامٍ أَسْلَابُهُمْ أَغْلَاءُ

أقدناه: تۆلەمان وەرگرتەو، رب: مەلیکی غەسان، کرها: بەزۆر، لا تکل:
 پێوانە ناکرێ.

دهلی: تۆلە ی مۆنزیрман کردەو لە مەلیکی غەسان و بە زۆر دیلمان لی
 گرتن و لە ڕۆژیکدا ئەوهمان کردبوو که ئەوهمندە خوین ڕژابوو پێوانە
 نەدەکرا، ئەوجا نو کەس لەسەر کردەمان دیل کرد، بەلام کام دیل، هەموو
 ڕەسەن، وەجاخزادە، بەرگ و کالایان گرانبەها بوو و لە نازونیمەتدا
 ژیا بوون.

دهلی: بە شاعیری تەغلیب که عەمری کۆری کۆلوسوم: پۆلەگیان ئەو
 ئیمەین بماناسە!

وَمَعَ الْجَوْنِ جَوْنُ آلِ بَنِي الْأُرْسِ عُنُودٌ كَأَنَّهَا دَفُوءٌ
مَا جَزَعْنَا تَحْتَ الْعَجَاجَةِ إِذْ وَلَّيْنَا بِأَقْفَائِهَا وَحَرَّ الصَّلَاةِ
وَوَلَدْنَا عَمَرَو بْنَ أُمِّ أُتَّاسٍ مِنْ قَرِيبٍ لَمَّا أَتَانَا الْحِجَاءُ

جن: مهلیک بووه له هۆزی کینده، عنود: سه رچل و کهله پرق، دفواء: شۆر دمبووه وهک هه لۆ له ئاسمانه وه بۆ نیچیر، العجاجة: تۆز و خۆلی ساحه ی شهر، اقفاء: دهو روبهر، الصلاة: گهرمی ناگر.

دهلئ: له گه ل ئهم مهلیکه که بۆ شه ری ئیمه هاتبوون تیپیکی وای له گه ل بوو که له هۆزی نه وه سه وه هاتبوون، کهله پرق و لارن و شه رنه نگیز و پادشایان خۆشده ویست وه کو هه لۆی سه ر چیا له دهووری مهلیک کۆبوو بوونه وه، به لām ئیمه ترسمان نه بوو له ناو تۆزی شه رگه دا راومانان به ناگر گهرمان کردنه وه.

ئیمه له گه ل نه و پادشایه خزمایه تیمان ههیه عه مری کوپی ئوم نه یاس نزیکى ئیمه و شیربایان بۆ ئیمه هی ناوه و ئیمه خالۆی پادشاین، به لām ئیوه مسکینی بئ گوین!.

مِثْلُهَا يُخْرِجُ التَّصِيحَةَ الْقَوْمِ فَلَاةٌ مِنْ دُونِهَا أَفْلَاءُ

دهلئ: ئهم خزمایه تی و نزیکیه له مهلیک و دهکات جهنابی مهلیک ئامۆزگاری خزمانی خۆی وه رگری، چونکه ئهم پارچه زهوییه په یوه ندی به زۆر پارچه ی دیکه وه ههیه، هه رکهس ئهم قه سیدهیه بخوینیته وه باش تی نه گات که له ناو نه و نه جوومه نه ی که هۆزی به کری لییه و ئهم شاعیره نوینه ریانه و هۆزی ته غلیب که عه مری کوپی کولسوم نوینه ریانه

بۆی دمرئهكهوئ كه مهليك كه عهمرى كورپى هينده مهيلى له لای
بهكرييهكانه و دزى تهغليب، له بهر ئه وه ئه م ئه نجوومه نه كۆتايى به
كوشتنى مهليكه وه هات و هه رچى ويستى لايه نى خالوانى بگرئ سوودى
نه بوو.

ئەعشای گەورە

ئەم شاعیرە ناوی مەیموون کۆری قەیسە، لە ھۆزی بەکری وائیلە، ناوی (ئەعشای) لەسەر خۆی ناوە، چونکە چاوی کزبووە، یان شەوکۆیەر بووە، وشەی گەورەیی بۆ دانراوە، چونکە زۆر شاعیرمان ھەیە بەم ناوەوە، لە گوندیکی چەپی ڕەمەنە بووە و زۆر شوێن گەراوە، بە شیعەر بژێوی خۆی پەیدا کردووە، سەردانی دوورگەی عەرەبی کردووە، چوووتە یەمامەیی یەمەن، چوووتە عەدەن و نەجران، ھامشۆی حیجازی کردووە و لە بازاری ئەدەبی عوگازدا بەشداری کردووە، سەردانی عێراقی کردووە و زمانی فارسی زانیوە و شارمزاری لە ئایینی مەسیحدا ھەبووە، کەرستەیی ڕۆشنبیری چاخی خۆی بە زیادەو ھەبووە، دارشتنی شیعەرەکانی زۆر قوول و چڕوپی ماناو مەبەست بووە، وشەی ئاسان و سووک و ئاوازی ئەو ڕۆژە پێوە دیارە و ھەزی لە موسیقا بووە و شیعەرەکانی ئاشنا و دۆستن بە ھەست و گیانی مەرۆف، ئەم قەسیدەیی ئەعشا دیارترین شیعەرەکانی ئەم شاعیرمە لە دلدارییەو بۆ وەسف، دەربارەیی خۆشەویستی ۱-۱۷، مەیی و خواردنەو ۱۸-۲۷، سەفەر ۲۸-۳۰، ھەور، باران، بزیسکە و گرمەیی ھەور ۳۱-۳۹، شانازی لە ۴۰-۶۴ و کۆتایی بە ھەرفی لامیش ھاتووە.

وَدَّعْ مُرِيرَةً إِنَّ الرُّكْبَ مُرْتَحِلٌ   وَهَلْ تُطِيقُ وَدَاعاً أَيُّهَا الرَّجُلُ؟

هريرة: كه نيزيكي جوانبووه و نازناوه بو دلدارهكهى واته
پشيله چكوله، ودع: ئيزنى لى بخوازه، الريب: قافلله، كاروانى، تطبيق:
ئهتوانى.

دهلى: خواحافيزى بكه پشه سوورەى جوان و خنجيلانه و ئيزنى لى
بخوازه، چونكه كاروانى سه فهر ئامادهيه و له سه رپگهيه، به لام برپواناكه م
تواناي جيابوونه وت هه بى، ئهتوانى ئيزنى لى بخوازي، هه ي پياوى
حه ساوى؟!.

غَرَاءُ فَرَعَاءُ مَصْقُولٌ عَوَارِضُهَا تَمْشِي الْهُوَيْنَا كَمَا يَمْشِي الْوَجِي الْوَحِلُ

غراء: سبى تهواو سبى و ناوچاوان پان و رۆشن، فرعاء: بالابه رزه،
شوخ، زلف و په لكشور، العواض: لای گوپ و لای زولقى ههردوو لای،
مصقول: شانەكراو و دم و ددان سبى و پاك و بى گهرد، الهوينا: هيواش
رپى دهكات، الوحى: ئه و بانوو كه سمى زاماره و كه مى بوى ئه لهنگى،
الوحل: كه سيك له ناو قوردا رپى بكات.

دهلى: ئه م كيژه سببيه په لكه دريژه ددان وردو خاوينه، كه دهچى
به رپوه دهلى ئاسكه و سمى زاماره.

كَأَنَّ مَشِيَّتَهَا مِنْ يَيْتِ جَارَتِهَا مُرُّ السَّحَابَةِ، لَا رَيْثَ، وَلَا عَجَلَ

دهلى: رويشتنى ئه م بهرخه، ئه م بهرخه پشيلهيه له مالى
هاوسيكه يانه وه دهلى ههورى ته ر و پاراوه و به ئاسماندا دمروا، نه زور
هيواشه و نه زور به لهرز و په لهيه، ناخو ئه م كيژه چاوشينه، قز زمرده،

ئاوړېشم له بهره، ئەم ناسک و نازداره، کيژی کام چيانشین و زۆزان و بهفر
و ههوری نهرم و پر له ئاو بئ؟، نازانه!

تَسْمَعُ لِلْحَلِي وَسَوَاساً إِذَا انْصَرَفَتْ كَمَا اسْتَعَانَ بِرِيحِ عِشْرِقٍ زَجَلُ

الحلی: خشل، زیڕ و زیو، وسواس: خرپی کهمه‌ره و هه‌یاسه و زرن‌گی
می‌خه‌که‌بن‌د، ان‌صرف‌ت: که به‌ملاوئه‌ولای خۆیدا پائئه‌که‌وئ، ع‌ش‌رق:
دره‌ختی‌کی کورته‌بالا به ئەندازه‌ی با‌ئیک به‌ریک ده‌گری، وه‌ک لۆبیا که با
لێیدا دهم‌و‌ری، دهن‌گی وه‌ک خ‌ش‌لی ئاف‌رم‌ت دێت، ز‌ج‌ل: ریک له ئاوازی
عه‌تابه‌ی عه‌رم‌به.

ده‌لی: ئەم کيژه خ‌ش‌لی زۆری له خۆداوه، که له جی‌گه‌دا خۆی
ده‌جولێنی دهن‌گی وه‌ک که‌وتنه‌ خوارمه‌وی به‌ری ئەو دره‌خته‌ی لی
ده‌بی‌ست‌ری.

لَيْسَتْ كَمَنْ يَكْرَهُ الْجِرَانَ طَلَعَهَا وَلَا تَرَاهَا لِسِرِّ الْجَارِ تَخْتَلُ

طلعة: روو، تخت‌ل: گوپی لی ناگری بۆ بلاوکردنه‌وی.
ده‌لی: ئەم کيژه له‌وانه‌ نییه که دهرودراوسئ هه‌زیان به چاره‌ی نه‌بی
و رووی نه‌ده‌نی، به‌لکو لایان خۆشه‌ویسته، چونکه هه‌رگیز هه‌ول نادات
نه‌یینی هاوسئ و دراوسیی بلاوبکاته‌وه.

يَكَادُ يَصْرَعُهَا لَوْلَا تَشَدُّدُهَا إِذَا تَقَوُّمُ إِلَى جَارَاتِهَا الْكَسَلُ

ی‌صرع: بکه‌وئ و بدرئ به زه‌ویدا، تش‌دد: خۆراگری، الک‌سل: ته‌مه‌لی
له قورسی.

دهلئ: ئەم كیزه قەلەو و قورسە و كەمئ لەش و باری قورسە، ئەگەر
خۆراگری خۆی نەبئ كە دەچئ بۆ لای دەستەخوشكەگانی، نزیكە بكەوئ،
چونكە لەش و باری چەور و نەرم و گەرمە.

إِذَا تَلَاعَبُ قِرْنًا سَاعَةً فَتَرْتِ وَأَرْتَجَّ مِنْهَا ذُئُوبُ الْمَثَنِ وَالْكَفَلُ

تلاعب: گەمەو گالته دەكات، قرنا: هاوشان و هاوتا، فطرت: خاو
نەبیتهوه، إرتج: ئەلەرپتهوه، ذئوب: مەشكە، كونه، الكفل: سمت و كەفەل.
دهلئ: ئەگەر كەسئ دەستبازی و گەمە بكات لەگەل هاوڕێیهکی خۆی
زوو ماندوو دەبئ و سست دەبئ و سمت و سیبەنە و كەفەلئ لەرهی لیوه
دئ.

(دهلئئ ئەم شاعیره چاوی بە كچانی ئەمڕۆ كەوتوووە كە دەچن بۆ بازار
بە پانتۆلی كاوبۆیی تەسك و تروسكەوه!).

صِفَرُ الْوِشَاحِ، وَمِلْءُ الدَّرْعِ، بِهَكْنَةٍ إِذَا تَأْتِي يَكَاذُ الْخَصْرِ يُنْخَزِلُ

صفر الوشاح، قەدباریکە، كەمەری ناسكە، پشتیئنی لە پشت شل
دەنوینی، ملء الدرع: پڕ بە كراس و سوخمەیه، یهكنة: بەرز و گەوره
نەموونه، تأتی: هەلئەسیتهوه، الخصر: ناوقەد، ینخزل: جیا دەبیتهوه.

دهلئ: چی باس بكەم بۆت ئەم كچە هەرچەندە قەلەو و پڕە، بەلام
ناوقەدی بەرپێکی دیاره و باریكە و سنگ و بەرهکی پڕ بە كراس و
سوخمەیه و بەرز و شوخ دیاره، كە هەلئەسیتهوه سمت و كەفەلئ خەریكە
لە لەشی جیا نەبیتهوه، بە كورتی ناو ناخنی لۆكە ی بۆ خۆی داناوه.

نَعَمْ الصَّجِيعُ غَدَاةَ الدَّجْنِ يَصْرَعُهَا لِلدَّةِ الْمَرْءِ، لَا جَافٍ، وَلَا تَقْلٍ

الضجیع: نرکه و جیره جیر، غداة الدجن: ئیوارهی داپۆشینى هه‌ور به‌سەر زه‌ویدا، یصرعها: ئه‌یدات به‌ ئه‌رزدا، لاجاف: ترش و تال و وشك نییه، لاتقل: بۆنى ناخۆشى نییه.

ئهم وینه‌یه ده‌گمه‌نه، چواندنی کاتی(....) به‌رنه‌ی بارانی هه‌ورێکی باراناوی به‌سەر خاکیکداو هه‌ورمه‌که پالێ داومه‌ته سهر زه‌وی و خۆشی و له‌زمتیک دمه‌دات به‌ هه‌ست و نه‌ستی مرو‌ف و زه‌وییه‌که‌ش وشك نییه، به‌ئکو ته‌ره و ناسکه و بۆنى ناخۆشى نییه، به‌ئکو بۆنى بارانی په‌له‌ی پایزی لێ دێ، (ده‌ک مالت برمێ بۆ ئهم وینه‌یه).

هَرَكُولَةُ فُنُقٌ دُرْمٌ مَرَّافَقُهَا كَأَنَّ أَخْمَصَهَا بِالشَّوْكِ مُتَّعِلٌ

هه‌ركوله: ران و پوز قه‌له‌و، ساف و بێ گری، راست له‌ رێکدرندا، فنق: تازه‌ رمس، نۆمبه‌ر، درم: ئانیشك و قو‌ل و باسکیی ناسك و ساف و سپی، أخمص: پاژنه‌ی پێ، الشوك: درك.

ده‌لێ: وه‌سفی کوێی بکه‌م ئهم کێژه به‌ دیمه‌نی یه‌که‌مه‌جار قه‌له‌و دێته‌ به‌رچاو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌ومه‌یه ران و پهل و پوزی قه‌له‌و و ساف و بێ موو دمه‌رنه‌که‌وێ، گو‌لبه‌ده‌م، تازمه‌بانگ و نه‌ورمه‌سه، باسك و بال و مه‌چه‌کی ده‌لێی داری شمشاله، پاژنه‌ی رێکه، ده‌لێی به‌درک ساف کراوه، پێی ئه‌لێی سمی ناسکه و درکی پێدا چوو، نه‌رم له‌سهر زه‌وی دایده‌نی.

إِذَا تَقُومُ يَضُوعُ الْمِسْكُ أَصُورَةً وَالزَّبَقُ الْوَرْدُ مِنْ أَرْدَانِهَا شَمِلٌ

یضوع: بۆنی خوۆشی بلأو دهبیتهوه، أصورة: به جۆراوجۆر کات دواى کات، زنبق: گوێ زهنبهق، أردان: قۆل و سهرووقۆل و فهقیانه، شمل: گهشتگیر.

دهلئ: تام و بۆن و پهنگی ههموو نهوباوه و بهکەس نهداره، بۆنی میسک و عهنبهر ههمیشه وهک گوئباخ بلأونهبیتهوه به ههر چوارلادا، نهئیی گوئی سووری زهنبهق لهسهه قۆل و فهقیانه و دهرقاچهکهی ئاوی خواردوتهوه و به تامی نهو ئاوه نهو پهنگی و مرگرتوه. (مهگهر کامیرای سئ پهمهند بتوانئ نهه وینه بکیشی!).

مَا رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْحَزَنِ مُعْشِبَةٌ خَضِرَاءُ جَادَ عَلَيْهَا مُسْبِلٌ هَاطِلٌ
روضه: باخی گوێ، الحزن: بان و قهه پال، نه چیايه و نه دهشته،
معشبة: گزوگیای گهش و تیژناو، خضرء: سهوزی روون و ناسک، جاد:
باری بئ، مسبل: ههروی بهپژهنه، هطل: نههم و لهسهرخۆ.
ئهوه پالپشته و گوزارهکهی دواى چهند بهیتیک دیت، دهلئ: ههرگیز
دیمهن و نیگاری باخچهیهکی تیژناوی قههپالیک و لهزاریک و شوینیکی
تهمداو گیاو کوئوکی سهوزی ههبی و بارانی ههوریکی نههم هیواش
هیواش گوێ و غونچهی ئاو دابی تادهگاته جوانی پشه سوورهی نههم
شاعیره چاونههم و کزه.

يُضَاكِ الشَّمْسَ مِنْهَا كَوْكَبٌ شَرِقٌ   مُؤَزَّرٌ بِعَمِيمِ النَّبْتِ مُكْتَهِلٌ
يَوْمًا بِأَطْيَبِ مِنْهَا نَشْرٌ رَائِحَةٌ،   وَلَا بِأَحْسَنَ مِنْهَا إِذْ ذَا الْأَصْلُ

يضاحك: به دەمییه وه پێ ئەکەن، کۆکب: ئەستێره، مەبەست گۆل
پشکوتوو که تازه له خونچه دمرهاتوو، شرق: تێرناو، مەست، مۆزر:
سەرپۆشدار، عمیم النبت: گیای هەرهش، مکتهل: بەرهو بالغبوان و
گەشتن، أطیب: بۆنخۆشتر، نشر: بلاو بوونەوهی بۆن و بەرامه، الأصل:
زمردهخۆری ئیواره، پێش ئاوابوونی خۆر.

دهلئ: گۆلئ ئەو باخه وهك ئەستێرهی گەش به دەمی خۆره وه پێ
ئەکەن و شهونم له قەد و خونچهی وهك زمردهخەنە یار دەبارئ و
چارشیوی گەلاو پەلکی گیای مەبەست و تێرناو وهك کراس و کەوا
لەسەری دیاره و نیشانە ی کاملی و گەشتنی پێوه دیاره، هەرگیز جوانتر
نییه لەو یاره چ له رووی بۆن و عەتری دەم و ددانییەوه، نه لهبەیانیدا
کاتی ئاورنگ و شهونم و کاتی زمردهپەری ئیواران که خۆر به ماندوویی
ئاوادمی و گۆل و گیا رەونەق پەیدا دەکەن.

عَلَّقْتُهَا عَرَضًا، وَ عَلَّقْتُ رَجُلًا غَيْرِي، وَ عَلَّقَ أُخْرَى غَيْرَهَا الرَّجُلُ

علقت: دڵم پێوه هەلواسی، عرضا: به رێکەوت و سودفه.
دهلئ: به رێکەوت هەزم لێکرد و دلی خۆم هەلواسی پێیهوه، بەلام
هەزی له پیاویکی دیکه بوو، پیاوهکەش هەزی له کچیکی دیکه بوو.
جاومره ئەم مەتەلە هەلپێنە، ئەمە هەزی له من نییه و من هەزم
لێیه و ئەو هەزی له یهکیکی دیکهیه و ئەو هەزی له من نییه!.

وَعَلَّقْتُهُ فَتَاةً مَا يُحَاوِلُهَا وَمِنْ بَنِي عَمِّهَا مَيْتٌ بِهَا وَهَلْ
وَعَلَّقْتَنِي أُخَيْرَى مَا ثَلَاثُمْنِي فَاجْتَمَعَ الْحُبُّ حُبُّ كُلِّهِ بَلْ

ما یحاولها: دەستی ناکهوی، میت: مردو، وهل: شیت و پەتەپیی، ما تلائمتی: پیم ناشی، تبل: دیوانە و چۆلگەر.

دهلی: تەماشای ئەم هەموو دلدار و عیشقبازییە بکە ئەم پیاووی کە دنکەکە ی ئەو حەزی لەم نییە، کچیکی تر دلی داومتی، کە نامۆزاییەتی، نیووە مردووی شیت بەتەمایەتی و بۆ نەگبەتی منیش کچیکی حەزم ئی ئەکات بۆ من ناشی، زۆر مندالە.

ئەووە چەند دلدارێک کە بەیەکەووە پەیووند نەبوون و یەک لایەنەییە، دە ی بە خودا لەووە ناخۆشتر نییە تۆ حەزت لێیە و ئەو حەزی لە تۆ نییە و ئەو حەزی لە پیاویکە و ئەویش حەزی لەم نییە و پیاووەکەش حەزی لەیەکیکی دیکە و ئەو حەزی ئی نییە و کەسیکی دیکە حەزی لەمە و ئەم حەزی ئی نییە.

(ئەووە کۆشکی حوب حوبینەییە!!).

فَكُنَّا مُغْرَمَ يَهْدِي بِصَاحِبِهِ نَاءٍ وَدَانٍ وَمَخْبُولٍ وَمُخْتَبِلٍ

مغرم: دلزار بۆی مردووە، مخبول: شیت، مختبل: دیوانە، ناء: دوور، دان: نزیک.

دهلی: تەماشای ئەم دیمەنە بکە، سی جیووت، سی کور، سی کچ، دلدار ی هەییە، خۆشەویستی هەییە بەلام هەر هەموو دوورن لەیەک، نزیک لەیەک، هەندی شیت و دیوانە و هەندی خۆشەویستی یەک لایەنە، دوو لانە ی تیدا نییە.

(کورد دهلی: خۆشەویستی یەکسەرە ئەویمە: من بۆ تۆ شیت و تۆش بی خەبەری).

صَدَّتْ هُرَيْرَةٌ عَنَّا مَا تُكَلِّمُنَا جَهْلًا بِأُمِّ خُلَيْدٍ حَبْلَ مَنْ تَصِلُ

صدت: دمستی ناوه به روومانهوه، تکلمنا: هسه مان له گهل ناکات، جهلا: به نه زانی، حبل: پهت، په یوه مند.

دهلی: بی به لابی هورمیره خان دهستی ناوه به روومانهوه و هسه مان له گهل ناکات، نا شارمزایی نیمه یه، ناخو پهتی له گهل کیدا گریداوه؟!.

أَنَّ رَأَتْ رَجُلًا أَغْشَى أَضْرَّ بِهِ رَيْبُ النُّونِ، وَدَهْرٌ مُفْنِدٌ خَيْلُ

اغشی: شه و کویر، ریب النون: گومانی نزیکی مهرگ، مفند: گهنده لکار، خبل: شیت و کیوی.

دهلی: ئەم دل نه دانه، له بهر نهوهی پیاویکی چاوکز و شه و کویر که گومانی نزیکی مهرگ زیانی لیداوه و چهرخ و زهمانهی گهنه لکار و شیت و ویت و دیوانه تووشی ژان و دمرده سه ری کردووه، نه خیر وانیه خانم!.

قَالَتْ هُرَيْرَةٌ لَمَّا جِئْتُ زَائِرَهَا: وَيْلِي عَلَيْكَ، وَيْلِي مِنْكَ يَا رَجُلُ

دهلی: هورمیره خان فهرمووی وا رویشتم بو دیدهنیی و سهردانی دامام به دهسته وهیه و تووشی ناخویشی بووم له تووه هه ی پیاو، نازانم چون خوم پرگار بکه م له دهستی تو کابرای نهوسن!.

إِمَّا تَرَيْنَا حُفَاةً لَا نَعَالُ لَنَا إِنْ كَذَلِكَ مَا نَخْفَى وَنَنْتَعِلُ

إمّا: ئەگەر، ترینا: بمانبینی، صفا: پیڤاوس، نحفی: بئ پیللاوین،
ننتعل: پیللاو له پئ ئەکەین.

دهلئ: خانمەکەم ئەگەر جەنابتان هەندئ جار به بەره‌لای و پیڤاوس
بمانبینی و له‌بەر ئەوەی خشی پیماننەیت، ئەوە سروشتی پیاو،
هەندیکجار حمزی له پیللاو له‌پێکردنە و هەندیکجار پیڤاوس، جاری وا
هەیه حەزمان هەیه و هەندیک جار نیمانه‌!

وَقَدْ أَخَالَسُ رَبَّ الْبَيْتِ غَفْلَتُهُ وَقَدْ يُخَاذِرُ مِنِّي، ثُمَّ مَا يُلْ

أخالس: هەل و مرئەگرم و بەدزییەو فرسەت ئەهینم، یحاذر: له‌ من
خۆی دانەگرئ، ما یئل: سەرکەوتوو نابئ.

دهلئ: ئەوەستم بۆ راوچی ژنان، زۆر جار فرسەت ئەهینم خاومنام
ئاگای له‌ من نییه‌ خۆم ئەکەم به‌ ژوردا! و زۆر جاریش کاو‌رای پەخمە و
خانەگومان خۆی دانەگرئ له‌ من، بە‌لام من سەرکەوتوو و نایە‌لم ئەو
سەرکەوتوو بئت و کاری خۆم ئەکەم.

وَقَدْ أَقْوَدُ الصَّبَا يَوْمًا فَيَتَّبِعُنِي وَقَدْ يُصَاحِبُنِي ذُو الشُّرَّةِ الْغَزْلُ

اقود: پێشەنگی دەکەم، الصبا: هەرزەکاری، ذو الشرة: هەندام و بەرگ
و شیوازی سەرنج ڕاکێش و شارەزا له‌ دلداری و مێبازی.

(ئەو ئەدمبئ بئ سەرپۆشه‌ له‌و سەردەمەدا و ئەم‌رۆ واقعیە و هەیه‌!).

وَقَدْ غَدَوْتُ إِلَى الْحَاوَتِ يَتَّبِعُنِي شَاوٍ مِثْلُ شَلُولٍ شَلْشُلٍ شَوْلٍ

غدوت: بهیانی زوو دەرۆم، حانوت: مه‌یخانه، شاو: که‌بابچی، مثل: کاروانی به‌زه‌وق، شلول: بزێو و زیره‌ک، شول: بوخچه‌هه‌لگر. ده‌لێ: من ڕاوجیم که‌ ئه‌جم بۆ مه‌یخانه‌ سه‌ر له‌به‌یانی، ئه‌زانی له‌ دوامه‌وه‌ کێ دێ؟، گوشت برزێن، و‌لا‌خ‌دارێ بزێو و زیره‌ک و ڕیناس و سه‌رناس و بوخچه‌هه‌لگری بۆنخۆش، نه‌وه‌ش بۆ نه‌وه‌ی به‌زم و کۆره‌که‌ له‌ هه‌وای پاک و بێ‌ترسدا ئه‌نجام بده‌م، مه‌ی، ژن، که‌رمسه‌ی خواردنی خو‌ش، جینگه‌ و پیگه‌ی هه‌وانه‌وه‌، هه‌ر پینج (فعله‌) که‌ نامادمه‌یه‌ بۆ ئه‌م پیره‌ کویره‌ خواناسه‌، خواردن، خواردنه‌وه‌، جینگه‌ی گه‌رم، ڕابواردن، ئاواز و گۆرانی.

فِي فِتْيَةٍ كَسِيفِ الْهِنْدُ قَدْ عَلِمُوا أَنَّ هَالِكَ كُلُّ مَنْ يَخْفَى وَيَتَّعِلُ
فتیه: کۆمه‌له‌ لاویک، هالک: فه‌وتاو، یخفی: پی‌خاوس، ینتعل: پی‌لاوله‌پی.

ده‌لێ: خۆم ته‌نیانیم له‌گه‌ڵ کۆمه‌لانی لاوی ئازادا وه‌ک شیرێ هیند تیز و برپنده‌، ده‌مانزانی مه‌رگ له‌ پێش هه‌موو که‌سه‌، هه‌ژار و دارا و پی‌خاوس و کلاشله‌پی.

نَازَعَتْهُمْ قُضْبَ الرِّيحَانِ مُتَكِنًا وَقَهْوَةَ مُزَّةَ رَاوُفَهَا خَضِلُ
نازعتهم: کێ به‌رکیم له‌گه‌ڵ کردوون، قضب: خو‌ش و به‌تام، الریحان: خو‌شه‌ویست به‌یه‌کتر، متکنا: پالێم لێ‌دابوو، قه‌وه‌: مه‌ی، شه‌رابی کۆن، مره‌: می‌خۆش، ترش و شیرین، راووف: سوراخی و گۆزه‌ی شه‌راب، خضل: هه‌میشه‌ ته‌ر و ئاودار.

دهلئ: من له گهل ئەم لاوانه هه مېشه كئ بهركيم ده كرد هه ر له پالەوه
به رابواردن و هسهى خوڤ و شهرايى كوڤ و مهزهى ترش و شيرين و
له پال مه سینه و سوراخى و گوژه و شهربه تى هه مېشه تهرو پاراودا.

لَا يَسْتَفِيقُونَ مِنْهَا وَهِيَ رَاهِنَةٌ إِلَّا بِهَاتِ، وَإِنْ عَلَّوْا، وَإِنْ نَهَلُوا
لا يستفيقون: هوشيان نايه ته وه به خوياندا، چونكه مهى هه مېشه زور
و نامادهيه و له بهر دهسته، مه گهر نه و كاتهى كه ده لئين: بينه، دووباره بئ،
يان په كباره، مه بهست نه وه ميه نه بوونى شهراپ و مهزه هه مېشه و به
هه موو جوړ هه يه.

يَسْعَى بِهَا ذُو زُجَاجَاتٍ لَهُ نَطْفٌ مُقْلَصٌ أَسْفَلَ السَّرْبَالِ مُعْتَمِلٌ
يسعى: دمهيني، ذو زجاجات: نه لقهى مروارى له گوئ، نطف: مروارى
دهنگه وه، مقلص: پووژ و باليان هه لكردوه بو ئيشكردن، السربا: كراس
و دمهين، معتمل: كارگوزار و چالاك.

دهلئ: ئەم كوړه كوومه لئ كارگوزار و بهندهى ناسك و تهرو
گواره له گوئى به مروارى نه خشيناون و دمرون پل و پووژيان هه لكردوه
و قول و باسكيان هه له مالىوه بو خزمهت و هه مېشه له هاتن و چووندان بو
خزمهت كردن.

وَمُسْتَجِيبٌ تَخَالُ الصَّنَجِ يُسْمِعُهُ إِذَا تُرْجِعُ فِيهِ الْقَيْنَةُ الْفُصْلُ
المستجيب: عوود و كه مان، تخال: گومان دهيات، ترجع: بوئ دووباره
دهكاته وه، القينة: كه نيزه كى گورانيبيژ، الفصل: بهرگى ناسكيوڤ.

دهلئ: که دمنگی عوود و کهمانچه و موسیقا بهرز دهبیتهوه، وا دیته گویت که نامیری سهنج به کیزهگۆرانیبیژهکه دهلئ: دهبۆم بسینه رهوه بهو دمنگه خوڤهت، ئەم ئاوازه دووباره که رهوه، ئەویش دووباره دی دهکاتهوه له بهرگیکی ناسک و تهپۆشدا و دمنگی هاوتای ئامیرهکانی موسیقایه.

(ئەم وینیه ئیسته له ناوچهی کهنداو هەر ماوه: مهی، می، دمنگ، رهنگ، بۆن، سهنگ).

وَالسَّاحِبَاتِ ذُبُولَ الرِّيطِ آوَنَةُ وَالرَّافِلَاتِ عَلَى أَغْجَازِهَا الْعَجَلُ
مِنْ كُلِّ ذَلِكَ يَوْمٌ قَدْ لَهَوْتُ بِهِ وَفِي التَّجَارِبِ طُولُ اللَّهْرِ وَالْقَزْلُ

الساحبات: ژنانی شوخ که کراسیان له زهوی دهخشی، ذیول: داوین، الرسط: کراسی ئاودامان، آونه: گشت کاتهکان، الرافلات: ئەوانه ی پالی می کراس به دوا ی خو یاندا دهکیشن، اعجاز: سمت و کهفه ن، العجل: بوخچه ی پر له جل.

دهلئ: ئەم بهزمی رابواردنی منه زۆر تهواوه، تیر و تهسه له، جگه له ئامرازی خو شیی ژنانی شوخ و شهنگ و لهناز و نیعمه تدا ژیاو، کراسهکانیان به دوا ی خو یاندا کیش دهکن و سمت و کهفه ئیان له کراسی شو پر و ئاوداماندا دمرده کهو ی، ئەلئی بوخچه ی جل و کهلو په لی ژنانه یانه، وهک ئەم پرۆ باوه، لۆکه له ژیر دمرپی له پی ئەکه ن، ئەوه ژیا نی منه هه موو پرۆژی و ئەزمو ونم هه یه له راوکردن و رامکردندا.

(ئهو پرۆژه ی ئەم شاعیره باسی ئەکات عه رب له چوار مانگی هه رامدا له ئیسته زیاتر هه زیان له ئەدب و مه ی و ژن بووه).

وَبَلَدَةٍ مِّثْلِ ظَهْرِ الثَّرْسِ مُوحِشَةٍ لِلْجَنِّ بِاللَّيْلِ فِي حَافَاتِهَا زَجَلٌ
لَا يَتَمَنَّى لَهَا بِالْقَيْظِ يَرْكُبُهَا إِلَّا الَّذِينَ لَهُمْ فِيمَا أَتَوْا مَهَلٌ

تورس: مه‌تال، قه‌لغان، حافات: ده‌وروبه‌ری، زجل: ده‌نگ، يتمنى: پیدابراو و تیدا تیپه‌ریو، القیظ: هاوین، مه‌ل: مۆله‌ت و شاره‌زایی.
ده‌لی: زۆر شارۆچکه‌م دیوه و پێیدا رۆیشتووم وه‌ک سه‌ری قه‌لغان ساف
و ره‌ق و رژد بووه، چۆل و بێ ئاوهدانیی و جه‌نگه‌ل و له‌ ده‌وورووبه‌ری
ده‌نگی جنۆکه سه‌وزه‌له‌گیانیان ده‌وت، که‌س نه‌یوی‌راوه به‌ گهرمادا پێیدا
بروا جگه له‌وانه‌ی که مۆله‌تی پێشه‌ی نازایه‌تیان هه‌بووبی‌ت.

جَاوَزَتْهَا بِطَلِيحٍ جَسْرَةٍ سُرْحٍ فِي مِرْقَفَيْهَا إِذَا اسْتَعْرَضَتْهَا قَتْلُ
بَلْ هَلْ تَرَى عَارِضًا قَدْ بَتَّ أَرْمَقُهُ كَأَنَّمَا الْبَرْقُ فِي حَافَاتِهِ شَعْلُ

طلیح: وشتی بارگیری زۆر سه‌فه‌ربکات، جسرة: گه‌وره وه‌ک پرد، سرح:
سووک‌ره، قتل: ناوپه‌ل بلاو، عارضاً: هه‌ور له‌ ده‌وری ئاسمان، بت:
شه‌وگرم کردوووته‌وه، أرمقه: بۆم روانیوه، شعل: گرپ‌بلیسه.

ده‌لی: له‌و شوپنه سه‌خت و دژواره‌دا به‌ وشت‌ریکی قۆر وه‌ک پردی
گه‌وره، به‌لام سووک و خوشره‌و، نیوان لاقه‌کانی ئه‌گه‌ر ته‌ماشای بکه‌یت و
لیی وردبیته‌وه زۆر بلاوه، چونکه سه‌فه‌ری زۆری پێ کراوه، نه‌ک هه‌ر
ئه‌وه، به‌لکو هه‌وری چ‌ر و گشتگیر که هه‌میشه چاو‌م لی‌بووه که‌ی تۆفان
بکات و شیوو‌دۆل پ‌ر بکات له‌ ئاو و تیشکی بزێسکه له‌ملاوئه‌ولای ئه‌و
هه‌وره‌وه وه‌ک ئاگری گ‌ردار بلیسه و زمانه‌ی کیشابوو.
جاومه‌ره کاو‌رای ده‌شته‌کیی له‌ترسا زهنده‌قت نه‌پ‌راو.

لَهُ رِدَافٌ وَجَوْزٌ مُفَامٌ عَمِلَ مُنْطَقٌ بِسَجَالِ الْمَاءِ مُتَّصِلٌ

رداف: پاشکۆ، جوز: ناوېر و ناوېراست، مفام: پان و بهرین، عمل: هه‌میشه پر له ږه‌د و به‌رق، منطق: پشټینی قایمی هه‌وری گه‌واله‌ی له دهور بوو، سجال الماء: کونه‌ی ئاو، متصل: پشووی نه‌بوو.

ده‌ئێ: ئەو هه‌وره گشتگیره ته‌نها خو‌ی ئاسمانی دانه‌پۆشی‌بوو، به‌لکو پاشکۆ‌ی به‌ دوا‌ی خو‌یدا ږاده‌کیشا و ناوه‌ناوه ئاسمان له‌ ناو‌ېراستیدا دمرده‌که‌وت و هه‌وره‌که زۆر گه‌ورم‌بوو، ده‌نگی هه‌ورمه‌تریشه و ږووناکیی بزیشه‌کی هه‌میشه‌سهيی بوو، وه‌ک پشټینی ئاسمانی داگیریکردبیت پیچی دابوو، وه‌ک ده‌می کونه و جه‌وه‌نه به‌ریده‌یت وا بارانی ده‌باران، من کوری ئەو ږۆژه‌م بێ ترس ږیگه‌م ږیوه و نه‌ترساوم.

لَمْ يُلْهِني اللَّهُ عَنْهُ حِينَ أَرْقَبُهُ وَلَا اللَّذَاذَةُ مِنْ كَاسٍ، وَلَا شُغْلُ فَقُلْتُ لِلشَّرْبِ فِي دُرْنَا وَقَدْ ثَمَلُوا: شِيمُوا، وَكَيْفَ يَشِيمُ الشَّارِبُ الثَّمَلُ؟

لم يله‌ني: سه‌ره‌قالي نه‌کردم، للذاذة: سوود و مرگرتن، اشغل: سه‌ره‌جه‌نجالي، للشرب: مه‌بخۆره‌كان، شيموا: ږيوانن، اثملاوا: به‌دمه‌ستبون.

ده‌ئێ: له‌ کاتي وردبوونه‌وه له‌م هه‌موو ئاسته‌نگه‌دا، ږیگه‌ی سه‌خت، هه‌ور و باران، جه‌نگه‌ئێ چۆل، کاریان نه‌کرده سه‌ر ږابواردن و شه‌رابخواردنه‌وه‌م و مه‌یلم هه‌ر لای پیا‌له و جامی شه‌راب بوو، گوتم به‌ هاوه‌له‌کانه‌م له‌ شاری دورنا که نزیک شاری حیرمیه و دمرگای ولاتی فارس بووه، که له‌و‌په‌ری مه‌ستی و سه‌رخۆشیدا بوون، گوتم: ږيوانن ئەو دیمه‌ن

و وینهیه چهنده سامناکه، به لام من خه می ناخۆم، نه و جا گۆتم:
مه یخۆری سه رخۆش که ی توانای بینین و وردبوونه و دی ههیه؟.

قَالُوا: لُمَارَ فَبَطْنُ الْخَالِ جَادَهُمَا فَالْعَسْجَدِيَّةُ فَأَلْبَلَاءُ فَالرَّجُلُ
فَالسَّفْحُ يَجْرِي، فَخَنْزِيرٌ، فَبُرْقَةُ حَتَّى تَدَافِعَ مِنْهُ الرَّبْوُ فَالرَّجُلُ

دهلی: له وه لامدا گۆتیان: نه وه هوره له سه ر (نووماره) که له دۆلی
(خال)ه، بارانی زۆری لی دمباری له عه سه جیدییه، له نه بلاته، له ریجه، له
سه فحه، له خنزیره، له بورقهیه، هه تا لی شاوی باراناو هاتوو به سه ر
ته پۆلکه بچووکه کان و به لاپالی چیاکانیشدا.

مه بهستی نه م شاعیره نه و دیه هاوه له کانی شارمزی ناوچه ی یه مامه
بوون که نه م دانیشته له نزیك نه و شوینانه یه.

حَتَّى تَحْمَلَ مِنْهُ الْمَاءَ تَكْلِفَةً رَوْضُ الْقَطَا فَكَيْبُ الْغَيْنَةِ السَّهْلِ
يَسْقِي دِيَاراً لَهَا قَدْ أَصْبَحَتْ غَرَضاً زُوراً تَجَانَفَ عَنْهَا الْقَوْدُ وَالرَّسْلُ

دهلی: نه م بارانه زۆر به سوود و خیر و بی ره بۆ ناوچه که، ناودییری
ناوچه که دهکات و ئاوه که دمبات بۆ باخه کانی قه تی و گرده کانی زه وییه
پر له واره کان و نیشانه ی خۆی پیکاه و پشتی له خه لک کردوو و
سوودی بۆ نه سپ و وشتره کان زۆره، و ئیمه ش به م هۆیه وه دلخۆشین و
باران بۆ ئیمه بارینی شیر و له ومر و ئاو و میومیه.

أَبْلَغُ يَزِيدَ بَنِي شَيْبَانَ مَأْلَكَةً أَبَا ثَيْبٍ، أَمَا تَنْفَكَ تَأْكُلُ؟
أَلَسْتُ مُنْتَهِيًا عَنْ نَحْتِ أَلْتِنَا وَضَلَسْتُ ضَائِرَهَا مَا أَطَّتِ الْإِبِلُ

مالکە: نامە، پەمپام، تاتکل: هەولێ خراپەدان، اثلة: بنه‌چه و شانازی
 بۆماوه، ضائر: زیانکردن، اطلت الإبل: وشر قۆره بکات.
 ده‌لی: بلین به‌و کابرایه که ناوی یه‌زیدی شه‌یبانییه نامه‌یه‌کت بۆ
 هاتوو که ده‌لی: باوکی سوبه‌یت! هه‌تا که‌ی ده‌ست له خراپه هه‌لناگری؟
 تۆ خۆت ناناسی ڕمگت ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ردارمه‌کی ئیمه و که‌می تاشراوه و
 باریک بووه و له‌به‌رکه‌وتوو، به‌لام نه‌ومش بزانه تۆ ناتوانی زیان به‌و
 داره گه‌وره‌ی ئیمه بگه‌یه‌نی، هه‌تا وشتریک مابی بۆره و قۆره‌ی لیوه بیت،
 تیگه‌یشتی!.

كَطَاحِ صَخْرَةٍ يَوْمًا لِيَفْلِقْهَا فَلَمْ يَضِرْهَا وَأَوْهَى قَرْنَهُ الْوَعْلُ

ناطح: شه‌ره‌قۆچ و شاخلیدان، صخرة: گابه‌ردی گه‌وره، یفلق: دووله‌تی
 بکات، لم یضر: زیانی نییه، اوهی: سست نه‌بی و نه‌شکی، قرن: شاخ،
 الوعل: بزنه‌کیوی.

ده‌لی: نه‌و هه‌ولێ خراپکردن و دوو له‌تکردنی هۆزی ئیمه وه‌ک نه‌ومیه
 بزنی شاخدار به‌ شاخ به‌ردی گه‌وره دووله‌ت بکات، زیان به‌ به‌رده‌که
 ناگات، بزنه‌که شاخی نه‌شکی و کۆله‌وار دمبی.

تُعْرِي بِنَا رَهْطَ مَسْعُودٍ وَإِخْوَتِهِ عِنْدَ اللَّقَاءِ فَتُرْدِي، ثُمَّ تَعْتَزِلُ
 لَا عُرْفُكَ إِنْ جَدْتَ دَاوُتْنَا وَالْتِمَسِ النَّصْرُ مِنْكُمْ عَوْضُ تُحْتَمَلُ
 تُلْزِمُ أَرْمَاحَ ذِي الْجَدَّيْنِ سَوْرَتْنَا عِنْدَ اللَّقَاءِ فَتُرْدِيهِمْ وَتَعْتَزِلُ

تغری: هان نه‌دمی، هه‌لنه‌نیی، ره‌ط: تاقم، ده‌سته، تریدی: خۆت له‌ناو
 دمبه‌ی، گۆشه‌گیر دمبی، جلت: تازمه‌کرایه‌وه، عوض: چه‌رخ و زهمانه،

تحتمل: لهسەر شانت دادمنری و نازار دهچیژی، ذي الجدين: ناوی قه‌یسی کورپی مه‌سومده، واته خاومن دوو فدییه، سورة: رق.

دهلی: ئەوه په‌یامه بۆ ئەو په‌زیدناوه و دهلی به هه‌ر‌شه ئەوه تۆی هانی تاقم و دمسته‌ی مه‌سومده و براکانی ئەده‌ی بۆ پیکدادان و نازاوه؟، له ئەنجامدا خۆت تیدا ئەچی و گۆشه‌گیر دمبی، ئەوکاته که هه‌را و شه‌ر هه‌لگیرسا من تۆ نانسما، مه‌گه‌ر کات و سات و زه‌مه‌ن هاوکارت بێ و هه‌مووی له‌سه‌ر تۆ ئەکه‌وێ و تۆ باجه‌که‌ی ئەده‌ی و ئەوکات رق و رمی کابرای دووکه‌سی فدییه ده‌که‌وێته به‌ر رقی ئیمه و تۆ ئەبیته هۆکاری له‌ناوچوونیان، ئیمه ئەوه‌مان پێ باش نییه.

لَا تَقْعُدَنَّ وَقَدْ أَكَلَتْهَا حَطْبًا تَعُوذُ مِنْ شَرِّهَا يَوْمًا، وَتَبْتَهِلُ

لا تضقعدن: دامه‌نیشه، اکتله‌ا: ئاگره‌که‌ت ناوه‌ته‌وه و داری ته‌رکت پێوه ناوه، تعوذ: په‌ناده‌گری، تبته‌ل: له‌خودا ئەپارێته‌وه، له شه‌ری ئەو شه‌ره‌ بته‌پاریزی.

دهلی: به‌شیکه له‌ نامه و په‌یامه‌که، دامه‌نیشه و خۆت که‌نار مه‌گره له‌و شه‌ره‌ی خۆت ئاگرت کردوو‌مه‌ته‌وه و داری ته‌ر و ته‌رکی قایمت پێوه سووتاندوو و ئەم‌رۆ خۆتی لێ ئەشاریته‌وه و په‌ناگیری ئەکه‌ی و دو‌عاونزا ئەکه‌ی که‌ خودا بته‌پاریزی، به‌لام هه‌رکه‌س ئاگری شه‌ری براکوژی کرده‌وه یاخوا هه‌ر خۆی ببیته دار و فڕوکه‌ی شه‌ره‌که و ببیته قه‌قنه‌س.

سَائِلُ بَنِي أَسَدٍ عَنَّا فَقَدْ لُمُوا   أَنْ سَوْفَ يَأْتِيكَ مِنْ أَتْبَانَا شَكْلُ
وَسَأَلَ قَشِيرًا وَعَبْدَ اللَّهِ كُلَّهُمُ   وَاسْأَلْ رَبِيعَةَ عَنَّا كَيْفَ نَفْتَعِلُ
إِنَّا نُقَاتِلُهُمْ حَتَّى نَقْتُلَهُمُ   عِنْدَ اللَّقَاءِ وَإِنْ جَارُوا وَإِنْ جَهَلُوا

دهلی: ئەگەر زانیاری باشت لەبارەى ئیمەوه نییه پرسیار لە خێلى ئوسەده بکە، چونکە ئەوان ئەزانن هەوال و دەنگوباسى ئیمە، زۆر ویئەى جیاوازیان لایە، ئەوجا پرسیاریش بکە لە قەشەیر و عەبدوللا و پرسیار بکە لە رەبیعه بزانه کاروکردارى ئیمە چۆنە، ئیمە ئەگەر لەگەڵیاندا شەڕمان بکردایە، هەڕەشەمان نەدەکرد، لە ساحەى شەڕدا وەلاممان نەدەدانەوه، هەرحەند ئەوان ستەمکار و هێرشبەربوون و نەفام و نەزانبوون بە شەڕ و ئەنجامەکانى شەڕ.

قَدْ كَانَ فِي آلِ كَهْفٍ إِذَا هُمْ اِخْتَرَبُوا   وَالْجَاشِرِيَّةِ مَا تَسْعَى وَتَتَضِلُ
إِنِّي لَعَمْرُ الَّذِي حَطَّتْ مَنَاسِمُهَا   تَخْدِي، وَسِيقَ إِلَيْهِ الْبَاقِرُ الْغِيلُ

دهلی: خێلى كەهف، ئەشكەوتنشینەكە، ئەگەر پالى لى بدەنەوه و داواى تۆلە نەكەن، ئەوه خەلكى باش هەیه لە ناویاندا كە خەبات بكات بۆ تۆلەكردنەوه بۆیان، ژنە جاشرى ئەتوانى كۆششبكات و هەولبدات بۆ تۆلە، ئەوجا دهلی بە گیانی ئەو كەسەى وشترەكەى سمەكەى دەكرد و بە رەشمەوه غارى دەدا و زۆر شتى بۆ دابینكرا بە تاك و بەكۆ.

لَئِنْ قَاتَلْتُمْ عَمِيدًا لَمْ يَكُنْ صَدَدًا   لَنَقُتِلَنَّ مِثْلَهُ مِنْكُمْ فَنَمِثِلُ
لَئِنْ مُنِيتَ بِنَا عَنْ غِبٍّ مَعْرَكَةٍ   لَا تُلْفِنَا عَنْ دِمَائِ الْقَوْمِ نَنْفِلُ

عمید: گه وره، سه رکرده، صدد: هاوشان، فتمثل: هاوشیوه
دمدۆزینه وه، منیت: تووشتبووه به تووشی ئیمه وه، غب: کهم و سه رمتا،
ننتفل: ئینکاری ئینکین.

دهلی: نه گهر ئیوه گه ورمیه که له ئیمه تان کوشتی، ئیمه ش بو تۆله
ده گهر پین به شوین سه رکرده یه کی چاکی ئیوه دا، که هاوتای ئیمه بی،
نه گهر له کهمی ماوهی شه پرکه نه وهی به سه رت هات به چاوی خۆت
بینیت، نه وه له مه ولا له رزانی خوینی هۆزه کهت سه رپنجی و ئینکاری
ناکهین و دمست ناپاریزین.

لَا تَتَّهَوْنَ وَلَنْ يَنْهَى ذَوِي شَطَطٍ   كَالطُّغْنِ يَهْلِكُ فِيهِ الزَّيْتُ وَالْفُتْلُ
حَتَّى يَظْلَ عَمِيدُ الْقَوْمِ مُرْتَفِقًا   يَدْفَعُ بِالرَّاحِ عَنْهُ نِسْوَةٌ عُجْلُ
دهلی: نه گهر دمست هه ئنه گرن له زۆر و سته م و خراپه کاری، نه وه
دمرمانی نه وه یه زامیکتان له لاشه بکری، که دمرمانی پۆنگه رچه که و
پلیته ی ناو زامه که له ناوی زامه که تان ونبی، نه و منده قوول بی، بو
نه وهی گه وره که تان په له نه کات له هه لگیرسانی جهنگ و بو پشوودان له
شه ر و ناشتبوونه وه ئافرمه تانی کۆسکه وتوو ببه خشی و نه وانه له پیش
خۆیا نه وه بکه نه سه نگه ر، چونکه نه زانن ئیمه دمست له ئافرت نادمین،
به لاما نه وه شورمیه.

أَصَابَهُ هِنْدَوَانِي فَأَقْصَدَهُ   أَوْ ذَابِلٌ مِنْ رِمَاحِ الْخَطِّ مُعْتَدِلٌ
كَلَّا زَعَمْتُمْ بَأْسًا لَا تُقَاتِلْكُمْ   إِنَّا لَأَمْثَالُكُمْ يَا قَوْمَنَا قُتْلُ

دهلی: نه وه گه ورمی ئیمه زامدارمان کردوو به شمشیری هیندی و
ئیمه په لامارمانداوه بو کوشتنی بهو شمشیره، یان به رمیکی چه ماوهی

دهستكردی و مستاكانى شارى (خهت) له به حرمين و له ئیوهدا
راستبوو متهوه، ئیوه واتان دهمانى ئیمه دهستمان ناجیته كوشتنتان وانیه،
ئیمه بكوژی ئیومین خزمینه.

نَحْنُ الْفَوَارِسُ يَوْمَ الْحَنْزِ ضَاحِيَةً جَنَّبِيْ فُطَيْمَةَ لَا مِيلَ وَلَا عَزْلُ
دهلی: ئیمه شوپرسواری مهیدانین له پوژی حینو دا به پروونی و
ناشکرایى دمرکهوت بوټان له دموروبه و نهملاونهولای فاتیمه بچکولهی
خوتان، باشمان بناسن ئیمه نه کۆلهسوارین لهسهر نهسپ خۆمان نهگرین
و نهبی چهك و به نهبوونی و پهجالیی دهچینه گۆرهمانی شهروه، چاك
بزانن.

قَالُوا: الطَّرَادُ، فَقُلْنَا: تِلْكَ عَادَتُنَا أَوْ تَنْزُلُونَ فَإِنَّا مَعْشَرٌ نُّزِلُ
قَدْ نَخْضِبُ الْعَيْرَ فِي مَكُونٍ فَإِنَّهُ وَقَدْ يَشِيْطُ عَلَى أَرْمَاحِنَا الْبَطْلُ

دهلی: نهگهر دهلین: با شهپرهم بکهین نهوه زۆر باشه، نهوه پهوشتی
ئیمهیه و تییدا شارمزان، خو نهگهر بلین با دابهزین له نهسپ و
شهپشیر بکهین، نهوه ههر له ئیستهوه ئیمه دابهزیوین، ههرموو دابهزن،
ئیمه به ههموو جوهرمکانی شهر شارمزان.

ئهو جا باسی دیاردمیهکی شهپی نهوکاته دهکات که لهکاتی شهر و
کوشتاردا و به تایبهتی شهپی سواری و لاخ که ناوپان و ناوگهلی سوار
سوور نهبیتهوه و رمگی ناوگهل خوینی لی نهچۆری، ئیمه له شهپدا و له
سواری نهسپهکانمان خوینی ژیرزینی و لاخهکهمان وهك له خهنه گیرایی
وایه، لهبهر زۆرمانهوه لهسهر نهسپ و زۆری ماوهی شهپهکه، لهگهل

ئەوئەش توانامان گز نەبوو و پالەوانەکان لەسەر ڕمی ئیئمەو بەرز
 دەکریئەو و لەسەر و لاخەکانیان دەکەوئە خوارەو.
 خویئەری خۆشەویست! ڕەنگە ئەم جۆرە وینەکیژانە شەری ئەوکات
 و شوین و کەسانە بۆ ئیئمە وینا نەکریئ، مەگەر لەسەر شانۆی واقع
 بۆمان نمایش بکری، نموونە شەڕەکانی چیرۆکی (پەيام)ی کاتی یاران
 پیغەمبەر (درودی خوا لەسەر خۆی و یاران)، ئەو شیوازەمان بۆ ڕوون
 دەکاتەو، دەنا بە نووسین توانای کەس نییە مانای شیعری (أعشای
 گەورە) بە وشەو ڕستە دەربری و لەناو زمانی کوردیدا جیگە بکاتەو.

نابیغه‌ی زوبیانی

۶۰۴ زاینی

ئەم کەلەشاعیرە ناوی زیادی کورپی مەعاویەییە و لە ھۆزی زوبیان و
سەردەمی نەفامیدا بە زاراوەی میژووی ئەدمبی عەرەبی ئیسلامی، وشە
(نابغە) بە مانای بلیمەت، ھەلکەوتوو، دەرکەوتوو دێت.

ئەم پیاوێ جینی ناومندی ھۆزەکەییەتی و لە نیوان شاری (حیرە) کە
پایتەختی ئەخمییەکان بوو و لە نیوان نەجەف و کوفەیی ئەمڕۆدا
ھەواری کۆنی ماو و ناومندی پۆشنیری و ئەدەب و شیعەر بوو و
شاعیری وەک تورفە، نابغە، ھاتووچۆیان تیدا بوو و شیعری زۆر بەرز
تیدا و تراو.

ئەم شاعیرە شیعری وتوو بۆ پادشاکی مەنازیرە و غەساسینە، ھەتا
کاتی نوعمانی سییەم (۵۸۰-۶۰۲)، ئەوجا پاش ئەوێ لە مەنازیرە تور
دەبی، ئەگەر پتەو بۆلای غەساسینە، بە کورتیی و بە عەرەبی شاعیری
دەربار بوو و ھەمیشە مەدحی گەرەمپاوانی سەردەمی کردوو و ھەند
لە رەخنەگران دەئین: ھەر تیرێک بەاوی نیشانە دەپێکی.

دیوانی شاعیر

نابیغه دیوانی ههیه و زۆر گرنگی پێدراوه له لایه ن نووسه رانی
ئیسلامیی و پۆژناوایی، و مرگپراوه بۆ فه پرنسیی و زۆر شیکردنه وه ی بۆ
کراوه، به تایبه تی ئهم قه سیدمیه (بائی)یه، له سه نای عه مری کورپی
حه رسدا (۵۸۷-۵۹۷م).

عه مر له (۵۴)، جه نگه کانی عه مر له (۲۳-۵)، چاکه کانی له (۲۳-۴۰)،
به لام ئیمه له هه ئبژاردندا قه سیده دالییه که مان هه ئبژارد، که به م
شیومه دابه شبووه: باری هه واری کۆن، باسی وشتره که ی، شه ری نیوان
سه گ و گاکپویی، مه دحی نیعمانی کورپی مونزیر، به رپه رجدانه وه ی ئه و
تۆمه ته ی بۆ هه ئبه ستراره.

ئهم قه سیدمیه که ئیمه دیاریمان کردووه به شاکاریک له ئه دمبی
جاهیلیی دادمیری و به شیکه له دیوانی نابیغه و زیاتر لای په خنه گرانی
ئه دمبی عه رمببی ناوی ههیه، چونکه کۆتا شیعی شاعیره و ژماره ی
به یته کان په نجا به یته و پاش لیخۆشبوونی پادشا وتویه تی، هه رچۆن
هه بی نموونه ی ئه دمبی عه رمببی به رزه.

هۆ! مالى مه ييه!

يَا دَرَمِيَّةَ بِالْعَلْيَاءِ فَالْسَّيْنِدِ أَقْوَتِ، وَطَالَ عَلَيْهَا سَالِفُ الْأَبَدِ

دار: مال، دهوار، علياء: شويني بهرز، السند: سهروى شيعر، اقوت: چۆل بووه، سالف: ديارين، الأبد: سال و کات.

دهلئ: ڤوو له ههوارى خاتوو مه ييه نه کات و وهك كه له پورتيكى زيندوو بانگى دهکات: هۆ ههوارگه ي مه ييه، له سه ر چيا به رزه كه و له سه رووى شيعر مه كه، كه زۆر به داخه وه م چۆله و كه سى لى نه ماوه و بوومته شوينه وارتيكى ديارين و كۆن و سال و کاتى به سه ردا هاتوو.

ئهم جوړه گوتاره له گه ل به ردودار و ديوار و کوانووى هه وارگه ي چۆلبارى ناوى عه رمبه و له زمانى كورديشدا باوى ماوه، به گومانى كۆنى عه رمب كه هه ندئ بالنده ي وهك بايه قوش كه به سه ر هه وارى چۆلدا ده خويني گويبيستى ئهو بانگه ده بئ و هه واله كه ده گه يه نئ به گيانى مردووى ئهو هه وار و داروبه رد و شاخ و دۆل و شيوه، نيشتمانى عه رمب يه كه مجار چاويان به بيا بان و چيا ي ڤه ق و ته ق و بئ گيا و له و مږ ده كه وئ و ئالووده ي ئهو ديمه نه بوون و پاش مردنيان سه ردانى هه وارى خۆيان ده كه ن، بۆيه شاعير به م شيوه بانگى ئهو شوينه ده کات به په يام و نامه يهك، به لكو بگاته گويى مه ييه خانى كۆنه دنكى خۆى.

وَقَفْتُ عَلَيْهَا أَصِيلاً كَيْ أَسْأَلَهَا عَيْتُ جَوَاباً وَمَا بِالرَّيْعِ مِنْ أَحَدٍ

أصیلا: ئیواره و دهخته که کاتی گه پانه و دی گشت کهسانی ههواره، عیت: بیدمگ بوو، لایبوو له وهلامدانهوه، الریع: دهوارنشین، یان ههواره.

دهلی: له ئیواره و دهختهیه کدا که خۆر له ئاوابووندایه و کهش و ههوایهکی شاعیرانه دمه خشیته ئهو چیاوچۆله و منیش بانگم کرد و زۆر و مستام بو ئهوهی پرسیار بکه، ئهم خیله بو کوئ سهفهریان کردووه و بو چۆله و کهسی لی نهماوه، بهلام سهد داخ، وهلام نهبوو، لهو ههواره کهسی لی نهماوو، ههتا وهلامم بداتهوه، دار و سئ کوچکه و پارگیانی دهواریش وهلامیان نهبوو.

أَلَا أَوَارِيَّ لَأَباً مَا أَبْنَيْتُهَا وَالتُّؤَيَّ كَالْحَوْضِ بِالْمَظْلُومَةِ الْجَلَدِ

اوارى: میخ و دارى کهلهی حه یوان بهستنهوه، الای: زۆر سست، زۆر درهنگ، ابینها: بۆم پروون دهبیتهوه، التؤی: دیواری پشتی دهوار، که به کوردی پارگینه بو ئهوهی باران نهیهته ناو مالهوه، الحوض: چال، المظلومه: زهوی هه لکوئراوه، که شوینی خوئی نییه بو چاله لکهندن، الجلد: زهوی رهقان و سهخت.

دهلی: کهس نهبووه وهلامم بداتهوه، ئهوهی به زمانى حال وهلامی دامهوه تهنها دارمیخ بوو که زۆر به ئهسته م دهمبینی، چونکه رۆچوو بووه زهوی و هه ندی پارگیانی داره که یان بو پاراستنی داره که له ناوی بارانه کهوه چالکی قوول له زهوییهکی سهخت و رهق هه لکه نرابی وابوو،

دیاره له بهر ڕمقی ئەرزه که ئهو جۆگه له به چالی مابوووه، دیاره له میژ له ئه هه مان و باریان کردوووه بۆ شوینی دوور.

رَدْتُ عَلَيْهِ أَقَاصِيَهُ وَلَبَّدَهُ ضَرْبُ الْوَلِيدَةِ بِالْمِسْحَةِ فِي الثَّأْدِ

رَدْتُ: داوێه ته دواوه، أَقَاصِي: خۆله ڕژوبلاوه که ی دهووبهر، لَبَّدَ: شیلایه تی و له سه ریه کی داناوه، ضَرْبُ: هه لکۆلین، الْوَلِيدَةُ: کیژی تازه هه رزه کار، مَسْحَةُ: پاچ، الثَّأْدُ: زهوی ته ڕ و لدار.

ده لئ: ئه م هه وار و شوین و ڕه شماله ی یاره که م به ئه سته م دۆزییه وه، به هۆی گل میخ که داکوتراوه به زه ویدا و به هۆی چالی پارگینی له پستی ماله وه هه لکه نه راوه که خۆل و قوپی دووری ئه ملاوئه ولاشی بۆ کۆکراو ته وه، جوان خوساوه و ترشاوه و له سه ریه ک وه ک خشت دانراوه، کیژۆله ناسکه گان به پاچ و زهنگن له زهوی شیداری نزیک خۆیان هه لیانکه نه دووه، وه ک دیواریکی چکۆله هه ر ماوه و با و ڕه شه با ته ختی نه کردوووه.

دیاره شاعیر یادی ئهو ڕۆژه ده کاته وه که ئهو کچ و کوپه هه رزانه زۆر به شه وقه وه کاریان کردوووه به ده ست و به چاو هانی یه کتریان داوه بۆ ئهو تۆزه دیواره و زۆر خۆیان پێوه ماندوو کردوووه، به لکو چه ندين ڕۆژیان بۆ داناوه، چونکه ته نها بیانوو بووه.

خَلْتُ سَبِيلَ أَتِي كَانَ يَحْسُهُ وَرَفَعْتُهُ إِلَى السَّجْفَيْنِ فَالْتَضَدِ

خلت: بهری گرت، اتی: جوگه لهی بچووکی بهرمان، یحبسه: رایگرت،
 رفعته: بهرزی کردوه، السجفین: دوو پهردهی بهر دهواری مال که له
 چیخ و زهل پیکدی، التضد: ههرزاله و کونه لانی ناو مال و بهرمان.
 دهلی: نهو کیژۆلهیه زۆر چالاک و نازا و به دهست و گورج و گوئه،
 له بهر جوگه لهی بهرمان چهوژیکی بچووکی دروستکرد و ماوهی نهدا
 ناوه که برپا و له نزیکه وه چالی هه لکه نه و قوپی گرتوه و بهرمانی
 سواقتا و شوینی ههر دوو دهرگای دهواره که یه لسه ساوه دا و شوینی مهشکه
 و کونهی بهرمانی بهرز کردوه، ههتا شۆراوگهی ناوی ههرزاله ی کونه و
 مهشکه نه چیته وه، نهوه دووباره دۆبلا جکردنی یادی شاعیره.

أَضَحَتْ خَلَاءً، وَأَضَحَى أَهْلُهَا احْتَمَلُوا أَخْنَى عَلَيْهَا الَّذِي أَخْنَى عَلَى لَبْدٍ
 اضحی: دهمه و بهیانی بارو کوچ، خلاء: چۆل، احتملوا: باریان کرد،
 اخنی: ویرانی کرد و له ناوی برد، لبد: ناوی دوا هه لۆی لوقمانی عاده، که
 چهوت هه لۆ بوون، ته مهنی زۆر بووه ههتا دووسه د سال به مهرگی
 (لوبهد) و (ئوم چه کیم) مردووه.

دهلی: نهه ههواره چۆل و هوئه و کهسی تیدا نه ماوه و باریان کردووه،
 نهوهی هه لۆی (لوبهد) ی لوقمانی له ناو برد نهه ههواره شی کاول و ویران
 کردووه، به مه بهستی نهومیه که چه رخ و زهمه نه شهو و پۆژ شوینه وار
 کویر نه کاته وه.

فَعَدَّ عَمَّا تَرَى إِذْ لَا ارْتِجَاعَ لَهُ وَالْمِ الْقُتُودَ عَلَى عَيْرَانِهِ أَجْدٍ

عد: وازبینه، دەستی لێ هەلبگره، ارتجاع: گەرانهوه بۆ دواوه، إنم: بهرز
بکەرەوه، القتود: داری باری و شتر، عیرانه: و شتری وهك گاکێویی بهرز و
بههیز، اجد: پشتپان و بربرهقایم.

دهلی: ڕوو له خۆی دهکات و پێی دهلی: دهاواییه لهو ئاسهوار و
کهپرهی جیماوه، چونکه ئههه ڕۆژهی ئهوانهی تیدا ئههجامدراوه
ناگهڕێتهوه، دهست ههلبگره له ڕاوهستانی و شترهکان، که دهلی گاکێویی
بهههز و بههیزه و شان و مل و پشتی پتهو و قایمه و کاروباری
سهفهري خۆتی پێ ئههجامده، چیتداوه لههههواره کۆنه؟!

مَقْدُوفَةٌ بِدَخِيسِ النَّحْضِ بَازِلُهَا لَهُ صَرِيفٌ صَرِيفَ الْقَعْرِ بِالْمَسَدِ

مقدوفة: قهلهو و گوشتن و چاخه، بدخيس: چين له چين، بهز و
گوشتي لهسهريهك داناوه، النحض: گوشت، بازل: گهوره، الصريف: شهش
دهنگی و لاخی ماندوو، نهگهر مێ بێ، بهلام نهگهر نێر بوو نيشانهی
چالاکی و ماندوو نهبوونه، القعو: خهپهك و تهشيبهه و خوری ڕێسراو،
المسد: گوریس، ههبل.

دهلی: ئههه و شترهی من زۆر بههیزه، به توانایه، قهلهوه، ئهلی گوشتی
پیدا داگوتراوه، که کاویژ نهکات جیرهی ددانهکانی دیت و ئهلی دهنگی
خهپهك و تهشيبهه که دهخولیتهوه و چالاکی له ڕادهبهدهره، وهك تهشيبه
به دموری خۆیدا ئهسوریتهوه.

كَأَنَّ رَحْلِي وَقَدْ زَالَ النَّهَارُ بِنَا بِذِي الْجَلِيلِ عَلَى مُسْتَأْنِسٍ وَحَدٍ

رحل: وشتر، زال: خۆرلادان له نیومپۆدا، ذی الجلیل: شیوێکه له مهککه، مستانس: گاکێوی، وحد: تاک.

دهلئ: لهم سهفه ره مدا له سهه وشترێك دهروم له قولهی گهرمای نیومپۆدا، له ناو شیوی جهلیلدا له نزیک مهککه، دهلئی گاکێویییه به ملاولادا دهیروانی بۆ سهروخوار و ترسی دوژمنی ههیه و ههزی له ناوهدانی نییه و تهنها پێگه نهپێ.

له ناو عهرمبی ئهو پۆژمدا ئهم جۆره گیانداره زۆر گهوره و به توانا و تیزرهو بووه، به تایبهتی له شیوهکانی مهککه و دهوروبهری، له بهر ئهو وشتره کهسی چواندوو بهم حهیوانه چیانشین.

مِنْوَحْشٍ وَجَرَّةٍ مَوْشِيٍّ أَكَارِعُهُ طَاوِي الْمَصِيرِ كَسَيْفِ الصَّيْقَلِ الْفَرْدِ

وحش: کێوی، وجرة: ناوی بیابانه، موشی: پهنگا و پهنگ، اکارع: چوار پهل، طاوی المصير: ژیرسک به ناودا چوو، الصيقل: ههسان که تیغی پێ تیز دهکری، الفرد: بێ وینه و بێ نهزیر.

دهلئ: ئهم وشتره من لهم پۆشتنهیدا وهك ئهو گاکێویییه وابوو له حهیوانه کێویی و یاخییهکانی بیانی وهجرمییه، که چوارپهلان پهش و سپی و پهنگا و پهنگ و نهخش و نیگارکراون و له بهر زۆر پاکردن به دواى هاوسه رهکانیاندا، ناوسک و ژیره وهیان چوو به ناودا و ساف بووه و سپی و بریقهداره، ئه لئی شمشیری تازه ساودراوه و بێ وینهیه له جوانیدا.

(ئهم جۆره دیمه نه بۆ مروفی ئهو سهردهمه زۆر جوان و دلپهینه و سهرنجی گوێگر پائه کیشی، چون ئهم دیمه نهی کیشاوه وهك له بهر چاوی

بئ، چواندنی دوو شتی بینراوه بهیهک، وهک ئیمه ی کورد نه ئین نهو
شو خه نه ئی که له کیوییه یان ئاسکه).

سَرَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْجَوَازِ سَارِيَةً تُزْجِي الشَّمَالَ عَلَيْهِ جَامِدَ الْبَرَدِ

سرت: پێژمه ی کردوو، په هیله ی کردوو، جوزاء: ناوی نه ستیرمه ک
له بیست و ههشت نه ستیره و به گومانی عه رب، باران نه وانه ده یبارین
به سه ر زه ویدا و جهوز له هه موویان زیاتر باراناوییه، ساریه: هه وری
گه پۆک و باراناوی، تزجی: ده هاژو، دمنیری، الشمال: بای شه مال و
سروه ی فینک، جامد: سه هو ئی به ستوو، البرد: ته رزه.

ده ئی: نه م گاکیوییه له م ده شته دا زۆر به په له دمپوا و هه وری گه پۆک
و ئاوس به باران شو ردویه تی و سه روملی ساف و ته پ کردوو، خو ی
گوشتی سارد و بارانی ش له سه ری باریوه و بای شه مال و سروه ی باکوریش
ته رزه ی باراندوو به سه ر پشت و سه روملیدا.

جا و مره نه م هه یوانه چهن د ساف و بئ گری و پاک و خاوی بئ و
فیری جو ره که ش و هه وایه ک بی ت، و شتری مام و شه وکو پیر به و جو ره
بووه!.

فَارْتَاغَ مِنْ صَوْتِ كَلَابٍ، فَبَاتَ لَهُ طَوْعُ الشَّوَامِ مِنْ خَوْفٍ وَمِنْ صَرَدٍ

ارتاع: ترساوه، زراوی ته هیوه، صوت: وه پره و دمنگ، کلاب: سه گه وان،
خاومن سه گی راو، یان راوچییه ک سه گی راوی هه بی ت، بات: له شه ودا،
طوع: به گو یکاره، الشوامت: چوار په لی هه یوان، یان راوچی دوژمن، خوف:
ترس، صرد: سه رما.

دهلئ: ئەم گاکۆییە زۆر بە پەلە غار ئەدا، هۆکاری پەلەکردن و
 ڕاکردنی خێرای دەگەرپتەوه بۆ چەند شتێک، یەک لەوانە: ترسی ڕاوچی
 دوور هەیه و وەرە سەگی تالیمدرای ڕاو کە بە دواپەوێن، دوو: باران و
 تەرزه و تەریی لەش و بەدەنی.

(جا وەرە گاکۆی ترست هەبێ و سەگ بە دواتەوه بێت و تەر بیت و
 سەرماي باران و تەرزه لە بەدەنت بدات و کاری کردبێ، ئەبێ چۆن غار
 بدات لەو شیو و دۆل و تەن و بێ دار و بێ دەومن و بێ پەنایە، بە
 راستیی و پێنەیهکی دەگمەن و جوانی ئەو کاتەیه).

فَبَئْهْنُ عَلَيْهِ، وَاسْتَمَرَ بِهِ صُمُعُ الْكُؤْبِ بَرِيَّاتٍ مِنَ الْحَرْدِ

بئهن: ڕەش و بلاوی کردوووتەوه، استمر: لە سەری ڕۆیشت، الصمع:
 چوار پەل و لاخ بە لەڕیی و باریکیی، کەوب: پاژنە ی سەمێ حەیان،
 بریئات: دوورە، الحرد: خاوی و نەرمیی.

دهلئ: ئەوجا باسی و شترمبۆرە کە هەردوو دەست و هەردوو قاچی بلاو
 دەکاتەوه و چوار نالە غار ئەڕوا بە ڕێگەدا و لەسەریان ڕێگە ئەبرێ،
 نەرمی قاپارە و پاژنەکانی دوورە لە خاوی و نەرم و شلی بەلگۆ پتەوه و
 مەحکەم لە زەوی دەدا، مەبەستی ئەوه ئەم و شترە هەرچی بیماری و
 سەقەتی و نەخۆشیی هەیه بۆ و شتر لەم و شترەدا نییه، لە راستیدا چوار
 پەل بۆ و شتر وەک تایە ی ماشین وایە، عەیبی هەبێ ڕێگە ی ناپرێ،
 هەندێ نەخۆشیی بۆ سەمدار هەیه، وەک (تەبەق) کە ناوی سەم زامارە و
 و شتر و گا لەپێ ئەخات، یان (پە ی زەن) کە هەردوو ئەژنۆی دواوه لەیهک
 دەدەن، ئەم و شترە دوورە لەو نەخۆشیانە، یان مەبەست ئەومێه کە ڕاوچی

سهگه له کانی بهرداوه که ئەم گاکۆپییه و راوی ئەنێن به سەر و به خواردا، ئەو گایەش که سەگ به دوايهوه بوو ترسی زیاتره، به لام چوارپەلی ئەم گایه ساق و سهلیم و بێ عەیبه و نهخۆش نییه و بیماری تایبەتی ئەم حیوانه که تەبەق و پەیزمن و ناوسم زامارییه، ئەوجا بزانه تانجی راوچی ناگات به قولیا.

فَهَابَ ضُمْرَانٌ مِنْهُ حَيْثُ يُوزَعُهُ طَعْنُ الْمُعَارِكِ عِنْدَ الْمُجْحَرِ التَّجْدِ
هاب: ترسا، ضمران: ناوی سهگیکی دیارییه، مِنْهُ: له گاکۆپییه که، یوزعه: هانی ئەداو تیی بهرنه‌دا، طعن: لێدان، المعارك: ئازا، چالاک، جهنگاور، المجحر: پەناگه، التجد دستومشین و پالەوان.

دهلی: که سهگه کان پهلاماری گاکۆپییه که یاندمدا، سهگی زۆر در و ئازایان ناوی زهمران بوو، زۆر نه ترسا له گاکۆپییه که له و کاتهی که راوچی دهنی ئەدا و هانی ئەدا بۆ قه‌پگرتن له گاکه، به لام دستومشانندی گاکه له دستومشانندی شه‌رکه‌ریکی ئازا له په‌نگاکه‌دا و ماوه‌ی زهمرانی ئەدا.

شَكَ الْفَرِيصَةَ بِالْمِدْرَى فَأَنْفَذَهَا شَكَّ الْمُبِيطَرِ إِذْ يَشْفِي مِنَ الْعَصْدِ
شک: لێیدا، وشانندی، الفريصة: ناوشان، المدري: شاخ، أنفذها: بردی به ناودا، المبيطر: به‌یتال، پزیشکی حیوان، شيفي: تیمار نه‌کات، العصد: زامی باسک و بال که خوێنی ئی نه‌گیری.

دهلی: ئەو گاکۆپییه نه‌به‌رد و ئازا په‌لاماری سه‌گه‌ بۆری دا، که ناوی زهمران بوو، شاخی کرد به ناوشانیدا، ئەو شوێنه‌ی زامارکرد که به‌یتال

تیماری نه خووشی ئازهلێ پشت و ناوشانی پێ ئەکات، وهك چۆن بهیتال
ئەزانی خوین له كوئ ئەگرێ، ئەو گاکێوییە ئەیزانی شاخ له كوئ ئەدا.

جا وەرە ئەم وێنە تەماشاکە وێنە گاکێویی ناو چیا و چۆل و یاخی
له هەموو بوونەوهرێکی دژ بەم حەیانە و کۆمەلێ سەگی هار و شەپانی
لەلایەن راوچییهکی شارمزاو هاندراپی لەو گایە و له پەناگایە پشتی
کردبێ له پتەوئ و به شاخەکانی که له ڕم تیزترە و له سەگان دەرموئ
و زاماریان دەکات، وهك پزیشکی بهیتال شارمزیە کوئی زامار ئەکات.

كَانَهُ خَارِجاً مِنْ جَنْبِ صَفْحَتِهِ سَفُودٌ شَرِبَ نَسُوهُ عِنْدَ مُفْتَادٍ

خارجا: له دەرەو، جنب: لاصفحة: کەللە سەری و لاخ، سفود: شیشی
سوورکراو بە ئاگر، شرب: تاقمی مەیخۆر له کۆردا، یان سیخی گوشت
برژاندنی عەرەقخۆر لەسەر مەقەلێ پر له پشکۆ، مفتاد: مەقەلێ و
ئاگردان.

دەلێ: شاخی ئەم گاکێوییە که لەملاوئەولای کەللەسەرییەو دەرچوون
و سووربوونەتەو و گەرم و تیزە و پلەگوشتی سەگە پەلاماردەرەکانی
پێوەیە، ڕێک ئەلێ سیخی سوورکراو و پلەگوشتە و لەسەر ئاگری
مەقەلێ دانراو.

کەبابخانەیک لەو جەنگەلە دروست بوو، راوچی ئەپەوئ گوشتی
گاکێویی بکات بە شیشی گوشتبرژاندندا، بەلام ئەو گاکێوییە کارەکی
پێچەوانە کردووئەتەو، هەردوو شاخە تیزەکانی که له کەللە سەری
گاکەو دەرچوو وهك شیش سووربووئەتەو و پلەگوشتی پشتی سەگی
راوی پێوە کراو و لەسەر مەقەلێ پر له پشکۆکە کەللەسەرەکه دانراو.

فَظَلَّ يَعْجُمُ أَعْلَى الرُّوقِ مُنْقَبِضاً فِي حَالِكِ اللَّوْنِ صَدَقَ غَيْرِ ذِي أَوْدٍ

يعجم: نهيجوئ، الروق: شاخهكه، منقبض: نارپهحهته، ئيش و ئازارى، حال: رهش، صدق: زۆر رهق، اود: لارى و خيچى.

دهلئ: سهگه بۆره بهسهر شاخى گاكهوه لهگهڵ نهوهى ناله و قوزهى ههيه لهبههر ئيش و زامى سهخت قهپى له شاخىكى رهش و رهق و بئى گرى و لاروخىچ گرتووه، بهلام بئى سوود بوو، چونكه گاكىوييهكه شاخى كردبوو به لهشى سهگهكهدا، نهگهر چى ئهويش قهپى گرتبوو له شاخى، بهلام شاخهكه رهق و بئى گرى بوو، كه ئبهى سهگهكه كارى نهدهكرد له شاخهكه.

كيشانى ئهم وئنهيه ئهوه دهگهيهئى ئهم شاعيره زۆر نزيك بووه له پوداوهكهوه و به چاوى خوى ئهم ديمه نهى وئنه كيشاوه و له چوار چيوه ئهم بهيتهدا وئنه كيشاوه، يان ههر خوى راوچى بووه، چونكه ئهوهندهى ريمبازى و شمشير وهشانندن باو بووه هيندهش دهست و برد له راودا نيشانهى نهبهردى بووه.

لَمَّا رَأَى وَاشِقَ إِقْعَاصَ صَاحِبِهِ وَلَا سَبِيلَ إِلَى عَقْلِ وَلَا قَرَدٍ

واشق: ناوى سهگىكى ديكهيه لهو گهلهسهگهى پهلامارى گاكهيانداوه و ئيسته زهمران بهسهر شاخى گاكهوهيه، إقعاص: مهرگ و گياندمرچوون به پهله، سبيل: رپگه، عقل: خوینومرگرتن له کاتى گوشتنى كه سيك، يان تۆله ههيه، يان خوین كه پاره و وشتره، قود: تۆله و قيساس.

دهلئ: لهو کاتهی واشق که سه گئیکی در و نازای راوچییه به چاوی خوی
 هاوړیکه به سهر شاخی گاکئوییه که وه بینی و مردنی زور به په لهی
 چاومروان دهکرد، چونکه شاخی گاکه چووبووو ناو هه ناوی، نه میس داماو
 بوو، نه یدمزان چ بکات، توانای نییه داوی خوینی ل بکات و سولج بکه
 به شیکیان تۆله ی ل بکاته وه، چونکه خوینی نه م سه گه به واشق رهوا
 نییه، نه بی خاومنه که ی و مریگری، زات و زوړیشی نییه که تۆله و
 قیاسی ل و مریگری، له وه نه چی همر هووزه و نووزه ی هه بووبی.

قَالَتْ لَهُ النَّفْسُ: أَنِّي لَا أَرَى طَمَعًا وَإِنَّ مَوْلَاكَ لَمْ يَسْلَمْ وَلَمْ يَصِدْ

دهلئ: سه گه که که ناوی واشق بوو وه که له کوردیدا ناوی سه گه بووه،
 بازه، هه لاش و ناوی تر هه یه له ناو عمر مبیشتا، زه مران و واشق هه یه، نه و
 سه گه له دموونی خویدا گفتوگو ی دهکرد و خوی به خوی دهگوت؛ و
 نازانم بتوانم پرزگاری بکه م، یان خوی له مهرگی چاومروانکراودا پرزگار
 بکات و سه گه هاوسوینه که ش که له دوورده وه مری نه ویش به
 سه لامه تی دمرجوونی نییه و پاش تۆ له وانه یه په لاماری هاوړیکه ت بدات
 و نه م راوهمان به نسیب نه بوو.

نه م وینه یه که شاعیر کیشاویه تی بوچونی خوییه تی، دما نه م چون
 دلی نه و سه گه ی خوینده وه که ناتوانی پرزگاری بکات، یان تۆله ی و مریگری،
 له وانه یه وشه ی (مهولا) به مانای خاومن، ناغا، راوچی لی کبدریته وه،
 نه وکاته دهلئ: من توانام نییه و خاومن خویشی ترسی هه یه و نه م راوه
 به نسیب نه بووه.

فَيْلِكَ تُبْلِغُنِي الثُّغْمَانَ إِنَّ لَهُ فَضْلاً عَلَى النَّاسِ فِي الْأَدْنَى وَفِي الْبَعْدِ

به خێربێتیهوه شاعیر!، تازمبه تازە دیتە سەر باسی سەفەرەکی بۆ لای
نوعمانی کوری موزیر، بە سواری ئەو و شترە نازدارە کە ئەم چۆل و
بیابانە راوە گاکێوی و شەڕە سەگی بینیوە و دەلی: بەم و شترە، بەم چۆرە
کەشتییە بیابان دەچم بۆ لای نوعمان، چوون بۆ لای ئەم سەرەککۆمارە
ئەڕکی هەمووانە، چاکە زۆرە، بەخشنەمیە، دەستگوشادە، نەک بەسەر
شاعیرەوه، بەلکو بەسەر هەموو خەلکی ناوچەکەوه، نزیک بن وەک خێل و
هۆزی دەوروبەری خۆی و ئەو خێلانیە لەژێر فەرمانیدا دەژین، یان
دەوروبەرمان، ئەوانیش چاکە و مەردایەتی ئەم پادشایان لەبەرچاوه.

(من بروام وایه ئەگەر عەرمب بیانیپەرست نەبوونایه و گوێپرایه لی
گەورە خۆیان بوونایه لەو زەمەن و سەردەمەدا بۆ ئیستەیان دەبوو بە
میژوو، بەلام بەداخهوه وانهبوون).

وَلَا أَرَى فَاعِلاً فِي النَّاسِ يُشَبِّهُهُ وَمَا أَحَاشِي مِنَ الْأَقْوَامِ مِنْ أَحَدٍ

دەلی: ئەم پادشایە زۆر گەورەمیە، بەخشنەمیە، چاکە هەموو لایەکی
گرتوووتەوه، دوور و نزیک سوودمەندە لەم مەردە سەرکردەمیە، کەس
گومان نابات وەک ئەم وابی و هاوشان و هاوتای بی، لەم بێپارەمدا کەس
نابوێرم و کەس جیانا کەمەوه، بلیتم جگە لە فلانە کەس!.

إِلَّا سَلِيمَانَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ لَهُ: قُمْ فِي الْبَرِّيَّةِ فَاحْذُذْهَا عَنِ الْفَنَدِ

البرية: خه‌لک، مروڤ، اُحدد: بېپارێزه و دووری بخهرموه، الفند: هه‌له،
لادان، سه‌رپێچیی.

ده‌لئ: كه‌س نابوێرم كه‌ له‌م پادشا و مه‌لیكه‌ی من باسی نه‌كه‌م، جگه‌ له
حه‌زهره‌تی سوله‌یمان پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، كه‌ مروڤ و
دیو و جنۆكه‌ و با‌ئنده‌ی بۆ دانرابوو، كه‌ له‌ژێر فه‌رمانیدابن و خودا
فه‌رمانی پێدا بۆ خه‌لک له‌ بته‌په‌رستی و پۆژ په‌رستی و مروڤه‌پرستی
دوور بخاته‌وه، دیاره‌ ئه‌م بیروباومه‌ی شاعیر زۆر جیاوازه‌ له‌ بیروبو‌چوونی
جنۆكان كه‌ لایاندا‌بوو، له‌م پێغه‌مبه‌ره‌ مه‌زنه‌ پادشایه‌.

وَحَيْسُ الْجَنِّ إِنِّي قَدْ أَذِلْتُ لَهُمْ يَبْنُونَ تَدْمُرُ بِالصُّفَّاحِ وَالْعُمْدِ

خیس: موسه‌خه‌ریکه‌، له‌ژێر باراندا کاریان پێ بکه‌، چونکه‌ ئه‌م
بوونه‌ومه‌ره‌ توانای بێ سنووریان هه‌یه‌، اُذنت: ماوه‌مانداون و هه‌ی‌زمان
پێداون، تدمر: شاریکه‌ له‌ناو جهرگه‌ی بیابانی سوریه‌دا، نزیك شاری
(حمص)، ناوی بووکی بیابان بوو، ئیمپراتۆری رۆما داگیری کرد و وێرانی
کرد، سائی دووسه‌د و حه‌فتا و دووی زاینی و له‌ سائی شه‌ش سه‌د و سی و
سئ، خالیدی کوری وه‌لید داگیری کرد، الص‌فاح: گابه‌ردی گه‌وره‌ی درێژ، كه‌
نه‌قاری کرابی و له‌ چینی دیواری گۆشکی کۆن یان پردی درێژ دانراوه‌،
العمد: پایه‌ی گه‌وره‌.

ده‌لئ: خودا فه‌رمانیدا به‌ هه‌زهره‌تی سوله‌یمان پێغه‌مبه‌ر(دروودی خوای
له‌سه‌ر بی‌ت)، كه‌ جنۆكه‌ و دیوم بۆ مسه‌خه‌ر کردووی كه‌ دووری و هه‌ی‌ز و
توانام پێداون كه‌ شاری ته‌دموور دروست بکه‌ن و له‌ناو بیاباندا شاریك

دروست بکهن بۆت بۆ ئەوێ فەرمانڕه‌وایی هه‌موو جیهان بکه‌یت و
خه‌لک له‌ بته‌رستی و مرو‌فیه‌رستی رزگار بکه‌یت.

فَمَنْ أَطَاعَ فَأَعْقِبْهُ بِطَاعَتِهِ كَمَا أَطَاعَكَ وَادُلُّهُ عَلَى الرَّشَدِ

ده‌لی: خودای سوله‌یمان فەرمانی پێدا ئەوێ به‌ فەرمانی تۆ بکات
تووشی پاداشتی به‌ ئەندازە بە جیهانیانی فەرمانه‌که‌ بده‌ره‌وه‌، چون ئەو
به‌ فەرمانی تۆ هه‌ستاوه‌، تۆش پاداشتی بده‌ره‌وه‌، چونکه‌ ئەوێ به‌
فەرمانی پێغه‌مبه‌ر هه‌لسوکه‌وت بکات، به‌ فەرمانی خودا هه‌ستاوه‌، ئەو
پێغه‌مبه‌ره‌ فەرمان به‌ چاکه‌ و نا له‌ خراپه‌ ده‌کات، ئەوجا رێنومایی بکه‌ و
رابه‌ری به‌ بۆ رێگه‌ی چاک و پاک، ئەم به‌یته‌ به‌ شیوه‌ی ناراسته‌وخۆ به‌
نوعمان ده‌لی: جه‌ناب! تۆش وه‌ک ئەو ره‌وانه‌کراوه‌ی خودابه‌ بۆ فەرمان
به‌ چاکه‌ و نا له‌ خراپه‌، فەرمان و رێنمایی بکه‌ و په‌له‌ مه‌که‌ له‌ سزادانی
بۆ گۆی و نا فەرمانیی.

وَمَنْ عَصَاكَ فَأَعْقِبْهُ مُعَاقِبَةً تَنْهَى الظُّلُمَ، وَلَا تَقْعُدْ عَلَى ضَمَدٍ

ده‌لی: ئەوێ بێفه‌رمانیی کردی سزای بده‌ به‌ گوێره‌ی تاوانه‌که‌ی، بۆ
که‌تن سزای خۆی و بۆ تاوان سزای خۆی و بۆ نه‌زان و نه‌فام رێنمایی و
نامۆژگاری، به‌لام بۆ هێرشکار و سته‌مپیشه‌ و مله‌ور، سزای وای بده‌ که‌
جاریکی تر نه‌ خۆی و نه‌ خه‌لکی تر نه‌توانن کاری له‌و جو‌ره‌ بکه‌ن و
هه‌رگیزیش رق و کینه‌ له‌ که‌س هه‌لمه‌گره‌، چونکه‌ پیاوی گه‌وره‌ ده‌بی
دلفراوان بی‌ت و جیگه‌ی رهی تی‌دا نه‌بی‌ته‌وه‌، ئەوه‌ یه‌کیکه‌ له‌ پایه‌کانی

فهرمانر موایی، به تایبه تی نه گهر له سهر هاو زمان و هاو نیشتمان و
هاورمگه زی خوئی بن.

إِلَّا لِمِثْلِكَ أَوْ مَنْ أَلَتْ سَابِقُهُ سَبَقَ الْجَوَادِ إِذَا اسْتَوَلَى عَلَى الْأَمَدِ

دهلی: نهو پاداشت و سزایه بو ههموو کهس تهنها بو نهومیه وهک تو
رپیان له پیشه و پیشپرکی دمکهن له نیوان سواری مهیدانی رهبازی، نهوه
چهنده زور برؤی بو تو باشه.

وَاحْكُم كَحُكْمِ فَتَاةِ الْحَيِّ إِذْ نَظَرَتْ إِلَى حَمَامٍ سِرَاعٍ وَارِدِ الثَّمَدِ

فتاة: کج، کیژی تازه پیگه یشتوو، نظرت: تهماشای کرد، حمام: بره
کوثریک، سراع: توند و به پهله دمرؤیشتن، الثمد: ناویکی کهم.

دهلی به پادشاکهی: گهورهم، جهناب، نه گهر ویستت بریاریک،
فهرمانیک بدمیت، دمی زور بیری لی بکهیته وه و سهروژی بکهیت و
ههر چوار کاری زمیریاری له گه لدا به کاربینی، (لیکدان، دابهشکردن،
کوکردنه وه، لیدمرکردن)، وهک نهو کیژه چاو تیژه، بیر تیژه، تهماشای
پولی کوثری دمکرد که به ئاسماندا دهمرین بو سهر ناویکی ته نکاو.

قَالَتْ: أَلَا لَيْتَمَا هَذَا الْحَمَامُ لَنَا إِلَى حَمَامَتَيْنَا، وَنَصْفُهُ فَقَدْ

گوته: خوژگه نهو رموه کوثره هی ئیمه بوبایه و له گه ل کوثره کانی
ئیمه دا بوبایه، نهو کوثرانه و نیوهی نهو کوثرانه و کوثره کهی خوتمان
هینی ئیمه بوبایه، ئیمه ئیتر بهسمان بوو، پیویستیمان به کوثر نه دهمبوو.

يَحْفُهُ جَانِبَا نَيْقٍ وَتُبْعُهُ   مِثْلَ الزُّجَاجَةِ لَمْ تُكْحَلْ مِنَ الرَّمْدِ

یحفه: له نزیك چیاكه وه دمهاتنه خوارموه، نیق: چیاى بهرز، الزجاجة: شووشه، لم تكحل: کلی تێدانه کرابوو، الرمد: چاوئێشه.

دهلئى: ئەو پۆله كۆتره له سهر چياكه وه هاتنه خوارموه به پهله و نهم كيزه به چاوێكى وهك ناوێنه و شووشه پاك و بى گرى و بى نهخۆشیی و چاوى خۆى به كل نهپرشتبوو له بهر چاوئێشه، چاوێكى تيز، شەش له سەر شەشی نەمپۆ بۆ كۆترهكانى دەرپوانى و زۆر به ئاسانى هەموویانى ژماره كرد و له گەڵ كۆترهكانى خۆيان كۆيكرده وه و ژمارمیهكى بۆ دمركهوت كه راست دمرچوو.

مه به ستنى ئەو ميه پادشا و میرى ولات دهبى هەر کاریکی کرد سهر و ژیری بخوینیته وه و حیسابی هەموو شتێ بکات و ئەوجا حوکم بدات، له گۆتره حوکم نه دات، به راستی ئەوه حیکمه ته، ژیرییه له و کاته دا شاعیر باسی کردووه رāmīārī ژیرانه بووه.

فَحَسْبُوهُ فَالْفَوْهُ كَمَا حَسَبْتُ   تِسْعًا وَتِسْعِينَ لَمْ تَنْقُصْ وَلَمْ تَزِدْ

حسبوه: ژماره دهکرا، ألفوه: بۆيان دمرکهوت، حسبت: وهك حسابی کیزمهکه بوو.

دهلئى: کاتى ئەو پۆله كۆتره ميان به ناهيسته ژمارکرد بۆيان دمرکهوت كه ئەو بپرەكۆتره ئەو مهنده كۆتر بوون.

فَكَمَلْتُ مِائَةً فِيهَا حَمَامَتُهَا   وَأَسْرَعْتُ حِسْبَةً فِي ذَلِكَ الْعَدَدِ

دهلئ: بهو حیساب و ژمارهی که داینبوو، ژمارهی کۆترهکان بۆ سهه
 کۆتر و بهو گورجیی و پهلهیه نهو پۆله کۆترهی ژمارد و ههلهی تیدا
 نهکرد و بئ کهم و کوپی و بئ زیاده، بهم شیومیه نهو کۆترهی بۆ
 سهرناو دهرچوون ژمارمیان شهست و شەش کۆتر بوو و نیوهی بۆ زیاد
 بکهیت که دهکاته سی و سئ کۆتر، ئەم دوانه کۆکهروه، دهکاته نهومدونۆ
 کۆتر، که لهگهڵ یهک کۆتری ئەم کیژه دهکاته سهه کۆتری تهواو، دهبی
 حوکمی حاکم بهم شیوهبی.

أَعْطَى لِفَارِهَةِ خُلُو تَوَابِعَهَا مِنْ الْمَوَاهِبِ لَا تُعْطَى عَلَى نَكْدٍ

أعطى: بهخشی، فارهه: وشتی زۆر جوان و پهسهن و شیرین، حلو
 توابعها: بهچکه وشتهکان زۆر شیرین و جوان بوون، المواهب: خهلات و
 بهرات و بهخشندهیی، نکد: دلێ له شوینان نهبوو و پهشیمان نهبوو له
 بهخشینی.

دهلئ: من ئەم پادشایهم وا بهرچاو کهوتوو کهس وهکو ئەم
 دهستگوشاد و بهرچاوتیڕ نهبووه له بهخشندهیی، کهس وهک ئەم
 نهبووه، سهدان وشتی جوان و پاک و به نرخ لهگهڵ بیچوه جوانهکانیان
 لهخهلاتدا که دهیدا به شاعیر و داواکاری ناو کۆشک، که نهو بهخشندهیی
 ههبوو ههرگیز چاو له شوینی نهو بهخشندهییی خۆی نهدمبوو، پهزلی
 تیدا نهدمکرد، حاتهم لهچاویدا ئەشعب بووه.

ئەم جۆره زیادهوتنه له خهلات و بهراتی ئەو میر و پادشایانه، وهک
 شاباشی زهماوهندی کوردی دیته بهرچاو که لهکاتی پهشبهلهکدا دههزار
 دینار دهدا، بهلام ههزار حیسابه.

الْوَاهِبُ الْمَاءَ الْأَبْكَارَ زَيْنَهَا سَعْدَانُ تَوْضِحَ فِي أَوْبَارِهَا الْبَدِ

الواهب: به خشنده، الأبكار: وشتری می، زینها: قهلهوی کردبوون، سعدان: درکی وشترخۆر که چاکترین ئالفه بۆ وشتر، توضح: ناوی شوینه، اوبار: کورگ و توك و خوری وشتر به تایبهتی، اللبد: تیکئالآو و لهیه کپیچراو لهبهر ئهوهی نه سواری بوون و نه باریان لیبار کردوو.

دهلی: ئهم پادشایه لهو گهوره بهخشنده و پیاوانهیه که سهد وشتری می دهبهخشی و ئهو وشترانه تایبهته به رهوی مهلیکهوه و ههمیشه خواردنی گهلائی درهختی سهعدانه که وشتر زۆر زوو قهلهو دهکات، ئهو وشترانه لهبهر ئهوهی کهس سواریان نابێ و بارناکرین خوری و تووکی لهشیان لهیهک ئالآوه و وهک لهباوی لی هاتوو، ئهم سهد وشتره بهکی دراوه، دیار نییه؟.

بهلام شاعیر مهدهی پادشا ئهکات به راست یا زیادهرۆیی.

وَالسَّاحِبَاتِ ذُيُولَ الْمِرْطِ فَتَقَهَا بَرْدُ الْهَوَاجِرِ كَالْغَزْلَانِ بِالْجَرْدِ

الساحبات: کهنیزهکی کراسشۆر، بهدوای خۆیدا ئهیکیشی، چونکه لهو کۆشکهدایه، ذیول: دیوان، پهراویزی کراس، المرط: کراسی ناسک، فنق: نهرم و ناسکی کردوو، خۆشی کردوو، برد: فیئیکی و ساردیی، الهواجر: گهرمای نیومرۆی ولاتی عهرهب، الجرد: روتهنی دهشتودهر.

دهلی: بهخشندهیی و دهستگوشادیی و دههههندیی ئهم پیاوه له سنووری تیپهپراندوو، له لایهک به سهدان وشتر به بهچکهکانهوه دهبهخشی، له لایهکی ترهوه کیژانی کهنیزهکی ناسک و بهنازپهرومری ناو

كۆشك كه نه گهرماي دوورگه‌ي عهرمببى پهمى كردونه‌ته‌وه و نه كارمه‌ي و نيشكردنى زۆر ماندووى كردوون و پاليمى كراسيان له ئهرز نه‌خشى و هه‌ميشه له سيبهر و فينكييدا زياون وهك كارمامزى پرووته‌نيى كه هه‌ميشه له خوشيدا دمژين، ئهم ناسك و نازدارانه دمبه‌خشى به شاعير و ومزير و گزيرى دمبارى پادشا.

وَالْخَيْلَ تَمْزَغَرَبًا فِي أَعْنَتِهَا كَالطَّيْرِ تَنْجُو مِنَ الشُّبُوبِ ذِي الْبَرَدِ

الخيال: ئەسپ و ماين به كۆمه‌ل و به تاك، تمزع: زۆر تيزپرمون، غربا: به په‌له و به‌لهز و تووندره‌و، اعنة: له‌غاو و پهمه‌يان له‌سه‌ره، الشوبوب: هه‌ورى چپى باراناويى نهرم، برَد: ته‌رز.

ده‌لئ: ئهم پياوه به‌خسندمى ته‌نها و شتر و كه‌نيزهك و غولام نييه، به‌لكو به‌خسندمى كه‌يشتوووته ئه‌وه‌ي كه پهمى ئەسپ و ماينه‌كانى به كۆمه‌ل و به تاك ده‌يانبه‌خشى، به‌لام چۆن ئەسپ و ماينى تيز و ئازا و به په‌له له‌غاركار و مۆچينراو بۆ سواری و له‌غاو پهمه‌يان به سه‌ره‌وميه و ئامادمن بۆ سواری خۆي، وهك چى؟، وهك ئه‌و قه‌تى و كۆترانه‌ي به ناو هه‌ورى باراناويى و ته‌رز به‌بارين چۆن دهمن له شه‌هه‌ي بال، ئهم ئەسپانه وهك با و وهك بۆران پێگه دمپرن، ئه‌و بائنده سووك و بالداره چۆن بۆ خۆرزاگرکردن له ته‌رز دمفرن، ئەمانيش به‌و شيومه‌يه‌ن.

وَالْأَدَمَ قَدْ خَيْسَتْ فُتْلًا مَرَّافِقُهَا مَشْدُودَةً بِرَحَالِ الْحِيرَةِ الْجُدُدِ

الادم: و شترى سبى كه ده‌گمه‌نه و پهمه‌نه، خيست: پامكراوه و به‌رباره و فيرى برپنى پێگه دوور كراوه، فتلا: بادراوه مه‌حكهم، پته‌و، مرافق:

وَالْمُؤْمِنِ الْعَائِدَاتِ الطَّيْرَ يَمْسَحُهَا رُكْبَانُ مَكَّةَ بَيْنَ الْغَيْلِ وَاسْنَدِ

المؤمن: په نامدر و به خيوكهر، العائذات: بالندهى كۆچبهر و داواى په ناكهر، ركبان: و شترسواران، مكه: ناوى شارى كه عبهى پيرۆزه كه له كاتى نه فاميدا ههر پيرۆز بووه، الغيل: چالآو و درووستكه رى واحه شين و سهوز، السند: ناويك له نزيك سينا، نزيك مهككه.

دهلى: سويند دهخۆم بهو خودايه كه په ناى نارام و هيمنى كردووتهوه بو بالندهى نزيك ههرهمى مهككه و له نزيك نهو چياو و شيناويه كۆدمبنهوه و و شترسوارهكان دهست ديئن به سهرياندا، چونكه ترسيان نيهيه له گرتن و سهربرين و ههيوان و تهيرى ههرهمى مهككه، نهو كاتهش راو درووست نهبووه و كهس تواناى نهبووه كۆترىك، بالندميكه بگرى و سهرى بپرى و نهوانيش ترسيان نهبووه.

مَا إِنْ أَتَيْتُ بِشَيْءٍ أَلْتِ تَكَرُّهُ إِذَا فَلَا رَفَعَتْ سَوْطِي إِلَيَّ يَدِي

نهوه وهلامى سويندهكهيه له بهيتى پيشوو، دهلى: نهوه سويندم بى ههرگيز من كارىكم نهكردوو كه تۆ لات ناپهسهنديى و پيت ناخوش بى، ياخوا دهستم بشكى و دهستم گۆج بى، نهگهر بهرامبهر به تۆ كارى خراپم كردبى.

إِذَا فَعَاقَبَنِي رَبِّي مُعَاقَبَةً قَرَّتْ بِهَا عَيْنُ مَنْ يَأْتِيكَ بِالْحَسَدِ

نهگهر خوانهخواسته رۆژى له رۆژان به خهيال و دلندا هاتبى له دژى خاوهنشكۆ كارى ناپهسهند بكهم، داوا دهكهم له پهرومردگارم كه سزام

بدات و تۆلهی به زمبرم لی بستینی، به رادیهک چاوی نهوانهی
شاتوشوتیان کردووو بۆ لای جهنابت، ون بیتهوه، چونکه دهلین نهوه خودا
حهقی نهو قسه خرابانهی لیسهندوووتهوه که بهخاوهنشکۆت وتووو.

هَذَا لِأَبْرَأَ مِنْ قَوْلٍ قُذِفَتْ بِهِ طَارَتْ نَوَافِدُهُ حَرًّا عَلَى كَيْدِي

ئهه هه موو سوینده قورسهه بۆیه بۆت خواردووو له بهر نهوه خۆم پاک
بکه مه وه لهو دوو زمانیی و بوختان و هه لیهسته که بۆ من دروستکراوه و
ئهو منده قورسه له په نجه ره کانه وه کونی کردوووته جه رگم و به سه ختی
برینداری کردووو، چونکه تۆ له وه گه ورهتری که من بتوانم قسهی
ناشیرین بکهه.

مَهْلًا فِدَاءَ لَكَ الْأَقْوَامُ كُلُّهُمْ وَمَا أُمِّرُ مِنْ مَالٍ وَمِنْ وَلَدٍ

مهلا: له سه ره خۆبه، په له مه که، فداء: به قوربانته بی، الأقوام: هه موو
خزمانه، ائمر: کۆم کردوووتهوه، مال ولد: مال و منداڵ.

ده که وابوو له سه ره خۆبه، په له مه که، گه ورهه، من خۆم نه کهه به
قوربانته، هه موو خزم و کهس و کارم به قوربانته بی، به سه دهقهی تۆبی،
هه رچی که من هه مه له مال و منداڵ، منیک نهو منده تۆم خوشدهوی،
چۆن وشه و شيعر و قسهی ناخۆش به تۆ ده لیم.

لَا تَقْذِفْنِي بِرُكْنٍ لَا كِفَاءَ لَهُ وَلَوْ تَأْتَفَكَ الْأَعْدَاءُ بِالرَّفْدِ

تقذفتی: فریدان و دوورخستنهوه، رکن: کهنار، شوین، کفاء: هاوکار،
یارمه تیدمر، تأفف: واژت لی ناهینن وهک سیکوچکه دهوریانداوی، الرّفد:

په‌یتاپه‌یتا هاوکاریت ده‌که‌ن بۆ زیاد‌م‌رق له‌ من.

ده‌لێ: گه‌وره‌م تو‌خودا من که‌ ئه‌وه‌نده‌ په‌یو‌م‌ن‌دیم به‌ جه‌ناب‌ته‌وه‌ هه‌یه
و ئه‌وه‌نده‌ تو‌م خو‌شه‌وه‌ی و ئه‌وه‌نده‌ خو‌م و ما‌ل و من‌دا‌ل و هه‌ر‌چیم
هه‌یه ئه‌ی‌گێرم له‌ ده‌ورت، ده‌رم مه‌که، فرێم مه‌ده، له‌ که‌ناره‌وه‌ دام مه‌نێ،
هه‌ر‌چه‌نده‌ من به‌خت و ناو‌چاو‌م نییه، دو‌ژمنه‌کانم ده‌وریان‌دا‌وی وه‌ک سێ
به‌ردی کو‌انو‌وی نا‌گر و په‌یتاپه‌یتا دا‌ری ئه‌خه‌نه ژێر قا‌زانی ره‌ق و کینه
له‌ من، به‌لام من بێ تا‌وانم، به‌روا بکه بێ گو‌نا‌هم، دو‌ژمنم زۆره و ئێرمیم
پی ده‌به‌ن.

فَمَا الْفَرَاتُ إِذَا جَاشَتْ غَوَارِبُهُ تَرْمِي أَوَاذِيَهُ الْعَبْرَيْنِ بِالزَّبَدِ

فرات: نا‌وی ئه‌و ره‌و‌بارمه‌یه له‌ کور‌دستان‌ی با‌کو‌وره‌وه‌ دێته‌ سو‌وریا و
له‌وێشه‌وه‌ دێته‌ عێراق و له‌ ره‌و‌ما‌دییه به‌رمه‌ که‌ندا‌و ده‌روا‌ت، جاشت: که‌
لا‌فا‌و ئه‌کات و ئه‌رخه‌وان‌سو‌وره زیاد ئه‌بێ، غورا‌ب: شه‌پۆل و سه‌رو‌وی
ره‌و‌بارمه‌که، ترمی: فرێ دمه‌دا‌ت، آوا‌زی: شه‌پۆلی بۆ که‌نا‌ر و ده‌رو‌وبه‌ر،
العبرین: هه‌ردوو به‌ری چۆمی فورا‌ت، الزبد: که‌ف.

ئهم شاعیره زۆر ها‌توو‌چۆی نا‌و‌چه‌ی کور‌دستان‌ی ک‌ردو‌وه‌ که‌ ره‌و‌باری
فورا‌ت پێیدا ئه‌روا و که‌فو‌کو‌ل و لا‌فا‌و و شه‌تا‌وی به‌ها‌رانی پێش شازده
سه‌ده له‌مه‌وپێش که‌ به‌ندا‌وی له‌سه‌ر نه‌بو‌وه و به‌ها‌ری کور‌دستان به‌فری
تا‌وا‌مه‌وه‌، ئاخۆ چۆن لا‌فا‌ویکی هێنا‌بێ بۆ دۆل و ره‌و‌باری فورا‌تی کور‌دان،
کاتی به‌فری کو‌یستان ئه‌تو‌یته‌وه‌ و گر‌مه و که‌فو‌کو‌لی بۆ پێشه‌وه‌ و بۆ
که‌نا‌ری هه‌ردوو‌لای ره‌و‌بارمه‌که دێت و ده‌روا.

يَمُدُّهُ كُلُّ وَادٍ مُزْبِدٍ لِّجَبٍ فِيهِ حُطَامٌ مِّنَ الْيَبُوتِ وَالْخَضَدِ

یمده: زۆری دهکات و فراوانی دهکات، واد: شیوودۆل، مزبد: فراوانی دهکات، لجب: هاژهی دێ و نرکه و ناله‌ی لافاوی شیوه‌کانی که دێته سهر فورات، حکام: لهشی دار و پردی لافاوه‌ینه‌ر، الینبوت: داروپه‌ردوو و گزوگیای ئاوارامانیو، الخضد: ساقی پرووه‌کی وشک و بێ ئاو.

هه‌روه‌ها ده‌لی: ئه‌و پرووباره‌ که‌ورمی‌ه نه‌ک هه‌ر خۆی به‌ئکو ئاوی نه‌و هه‌موو شیو و دۆل و چۆم و کانیاوه‌ دێته‌ سه‌ری و هاژه‌ و ناله‌ی ئاوی قه‌دپاله‌کان که‌ چه‌ندانجار ئاوی فورات زیاده‌که‌ن و هه‌زاران دار و دره‌خت و پرووه‌کی له‌گه‌ڵ خۆی هی‌ناوه‌ بۆ ئاو ئه‌م پرووباره‌، ئه‌وانه‌ هه‌رگیز ناگاته‌ لافاوی به‌خشنده‌ی خاوه‌نشکو له‌کاتی به‌خشنده‌یدا.

يَظِلُّ مِّنْ خَوْفِهِ الْمَلَأُ مُعْتَصِمًا بِالْخَيْزُرَانَةِ بَعْدَ الْإِيْنِ وَالنَّجْدِ

یظل: له‌ ناوه‌راستی پوژدا، خوف: ترس، الملاح: که‌ئه‌که‌وان و گه‌می ناو پرووباری فورات، معتصم: تووند ده‌ستی گرتوو، الخیزان: سوکانی به‌له‌م، الاین: ماندوووون و شه‌که‌تبوون، النجد: ئاره‌فکردن و ماندوووون.

ده‌لی: ئه‌م پرووباره‌ زیاد له‌ سنووری خۆی لافاوی هه‌بی و بواری په‌رینه‌وه‌ی نه‌بی و خاوه‌ن گه‌می و که‌ئه‌ک و به‌له‌مه‌کان له‌ترسی خنکندن و ئاو‌بردن ده‌ستیان تووند گرتوو به‌ سوکانی به‌له‌مه‌که‌یانه‌وه‌ و زۆر ماندوو و شه‌که‌ت بوون و ئاره‌قی زۆریان دمه‌رداوه‌، ئه‌ومنده‌ شان و فۆلیان کو‌تراوه‌ به‌ سه‌وڵی ده‌ستیان، ئه‌وکاته‌ شه‌تاوی فورات پێگه‌ی گواستنه‌وه‌ی ئاوی بووه‌ له‌ چیاکانی کوردستانه‌وه‌ به‌ره‌و به‌سه‌ره‌ و کوفه‌ و

له نزيك حيرهوه.

ئهم شاعيره شارمزا بووه به لافاوی فورات.

يَوْمًا بِأَجْوَدَ مِنْهُ سَيْبَ نَافِلَةٍ وَلَا يَحُولُ عَطَاءُ الْيَوْمِ دُونَ غَدٍ

ئهو وهلامی مهرجهکهی پێشهومیه که وتی فورات بهو ههموو لافاو و شهتاو و کهف و کوئی بههارانهی ههرگیز له دهست و بهخشندمی تو سهختر نییه، بهلکو دهستی بهخشندمی تو زیادهشی ههیه له فورات کاتی لافاوی بههاران ههمیشه بهخشندی ئهمپۆ نابێته کهمکردنهوی بهخشندمی سبهی.

ئهم شاعيره باش لهوه شارمزابووه که ئاو یانی ئاوهدانیی و سهرحاوهی ئاوهدانی شام و جهزیره و باشووری عیراقی عهرمبی به کوفه و بهسر شهوه، تهنه پهرگی ژيانیان ئاوی فوراته و فورات بهخشندمی، لهوانهیه ناوی کوردی بێ و کرابی به عهرمبی (فرههات) بووه و کهمکه م عهر بهکان عهر بهاندویانه وهک پوووباری دیجله که (دهچله)یه و عهر مبینراوه!!

ئهموش تهومری ئهم دوو ئاوهی سهرحاوهی ژيان.

أُنْبِتُ أَنْ أَبَا قَابُوسَ أَوْعَدَنِي وَلَا قَرَارَ عَلَى زَارٍ مِنَ الْأَسَدِ

أنبتت: ئاگادارکراوم، بۆیان باسکردووم، آبا قابوس: نازناوی نوعمانی کوپی مونزیره، أوعد: ههپهشهی ئی کردووم و به نیازه ئازارم بدات، قرار: پاکردن و مانهوه، زار: نرکهی شیرێ درنده.

دهلی: بۆیان باسکردووم که ئهبا قابووس ههپهشهی ئی کردووم و منیش

ناتوانم جیگه به خۆم بگرم له نرکه و ناله‌ی شیرێ درنده.

هَذَا الثَّاءُ فَإِنْ تَسْمَعُ لِقَائِهِ فَمَا عَرَضْتُ - أَيْتَ اللُّغْنِ - بِالصَّفَدِ

هه‌موو ئەم ستایش و سه‌نایه که به‌نده‌ی دلسۆزتان بۆتان ده‌لی ته‌نها له‌بهر گه‌وره‌یی و مه‌ردایه‌تی و جوامیری ئیوه‌یه، هه‌رگیز (خودا دوورتان بخاته‌وه له خراپه) نیازم به‌خشین و خه‌لات نییه، ئەم رسته‌یه (بیت اللعن)، به کوردی په‌رژین و دیواری قایم بێ له رووتان!.

هَإِنْ تَا عِذْرَةٌ إِلَّا تَكُنْ نَفَعْتُ فَإِنَّ صَاحِبَهَا قَدْ تَاهَ فِي الْبَلَدِ

ها: ئاگادار به، ئا: ئەم قه‌سیده‌یه، عذرة: پۆزش و عوزرخواییه بۆ جه‌نابی مه‌لیک.

خۆ ئەگه‌ر سوودی نه‌بوو داوای به‌خشینی بۆ من تیدا نه‌بوو، ئەوه خاوه‌نه‌که‌ی سه‌رگه‌ردانه له‌و ولات و نیشتمانیه‌ی خۆیدا.

خوێنه‌ری کوردی به‌رێز ئەوه قه‌سیده‌که‌ی نابیغه‌ی زووبیانی به‌کوردی و به په‌خشان و رافه‌کردن و مانای کورتی به‌یته‌کان، ئەم قه‌سیده‌یه ته‌مه‌نی هه‌زار و پینج سه‌د سال له‌مه‌وپێشه و کاتی گۆی نه‌گری له شاعیریکی سه‌ده‌ی بیست و یه‌ک، هه‌ست ده‌که‌یت هه‌مان رسته و هه‌مان وشه و هه‌مان مه‌به‌ست دووباره ده‌کاته‌وه به‌رامبه‌ر به میریکی عه‌ره‌ب، یان شایه‌ک، یان سه‌رۆککۆمارێک، ئەوه‌ش وانه‌یه‌که بۆ کورد که نابێ رۆشنه‌بیر، شاعیر، هه‌رگیز به ماری گه‌وره‌وه به پیاوی خۆیه‌وه بدات، به‌لکو هه‌میشه مه‌دح و سه‌نای بکات.

عەبىد كورى ئەبىرەسى ئەسەدى

۶۰۰ زائىنى

ئەم شاعىرە يەككىكە لە كەلەشاعىرەكانى سەردەمى بەناو نەقامىي و
 ھەندى لە پەخنەگرانى ئەدەبىي كلاسكى كۆنى عەرمب پەلى چوارەمى بۆ
 دادەنن، بويژىكى دەستكورت و ھەزار بوو، بەلام نەفسبەرز و
 دەرۋونبەند ۋەك مېژۋونووسان دەلن پادشاى عەرمب مونزىرى كورى
 ماءالسماء دوو ھاۋرى و ھاۋدەمى خۆى دەكوژى و لە پاشان زۆر پەشىمان
 دەبىتەۋە، بىرپار دەدات دوو كىلى بەرز لەسەر گۆرەكەيان درووست بكات،
 سالى دووجار سەردانى ئەو دوو گۆرە دەكات، پۆژىك موژدەبەخش و
 پۆژىك شووم، جا ھەركەس لە پۆژى موژدە سەردانى بكات سەد وشتى
 دەداتى و ھەركەس پۆژى شووم بىرۋاتە خىزمەتى، ملىان دەپەرپىنى و
 خوينەكەى دەدات بە كىلەكاندا، ئەم دوو پۆژە تەنھا لاي پادشا دىزانرا،
 ئەۋجا بۆ بەخترمشىي عەبىدى شاعىر، پۆژى شووم دەچىتە لاي، ئەۋىش
 دەلى ئەۋە چار نىيە دەبى بىتكوزم، چۆنت ھەز لىيە بەو جۆرە ئەتكوزم،
 يەكەم پەگى خوينىھاۋمر، دوۋەم پەگى خوينبەر لە بال، سىيەم پەگى لامل
 كە بە پەگى ھەيات ناۋى ھەيە، شاعىر لەۋەلامدا دەلى: ھەر سى جۆر ھەر
 مردنە، بەلام بە مەى سەرخۆشم بكە ھەتا ئاگام لە خۆم نامىنى، ئەۋكات
 خۆت چۆنت پى باشە ۋا بكە، بەو شىۋىمىيە ئەم شا نەقامە ئەم شاعىرە
 ئەكوژى.

قەسیدەكەى عەبید

خەتیبى تەبرىزى بە دەمەم قەسیدەى زېرپنى عەرمبى داناو و
هەندىك لە چوارەم، بەلام ئەم قەسیدەم ئەو قەسیدەمە بە پادشا پێش
كوشتنى داواى ئى كرد كە پارچە شیعریكى بۆ بلى، ئەویش دەستی پێكرد
بە یادى ولاتى چۆل و ويران لە (۱-۶)، شیومن لە (۷-۱۰)، گۆران و زیان و
نامۆزگارى لە (۱۱-۲۴)، سەفەرى لەسەر و شترىك لە (۲۵-۳۱)، وەسفى
ئەسپەكە لە (۳۲-۴۸).

بەپێى دەستوورى كێش و سەروای عەرمبى، زۆر لەنگى لە
شیعرەكانیدا هەیه، لە ڕووى دارشتنەو و زۆر لاوازه و كەموكوپى قاعیدەى
عەروزی تێدايه، بەلام لیوانلیوه لە وێنەى شیعری كۆنى عەرمب و زیانی
كۆمەلایەتیی ئەو سەردەمە.

قەسىدەى عەبىدى ئەبرەس

أَقْفَرُ مِنْ أَهْلِهِ مَلْحُوبُ   فَالْقُطَيْيَاتُ، فَالدَّنُوبُ
فَرَاكِسُ، فَتَعَالِيَاتُ،   فَذَاتُ فِرْقَيْنِ، فَالْقَلِيبُ
فَعَرْدَةٌ فَقَفَا حِرْرٌ   لَيْسَ بِهَا مِنْهُمْ عَرِيبُ

أقففر: چۆل و ھۆل و بى ئاۋەدانىيە، اھل: دانىشتوان، ملحوب: كانى و ناۋىكى ھۆزى شاعىر، قطبىيات: ناۋى چىايەكە لە ھەمان ھەۋارى شاعىر، الدنوب: ھەۋارىكى ھۆزى كورانى ئەسەد، راكس، ناۋى شوينى لە ھەمەرگەى ھۆزەكەى، تعالبات: ناۋى شوينى دىارى ھۆزەكەى، ذات فرقين: ناۋى بانىكى دىارىيە لەنىۋان بەسرە و كووفە پيش ھاتنى سوپاى ئىسلام و كردنى ئەو دژ و قەلا و شوينە بە سەربازگە و پاشان بە شارى گەورە، القليب: بىرى ناۋى شىرىن لە بىابان، عردە: شوينەھەوانەھەى ھۆزى ئەسەد، قفا: بە ماناى پشتمل، واتە پشتى ئەو گەردۆلكەيە كە ناۋى (حبر)ە و ھۆزى كورانى سولەيم تىيدا ھەۋار دەگرن، عريب: ھىچ كەس، وشەيەكە لە برىتى (أحد) بەكاردى.

ئەم شاعىرە كە مەرگى خۆى لەبەرچاۋە و زۆر ئاگای لە خۆ نىيە، چونكە سەرخۆشكراۋە و خوینى بالى چەپى بەردراۋە بۆ مەرگى و شای عەرەب داۋاى شىعرى لى دەكات و ئەمىش بە يادى ئەو شوينانە باسى بۆ

ئەكات و دەلئ: جەناب! ھۆزى كورانى ئەسەد قەرەچۆلىيان بېراومتەو و
خوئىنى شاعىرەكەيان بە خۆپايى و لە ئەنجامى ھەلەى پادشا كە ھاودەمى
خۆى كوشتوو و ھەموو سالى بېپاريداو قوربانىيان بۆ بكات بەم
شيوە، كەس نەماو لە دانىشتوانى ھۆزەكەم، نە ھاوینەھەوار، نە
زستانەھەوار، نە گرد و چيا و نە بان و دۆل و دىشت، ئەودتا مەلحوب
چۆلە، قوتبىيات كەسى ئى نەماو، راکىس پەپوو تىيدا دەخوئىنى،
سەعالبات بوومتە جىگەى رپۆى و چەقەل و گردى فرقەين كەسى ئى
نەماو، بىرى قەلىب كەس نىيە ئاوى ئى دەرپەئىنى، باسى عەردە ناكەم كە
زۆر لە مئزە ھۆزى ئى دانەبەزىو، پىشتى گەردەكەى حىير كەسى ئى نىيە كە
جاران كورانى ئەسەد خاوەن مەر و مالات و وىتر بوون و گەورەى
ناوچەكە بوون، ئەودىش ھەموو لە سايەى سەرى جەنابى پادشاى عەرمب،
ئەم سەرمتا خۆى لەخۆيدا ئامازمىە بۆ نەقامىي و ستەمكارىي ئەم مىرى
عەرمبە، كە دزى شىعر و مەرۇف و ئاودەدانىي و بۆ رەمىيەتى خۆى ھەمىشە
شىمىرى تىزە، بەلام بۆ رۆم و عەجەم رپۆى دىشتەكىي و بى ھونەرە،
دەنا چۆن ھۆزىكى وەك كورانى ئەسەد ئەمرۆ بەم شيوە ناشىرینە گىانى
شاعىرەكەيان دەرەكەن.

ھەموو شاعىرىك لە سەرمەتاي يەكەم دىرپەو مەبەستى خۆى دىارى
دەكات، خۆ بە راستىي كارمەساتە پادشاىەك ئەودەندە ستەمكارىي شاعىرىك
بۆ سوال ھاتبى و دەرۆزە پىشەى بى بەم دەرەدى بەرى و رۆزىكى دىكە
سەد وىتر بدات بە شاعىرىكى دىكە!.

ئەگەر نەخشەى ھۆزى ئەسەد ھەبوايە و سات و كات و شوئەنەكان
دىارى بكرايە ئەوكاتە ماناى ئەم سەرمتا بە روونىي دەرەكەوت، بەلام

ئافەرىن عەبىد لەسەر مەرگی ناکامدا مێژووی ئەم پادشا نەفامەت بۆ
ئێمە تۆمار کردوو، عەرەب لە پەندى خۆياندا دەلێن: (رائد القوم لا
يکذب اهلہ)، واتە: (سەرکردە نابێ درۆ لەگەڵ میللەتى خۆى بکات).

وَبَدَّلْتُ مِنْ أَهْلِهَا وَخُشًا   وَغَيَّرْتُ حَلَّهَا الْخُطُوبُ

بەت: گۆراوه، وحوش: دڕندەى جەنگەل، غیـرت: وەك خۆى نەماوه،
الخطوب: کارمسات و پرووداوى دژوار.

دەلێ: ئەو شوین و جیگە و هەواره، شوینەواری کورانی ئەسەدە کە
هەموو کوێربوووتەو و کەسى تێدا نەماوه و دانیشتنى تێدا نەماوه، نەك
هەر چۆلە، بەلكو بووه بە بێشەلانی دڕندەى جەنگەل و پادشا، لەو
شوینانە گياندارى پیاوخۆرى لێیە و مال و ژيانى خەلك گۆراوه، بەهۆى
کارمساتى جەرگبڕ و میرى ستەمكار و دوژمن بە هۆزەكەم.

أَرْضٌ تَوَارَتْهَا شُعُوبٌ،   وَكُلَّتْ مِنْ حَلِّهَا مَخْرُوبٌ

توارت: بەدواى یەكدا هاتوو، ئەم پرووداوى جەرگبگرە داویەتییه
دەستى ئەو کارمساتە، شعوب: مەرگ، مردن، حل: پێگەى لى بکەوى و
گوزمى تێدا بکات، محروب: تالانکراوه و پرووتکراوتەو.

دەلێ: ئەو شوین و خاك و زەمینەى باسكرد هەموو وێرانە و كاو
بووه، کارمسات بۆ کارمساتى تر بەجى ماوه و هەر كەس گوزمى پێدا
بکات ئەو پرووتکراوتەو و تالانکراوه، چونکە چەتە و پێگر
فەرمانڕەوايە لەو ناوچانەدا.

إِمَّا قَتِيلٌ، وَإِمَّا هَالِكٌ، وَالشَّيْبُ شَيْنٌ لِّمَنْ يَشِيبُ

هتیل: کوژراوه، هالک، تیداچوو، الشیب: مووی سپیی و پیری، شین: شورمیی و عار، یشیب: بۆ نهوهی پرگار دمبی و بیر دمبی.

دهلی: نهو خاکهیی ئیمه نهوهی ریگهیی تی بکهوی، یان کوژراوه، یان له بی ئاوهمانیی و زیندهگانیدا لهت بووه و به برسییتی و گهرما خوی لهناو دهچی و دهبیته خوراکي گورگ و پیوی و دال و بالندی گۆشتخور، نموننهش خودی شاعیر خویهتی ئاوا بیکهس دهکوژری بی تاوان، بی دادگایی، بی پارێزەر، بی هۆز.

عَيْنَاكَ دَمْعُهُمَا سَرُوبٌ كَأَنَّ شَانِيَهُمَا شَعِيبٌ

عیناک: هەردوو چاوت، دمع: فرمیسک، سروب: پلوسک، شانی: هەردوو لای چاو که فرمیسکی لی دەرژئی، شعیب: تۆشەبەرەیی درای کونکون.
دهلی: له خودی خوی دمدوی، هەردوو چاوت فرمیسک ئەبارینی، وەك پلوسکی گۆیسەبانە هەردوو لای چاوەكانت وەك تۆشەبەرەیی درای لیها توو، ئەومندە فرمیسکی لی باریو، ئەگەر ئەو میرە عەرەب ناگای له خوی بایه و سەرخۆش نەبووایه و به ئەندازەیی گەردیلە پیاوختیی و جوامیری تیدا بوایه، شاعیری هۆزێکی ئەسەدی بهو داماوێیه لهبەر دەستی خوی بی تاوان سەر نەدمیری.

وَاهِيَّةٌ، أَوْ مَعِينٌ مُّمْعِنٌ مِّشْنُ هَضْبَةٍ دُونَهَا لُحُوبٌ

واهیه: رزیوه، پووتركاوه، معین: ئاوه خویرى سهرزهوى، ممن: بهلهز و
تیزرپه، هضبة: بان، نهچیا، نهدهشت، لهوب: شیوی نیوان دوو شاخی
بهرز.

دهلى: فرمیسك و ئاوی چاوم لافاوی كردووه و پژاوه، دلۆپی ئاوهكهی
رزیوه، یان ئەلئی ئاویكى خویرپیه و رپگه نهكات بهبی ئامانج و نیشان
دادهبارى له بانیک له نیوان دوو چیا، واته چاوی چووه به قولاً، وهك
ئهشكهوتى لیها تووه و چۆرچهۆر ئاوی پيدا دیته خوارهوه و دهرپا بى
ئامانج و بى مهبهست.

ئهم شاعیره ئهو وینهی بۆیه کیشاوه که پادشا به ناخیری گیانی
بهزمی پيدا بیتهوه، بهلام مروقی ناپهسهند و نارپهسن و نانهجیب
ههرگیز بهزمی به زمان و هاوهۆز و هاونهتهوى خۆیدا ناپهتهوه.

أَوْ فَلَجْ بِبَطْنِ وَادٍ لِلْمَاءِ مِنْ تَحْتِهِ قَسِيبُ

فلج: رپوباری چكۆله، قسیب، الیل، شجیج، هجیج: هه موویان ناوی
دمنگی ئاوه، که له قهلبهزهدا دهمبهزى بۆ خوارهوه، لهوه دهچى ناوی
هه جیج لهو وشهوه وهرگیرابى که له دواوه هاتووه، بهم شیومیه داخوارهوه
(عجیج، أجیج، هجیج).

دهلى: دوو كونهچاوم وهك دوو جۆگه له ئاوی پيدا دیته خوارهوه، لهناو
شیوی دوو گلینهی چاوم، ئاوی قهلبهزه، یان تافگه چۆن هاژمى دیت بهو
شیوه فرمیسكم دیته خوار، ئهوه وینهی ئهم شاعیرمیه له بهردهم شایهكى
بى ئینسافدا.

أَوْ جَدُولٌ فِي ظِلَالِ نَخْلٍ لِلْمَاءِ مِنْ تَحْتِهِ سُكُوبُ

جدول: جۆگەلەي بچووك، ظلال: سىبەر، سكوب: دىنگى كە بە جۆگەدا دىروا.

دەلى: يان چاوم ئەللى جۆگەلەيە و بەناو باخى خورمادا دىروا و سىبەرى خورما ساردى كىروو، دىنگى رۆيشتىنى بەناو دارخورمادا بە ئاستەم دىبىستى. ئەوئى وئەنى زىندوو و بە وشە و رستە تۆمار كراوو گەورەيى زمانى عەربى تىدا دىرئەكەئى كە وئەنى زىندوو رەوانبىزى دىردىر.

تَصُبُّوْا أَلَى لَكِ التَّصَايِي؟ أَلَى وَقَدْ رَأَيْتَكَ الْمَشِيبُ؟

تصبو: دىدارى ئەكەي، خۆشەويستى ئەكەي، راعك: نارەحەتى كىروو.

دەلى: تازمەتازە دىدارى دىكەي؟، چۆن بۆت ئەكرى خۆشەويستى بىكەي؟، بۆت ناكى، تۆيەك كە پىرى نارەحەتى كىروو و سەرورپىشى سى كىروو، پى دەلى: تۆ لەم ئاخىرى پىرىيەو چىتداو لە خۆشەويستى!.

إِنَّ يَكُ حَوْلَ مِنْهَا أَهْلُهَا فَلَا بَدِيءَ، وَلَا عَجِيبُ

دەلى: ئەو ھەوار و شوپىن و رەشمالەي ھۆزەكەم گۆيزاومتەو، شتىكى تازە نىيە و جىگەي سەر سورمان نىيە.

أَوْ يَكُ قَدْ أَفْقَرَ مِنْهَا جَوْهَا وَعَادَهَا الْمَحْلُ وَالْجُدُوبُ

افقر: چۆل کراوه، جو: ناومراست، عاده: سەردانی کردووه، المحل: قاتوقپیی و گرانیی، الجدوب: ئەم شوینە هەوارەیی هۆزەکەم ئەگەر چۆلکراوه و کەسی ئی ئەماوه و قاتوقپیی و گرانیی و بی بارانیی و وشکەسالیی سەری ئی داوه، بەلاتەوه سەیر نەبی، چونکە دەسلاتی سەم زالە بەسەریدا.

فَكُلُّ ذِي نِعْمَةٍ مَخْلُوسُهَا وَكُلُّ ذِي أَمَلٍ مَكْذُوبُ

مخلوس: تالانکراوه و پرووتکراومتهوه، مکذوب: بە درۆی دەخاتهوه. دهلی: هەموو کەس نەعمەت و خۆشیی و کامەرانیی و دەست هینا پۆژیک دی پرووتی بکەنەوه و هەمووی ئی وەربگرن، هەرچی هیوا و ئومیدی هەیه جیبەجی نابی.

وَكُلُّ ذِي إِيلٍ مَوْزُوتٌ وَكُلُّ ذِي سَلْبٍ مَسْلُوبٌ

إیل: وستر، موزوت: دەبیته میراتی و خەلک دەیا بۆ خۆی، سلب: مالی تالانکراو و لەبەر خەلک داکەندراو، سلبو: دادەمالی و دادەکەنری. دهلی: هەرکەس وسترێ ئەوەندە زۆری هەبی هەتا دەمری پاش خۆی بە میرات کورواکال دەیبەن بۆ خۆیان و جی دەمینێ و لەگەڵ خۆی ناپیات بۆ گەل و هەرکەس کەسیک پرووتبکاتەوه و تالانی بکات پۆژی ئەویش

دهمړی و لیباسه کانی که تالانی کردوو له بهری داده که نړی، نه وه
سوننه تی ژيانه.

وَكُلُّ ذِي غِيَّةٍ يَأُوبُ وَغَائِبُ الْمَوْتِ لَا يَأُوبُ

هر کهس که سیکی له نادیار بی و مابی له ژياندا، پوژی دمی
بگه پښته وه و هه والی بزانی، به لام ونبوونی مردن ناگه پښته وه.

أَعَاقِرْ مِثْلُ ذَاتِ رَحِمٍ؟ أَوْ غَانِمٌ مِثْلُ مَنْ يَخِيبُ؟

عافر: نه زوك و بی منداډ له ئافرمتدا و له زه ویدا نه و خاکه یه که
گیای له سهر شین نابی، ذات رحم: نه و ئافرمتی مندالی زوری نه بی،
غانم: مرو نییه دمستکه وت و گه راوه به کول و باره وه، یخیب: ناو میډ و
مایه پووج و دمستبه تال.

دهلی: هر گیز له بهرهمه ینان و نه وه خستنه و هدا ئافرمتی نه زوك و
ئافرمتی منداډ زور و هک یهک نین، نه و کهسه ی له کاروان و سهفه ر به
دمستی پر گه راوتمه وه و هک نه وه نییه که به دمستی به تال و مایه پووج
گه راوتمه وه.

مَنْ يَسْأَلِ النَّاسَ يَحْرِمُوهُ وَسَأَلُ اللَّهِ لَا يَخِيبُ

نه وه ی پیشه ی سوالکردن و دموزه بی هه ندی جار دمستکه وتی نه بی و
هه ندی جاریش ناو میډه و کهس خیری پی ناکات، چونکه تووشی دمی
به تووشی کهسانی رزد و رمزیل، به لام نه وه داوا له خودا بکات هر گیز

ناثومید نابی، نه گهر کتوپر دهستکهوتی نه بی، خودا به پاداشت بو ی
دمنوسی، خودا به خشندهیه.

بِاللّٰهِ يُدْرِكُ كُلَّ خَيْرٍ وَالْقَوْلُ فِي بَعْضِهِ تَلْغِيْبُ

تلفیب: زۆر لاواز و پوچ، به تایبهتی تیری که وان که لار بوو لاوازه
له کاریگه ریدا.

دهلی: تهنه له ریگه ی خوداوه خیر و چاکه چاوهر وانکراوه و تهنه خیر
له خوداومهیه و خودا خیری مه حزه و هه ندی خیر نه گهر له خه لکه وه
بی، غهیری خودا نه وه زۆر که مه و لاوازه و نه مموونه دمی مروف تهنه
خیر له خودا داوا بکات.

ئه وه نامۆزگاریی خو ی و خه لک دهکات که نه دمبوو بو خیر په نا بو
ئه م پادشا نه قام و نه زان و بی ویله بی نی، ئه م شاگه مژمهیه خیری ئه م
سه ره نه نجامهیه!.

وَاللّٰهُ لَیْسَ لَهُ شَرِیْکٌ عَلاَمٌ مَّا أَخْفَتِ الْقُلُوبُ

شریک: هاوتا و هاوړی، علام: زۆر زانا به هه موو ئاشکرا و نه یینییه ک،
أخفت: شاره و مه ته وه و دیار نییه، القلقوب: دله کان.

دهلی: خودا بی شه ریکه، بی رمفیکه، تهنه خو ی به دیه ی نه ری زهوی و
ئاسمانه، دروستکاری هه موو بوونه و مره، هه ر خودایه زانا به نه یینی و
نادیاره کان، چونکه هه ر ئه وه ئه م جیهانه ی ئافه ریده کردووه، ئاگادار له
دروستکردنی گشت بوونه و مره کان ورد و درشت.

خودا ئاگاداره له نیازه شاراوهکانی دل، ئەوه پاكانهیه که هاتی بو لای
 ئەم شایه له بهر ههزاری و نه داری و نه بوونی نه بووه و مه بهستی ئەوه
 نه بووه شیعری پێ بفرۆشی و پاره و پوولی ئی بکیشیتەوه، به لām ئەم کابرا
 که مژە که خۆی سه پاندوو به سهر ئەم خه لکه نه قامه دا ههر ئەمه ی به
 دهسته که نه نجامی دهدا.

أَفْلَحَ بِمَا شِئْتَ، فَقَدْ يُبْلَغُ بِالْ — ضَعْفٍ، وَقَدْ يُخْدَعُ الْأَرِيبُ

أفلح: بژی، بنیژه، بکێله، الضعف: لاوازی و که مدمرامه تی، یخدع:
 هێلی ئی ئەکرێ، الاریب: ژیر و دانا و زیرهک.

ده لئ: چۆن کار بکهیت و چی گشت بکهیت ههر ئەوه ئە دوریته وه و
 دهسکه وتت به ره مه می کاری خۆته، پۆزی به زیره کیی و ته مه لئیی نییه،
 دهو لته به ئازایه تی و جهر به زمیی نییه، پادشایه تی به به خشنده یی و
 پمزیلی نییه.

زۆر جار کهسانیک به ههزاری و لاوازی زیاتر دهسکه وت و دهدهست
 دینن، ئەهوجا سه رکه وتن به زۆر زانی و شارمزی و شاعیری نییه،
 له وانه یه شاعیر له شا زیره گتریی، که چی بو سوال شاعیر دیته لای شا و
 ئەهوش کاری شایه به ناحق خوینی شاعیر دمپژێ، دهبخۆ به و په نده می
 که ئەم شاعیره بو ت دمبیژێ!.

لَا يَعِظُ النَّاسُ مَنْ لَا يَعِظُ الْ — دَهْرُ، وَلَا يَنْفَعُ التَّلِيْبُ

له کوردیدا دهلی: ئه وهی باوک و دایکی ئامۆژگاری نهکات زهمانه
 ئامۆژگاری دهکات، (من لم یؤدبه أبواه أدبه الذهر)، ئه وه لهم شیعره ی مام
 عه بیدی ههژاری شاعیر و مرگه راوه که دهلی: په ند و ئامۆژگاری و مرناگری
 خه لک، ئه گهر په ند و ئامۆژگاری له چه رخ و زهمه ن و مرنه گری، خه لک
 ناتوانی پیاوی لار و ناپه سه ند راست بکاته وه، ئه گهر زهمانه راستی
 نهکاته وه، ئه گهر چاکه و خیر و پیاومتی سروشتی مروف نه بوو، دهسه لات
 ناتوانی فیری پیاومتی بکات.

ئه وه چیرۆکی ئه م شاعیره هه ژاریه که پیمان دهلی: ئاگاداربین داوا له
 مروفی نارپه سه ن و ناپه سه ند مه که ن، چونکه ئه وانه خیریان له خو
 نه گرتوو، به لام مروفی چاک، سه رکرده ی چاک، پیشه وای باش، هه میسه
 جیگه ی ئومیده، نه وه ک پادشا سووک و بی که لکه کان.

إِلَّا سَجِيَّاتُ مَا الْقُلُوبِ وَكَمْ يَصِيرُ شَانًا حَيْبُ

ئه وه وه لامی بهیتی پیشه و میه که دهلی: خو به زیرمه کرانین سوودی
 نییه، ته نها رهوشتی خوړسک سوودی ههیه، سجیات: رهوش و خووخده ی
 مروف، یصیرن: دۆست.

دهلی: ئه وه راست نییه که مروف به زور و خو سه غله تکردن خو ی به
 زیر و عاقل دابن، به لکو ته نها رهوشتی سروشتی و خوړسک ده توانی
 مروف به ره و پێگه ی راست به ری، زورجار پێک ده که و ی دۆست ده بی به
 دوزمن و دوزمن ده بی به دۆست.

ئەوێ حالى ئەم شاعیرمیه بۆ خەلات و بەرات هاتووێ بۆ لای پادشای بێ
تەخت و تاج و سەرۆکھۆزێک کە قەدەر کردووەتی بە خونکار و بە دۆستی
زانووە، هاتووێ بۆ لای بەلام ئەم هاتنە بوو بە ھۆی کوشتنی شاعیریکی
حەکیم و زانا.

سَاعِدْ بِأَرْضِ إِذَا كُنْتَ بِهَا وَلَا تَقُلْ إِنِّي غَرِيبٌ

ساعدا: خۆبساچینە و مودارا بکە.

دەلی: ئەگەر پێگەت کەوتە ولاتیك و دوور لە زێد و ماواى خۆت، خۆت
پێك بکە لەگەڵ کاروکردار و نەریت و خووی ئەو خەلکە و خۆت بە نامۆ
مەزانە، فێری داب و ئوسلوبی ئەوان ببە، چونکە ئەگەر وەك ئەوان
پەفتار نەکەى باوەڕت پێ ناکەن و بە غەریب و نامۆت دەزانن و کێشەت
بۆ درووست دەکەن.

قَدْ يُوَصِّلُ النَّازِحُ النَّائِي، وَقَدْ يُقَطِّعُ ذُو السُّهُمَةِ الْقَرِيبُ

دەلی: ئەوێ یاسای کۆمەڵە و لە کۆنەومیه، ئەزموون کراو، زۆر کەس
ئاواری و دوورەولات و نەناسراو گەشتووێ بە پلەوپایەى بەرز، چونکە
عەقلى بەرپۆمبەردنى کارى ھەبوو، زۆر کەس خاوەن بەشە، خەلکی ولاتە،
بەلام نەزانە، بێ بەش کراو، خەلک پیاوی دوور زیاتر بەرز ئەکاتەو،
ھەتا خەزم و نزیک و میرات بەیەك پەوا، ھاوکاری خەلکی ولات بکە و
خۆت بە نامۆ مەزانە.

وَالْمَرْءُ مَا عَاشَ فِي تَكْذِيبِ طُولِ الْحَيَاةِ لَهُ تَغْذِيبُ

دهلی: ژیان هه مووی چاوبه سه، درویه، خوڤه له فاندنه، دهبی چهنده
بۆ خۆت دهژی ئه وهندهش بۆ خه لك بژی، له داب و نه ریتی خه لك
دمر نه چی، به ره په رچی شتی باویان نه ده دیته وه، ره خنه ی بیجی نه گری که
بزانی به گویت ناکهن، ژیان و مان چهنده دریز بیت هه ر ئازاره، په ژاره ی
خه م و خه فه ته، زه مانه سه پله یه که نه رخی خه لك نیشان نادات به خه لك،
هه موو کهس هه ر خۆی خۆش دهوی و کار بۆ خۆی ئه کات، ئه وه سونه تی
ژیانه، به تایبه تی له و چه رخی نه قامی و بیویلی و بیژیارییه ی که
عه ره بی تیدا بووه.

بَلْ رُبَّ مَاءٍ وَرَدَّ ثُهُ أَجْنٍ سَبِيلُهُ خَائِفٌ جَدِيبُ

آجن: شیلیو، بۆگهن، ته خل، خائن: جیگه ی مه ترسی و تیاچوونه،
جدیب: چۆل و بی دانیشتوو.

دهلی: نهك ئه وه ی باس مکردوو به ۆت جه نابی پادشا که چه قۆت
به دهسته بۆ ئه وه ی ره گی هه یاتم به ری، به لکو زۆر جار تووشی نا ره هه تی
بووم و له ئاوی لی و شلیوم داوه و ریگه ی پر مه ترسیم به ریوه و تۆش
بیمه ته به له کوشتنم!.

فَرِيشُ الْحَمَامِ عَلَى أَرْجَائِهِ لِلْقَلْبِ مِنْ خَوْفِهِ وَجِيبُ

پیش: په‌ری بالنده، حمام: کوتر، أرجاء: که‌نار و ده‌وروبه‌ری، خوف: ترس، وجیب: دل‌ه‌راوکی و هه‌ناسه‌سواری.

ده‌لی: له‌سه‌ر نه‌و ئاوه‌ دمی‌ان بالنده و کوتر خوراوه و په‌ری بلا‌وبوو‌مته‌وه له‌لایه‌ک و درنده‌ی وه‌ک تو جه‌نابی پادشا دل له‌ ناستی ترپه‌ی کردووه و ترساوه، ئیسته‌ چۆن ده‌ترسم له‌ مه‌رگ.

قَطَعْتُهُ غُدُوَّةَ مُشِيحاً وَصَاحِبِي بَادِنٌ خُبُوبٌ

قطعت‌ه: پێدا تیپه‌پریوم، غدوة: ئیواران، شیم‌ا: به‌ په‌له و به‌ ئاگاداری ته‌واو، بادن: و‌شتری قه‌له‌و و پته‌و، خیوت: تیژره‌و و شارم‌زای رۆیشتن به‌ هه‌موو جو‌ره‌کانی.

ده‌لی: من نه‌و پێگه‌م برپوه و سه‌فه‌رم تیدا کردووه و له‌ ته‌نگی مه‌غریب‌دا و زۆر به‌دل‌قایمی و نازیانه و ولا‌خی ژیری‌شم و‌شتریکی گه‌وره و پته‌و و تیژره‌و بووه.

غَيْرَائَةٍ مُّوجَدِّ فَقَارُهَا كَأَنَّ حَارِكَهَا كَثِيبٌ

عیرانه: وه‌سفی و‌شتره، یانی وه‌ک گاک‌یوی تۆکه‌مه‌یه، موجد: بر‌بره‌ی پ‌شتی وه‌ک یه‌ک ساف و بی‌گرییه، حارک: دووگی و‌شتر که له‌سه‌ر پ‌شتی بی، ک‌ثیب: لی نه‌رم.

ده‌لی: زۆر کارم‌ساتم به‌سه‌ر هاتووه، واته‌ سه‌فه‌ر به‌ و‌شتریک وه‌ک گاک‌یوییه‌ک بر‌بره‌ی پ‌شتی ساف و بی‌گرییه و دوگی پ‌شتی نه‌رم و چه‌ور و پته‌وه.

أَخْلَفَ مَا بَازِلًا سَدِيسُهَا لَا حِقَّةَ هِي، وَلَا يُوبُ

به چکه‌ی وشر بۆ پلهیه‌ک ناوی خۆی هه‌یه، نێربێ، یان مێ، پاش
حه‌وت سالّ دانی ته‌ختی دمرده‌که‌وێ، ئه‌وه (اخلف)ه، پاش ئه‌وه به سالی‌ک
دانێکی تری دمردی ئه‌وه (بازل)ه، که بوو به هه‌شت سالّ ئه‌وه (حقه)،
ته‌مه‌نی گه‌یشه‌ هه‌فده سالّ ئه‌وه (ناب)ه که تاکه و کۆی (نیوب)ه، واته
وشره‌که هه‌وت سالی پرکردوووته‌وه و حه‌قی نییه و نه‌بووه به (که‌ناب
بازل) و دانی ههر سالی که‌وتوو.

كَأَنَّهَا مِنْ حَمِيرِ عَائَاتٍ جَوْنٌ بِصَفْحَتِهِ لُدُوبُ

ده‌لی: ئه‌م وشره که‌ری جه‌نگه‌له، رەش و سپیه، ئه‌ملاو ئه‌ولای گازی
نێره‌ی پێومه‌یه، وه‌ک په‌له‌ی لی هاتوو، که‌ری وه‌حشیی له‌ناو عه‌رمیدا
بوونی هه‌بووه، یان بۆیان وه‌سفکراوه.

أَوْ شَبَبٍ يَرْتَعِي الرُّخَامِي تَلْفُهُ شَمَالٌ هُبُوبُ

شېب: هه‌رزه‌کاره، گه‌نجه، یرتعی: لوول ئه‌دا و ئه‌یکرمینێ، الرخامی:
جۆره گیایه‌ک وه‌ک چاوبازه‌له‌ی کورده‌واری، یان دێکی که‌رته‌شی که‌ژ و
کیو، تالفه: ده‌وری ئه‌دا بۆ کاری خێر، شمال: نێره، ههر حه‌یوانێکی وه‌ک
وشر.

دهلئ: ئەم وشترەى من ھەرزەکارە، گەنجە، کە دركى بەھارە لوول ئەدا
و ئەیگلمینى و نیرەکەرى کىویى دەوروخولى ئەدا و بە تەمای کارى
زەماوندە لەگەڵیدا.

فَذاكَ عَصْرٌ، وَقَدْ أَرَانِي تَحْمِلُنِي نَهْدَةً سُرْخُوبُ

ئەو چەرخی و زەمانىك بوو من بەو شیومبووم و زۆر جار جگە لە
وشتەر کە وەك کەرى کىویى بوو سوارى ئەسپ بووم، بەلام کام ئەسپ؟
ئەسپى ملبەرز، کلکشۆر لە مەیدانى ئەسپسواریدا تیز ڕەو و ئازا.

مُضَبَّرٌ خَلَقَهَا تَضْمِيرًا يَنْشَقُّ عَنْ وَجْهَهَا السَّيْبُ

مضبەر: جیى متمانە و باومر پیکراو و ڕام، ینشق: باڵى ناوچاوى و باڵى
ملى شۆر بوومتەو، بەلام چاوى نەگرتوو.

دهلئ: من زۆرجار ئەسپم ھەبوو، بەلام ئەسپ نەبوو، بەلكو
مۆچینراو و ڕامکراو و جیگەى باومر بوو و متمانەى پیکراو.

زَيْتِيَّةٌ نَائِمٌ غُرُوقُهَا وَلَيْنٌ أَسْرُهَا رَطِيبُ

ڕەنگى ئەو ئەسپەم وەك ڕۆن بوو، زەردى كال و ڕەگى لەشى بەدەرەو
نەبوو، لە بەر قەلەویى، وەك ڕەگەكەى خەوى لى كەوتبى و مت بووبى و
لەشى نەرم و تەپ و جوان بوو و ھىچ جوۆرە نەخۆشییەكى ئەسپى سوارى
نەبوو.

كَأَنَّهَا لِقَوَّةٌ طَلُوبٌ تَخِرُّ فِي وَكْرَهَا الْقُلُوبُ

لقوة: هه‌لۆی چیانشین، طلب: راوچی شارمزا بۆ بالدارى بچووک و گياندارى بچووک، تخر: نووچى داوه و سه‌رى به زموييه‌وه ناوه، القلوب: دلى ناسكى بالنده‌ى خوراو.

ده‌لى: ئەو ئەسپەى من وهك هه‌لۆى چيانشين و شارمزاى راوى كه‌رويشك و قه‌ل و بالنده‌ى تره‌، ئەوه‌نده‌ راوى كردوو، له‌ناو هيلانه‌ى هه‌ناو و دل و ناوسكى بالنده‌ى زوردا بلاو بوومته‌وه.

بَأْتِ عَلَى إِرْمٍ عَذُوبًا كَأَنَّهَا شَيْخَةٌ رَقُوبٌ

بانت: دامه‌زراوه، إرم: ئالا، چياى به‌رز، عذوبا: كه‌زى له‌ خورك نيه‌، شيخة: ژنى شيوه‌نگير، رقوب: مندالى مردوو. ئەوه وه‌سفى هه‌لۆى پيشوو كه‌ ئەو هه‌لۆيه‌ نيشتوومته‌وه به‌سه‌ر شاخيكى به‌رزوه‌ و دوشداماوه و تيرى خواردوو.

فَأَصْبَحَتْ فِي غَدَاةٍ قَرَّةٍ يَسْقُطُ عَنْ رِيشِهَا الضَّرِيبُ

اصبحت: ده‌مى به‌يانى، قره‌: زور سارد و به‌فر و سه‌خته، ريش: په‌ر، الضريب: پارچه‌سه‌هۆل.

ده‌لى: ئەو هه‌لۆيه‌ له‌ رۆژيكى زور سارد و له‌سه‌ر شاخيكى به‌رز له‌سه‌ر هه‌ردوو لاهى وه‌ستاوه و به‌فر و سه‌هۆل له‌ په‌ره‌كانى ده‌مى.

فَأَبْصَرْتُ تُغَلِّباً سَرِيعاً وَذُوْلَهُ سَبَسَبٌ جَدِيبٌ

ئەو هەلۆیە پێویەکی بینی غاری دەکرد بەپەله دەپۆشت، سبب:
ئەرزێکی پان و چۆل و بێ پەناگە ی درەخت و دەوێ، جدیب: بێ پووش و
پووتەن.

دەلێ: ئەم هەلۆیە لە سەرەوێ چاوی کەوت بە پێویەکی قەلەو و بە
پەله پێی دەکرد و لە بەردەمی ئەم پێویە ئەرزێکی دەشت و بێ پەناوو،
جا و مەرە هەلۆ پەلاماری بدە.

فَنَفَضْتُ رِيشَهَا وَوَلَّتْ فَذَاكَ مِنْ نَهْضَةٍ قَرِيبٌ

فنفضت: و مراندی و لە خۆی کردەو، نهضة: راپەرین.

دەلێ: ئەو هەلۆیە خۆی جوان ئەکات و سەهۆل و بەفرەکە ی لە خۆی
لابرد و راپەری بەرەو پێویەکە و زۆر نزیک کەوتەو و بە هەردوو
دەستی پێوی هەلگرت بۆ هیلانەکە ی لەسەر چیا و خواردنی ژەمیکی
فەرەخانێ تێدا یە، خودا نەبێنری ژەمیکی چەورە!

فَأَشْتَالَ وَارْتَاعَ مِنْ حَسِيسٍ وَفَعَلَهُ يَفْعَلُ الْمَذْذُوبُ

إشتال: کلکی نا بەشەنەو و غاریدا، حسیس: کە هەستی کرد هەلۆ لە
سەرەوێ بە گرتنی، المذذوب: هەموو ترسای.

دەلێ: جەنابی مام پێوی کلکی بەرز کردەو و غاریدا، کە هەستی کرد
هەلۆ و بە سەریەو، ئەو کاری هەموو کەسیکە کە بترسی.

فَنَهَضَتْ نَحْوَهُ حَيَّيَّةً وَحَرَدَتْ حَرْدَهُ تَسِيْبُ

بالی خۆی تهکان، هه‌لۆناسا به‌رمو مام پێوی دای له شه‌قه‌ی بال و به‌رمو نه‌و کشا و ته‌پی کوتایه سه‌ری و زرمه‌ی لێ هه‌لسان و هه‌ردوو چه‌نگالی گیرکرد له ملی مام پێوی.

فَدَبَّ مِنْ رَأْيِهَا دَيِّبًا وَالْعَيْنُ حِمْلًا قُفْهَا مَقْلُوبُ

دب: که‌وته نه‌رمه‌غار بۆ خۆشاردنه‌وه، حملاق: ره‌گی چاوی مام پێوی پێشکه و بێشکه‌ی نه‌کرد.

ده‌لێ: جا و مره مام پێوی له ترسی نه‌و هه‌لۆیه به‌غار تی‌یقو‌چینه و پا‌که و چاوت پێشکه و بێشکه بکات و به‌رپیی خۆت نه‌بینی.

نه‌و وینه‌یه بۆ نوعمانی کو‌ری مون‌زیری کی‌شاوه که شای ئیران په‌لاماری پێوییه فی‌لبازه‌کانی عه‌رمبی ده‌دا و له‌سه‌ر چیا‌کان راوی نه‌م جو‌ره پادشایانه‌ی ده‌کرد.

فَأَذْرَكَتْهُ، فَطَرَحَتْهُ وَالصَّيْدُ مِنْ تَحْتِهَا مَكْرُوبُ

ده‌لێ: ده‌ستی که‌یشته مام پێوی و دای به زه‌ویدا و داماو له‌ژێر چنگیدا و ده‌نووک‌ی هه‌لۆی چیا‌ش ده‌له‌رزیی و ترسی لێ نه‌یشتبوو.

فَجَدَلْتُهُ، فَطَرَحَتْهُ فَكَدَحَتْ وَجْهَهُ الْجَبُوبُ

دەلّی: دای به ئەرزا و نیشتە سەری و پالّی خست و چرئووکى لە دەم و
چاوی گرت و زۆری هەلکۆلّی و پەکی خست و ئەوجا بەرزى کردەوه
بۆسەر چیا بەرزەمکە بۆ خۆراکی زەمى بێچوووەکانى.

ئەم شاعیرە دەخوازى هەلّویەك پەیدا بى بۆ ئەم رپّوی بیابانە کە بە
ناحەقى خوینى شاعیر دەرپزى، هەرواش دەرچوو، شای ئیـران نەوشیروان،
ئەو شا گەندەلەى لەناوبرد.

فَعَاوَدْتُـهُ، فَرَفَعْتُـهُ فَأَرْسَلْتُهُ وَهُوَ مَكْرُوبُ

عاودتە: دووبارە هەلّو کە پەلامارى رپّویەکەیدا، فرفعتە:
بەرزیکردەوه و قاچى لە زەوى برى و بەرەو سەرەوه هەلّگرت، ارسلتە:
رەوانەى کرد بۆ هیلانە، مکروب: داماوى بۆ مام رپّوى.

دەلّی: ئەو هەلّویە لە بەرزەوه پەلامارى رپّویەکەیدا و جارى یەکەم
بەر چنگ و دمنووکى نەکەوت، بەلام ئەمجارە هاتەوه سەرى و پەلامارىدا
و چنگ و دمنووکى گرت لە سنگ و ملی و بەرزیکردەوه و دمست و قاچى
لە زەوى بەرزکردەوه و رەوانەى هیلانەکەى کرد بۆ خۆراکی بەچکە
هەلّوکان.

خۆزگە هەلّویەك وەك ئەم هەلّویە پەلامارى ئەم رپّویە فیلبازەى
بدایە کە بە ناحەق خوینى ئەم شاعیرە دەرپزى.

يَضْفُو، وَمُخْلِهَا فِي ذَفِّهِ لَابُدَّ حَيْرُومُهُ مِنْقُوبُ

يضعو: ئه يقوزان و هاواری ئه كرد، مخلب: چنگول، نينۆك به تايبهت بۆ
سيسرگ و هه ئۆ و واشه ی گوشتخۆر، دف: په راسووی هه ردوو بنبالی، يان
سنگی به ره و ناوسکی، منقوب: کونی کرد.

ده ئی: که هه ئۆی مه ردی چيانشين ئه مجاره هاته وه گيانی رپوی فيلباز
و مريشكخۆر و كه له شيړی ماله هه ژاره كان، چنگی گیر کرد له سنگی،
ئه ویش هاوار و قووزه ی به رزبووه وه، به لام چنگی له دهغه ی شان و سنگی
گرتبوو، دهنووی له دم و چاوی و له هه ردوولاوه ورگ و ريخۆله ی کون
کرد، ده ستخۆش! تۆله ی هه ژارانی کرده وه.

ئه وه کۆتایی رافه کردن و کوردانندی ئه م فه سیده ی عه بيده، ئه مرۆ
چوار شه ممه هه ژده ی ئابی دوو هه زار و ده له هه ئه بجه، ته واو بووم
سو پاس بۆ خودا.

مه لا عه بدولله تيف بامۆکی

وهك پاشكو

ئەوێ جیگەى گومانى بەهێز نییە، ئەوێهە کە قەسیدە هەئاسراوەکان و چامە زێڕینەکان پوختترین بەرهەمى ئەدەبى زمانى عەرمبى و ھۆکارى سەرەکین بۆ زمانى یەگەرتووی عەرمب، کە قورئانى پیرۆز کۆتایى ھینا بە جیاوازی لەھجەو بن لە ھجەى کۆنى زمانەکە و، بوو بە زمانى فەرمی دەولەتى نوێ ئیسلام لە دوورگەى عەرمب و پاش ئەو لە خەلافەتى کورانى ئەمەوی و عەباسی بوو بە زمانى ھەموو جیھانى ئیسلامی، کە ئیستە زیاتر لە پەنجا دەولەت تییدا دمژى و لەناو ئەو نەتەو و زمان و کلتورەى لەم ناوچەدا دمژین، نەتەو و زمان و کلتورى کوردە، ھەر لەسەرمتای گەشەسەندن و پەرسەندنى زمانى عەرمبیدا تەنھا زمانى کە بەرگری لە مانەوێ خۆى کردبێ زمانى فارسى بوو، بەلام بە تیکەل و پیکەل و عەرمباندنى زۆرى وشەکانى، پاش ئەو زمانە، زمانى کوردی وەك کێو و شاخەکانى کوردستان خۆى راگرت و بە زیندوووی مایەو و ھەولێ توانەو و پوچەلکردن و پەراویزخستنى لەبار برا، بەلام وەك زمانى فەرمی کورد خۆى نیشان نەدا، بەلگە بە شیوەى زاراوەى ناوچەیی، لەبەر ئەو دەولەت و کيان و پەرچەم و فەرمانڕەوایی خۆى نەبوو، ھەتا سەدەى نۆزدەھەم، کە نەتەو و نەژاد و زمانەکان گەشەیان کرد، زمانى کوردیش کەوتە خۆى و گەشەى بەرچاوى بەخۆیەو بێنى.

ئهوجا دهولهمه نندی زمان و یه کگرتنی ههموو زاراوهکان به چی به زیندویی دهمیینهوه؟، به بهکارهینانی و دهولهمه نیکردنی به دهق و شاکاری زمانهکانی دهوروبه ری خوئی، له زمانه کاریگهرهکانیش لهسه زمان تهنا زمانی عهره بییه و پیرۆزترین و جوانترین و راستترین و تونابترین دهق تهنا و تهنا فورئانه و دهقی ههموودهکانی راستی پیغه مبه ره (دروودی خودا له گیانی پاکی بیئت)، پاش ئهم دوو دهقه شیعی ئهو سهردهمی پیش نیسلامه، که تهنا به بۆچوونی بیر و هزری ئاینیی و خوداپه رستیی ناوناوه چاخى نهفامیی.

ئهدهبی عهرمبی چاخى بهناو نهفامیی زۆر و فراوانه له چوارچیوهی دهفکه لیکدا، ههندی دهلّین ههوته و به ههوته درێژکه ناوی دمرکردوو و ههندی دهلّین دمیه، بهلام زۆربهی رافهکارانی عهرمب به لایانهوه ههوت راسته، که (ئیمرمئولقهیس، تورفهی کورپی عهبد، زوههیری کورپی ئهبی سولا، عهمری کورپی کولسوم، ههرسی کورپی ههلهزه، لهبیدی کورپی رهمبیه، عهنتههه کورپی شهداد)، زانای وهک حوسهینی زههوزهنی لهسه ئهم راپهیه، بهلام رای دووهم که خهتیبی تهبریزی لهسههه رای ههیه، دهلی: قهسیده ههئواسراوهکان ژمارهیان ده قهسیدهیه، ئههیش رای وایه تهنا ههوته ناوبراوهکه ههئواسراوه.

ئهو سیانه که (نابیغه زوبیانی و ئهعشای گهوره و عهبیدی کورپی ئهبرهس)، ئهم سی و ههوته پیشووکه به ناوی ده قهسیده زیڕینهکه ناوناوه، که ئهم قهسیدانه تهعیر له ژبانی سیاسی و کۆمه لایهتی و خیلایهتی و ئابووری و دموونیی ئهو سهردهمه دهکن، بهلام رهخنهگران و ئهدهبزانی عهرمبی سهردهم لایان وایه ئهم سی شاعیرهی

دوایی به شاعیری دمربار ناسراون و ناودهبرین، هەرچهنده له پیش
نیسلامدا دهولەتیك كه خاومنی ئالا و سوپا و سكه و دمهسلاتی سهربهخۆ
بی نهبووه.

ههندی میرنشینی عهزهب، له یه مهن، له كهنداو، له نهجد، له حیجاز،
بوونی ههبووه و یاسا و پێسای فهرمانرەواییان نهبووه، مهنازیره له حیره
بووه، له ژیر دمهسلاتی فارسه ساسانیهكاندا بوون و لاسایی نهوانیان
کردوومتهوه له شیوهی دانایی، دمرکهوان، نووسهر، کۆشک و پهرده و کۆری
شاهانه، دهولەتی بهناو فهسانییهکان له بهلقای، نهوانه وهك بهدهوی وان
له ههواریکهوه بۆ ههواریک کۆچیان کردووه.

به کوردی کردن

هه رچه نده ئیمه زۆر تووشی ئازار و تووژینه وه نه هاتووین له راستکردنه وهی ئهم دهقه شیعرییانه دا، به لکو دهقه کان له ناو دهیان کتیبی وهك: (الأغانی ابو فرج اصفهانی، الشعر والشعراء ابن نوقیبة، الزهر السیوطی، شرح المعلقات زوزنی، جمهرة اشعار العرب أبو زید القوریسی، شرح المعلقات خطیب تبریزی) دا هاتوو و دهیان و سه دان جیگۆرکی له فهردیكه وه بۆ فهردیك و له رسته یه كه وه بۆ رسته یه ك و له ژماره ی دهقه شیعره كان جیاوازی زۆری تیدایه، به لام ئیمه دهقیکی په سه ندمان هه ئبزاردوو و کردوو مانه به کوردی، بۆ دوو مه به ست:

یه که م: شاره زا کردنی کورد به دهقه شیعریه کان و به ئاگاهینانی کورد که عه رب ئیسته بیست و چوار دهو له ت و گیان و قه واره ی سیاسیان ههیه، به م شیوه یه ژیاون.

دووهم: دهو له مه ندردنی زمانی کوردی له ئاستی ئه ده بی ئه و سه رده مه و زۆر بیروبۆچوون ههیه له دهقه گاندا ئیسته ش ئاسه واریان هه ر ماوه.

ئه وه نیازی ئیمه و پاداشتیش ته نها له خودا داوا ده که م.

هه لا عه بدوله تیف بامۆکی

ناومروك

- ۵ ..... چامه هه ئواسراوهكان
- ۷ ..... خاومن هه ئواسراوهكان
- ۹ ..... ئيمرمئولقهيس
- ۴۱ ..... تهرهه كورپى عهبد
- ۴۲ ..... هه ئواسراوى تهرهه كورپى عهبد
- ۶۸ ..... زوههپرى كورپى نهبى سولما
- ۸۴ ..... بيدارى ئاگادارى
- ۸۶ ..... لهبيد كورپى رهبيعه
- ۱۱۱ ..... عهنتهره كورپى شهداد
- ۱۱۲ ..... هه ئواسراوى عهنتهره كورپى شهداد
- ۱۳۳ ..... عهمرى كورپى كولسوم
- ۱۳۵ ..... نرخى ميژويى و كۆمهلايهتيى
- ۱۶۰ ..... حاريس كورپى حيللهزه
- ۱۶۱ ..... قهسيدهى حاريسى يهشكورى
- ۱۶۲ ..... قهسيدهى هه ئواسراوى حاريسى يهشكهرى
- ۱۸۵ ..... نهعشاى گهوره
- ۲۰۷ ..... نابيغه زوبيانى
- ۲۰۸ ..... ديوانى شاعير
- ۲۰۹ ..... هو! مالى مهيه!
- ۲۳۶ ..... عهبيد كورپى نهبرهسى نهسهدى
- ۲۳۷ ..... قهسيدهكهى عهبيد
- ۲۳۸ ..... قهسيدهى عهبيدى نهبرهس
- ۲۵۹ ..... وهك پاشكوؤ

له به ره مه کانی نووسهر و وهرگیر:

- ١- وهرگیرپانی کتیبی (سراج القلوب) ی شیخ عوسمان سراج الدین، له فارسیه وه بۆ عهره بی، ١٩٨٩،
- ٢- بانگه وازنک له میحرابی عه بابه یلی وه -رافه ی ده قنکی شیعی شیخ بابا په سولی بیده ن. ٢٠٠٨،
- ٣- سروودی بیابان و شاخ (شه نفه را- توغرای)، وهرگیرپان و پافه کردن. ٢٠٠٩،
- ٤- لامیه ی کورد، وهرگیرپان و پافه کردن. ٢٠٠٩،
- ٥- بانن سعاد (قه سیده ی بورده) به کوردی. ٢٠١٠.
- ٦- نهج البلاغه - نیمامی عه لی - وهرگیرپان. له ژنیر چاپدایه.
- ٧- ناژاوه گهره که - ته ها حسه یین - به کوردی ئاماده یه بۆ چاپ. ٢٠١١.

نوسینگہ ای تہ فسر
ڈاکٹر زہرا علی شاہ

مہوئیز - شہ قادیانگا - زیر نوبتیلی شیریں بالاص

ت: 2518138

موبایل: 07504605122

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com